

Secrete întunecate

Marina
Anderson

/EROSCOPI

De la autoarea romanului
Școala supunerii

TREI

Marina Anderson

Secrete întunecate

Traducere din engleză de Carmen Ciora

Capitolul unu

— Harriet, unde ți-e inelul? întrebă Ella, și vocea ei exersată la cursurile de actorie răsună în tot barul.

Harriet roși, își retrase mâna stângă și și-o ascunse sub fața de masă.

— Mai încet, murmură ea.

— Dar unde-i? insistă Ella. Nu cumva domnișoara Radcliffe cea mereu cu capul pe umeri și-a rătăcit nemaipomenitul și neprețuitul ei inel de logodnă? Ce-o să spună James? adăugă ea.

— Puțin îi pasă lui James. I l-am dat înapoi, zise Harriet.

Ella își privi uluită prietena, apoi își goli paharul. Așa reacționa ea întotdeauna când era luată pe nepregătite.

— Vrei să spui că, până la urmă, n-o să te mai măriți cu James? Harriet încuviință dând din cap.

— Asta am vrut să spun.

— Dar de ce? Păreați perechea perfectă și James, cu tine alături, ar fi ajuns în vârf. Doamne, ce n-aș da să găsesc un bancher care să se-nsoare cu mine!

În ciuda supărării, Harriet izbucni în râs.

— Ella, tu n-ai putea niciodată să te măriți cu cineva ca James. Ai muri de plictiseală în luna de miere.

— Chiar așa?

Plină de curiozitate, Ella își apropie capul de Harriet.

— Să-nțeleg că, în sfârșit, vorbești și tu despre secretele vieții voastre sexuale? Nu e bun la pat?

Harriet ridică din umeri.

— E OK. Vreau să zic că era mereu atent și avea grijă să fiu satisfăcută, doar că ceva lipsea mereu... Nu știu, pasiune adevărată. Cred că mă iubește, dar îi lipsește nebunia. Eram în pat sâmbăta trecută și când el s-a întors spre mine și era gata să mă atingă acolo unde mă atinge de obicei, brusc mi-am zis că nu mai suport chestia asta și că o să țip dacă o să pună mâna. Și el m-a atins. Și-atunci am țipat.

— Ai țipat? Ella era șocată. Harriet râse.

— De fapt, i-am strigat „Nu face asta”. Apoi m-am simțit groaznic. Era atât de afectat și repeta întruna „credeam că-ți place”. Adevărul e că-mi plăcuse la început. În sfârșit, cam asta a fost. A zis că probabil am o cădere nervoasă și că ar trebui să mă odihnesc. Eu i-am zis că nici vorbă de așa ceva, că pur și simplu mi-am dat seama că nu e bărbatul potrivit pentru mine. Apoi i-am dat inelul înapoi, iar el a plecat. Și cu asta basta.

— Și nunta?! exclamă Ella. Invitații, cadourile pe care le-ați primit deja... Harriet dădu din cap.

— Știu. Din fericire, părinții mei sunt încă în străinătate și oricum n-ar fi venit, așa că n-o să fie niciun scandal din partea lor. Însă bietul James va avea de înfruntat mânia familiei.

— Le-ai spus colegilor de la birou? Întrebă Ella.

— N-a fost nevoie. Când m-am dus luni la serviciu, mi-am prezentat demisia.

— Hai să mai luăm o sticlă de vin, zise Ella. Despre așa ceva nu putem vorbi pe uscat. Vreau să spun că, în cei peste zece ani de când ne știm, tu n-ai făcut niciodată nimic nebunesc. Ți-ai luat toate examenele cu brio, ți-ai găsit o slujbă la o firmă tare în City ca asistentă personală a directorului, te-ai logodit cu un bancher frumos și bogat

și, când să te măriți cu el și să-i livrezi progeniturile obligatorii, un băiat și o fată, în această ordine, fără îndoială, tu îți iei lumea în cap. Asta e în stilul *meu*. Eu sunt actrița. Eu sunt cea care face nebunii, iar tu ești cea care mă ascultă și-mi dă sfaturi bune de care eu nu țin cont. Cum de s-au inversat rolurile?

Harriet își frânse mâinile.

— Nu știu. Ți-am zis, s-a întâmplat pur și simplu. Adică, viața mai înseamnă și altceva, nu-i așa, Ella?

— Ce altceva? Întrebă Ella, turnându-și un pahar din a doua sticlă de vin. Bani? Sex? Carieră? Ce din toate astea vrei să îmbunătățești?

— Totul, mărturisi Harriet.

Ella își privi prietena. La cei douăzeci și trei de ani ai ei, era înaltă, slabă, o brunetă cu picioare lungi și ochi într-o nuanță cenușie, care lăsa impresia plăcută că e perfect stăpână pe sine. Ca de obicei, și în seara aceea era îmbrăcată impecabil, într-un compleu a cărui haină era aproape la fel de lungă ca fusta, iar în jurul gâtului avea înnodată o eșarfă crem din mătase. Înfățișarea se potrivea cu viața pe care o ducea, sau cel puțin cu viața pe care o dusesese până atunci. Brusc, Ella se întrebă ce secrete întunecate ascundea prietena ei.

— Atunci, zise ea brusc, dacă tot vrei să îmbunătățești totul, cu ce ai de gând să începi?

— Mai întâi, aș vrea un job interesant, ceva cu totul deosebit, răspunse Harriet.

— Te-ai gândit la ceva?

Chipul lui Harriet căpătă o expresie nehotărâtă.

— Păi, tocmai asta e problema: nu știu exact ce-aș vrea să fac, știu doar că vreau să fie provocator și altfel.

— N-ai vrea să te faci actriță? sugeră Ella. E o meserie provocatoare. Nu știi dacă mai ai de lucru și

săptămâna viitoare sau nu!

Harriet oftă.

— Probabil că a fost o prostie, dar pur și simplu nu m-am putut abține. Era ca și cum o voce din capul meu îmi spunea că asta e ultima mea șansă. Dacă nu renunț și dacă nu mă orientez repede spre altceva, va fi prea târziu.

— Prostie sau nu, ai făcut-o, zise Ella. Ți-ai căutat deja o altă slujbă?

— Am aruncat un ochi pe câteva anunțuri din ziar, dar nimic nu mi-a atras atenția. Erau câteva slujbe asemănătoare cu cea pe care am avut-o, însă nu asta e ceea ce vreau.

Ella scotoci prin uriașa ei geantă de pânză pe care o purta întotdeauna cu ea.

— Hai să vedem ce am la mine. *The Stage* - păi, nu prea merge, îți trebuie un card de fidelitate! *Evening Standard* - cam știi ce e; *The Times* - hai să vedem ce găsim aici.

— N-au nimic interesant, se opuse Harriet, dar Ella începuse deja să parcurgă oferta de locuri de muncă, murmurând pentru sine pe măsură ce citea.

— Stai, asta sună bine! exclamă ea dintr-odată. Ascultă, Harriet. „Actriță americană filmează șase luni în Anglia și are nevoie de o secretară personală sociabilă, dispusă să lucreze fără orar fix. CV și fotografie obligatorii.” E trecut și un număr de contact. Ce zici?

— Iar secretară... zise Harriet cu lehamite.

— Nu cred să fie același gen de secretară, sublinie Ella. Poate fi vorba de Meryl Streep sau Sharon Stone. Ar fi super să poți să stai în preajma lor!

— Fii serioasă, zise Harriet. N-au ele nevoie să dea un anunț în *The Times*. Și de ce mi-ar cere o fotografie?

— Habar n-am. Poate că sunt orgolioase și vor să

evite orice competiție. S-ar putea să fii prea frumoasă pentru slujba asta.

Harriet râse.

— Mă-ndoiesc. Dacă cineva poate să pună în umbră un star de cinema, aceea ești tu, nu eu.

Ella se uită cu atenție la prietena ei, exprimându-și tăcut dezaprobarea. Știa foarte bine că era ea însăși atrăgătoare, iar machiată era de-a dreptul frumoasă, dar Harriet avea ceva special, care-i făcea pe oameni să se uite după ea. În ciuda purității și a hotărârii pe care le emana, privirea și felul ei de a se mișca te făceau să te gândești că, dincolo de prima impresie, în ea zăcea și altceva. Vulnerabilitate, fără îndoială, dar și ceea ce Harriet însăși observase că-i lipsește lui James: pasiune. O pasiune mocnită despre care Ella știa foarte bine că e un adevărat afrodisiac pentru majoritatea bărbaților.

— Eu zic să încerci, zise ea hotărâtă. N-ai nimic de pierdut.

Harriet simți cum o cuprinde agitația. Putea fi provocator și diferit, dar în același timp cuvintele din anunț îi transmiteau ceva mai mult. Într-un fel, știa că dacă va trimite o fotografie și dacă va merge la interviu, toată viața ei se va schimba. Dar încă ezita pentru că acesta era un drum fără întoarcere.

— Ce zici? întrebă Ella nerăbdătoare. Harriet mai rămase doar o clipă pe gânduri.

— M-ai convins, zise ea, râzând nervos. Măine trimit o poză și CV-ul.

— Nu, în seara asta, spuse Ella pe un ton categoric. Mergem la tine și alegem cea mai bună poză de-a ta, ca să fim sigure că pleacă mâine la prima oră.

În noaptea aceea, în timp ce se pregătea de culcare, Harriet s-a gândit o clipă la scrisoarea de intenție, care

zăcea deja în cutia poștală, așteptând dimineața ca să fie dusă la destinație. O să iasă ceva din povestea asta? se întrebă ea. Întâlnirea cu Ella și faptul că prietena ei avea un exemplar din *The Times* să fi fost predestinate? Sau nu se va întâmpla nimic și ea își va petrece următoarele luni întrebându-se dacă într-adevar a fost bine că l-a părăsit pe James și a renunțat la slujbă, și asta doar în trei zile? Înclina să creadă că până la urmă avea să-i pară rău, dar spera totuși să ia interviul, chiar și numai ca să vadă despre ce actriță era vorba.

Două zile mai târziu, tocmai când intra în casă după ce fusese la o prietenă, auzi telefonul sunând. Se grăbi să răspundă.

— Domnișoara Radcliffe? se auzi o voce rece și distantă de femeie la celălalt capăt al firului.

— Da, răspunse Harriet, încercând să ghicească cine ar putea fi.

— Ați răspuns unui anunț publicat recent în *The Times*. Lui Harriet îi stătu inima în loc.

— Da, da, am răspuns.

— CV-ul dumneavoastră și fotografia au fost acceptate. Ați putea să veniți pentru un interviu mâine-dimineață la 11? întrebă vocea.

Harriet se simți cuprinsă de agitație.

— Mâine...? Nu știu ce să zic...

— Clientul nostru e disponibil doar mâine.

— E foarte bine așa. Să-mi verific totuși agenda, răspunse Harriet, hotărâtă să nu se dea de gol că în acele momente habar n-avea ce voia să facă cu viața ei.

Lăsă să se scurgă două minute, apoi reveni la telefon.

— Da, pot să vin, zise ea, sperând ca tonul ei să fie la fel de indiferent ca și cel al femeii de la celălalt capăt al firului.

— Perfect. Să vă dau adresa. Aveți ceva de scris la îndemână?

Ce crede ea, că am șase ani? își spuse Harriet, notându-și adresa, fără să lase ca supărarea să-i răzbată în voce. După ce așază receptorul la loc, simți că i se-nmoaie picioarele și fu nevoită să se așeze pe canapea ca să-și revină.

Totul se întâmplă atât de repede, își spuse ea, nevenindu-i să creadă. Un asemenea anunț trebuie să fi stârnit interes maxim și totuși a fost sunată în mai puțin de 48 de ore. O nedumerirea graba cu care i se răspunsese, așa că în aceeași seară o sună pe Ella.

— De ce-ți faci griji? o întrebă Ella. Ar trebui să fii mulțumită. Unde trebuie să mergi?

— Regent's Park. M-am uitat pe hartă. Cred că e una dintre căsoaiele cu vedere la parc.

— Extraordinar! Cred că o să ai un apartament și o piscină la dispoziție numai pentru tine. Când vedeta lipsește, bineînțeles. Ți-au zis cine e?

— Nu, dar cu siguranță o să aflu mâine la interviu.

— Neapărat să-mi spui și mie, zise Ella. Mor de curiozitate.

— Și eu, răspunse Harriet.

În dimineața următoare, când a ajuns la adresă, simțea și ea că moare, dar de agitație. Venise acolo cu BMW-ul ei albastru și oprise în fața unei uriașe porți din fier forjat, iar un portar a întrebat-o cum o cheamă și a anunțat prin telefon sosirea ei. Apoi i-a deschis fără tragere de inimă și când ea, zâmbindu-i, i-a făcut cu mâna, a privit-o fără nicio expresie. „Să sperăm că ceilalți vor fi mai prietenoși”, și-a zis Harriet.

Casa era mare și impunătoare. Era clădită din piatră de Portland și se întindea pe o suprafață despre care

Harriet se gândea că ar trebui să aibă cam zece mii de metri pătrați. După ce a parcat în fața ușii de la intrare, a cuprins cu privirea peluza impecabilă, mărginită pe ambele părți de conifere și de tufişuri, pornind chiar de la poartă. Dincolo de peluză, cât vedea cu ochii, grădina arăta mai neîngrijită, plină mai mult cu arbuști decât cu iarbă, dar copaci înalți protejau întreaga zonă de lumea din afară.

Un majordom îi deschise ușa și Harriet păși într-un hol lung, la capătul căruia se vedea o scară în spirală. Covorul era de un roșu intens, pereții și tavanul zugrăviți în alb, cu asperități, iar de-o parte și de cealaltă a holului se înșirau numeroase ornamente de porțelan, de la un ogar în mărime naturală stând la pândă până la o delicată balerină care nu avea mai mult de cincisprezece centimetri și era așezată pe o masă de sticlă cu decorațiuni. Bibelourile nu păreau să aibă o legătură vădită unele cu celelalte, nici măcar prin culoare sau design, dar Harriet bănuia că fiecare dintre ele era foarte scump.

— Vă rog să așteptați aici, domnișoară Radcliffe, zise politicos majordomul, invitând-o într-o anticameră micuță. Domnișoara Farmer o să vină imediat.

Harriet se așeză pe cel mai apropiat scaun, întrebându-se dacă într-adevăr auzise bine. Dacă domnișoara Farmer era viitoarea ei posibilă angajatoare, atunci nu putea fi vorba decât despre Rowena Farmer, cea care dobândise faima cu două filme de succes, în care jucase rolul unui detectiv particular extrem de sexy, iar asta a făcut-o să ajungă unul dintre cele mai mari sex-simboluri de la Marilyn Monroe încoace. Când Harriet simți că inima începe să-i bată cu putere, își spuse hotărâtă că probabil această domnișoară Farmer era secretară, iar treaba ei să scape de candidații nepotriviți.

Părea greu de crezut ca însăși Rowena Farmer să participe la interviuri.

De-abia se liniștise când ușa se deschise și Rowena Farmer își făcu intrarea. Ca pe scenă, își zise în gând Harriet, în timp ce delicata frumusețe cu păr arămiu se oprise în cadrul ușii. Îmbrăcată într-un top de un galben viu, o fustă de in de culoarea bronzului și o mantie verde stins, lungă până la glezne, stătea în lumina ce intra prin fereastra din fața ei, cu părul strălucitor, cu chipul perfect machiat radiind de sănătate, adresându-i lui Harriet un perfect zâmbet de complezență.

— Îmi pare foarte rău că te-am făcut să aștepți, domnișoară Radcliffe, zise ea cu celebra ei voce joasă și răgușită pe care Harriet o știa din filme. Sunt atâtea de făcut acum. Am ajuns abia de trei zile și... știi ce înseamnă asta, sunt sigură.

Îi zâmbi din nou, dar Harriet știa că zâmbetul era doar de formă, un fel de răspuns reflex la prezența altei persoane, un zâmbet fără rost până la urmă, dar măcar încerca să fie politicoasă. Într-un fel, Harriet se așteptase ca vedeta să fie capricioasă și să facă pe alintata în particular. Apoi își dădu seama că nu era vorba de o întâlnire privată. Rowena Farmer își juca rolul în fața unei posibile viitoare angajate. Era puțin probabil ca domnișoara Farmer să-și arate adevărata față înaintea să lucrezi efectiv pentru ea.

— Pe aici, zise vedeta, plutind pe lângă ea și ieșind în hol.

Harriet o urmă până în capătul holului, apoi, deschizând o ușă grea de stejar, intrară într-un salon.

Aici covorul era de un alb imaculat, iar pereții erau și ei albi, dar cu o ușoară nuanță de verde crud, amplificat de verdele-închis al canapelei și al celor două fotolii în stil

clasic. În mijlocul salonului, o lungă masă de sticlă se sprijinea pe patru dragoni chinezești, a căror imagine se repeta pe draperiile grele, aranjate în așa fel încât să nu lase să pătrundă prea multă lumină.

Rowena Farmer se lăsă să cadă într-un fotoliu și îi făcu semn lui Harriet să se așeze pe canapea. Era mai joasă decât una obișnuită și Harriet își dorea să-și fi luat o fustă mai lungă, care să nu i se ridice până pe coapse și s-o oblige să-și adune genunchii și să stea întoarsă spre stânga. Chiar și în poziția asta, bănuia că Rowena Farmer putea să-i vadă sub fustă dacă ar fi vrut, dar vedeta se uita doar la fața lui Harriet și își coborî privirea numai pentru a citi fișa ei, ca și cum ar fi vrut să-și reamintească anumite date.

Chiar în fața lui Harriet se afla o oglindă cu ramă bogat orna mentată, care ocupa o jumătate de perete. Harriet își zâmbi sieși. Probabil că vedetelor le place să aibă oglinzi peste tot, cu atât mai mult Rowenei Farmer, care avea toate motivele să fie mandră de frumusețea ei, la fel de uimitoare în realitate ca pe ecran.

În timp ce Harriet încerca să-și păstreze calmul, iar Rowena îi citea CV-ul, un bărbat aflat dincolo de oglinda falsă se uita peste niște hârtii aflate pe masa din fața lui. Cu degetele lui lungi luă un stilou și începu să facă însemnări pe marginea foilor, uitându-se din când în când la Harriet, care nu bănuia nimic. Pe sub sprâncenele negre și groase, ochii săi căprui străluceau de satisfacție.

După un timp care păru nesfârșit, Rowena lăsă CV-ul deoparte și își îndreptă atenția spre Harriet.

— De ce ai renunțat la ultima ta slujbă? o întrebă ea. Harriet se hotărâse deja să fie absolut sinceră.

— Mă plictisise, mărturisi ea. La început munca părea interesantă, dar imediat s-a transformat în rutină.

Salariul și condițiile de muncă erau bune, dar aveam nevoie de o schimbare. Îmi doream să fac ceva în care fiecare zi să fie cât de cât deosebită. Aveam de-a face cu cifrele, pe când mie îmi plac oamenii.

Zâmbi către Rowena, dar vedeta nu-i întoarse zâmbetul. Avea o privire inexpressivă, de parcă n-ar fi înțeles ce spunea Harriet. Aceasta simțea că trebuie să dea mai multe detalii, fiindcă nu voia să piardă slujba. Perspectiva de a lucra pentru o celebritate ca Rowena Farmer era absolut irezistibilă.

— Am fost logodită până de curând, dar mi-am dat seama că acea relație era ca slujba mea: plăcută, dar lipsită de provocări. M-am temut că dacă nu schimb ceva, dacă nu încerc ceva nou, care să-mi lărgască orizontul, voi regreta nespus.

— Vrei să-ți lărgști orizontul? întrebă Rowena, arătând un interes brusc.

— Da! se grăbi Harriet să răspundă. Până mai pot. Deja am douăzeci și trei de ani.

— La douăzeci și trei de ani ești foarte tânără, murmură vedeta cu amărăciune.

— Dar e atât de comod să te mulțumești cu puțin, zise Harriet, revenind la subiect. Dintotdeauna am crezut că tot ce contează e să fii în siguranță. Tot ce am făcut a fost îndelung chibzuit, iar dacă apărea posibilitatea celui mai mic risc sau ca lucrurile să nu iasă bine, preferam să nu mă bag. Acum cred că greșeam, și vreau să fac ceva cu viața mea atât cât mai pot.

— Îți dorești o viață aventuroasă?

În spatele oglinzii, bărbatul se aplecă ușor în față, cu bărbia sprijinită în pumni. Lucrurile decurgeau mult mai bine decât s-ar fi așteptat vreodată. Până acum, fata era perfectă.

Harriet zâmbi.

— Nu aventuroasă în ideea de a escalada munți sau de a face înconjurul lumii într-un iaht, dar mi-ar plăcea să apară ceva înainte să îmbătrânesc.

Rowena încuviință.

— Ești în vreo relație în prezent?

Bărbatul își ținu respirația așteptând răspunsul lui Harriet. Dacă ar spune da, atunci nu le-ar mai fi de folos, iar el își dorea cu disperare ca fata să facă parte din casă.

Harriet clătină din cap.

— N-am pe nimeni. Nu mă grăbesc să-l înlocuiesc pe James. De fapt, mă bucur de libertate!

Rowena râse, iar Harriet avu din nou senzația stânjenitoare că era un răs de complezență. Femeia din fața ei nu se distra și, într-un fel, nici nu părea prea interesată de ceea ce spunea Harriet. Punea întrebările, dar părea să-și piardă atenția imediat și se uita mai mult undeva afară, pe fereastră, mai degrabă pe lângă ea decât la chipul ei.

— Problema e, Harriet... pot să-ți spun Harriet, nu? Harriet dădu din cap că da.

— Bine. Problema e că sunt aici ca să fac un film deosebit și e esențial ca nimic să nu se afle până nu va fi gata. Înțelegi, scenariu, casting, contracte, toate chestiile plictisitoare care trebuie făcute înainte de derularea proiectului propriu-zis.

— Mă tem că nu știu nimic despre cum merg treburile în industria de film, mărturisi Harriet.

Rowena ridică din umeri cu indiferență.

— Nu contează, ai să înveți repede. De fapt, am nevoie de o secretară englezoaică discretă și eficientă. Sunt renumite pentru discreția și eficiența lor, după cum știi. Din păcate, pentru a putea face față programului meu

încărcat, cea care va obține postul va trebui să locuiască aici atâta timp cât voi locui și eu.

— Să locuiască aici? întrebă Harriet stupefiată.

— Asta-i situația, draga mea, zise Rowena, tânjind să-și aprindă o țigară, dar știind că lui Lewis, care-o privea prin oglindă, nu i-ar fi convenit. Va trebui să răspunzi la telefon la orice oră. În plus, uneori am insomnii, și-atunci îmi place să dictez scrisori la miezul nopții, dacă tot nu pot să dorm.

Harriet se uită fix la femeia din fața ei. I-ar fi fost suficient un fax care să preia telefoanele nocturne, iar cât despre insomnii, toată lumea știa că vedetele iau somnifere, dar n-avea de gând să o contrazică. Până la urmă era o casă superbă, iar contractul era doar pe șase luni. N-avea nimic împotrivă să locuiască aici. Putea din când în când să dea o fugă până la apartamentul ei ca să se asigure că totul e în regulă. Cu toate astea, cerința continua să i se pară ciudată.

— Vei primi dublu față de cât câștigai înainte, zise brusc Rowena.

Harriet încercă să-și mascheze uluirea. Fusese foarte bine plătită la fostul ei loc de muncă; fără cheltuieli și cu un salariu dublu, avea să fie extraordinar.

— Pentru a compensa lipsa vieții sociale în cele șase luni, îi explică Rowena. Nu cred că vei avea prea mult timp liber. Sunt foarte pretențioasă! adăugă și din nou râse silit.

— Dar nu voi avea deloc timp liber? întrebă Harriet.

— Ba da, dar nu programat. În meseria asta, e atât de greu să știi când ai sau când nu ai nevoie de cineva. Înțelegi?

— Da, bineînțeles. Doar că totul e atât de nou pentru mine. Rowena își adună picioarele sub ea, alintându-se.

— Dar nu asta și doreai, Harriet? O schimbare? Ceva

care să-ți lărgască orizonturile? Pot să te asigur că așa va fi.

Acceptă, zise o voce în mintea lui Harriet. Ai vrut o șansă ca să experimentezi lucruri noi: asta e șansa. De ce eziți? Harriet se scutură.

— Pare foarte interesant, zise ea zâmbind.

Rowena păru să se relaxeze brusc și scoase un oftat de ușurare.

— Minunat, Harriet. Firește, ar mai fi câteva lucruri de lămurit. Referințe, chestii de genul ăsta, dar sunt sigură că în privința asta nu vom avea probleme. Îți voi da un răspuns până mâine-seară cel târziu.

În timp ce Rowena o conducea spre ușă, Harriet se întrebă în treacăt de ce vedeta folosisese pluralul la urmă. Habar n-avea dacă Rowena era sau nu căsătorită și se hotărî că, dacă va obține slujba, avea să o sune pe Ella în încercarea de a afla cât mai multe despre femeia pentru care va lucra.

Când se apropiau de ușa principală, se ivi majordomul, dar Rowena îi făcu semn că se ocupă ea și-i deschise ușa lui Harriet. Apoi îi întinse o mână mică, cu manichiura îngrijită.

— Sunt convinsă că slujba asta îți va veni ca o mână, Harriet, îi spuse, oferindu-i cel mai cald zâmbet de până atunci. Chiar îmi place calmul englezoaicelor. Cred că în State suntem mai directe.

— Poate că sunteți doar mai prietenoase, sugeră Harriet.

— Dacă o să vii aici, sper ca viața noastră să nu ți se pară copleșitoare, răspunse Rowena. Deși n-ar trebui să conteze. După cum spuneai, vrei o schimbare.

Harriet zâmbi și se îndreptă spre mașină. Avea o mică bănuială că prin „englezoaice calme”, Rowena

Farmer voise de fapt să spună plictisitoare sau inhibate, dar nu-i păsa. Își dorea postul și-i venea greu să-și imagineze că se va mai întâlni vreodată cu o asemenea ocazie. Spera doar ca vedeta să o considere potrivită.

Rowena Farmer privi cum mașina se îndepărta și se sprijini de perete, complet epuizată de propria-reprezentatie. În acea dimineață, se trezise sleită de puteri, dar satisfăcută după o noapte de dragoste, cu capul greu după excesul de șampanie, și-și amintise, numai cu douăzeci de minute înainte, că Harriet trebuia să vină la interviu. Și numai frica de mânia soțului ei o făcu să se dea jos din pat și s-o certe pe servitoare că nu va fi gata la timp.

Se întoarse agale în salonul unde avusese loc interviul. Lewis era deja acolo, așezat într-un fotoliu, cu picioarele lungite în fața lui. Rowena rămase în pragul ușii și îl cercetă cu privirea. La treizeci și nouă de ani, Lewis era chiar mai atrăgător decât în urmă cu patru ani, când îl întâlnise și se gândi cât de nedrept e că bărbații arată mai bine cu trecerea timpului, pe când femeile nu – cel puțin, nu actrițele care-și construiesc reputația pe frumusețe și glamour.

Însă Lewis avea să-i schimbe percepția. Următorul lui film, provocator și în același timp, un succes de casă garantat, avea să arate lumii că ea era mai mult decât un sex-simbol. Știa că e capabilă de trăiri profunde și de pasiune și era gata să dea totul pentru a-și recâștiga locul în panteonul vedetelor. Îi era teamă, dar se baza pe ajutorul lui Lewis.

El își întoarse capul spre Rowena și-i zise fără grabă:
— Te-ai descurcat foarte bine.

Rowena se așează în fotoliu și își caută cu febrilitate țigările în poșetă. Îl auzi oftând, dar nu-l luă în seamă.

Existau momente, așa ca acesta, când ceea ce făceau i se părea atât de periculos, încât avea nevoie de cineva să o sprijine. Lewis o ajutase să renunțe la droguri, să bea mai puțin, dar nu reușise nicicum să o facă să se lase de fumat. Uneori, convingerile lui aproape puritane în unele aspecte ale vieții o enervau, dar știa că lor li se datora ceea ce el ajunsese și succesul incredibil de care avea parte.

— Ea e ce ne trebuie, nu-i așa? zise Rowena, trăgând din țigară.

— E ca ieșită din scenariul nostru, îi dădu dreptate Lewis. E incredibilă: cu picioarele ei lungi, cu extraordinara ei stăpânire de sine, dar care lasă să se întrevadă că poate mult mai mult de atât. Și ochii ăia! I-ai remarcat? Dezvăluie tot ceea ce ea încearcă să ascundă. Abia aștept să începem.

Rowena nici nu-și mai amintea de când nu-și mai văzuse soțul atât de entuziasmat.

— Cum rămâne cu Chris? Întrebă ea. Lewis ridică din sprâncene.

— Chris va face cum zicem noi. Am ținut cont de preferințele lui când am făcut lista cu cerințele de bază.

— Chiar dacă acceptă slujba, nu sunt sigură că va rezista, zise Rowena.

— O să reziste.

Lewis părea foarte încrezător, iar asta o deranja pe soția lui.

— Când a zis că ar vrea să-și lărgască orizontul, nu știu dacă s-a gândit la fel de departe ca tine.

— O s-o luăm cu binișorul, îi reaminti Lewis. Iar când își va da seama de ceea ce se întâmplă, va fi deja prea târziu ca să mai poată da înapoi. Crede-mă, Rowena. Dacă mă pricep la ceva în afară de filme, atunci la femeii mă pricep.

Rowena știa că așa e. Cunoscuse o mulțime de bărbați, dar niciunul ca Lewis. Avea tot ceea ce și-ar fi putut dori vreodată, total lipsit de inhibiții și de rușine, gata să meargă până la capătul pământului pentru a-i satisface toate nevoile și dorințele. Și totuși, nu era de ajuns, își zise ea cu tristețe. În ciuda inteligenței, a frumuseții și a experienței sexuale, Lewis nu fusese capabil s-o ajute. De-asta ajunseseră aici și aveau nevoie de Harriet.

— Sun-o mâine la șase, zise Lewis, ridicându-se și luând dintre degetele soției lui țigara pe jumătate fumată. Până atunci va fi deja destul de îngrijorată că nu mai suni și va accepta pe loc. Acum du-te înapoi în pat, pari epuizată. Și nu mai fuma chestiile astea. Nu-ți fac bine la piele și nici nu calmează, și în plus, nu suport mirosul.

— Ai ajuns să aplici în viața particulară intransigența morală din filmele tale? Întrebă Rowena enervată.

Lewis zâmbi.

— Ar trebui să știi mai bine decât oricine că nu sunt cel care pare a fi!

— Uneori mi se pare că nu te cunosc deloc, i-o întoarce Rowena. Lewis se aplecă spre ea și-i mângâie obrazul cu degetele.

— Știi despre mine tot ceea ce trebuie să știi, șopti el. Gata. Du-te și odihnește-te. Trebuie să lucrez la scenariu.

— Pot să-i arăt lui Chris o fotografie de-a ei? Întrebă Rowena.

— Nu, zise Lewis hotărât. Nu vreau să o vadă până ce ea nu va face cu adevărat parte din casă.

Amândoi își dădeau seama că Rowena îi va face pe plac, altminteri scenariul, pentru care Lewis era în întregime răspunzător, ar lua o turnură nedorită.

În seara următoare, la șase și cinci, telefonul sună în apartamentul lui Harriet. De o jumătate de oră se învârtea în jurul telefonului, așa că, atunci când sună, se repezi să răspundă.

— Alo?

— Domnișoara Radcliffe? se auzi vocea răgușită a Rowenei Farmer.

— Da, se grăbi Harriet să răspundă.

— Sunt încântată să te anunț că te încadrezi perfect și aș fi bucuroasă dacă ai accepta slujba, zise Rowena.

Harriet simți c-o ia cu amețea. Cele câteva lucruri care-o făceau să ezite, micile îndoieli privind schimbarea bruscă din viața ei fură alungate de bucuria că obținuse slujba, exact așa cum prevăzuse Lewis.

— Te mai interesează? întrebă Rowena nerăbdătoare, iar Harriet își dădu seama că încă nu rostise o vorbă.

— Da, da, sigur! exclamă ea. Sunt încântată.

— Și noi, răspunse Rowena, iar Harriet se întrebă din nou ce voia să spună cu acel *noi*. Crezi că ai putea începe de săptămâna viitoare? Nu am adus-o pe secretară cu mine și corespondența deja mă depășește.

— Desigur, răspunse Harriet imediat. Mai am câteva lucruri de rezolvat cu apartamentul, dar cu siguranță pot să încep de luna viitoare.

— Îți vei aduce lucrurile atunci?

— Păi, da.

— Mi-am dat seama că nu ți-am arătat unde-o să stai, zise Rowena, părând stânjenită de greșeala ei. Dacă vrei să vezi mai repede unde vei sta, se poate aranja. O să ai un apartament numai pentru tine, cu dormitor, baie și salon, la primul etaj. Casa asta are numai camere mari. Sunt convinsă că nu o să-ți displacă.

Ținând cont de cât văzuse din casă, Harriet era

sigură că nu putea fi altfel.

— Sunt sigură că va fi foarte bine, zise ea. Sincer, chiar nu cred că e nevoie să vin să văd despre ce e vorba mai devreme.

— Oricum, dacă va fi ceva să nu-ți placă, se poate remedia, zise vedeta.

Urmă o scurtă pauză, în care Harriet auzi o altă voce, o voce de bărbat, adâncă și catifelată, ca o șoaptă.

— A! exclamă Rowena. Era să uit, încă ceva. Mă tem că aici nu vei putea primi pe nimeni în vizită. E vorba despre film, înțelegi. Lucrurile sunt încă la început și nu aş vrea să răzbată nimic în afară...

— E în regulă, o asigură Harriet. Pot oricând să mă duc eu la prietenii mei. Serios, chiar nu-i o problemă.

— Mă bucur că ai înțeles.

Ușurarea din vocea Rowenei era atât de evidentă, încât, pentru o clipă, lui Harriet îi fu milă de ea, deși nu înțelegea prea bine de ce.

— Așadar, ne vedem luni dimineață, hai să zicem la unsprezece și jumătate. La ora aia, toată lumea va fi trează!

— Perfect, zise Harriet. Și îți mulțumesc.

— Eu îți mulțumesc, zise Rowena șoptit, apoi închise.

În timp ce Harriet o suna pe Ella, Rowena se întoarse spre Lewis, care stătuse lângă ea pe durata întregii convorbiri.

— Gata, s-a rezolvat, zise ea triumfătoare.

Lewis o sărută pe ceafa, o strânse în brațe, apoi îi mângâie sânii prin bluza subțire.

— Bravo, șopti el. De-acum putem începe.

Se prăbușiră îmbrățișați pe covor și, sub atingerea mâinilor lui îndemânatică care-i mângâiau trupul cald, Rowena uită de Chris și de ce va zice el despre alegerea

făcută.

Capitolul 2

Luni dimineata, în timp ce Harriet își împacheta ultimele lucruri în valize, Rowena se întindea somnoroasă în patul ei cu baldachin. Lewis se trezise mai devreme, îl auzise cum se îmbracă și iese și, amintindu-și că azi era o zi importantă pentru ei toți, Rowena decise că poate ar trebui să i se alăture pentru o ceașcă de cafea sau niște fructe înainte să se îmbrace.

Deschise ochii, dar niciun fir de lumină nu pătrundea în cameră. Pe jumătate adormită, se întoarse spre fereastră și își dădu seama, cu un fior de excitație, că era legată la ochi. Instinctiv, încercă să-și miște mâinile ca să vadă exact cu ce era legată, dar imediat niște mâini vânjoase o prinseră de încheieturi, ținându-le pe pernă.

— Chris, potolește-te! protestă ea cu jumătate de gură. Trebuie să mă ridic. Harriet va ajunge curând.

— Vreau să știu ce e cu Harriet, îi șopti Chris la ureche, cu răsuflarea fierbinte pe pielea ei. Cum arată? E frumoasă? O s-o doresc suficient de tare ca intriga să funcționeze?

— Nu pot să-ți spun, îi răspunse ea, răsucindu-și trupul în încercarea de a se elibera.

Chris o prinse de picioare și i le împinse cu brutalitate în sus, astfel încât genunchii să i se îndoaie în dreptul sânilor ei plini; după care îl simți întinzându-se peste ea până ce gleznele ei ajunseră pe umerii lui, iar erecția lui o împungea. Știa că deja se umezise și că deja îl dorea, dar știa că el își dăduse seama fiindcă auzea râsul lui înfundat.

— Spune-mi, o tachină Chris, mângâindu-i ușor, în sus și în jos, labiile cu vârful penisului. Spune-mi despre

Harriet și apoi sunt al tău.

— Nu pot! repetă Rowena, dorindu-și să-l simtă în clipa aceea înăuntrul ei. Chris își roti ușor coapsele și ea îi simți vârful penisului atingându-i finele terminații nervoase din jurul clitorisului. Încercă să se arcuiască în sus ca să sporească stimularea, dar mișcărilor îi erau împiedicate de poziția pe care el o alesese și icni plină de frustrare.

Brusc el se retrase dintre picioarele ei, i le întinse drepte pe pat, apoi se așeză peste ea și îi prinse sânii cu mâinile. Fiind în continuare legată la ochi, Rowena începu să respire tot mai repede, așteptând următoarea mișcare a lui Chris. Își simțea trupul tremurând de dorință, o dorință amestecată cu teama arzătoare pe care Chris i-o provoca mereu. O teamă pe care ajunsese să o dorească, o teamă de care avea nevoie ca să trăiască cele mai intense plăceri.

Foarte încet, degetele lui îi cuprinsesă sânul drept. Îl frământară ușor și buzele Rowenei se întredeschiseră în așteptarea a ceea ce urma să vină. Cu o încetineală înnebunitoare, degetele lui Chris se mișcau pe suprafața sânelui ei rotund, până ajunseră la areolă. Apoi unghiile zgâriară ușor cea mai sensibilă parte a sânelui vedetei, iar sfârcul i se întări pe măsură ce excitația ei creștea. Chris lăsă capul în jos și îl supse cu gura.

Presiunea combinată cu zgâriatul insistent o făcură pe Rowena să-și miște coapsele în căutarea unui contact în partea de jos a corpului, dar Chris se trase într-o parte, respingând orice fel de stimulare din partea ei.

— Spune-mi cum arată Harriet, repetă el, iar Rowena simți că-i vine să țipe fiindcă atunci când vorbi, Chris dădu drumul sfârcului din gură.

— Nu!

Rowena vorbi pe un ton mai ferm, conștientă că, indiferent ce ar fi făcut el, de data asta nu-i va merge și

probabil că și el își dăduse seama.

— De ce-l lași să ne facă asta? șopti Chris și, spre uimirea și recunoștința ei, Rowena îi simți mâna strecurându-i-se între coapse, mângâind ușor carnea moale, umedă și umflată. Nu suntem niște inadaptați sociali sau niște politicieni. Ar trebui să se ocupe de documentarele lui dramatizate și nu să se folosească de noi pentru a se lansa în ficțiune.

— Nu este ficțiune, spuse Rowena încet. Sunt fapte reale. De aceea îi suntem necesari și eu am nevoie de filmul ăsta, Chris. Am foarte multă nevoie. Am împlinit treizeci de ani și nu mai pot să mă bazez doar pe felul în care arăt. Trebuie să demonstrez că sunt în stare și să joc.

— Asta nu e actorie, exclamă Chris și Rowena simți brusc în vaginul ei un vibrator ușor rotunjit, pe care Chris îl dădu imediat pe viteza maximă.

În timp ce pulsațiile i se răspândeau prin trup și terminațiile nervoase exterioare erau stimulate de forța mișcărilor dinăuntru ei, Rowena simți că se apropie de orgasm. Sfârcurile i se întăriseră, o senzație intensă de fierbințeală creștea în adâncul ei și, când mâna liberă a lui Chris îi apucă sânul drept, capul începu să i se miște imperceptibil pe pernă și își auzi propriile gemete.

— Mă vrei pe mine în locul jucăriei ăsteia? o întrebă Chris și vocea îi tremura de excitație.

— Da! Da, te rog, Chris, acum! Repede!

Rowena era disperată să-l simtă în ea, să știe că e acolo când, în cele din urmă, avea să ajungă la orgasm.

— Atunci spune-mi despre Harriet, îi ceru el.

Pântecul Rowenei era rigid din cauza tensiunii sexuale, iar coapsele începură să-i tremure pe măsură ce orgasmul se apropia.

— Te rog, Chris, nu pot. Doar ia-mă, ia-mă acum.

— Târfa! mormăi Chris și, spre disperarea ei, vibratorul fu scos, sânul eliberat și flori de plăcere începură să se stingă.

Rowena își duse instinctiv mâna spre coapse ca să termine ceea ce Chris întrerupsese atât de brusc, dar mâinile lui o opriră și o ținură captivă, întinsă pe pat, încă incapabilă să vadă din cauza legăturii de la ochi și îi dădură drumul numai când, în cele din urmă, corpul ei reveni la starea de dinainte și excitarea dispăru. După care Chris îi scoase eșarfa neagră de la ochi și o privi.

— N-ar fi trebuit să faci asta! strigă Rowena. A fost foarte nedrept.

— Tu și cu Lewis n-ar fi trebuit s-o alegeți pe Harriet fără să-mi cereți părerea.

— E soțul meu și regizorul filmului, pe când tu ești...

— Doar un personaj insignifiant? o întrebă el.

— Nu, sigur că nu, dar trebuie să ne supunem dorințelor lui. Vrea să fie cât mai realist posibil și de aceea avem nevoie de Harriet. Lewis alege personajele și vrea să vadă reacția lor autentică la situațiile cu care se vor confrunta personajele din film. Nu înțelegi cât de realist va fi? Nimeni nu va putea să spună că „nu așa se comportă oamenii” pentru că noi ne comportăm deja așa. Noi *suntem* filmul lui.

— Încearcă să scape de mine, spuse Chris.

Rowena se întinse să-i dea la o parte părul blond și creț din ochi.

— N-ar putea niciodată să facă asta, Chris, îl asigură ea. Nu pot să trăiesc fără tine, știi asta și Lewis o știe și el.

Chris se aplecă peste ea și o sărută pasional, strecurându-și limba adânc în gura ei, așa cum Rowena ar fi vrut să o penetreze sexul lui doar cu câteva minute înainte. Își încolăci brațele în jurul gâtului lui și se arcui,

astfel încât sfârcurile ei să-i atingă pieptul.

— Te rog, hai s-o facem acum, îl imploră.

— Nu, spuse Chris scurt și o împinse din pat. Îmbracă-te. Probabil că soțul tău te așteaptă.

— Uneori te urăsc, spuse Rowena și se abținu să plângă - lacrimile i-ar fi ruinat fața pentru restul dimineții.

Chris râse.

— Nu părea așa adineauri.

— Ce nu e în regulă cu noi? întrebă Rowena. De ce nu putem și noi să fim...

— Normali? o întrerupse Chris.

Îi oferi zâmbetul lui cel mai ștrengăresc.

— Nu știu de ce. Poate că Lewis va descoperi răspunsul pe măsură ce intriga se va desfășura.

Harriet fu surprinsă când Rowena Farmer în persoană îi deschise ușa de la intrare. Acum, că acceptase postul, nu se mai aștepta ca vedeta să se sinchisească să fie politicoasă, nici măcar din punct de vedere profesional. Ella îi explicase la telefon că vedeta asta era cunoscută pentru faptul că-și lua rolul de zeiță a sexului foarte în serios.

— Vrea să fie recunoscută și ca „actriță”, o informase prietena ei. Asta e probabil și motivul pentru care se află aici. Americanii cred că cele mai bune filme serioase se fac în Anglia. Pe deasupra, adăugase Ella, doamna Farmer se întâmplă să fie căsătorită cu cel mai în vogă regizor din State al momentului, și când spun în vogă, nu exagerez. Este noul Oliver Stone și arată senzațional. I-am văzut odată împreună într-un clip - o privire și mi s-au înmuiat genunchii!

— Nu cred că o să-l văd prea mult, răspunsese Harriet, după care nu se mai gândi la asta.

Dar acum, în timp ce Rowena îi dădu indicații unei

cameriste să ia bagajele, după care o conduse spre salon, Harriet își aminti de discuția cu Ella fiindcă Rowena vorbea despre soțul ei.

— Trebuie să faci cunoștință cu Lewis înainte să-ți arăt camerele, spuse ea veselă. De obicei stă încuiat în birou și lucrează la scenariu sau vorbește la telefon, dar i-am spus că, atunci când nu ești prea ocupată, poate să te împrumute – sper că nu te deranjează – așa că s-a oprit puțin din lucru ca să te cunoască.

Harriet simți că pentru Rowena asta era o mare onoare, dar ea însăși nu era foarte impresionată. La urma urmei, era doar o simplă dovadă de politețe să saluți pe cineva care urma să-ți dactilografieze scrisorile și să fie, probabil, omul bun la toate.

O urmă pe Rowena în încăpere și imediat, bărbatul care stătea pe scaunul de la birou se ridică în picioare. Era înalt, un pic peste un metru optzeci, gândi Harriet, iar părul îi era des și negru-tăciune, încadrându-i fața și accentuându-i structura osoasă deosebit de puternică, cu pomeți înalți și un nas drept. Sub sprâncenele bine conturate și închise la culoare, ochii îi erau de un căprui profund, cu gene dese și o privire inteligentă, în timp ce gura era mare, cu buza de jos plină. Îi întinse mâna ca să o salute și cureaua de piele a ceasului se profilă pe pielea de un cafeniu-auriu. Harriet își aminti că Ella menționase amestecul rasial, o mamă portugheză sau așa ceva. Se vedea în culoarea tenului, dar, deși Harriet nu știa asta, înălțimea și ținuta erau moștenirea unui tată texan. Combinația, cum spusese și Ella, îți tăia răsufarea.

— Mă bucur să te cunosc, Harriet, spuse el cu căldură, iar degetele lui îi cuprinsesă degetele pentru o clipă, într-un gest care fu aproape o mângâiere.

Uluită, Harriet își ridică privirea și văzu că el o

observă cu atenție. Își retrase repede mâna și, fără să-și dea seama, făcu un pas în spate. Gura lui Lewis se arcui într-un zâmbet.

— Rowena și cu mine sperăm că vei fi mulțumită aici, continuă el cu blândețe.

Mă tem că viața în acest loc poate fi un pic haotică, dar Rowena mi-a spus că te-ai săturat de slujbe de rutină și că acest lucru nu te va deranja.

— Cu siguranță va fi ceva diferit, răspunse Harriet, dorindu-și să nu fie atât de conștientă de prezența lui fizică.

Îi admira umerii largi în comparație cu șoldurile înguste, dar de obicei nu așa reacționa în fața bărbaților. Ceea ce înrăutățea lucrurile și mai tare era faptul că el își dăduse seama, fiindcă își luă cu greu ochii de la Harriet.

— E Chris pe aici, draga mea? întrebă Lewis, prinzând-o pe Rowena relaxat pe după umeri.

Rowena îi zâmbi.

— Cred că l-am văzut venind de la piscină.

— Sună-l și cu asta Harriet va cunoaște cei mai importanți trei oameni din casă! Râse, dar fu un râset reținut, ca și cum s-ar fi amuzat de o glumă personală. Rowena ieși din cameră și Harriet își zise că nu va rămâne în picioare, simțindu-se ca o școlăriță rușinată, așa că se așeză pe canapeaua joasă și imediat văzu cum marginea fustei i se ridică din nou pe coapse.

Lewis îi privi scurt picioarele, după care se uită în altă parte. Harriet se întrebă dacă era pur și simplu atât de obișnuit să privească picioarele femeilor încât asta nu-l mai interesa sau dacă ale Rowenei erau mult mai frumoase ca ale ei. Dintr-un motiv copilăresc spera că nu era adevărată cea de-a doua ipoteză. Întotdeauna crezuse că picioarele ei erau unul dintre punctele sale forte.

— Sper ca tu și Rowena să vă înțelegeți, spuse Lewis blând. Trece printr-un moment dificil. Filmul pe care-l pregătim o va pune la încercare cum n-a mai fost vreodată. Are nevoie de multă înțelegere și sprijin. Uneori pare dificilă, dar e din cauza nesiguranței. Se pare că cei mai mulți actori și actrițe sunt măcinați de îndoieli.

— Și eu aș fi dacă munca mea ar depinde de cum arăt, spuse Harriet. Lewis o privi drept în ochi.

— Nu cred că ai avea vreun motiv de nesiguranță.

Harriet se înroși la neașteptatul compliment și nu reuși să găsească o replică.

— Cred că Rowena e frumoasă, spuse în cele din urmă.

— A fost frumoasă, dar la treizeci de ani camera poate să fie necruțătoare.

— Are treizeci? Nu arată! exclamă Harriet. Lewis ridică dintr-o sprânceană.

— Înveți repede. Asta este exact lucrul pe care are nevoie să-l audă.

— Dar e adevărat, protestă Harriet.

— Prezența ta aici n-o va ajuta să și creadă, remarcă el.

— Păi, ea m-a ales. Nu e vina mea că am doar douăzeci și trei.

— Bineînțeles că nu, spuse Lewis ca să o liniștească, dar știa că de fapt el o alesese pe Harriet, și nu Rowena, iar alegerea lui fusese una foarte atentă. Avea nevoie să amplifice nesiguranța Rowenei, să-i provoace un fel de gelozie, dacă voia ca planul să funcționeze. Era singurul mod prin care credea că o poate ajuta.

Se așternu o tăcere stingheră, dar apoi ușa se deschise și Rowena se întoarse, urmată de un tânăr subțire, blond, cu ochi albaștri. Avea un ten proaspăt și la

prima vedere părea un băiat, dar după ce îl privi mai atent, Harriet se gândi că probabil avea spre treizeci de ani.

— Chris, ea e Harriet Radcliffe, spuse Rowena cu mândrie. Harriet, ți-l prezint pe Chris Falkener, fratele meu vitreg.

Harriet se ridică puțin de pe canapea și dădu mâna cu tânărul bărbat care se holba efectiv la ea.

— Ești mortală! exclamă el, părând uimit. Ce a fost în capul tău, Rowena, să lași așa o doamnă frumoasă liberă prin casă?

Spre îngrijorarea lui Harriet, Rowena roși și, în lumina ce intra pe fereastră, părea să aibă lacrimi în ochi, deși când deschise gura, vocea îi era foarte fermă.

— Nu te prosti, Chris, o faci pe Harriet să se simtă jenată. Și pe lângă asta, de ce să nu fac o schimbare și să-mi iau o secretară personală atractivă? Știi că-mi place să am lucruri frumoase în jur.

— Lucruri da, dar nu femei. Ei bine, ești cea mai frumoasă surpriză pe care am avut-o de la Crăciun încoace, Harriet. Bine-ai venit în mica noastră familie.

Harriet zâmbi politicos, dar prima ei impresie în ceea ce-l privea nu era una favorabilă. I se părea că e răsfățat și prost-crescut, și-i venea greu să creadă că era fratele vitreg al Rowenei.

După ce se încheiară prezentările, o servitoare fu chemată să o conducă pe Harriet în apartamentul ei.

— Dacă e ceva ce nu-ți place, dă-mi de știre, spuse Rowena cu un zâmbet. Vrem să te simți ca acasă aici. Parte din familie.

— Mulțumesc, răspunse Harriet politicos, dar în sinea ei își zise că, în calitate de secretară personală, nu avea ce căuta în viața lor privată și, oricum, nu păreau deloc o familie.

Un soț, o soție și un frate vitreg nu-i lăsau impresia că simbolizează o unitate din care să fie exclusă ar fi fost dureros. Își zise că Rowena exagera, așa cum face orice actriță.

Apartamentul ei o ului. Se așteptase să fie mare, dar nu somptuos. De fapt, dormitorul, decorat în diverse tonuri de albastru, părea mai degrabă potrivit pentru două perechi decât pentru o femeie singură. Covorul albastru-închis cu picățele albe era de lână, și îl simțea gros și voluptuos sub tălpi; se asorta perfect cu draperiile albastre cu flori mici, albe. Cât despre pat, Harriet nu-și putea crede ochilor.

Era enorm, cel mai mare pat pe care-l văzuse vreodată, și în fiecare colț o coloană aurie, bogat ornamentată, înaltă de cel puțin un metru și jumătate, se ridica spre tavan. La picioarele patului tema aurie se continua cu motivul unui șnur răsucit, care lega fiecare coloană pentru a se întâlni la mijloc sub forma a doi îndrăgostiți înlănțuiți. Tăblia tapițată a patului, cu model albastru și alb, era neobișnuit de înaltă și avea pe margine un desen care se potrivea cu frânghia aurie de la celălalt capăt.

Baia era complet diferită. Pardoseala era acoperită cu covoare albe, iar cada era din email alb, așezată într-un suport solid de lemn, modelat după forma trupului, larg la un capăt, apoi îngustându-se spre cel în care se aflau robinetele. Era și neașteptat de adâncă, iar Harriet se întrebă dacă era destulă apă fierbinte pentru ca toți locatarii casei să umple căzi ca aceea.

Pe pereți erau schițe în peniță, toate cu rame de lemn care se asortau cu suportul căzii. La o privire mai atentă, Harriet văzu că fiecare schiță înfățișa un cuplu angajat într-o poziție sexuală; o treceau florii doar imaginându-și-

le.

Pe noptiera de lângă pat era un telefon și, dintr-un impuls neașteptat, îl ridică și formă numărul Ellei. Spre bucuria ei, nu răspunse robotul, ci Ella, care fu încântată s-o audă.

Imediat ce Harriet ridică receptorul, un becuț se aprinse pe telefonul din biroul lui Lewis, care luă cu grijă propriul receptor și ascultă cu interes discuția.

— Ella, ai avut dreptate! spuse Harriet pe un ton dramatic.

— În legătură cu ce? întrebă Ella, uimită de entuziasmul neobișnuit al lui Harriet.

— Cu soțul Rowenei. E nemaipomenit de frumos și are ceva ce nu pot să explic, dar care te face să te simți ciudat ori de câte ori se uită la tine.

— Ciudat într-un mod plăcut?

— Bineînțeles! Știu acum că am făcut bine părăsindu-l pe James. N-am tânjit după el nici măcar o dată în toți aniiăștia de când îl cunosc!

— Vrei să spui că tânjești după Lewis James? Harriet, e un bărbat căsătorit, un domn respectabil! râse Ella.

— Știu, nu se cade, nu-i așa? Dar nu mă pot abține, Ella. Aș da orice să știu cum e să facă dragoste cu mine un bărbat ca el. Totuși, osă mă mulțumesc doar să locuiesc sub același acoperiș cu el.

— Eu nu m-aș mulțumi doar cu asta, spuse Ella direct, iar la el în birou, Lewis zâmbi. Eu aș încerca, vorbi Ella mai departe. Totuși, ar putea fi complicat, pentru că nu e un fustangiu. Din câte știu din cronicile mondene, i-a fost credincios Rowenei Farmer de când s-au căsătorit și se zvonește că își pune munca pe primul loc, nu soția.

— Ar putea fi o provocare, remarcă Harriet.

— Ține-mă la curent! râse Ella. Cum arată camerele?

— Am văzut doar dormitorul și baia și parcă sunt din altă lume. Cu siguranță și salonul e la fel de grandios.

— Îmi imaginez că e mai bine decât să lucrezi pentru domnul Grant, nu-i așa? zise Ella.

— Nu se compară! fu de acord Harriet. Acum te las. A, da, încă ceva. Știai că Rowena Farmer are un frate vitreg pe care-l cheamă Chris?

Ella ezită o clipă.

— Acum că ai zis, am citit ceva despre el odată. Cred că joacă doar în filmele ei, știi, e un fel de profitor. De ce, e și el acolo?

— Da, dar nu seamănă deloc cu ea. De fapt, nu m-a dat gata.

— Asta pentru că n-ai avut ochi decât pentru Lewis, râse Ella. Gata, te las. Dau o probă peste o jumătate de oră, dar să mă ții la curent, bine?

— Poți să fii sigură, zise Harriet și când puse receptorul în furcă, nu auzi clicul ușor când Lewis îl puse și el.

Salonul era la fel de luxos, în nuanțe de ocru, cu mobilă crem, un șezlong antic și cei mai mare fotoliu pe care Harriet îi văzuse vreodată.

Când se întoarse în dormitor, servitoarea despacheta și îi punea lucrurile în dulapuri.

— Doamna Farmer vă roagă să coborâți în seră când sunteți gata, o informă ea pe Harriet.

— Mă duc acum, spuse repede Harriet. Unde este?

— După ce coborâți scările, prima ușă pe stânga.

Când Harriet intră, Rowena stătea prăbușită pe un scaun din nuiiele, cu capul pe spate și cu fața golită de orice culoare. Harriet își drese glasul și imediat capul vedetei se îndreptă și pe chip îi apăru din nou zâmbetul profesional.

— Totul e în regulă, Harriet? o întrebă cu blândețe.

— Camerele sunt nemaipomenite. O să devin o răsfățată aici.

— Așa sper, spuse Rowena vag. Trebuie să mă ajuți să pun la punct camera asta. E nevoie de multe ghivece cu flori, plante aromatice – genul ăsta de lucruri. Ai tu grijă?

Harriet, deși îi plăcea spațiul acela curat și neaglomerat, fu de acord. Dacă Rowena voia plante, plante să fie.

Harriet rămase în picioare lângă fereastra mare de sticlă a serei, privind peluza care cobora ușor în spatele casei.

— Nu mi-am dat seama ce frumoasă ești, zise Rowena dintr-odată. Harriet se întoarse spre ea.

— Poftim?

— Ești și tânără.

— Am douăzeci și trei de ani, spuse Harriet, întrebându-se de ce Rowena începuse brusc să vorbească despre aspectul secretarei sale.

— Din nefericire, eu nu. Și nu m-am așteptat din partea lui Chris să te găsească atât de atrăgătoare.

Harriet, neștiind prea bine ce ar trebui să spună, rămase tăcută.

— Ție ți se pare atrăgător? continuă Rowena. Harriet încercă să zâmbescă, încurcată de întrebare.

— Chiar nu știu... L-am văzut foarte puțin, dar nu, nu în mod deosebit. Nu e genul meu.

— Și care e „genul” tău, cum foarte inspirat ai spus? o întrebă Rowena. Acum Harriet își dădu seama că lucrurile începeau să se complice.

— Prefer bruneții, spuse ea încet.

— Atunci probabil că ți se pare atrăgător soțul meu, dacă fratele meu vitreg nu-ți place.

Harriet ar fi vrut ca Rowena să schimbe subiectul. Dacă urma să continue așa, lui Harriet avea să-i fie imposibil să n-o privească pe angajatoarea ei cu ostilitate; tonul pe care-i vorbea devenise deja tăios, ca și cum Harriet făcuse ceva ce o deranjase.

— E un bărbat foarte frumos, răspunse ea cu diplomație.

— Frumos! Sigur că e frumos, dar tot așa sunt mii de bărbați. Ție ți se pare atrăgător?

— Nu m-am gândit, minți Harriet. Rowena se îndreptă în scaun.

— Asta e o minciună. Am văzut cum te uitai la el. Ai simțit-o la fel ca toate femeile. II voiai, nu? Chiar atunci, în primele momente, te întrebai cum ar fi să te culci cu el.

— Nici vorbă de așa ceva! spuse Harriet, sperând că vocea ei suna ofensată. Îmi pare rău, Rowena, dar nu știu unde vrei să ajungi. Am făcut ceva greșit? Vrei să plec? Asta este?

Rowena se întinse peste masa din fața ei.

— Cred că trebuie să știi ceva, spuse ea încet.

— Și ce anume? întrebă Lewis intrând agale în cameră și turnându-și o cană de cafea din termosul de pe masă.

Rowena întoarse capul spre el.

— Nu te-am auzit când ai intrat, dragule.

Lewis îi zâmbi și își trecu absent degetele de la mâna stângă pe brațul ei gol. Rowena se întinse și scoase un sunet mic de plăcere. Brațul lui alunecă în sus spre umărul ei și împinse părul bogat, roșu-auriu în spatele urechii ca să poată să o mângâie pe gât.

— Ce voiai să știe Harriet? repetă el.

— Nu-mi mai amintesc acum, m-ai zăpăcit! râse Rowena. Nu era important, ceva despre scrisorile de la

fani.

Lewis privi spre Harriet.

— Soția mea primește o grămadă de scrisori de la fani. Mă tem că vei petrece mult timp răspunzându-le. Are zece răspunsuri standard pe calculator, toate menite să pară a fi personale. Trebuie doar să ai grijă să verifici dacă persoana căreia îi răspunzi n-a mai scris vreodată. Dacă e așa, atunci pui scrisoarea pe un alt CD și alegi din zece posibile continuări: „Minunat că îmi scrii din nou”, ceva de genul ăsta.

— Sunt oameni care scriu mai mult de o dată? întrebă Harriet.

— Draga mea, uneori scriu în fiecare săptămână, râse Rowena. Singura deosebire este că pe ăștia îi numim grafomani maniaci, nu fani și le aruncăm scrisorile la coș.

— N-ai făcut niciodată vreo pasiune pentru vreo vedetă de cinema? o întrebă Lewis.

Harriet clătină din cap.

— Nu mă prea pasionează filmele sau teatrul. Îmi plac muzeele, galeriile de artă, magazinele de antichități, dar nu și actoria.

— Atunci ne vei fi de ajutor. Suntem de obicei înconjurați de oameni care au microbul actoriei.

Lewis o privi gânditor.

— Îmi imaginez că ești prea chibzuită ca să te lași ghidată în vreo situație de sentimente, și nu de rațiune.

O spuse în așa fel încât sună ca o insultă.

— Prefer să-mi țin sentimentele ascunse, răspunse Harriet cu răceală. Acum, poate că am ceva de făcut pentru dumneavoastră, domnișoară Farmer.

— Te rog, nu-mi spune așa, râse Rowena, brusc relaxată și prietenoasă din nou. Să-mi spui întotdeauna Rowena. Sunt sigură că vom fi prietene.

Harriet nu mai era sigură de nimic, cu excepția faptului că imaginea mâinilor lui Lewis atingând brațul și gâtul Rowenei fusese extrem de neliniștitoare și o făcuse să se aprindă la față.

— Scuză-mă, Rowena. Ce vrei să fac?

— Ocupă-te mai întâi de scrisorile de la fani, dacă ești grăbită să-ți începi slujba. Lewis, fii drăguț și arată-i camera unde o să lucreze. Eu pur și simplu trebuie să mai beau o cafea.

— Sigur.

Lewis își puse jos cana și o conduse pe Harriet pe scară și apoi pe o ușă de la etajul unu.

— Am stabilit că aici va fi biroul tău. Calculatorul, telefonul și faxul sunt la locul lor, dar deși fișetele au venit, mă tem că încă nu s-a pus în ele corespondența Rowenei. Ne-am gândit că poate vrei să folosești propriul tău sistem.

Harriet privi camera. Era luminoasă și aerisită, mobilierul era din mahon masiv, iar pereții erau acoperiți cu tapet cu model.

— Cu siguranță este suficient de mare! spuse ea zâmbind.

— Toate camerele sunt mari. Asta a părut cea mai potrivită pentru că Rowena are o cameră alături unde învață rolurile, probează costumele, încearcă machiajul – lucruri de genul ăsta. Așa că vei fi alături dacă are nevoie de tine.

— Bine. Deci unde sunt scrisorile? întrebă Harriet, stând în picioare în fața biroului și privind teancurile de hârtii de pe el.

Lewis veni în spatele ei și Harriet îi simți trupul atingându-l ușor pe al său în timp ce își întinse mâna peste umărul ei ca să-i arate.

— Cred că sunt aici, spuse Lewis cu glas coborât.

Harriet se îndreptă ușor, iar fesele și coapsele ei se lipiră de el. Se răsucii puțin ca să se îndepărteze, dar brațul său lovi grămada de hârtii de pe birou, făcându-le să se împrăstie pe jos. În timp ce se aplecă să le ridice, Lewis se aplecă și el, iar mâinile li se întâlniră când se întinseră amândoi spre una dintre scrisori.

Din nou, ca la prima lor întâlnire, avu senzația că degetele lui Lewis întârzie pe ale sale. De data asta, Lewis își trecu vârfurile degetelor peste mâna ei și Harriet fu străbătută de un fior. Când se ridică, mâna lui rămase puțin pe brațul și pe umărul ei înainte să se retragă.

— Atunci te las să le pui în ordine, zise el cu glas liniștit.

Harriet dădu aprobator din cap, simțind că gura i se uscaseră atât de tare, încât nu știa dacă e în stare să vorbească. Lewis făcuse totul intenționat, era sigură, atingerea lui, felul cum își lipise trupul de al ei - nimic nu era întâmplător. Totuși, din privirea și din glasul lui nu răzbătea deloc că l-ar fi interesat sau că ar fi dorit-o. Poate că era doar foarte sensibil la atingeri, își zise Harriet în timp ce Lewis ieșea din încăpere.

După ce părăsi biroul lui Harriet, Lewis se duse să o caute pe Rowena. O găsi stând pe gresie, lângă piscina uriașă, încălzită, cu brațele înfășurate în jurul genunchilor. O clipă o privi gânditor, știind foarte bine ce îi trecea prin minte în momentul acela, apoi își trase un șezlong și se așeză.

— E perfectă, așa cum mă așteptam, zise el pe un ton neutru. Rowena se întoarse și îl privi.

— Nu mă așteptam din partea lui Chris să fie atât de impresionat, zise ea cu tristețe în glas.

— Firește că a fost impresionat. Știam că va fi; a fost unul dintre motivele pentru care am ales-o. Asta și faptul

că e tânără, zise el gânditor.

Rowena roși.

— Chris e mai mare ca mine, spuse ea pe un ton defensiv.

— Cu doar un an și jumătate! Oricum, bărbații, cu cât îmbătrânesc mai tare, cu atât îmi doresc femei mai tinere.

— Încetează! strigă Rowena, ridicându-se și privindu-l furioasă. Tu știi cel mai bine cât mă îngrijorează vârsta mea. Din partea lui Chris mă aștept să fie crud, dar nu și din partea ta.

— Atunci de ce îl iubești pe Chris mai mult? o întreabă Lewis cu blândețe. Furia din privirea Rowenei fu înlocuită de o expresie disperată.

— Habar n-am! Aș vrea să știu. Aș vrea să mă rup de el, dar nu pot. E ca un drog. Chiar și când îmi imaginez că mă eliberez, mă trage înapoi.

— Tocmai din cauza asta facem filmul, ai uitat?

— Nu cred că o să fiu în stare să-l fac. Lewis se încruntă.

— Aiurea. Oricum, n-ai de ales. Nimeni nu e dornic să-ți dea un rol într-un film. Eu sunt singura ta speranță.

— Dar de ce filmul asta, de ce povestea asta?

Lewis oftă. Discutaseră acest subiect de atâtea ori și în continuare ea părea că nu e în stare sau că nu vrea să înțeleagă.

— Rowena, până acum n-am mai făcut filme artistice. Toate filmele mele aveau mesaje sociale sau prezentau fapte de corupție. Când mi s-a propus subiectul ăsta, nam vrut să-l dezvolt. Mi-era teamă, așa cum îți e ție acum. Dar apoi mi-am dat seama că era perfect pentru noi. Un film despre un frate și o soră a căror relație sexuală începe în adolescență și la care refuză să renunțe. Despre un bărbat care se căsătorește cu fata, știind totul despre relația ei cu

fratele, dar imaginându-și că o poate îndepărta de el, doar ca să descopere că e imposibil. E povestea *noastră*, ficțiunea noastră; o problema noastră și dacă e problema noastră, atunci e și a altora. Nimeni nu-și dă seama că e așa fiindcă nimeni nu vorbește despre asta. Se vorbește despre SIDA, despre dependență de droguri sau de alcool, da. Dar nu despre incest. Ar putea să-i ajute pe oameni, dar, și mai important, ar putea să ne ajute pe noi. Rowena îl privi ținută.

— Nu mai era o altă femeie în acea versiune care ți-a fost trimisă. Lewis zâmbi.

— Dar era nevoie de un catalizator. Cineva care să-i ajute pe ceilalți să-și ordoneze viețile, să ia decizii în loc să lase lucrurile în voia lor. Odată ce mi-a venit ideea asta, am știu că va fi un film special; tot ce aveam nevoie era să văd povestea jucată pe viu prima dată, să fiu sigur că am înțeles bine. De aceea scenariștii sunt aici, în Anglia. Mă întâlnesc regulat cu ei, le spun ce direcție ia povestea, fiecare pas. Noi *suntem* filmul ăsta, Rowena, iar când va fi gata, o să joci în versiunea pentru marele ecran și te poți folosi de toate scenele trăite pe viu. Crede-mă, cu filmul ăsta ai șanse la Oscar.

Așa cum bănuise, simpla pomenire a râvnitului premiu făcu ochii Rowenei să strălucească, dar apoi vedeta se încruntă din nou.

— Și dacă nu-mi place finalul?

Lewis se strădui să vorbească pe un ton calm.

— Nu contează dacă îți place sau nu; va fi verosimil, și asta și vreau, un film verosimil despre un subiect tabu.

Rowena își trecu degetele prin păr, dându-l după ureche, și se întoarse spre piscină, arătându-și celebrul ei profil perfect.

— Te folosești de mine, spuse ea posomorâtă. Nu

cred că mă iubești – dacă m-ai iubi, n-ai face asta.

— Dacă m-ai iubi, l-ai părăsi pe fratele tău vitreg.

Glasul lui Lewis era blând, dar Rowena îi putea simți iritarea.

— Poate că dacă m-aș fi simțit mai în siguranță cu tine, l-aș fi părăsit până acum, răspunse ea.

Lewis se ridică, simțind că nu-și mai poate controla furia.

— Dacă îți amintești, Rowena, tu ai venit la mine plângând în hohote și implorându-mă să te ajut. Nu m-am băgat niciodată, n-am vrut să intervin între tine și Chris. Când ne-am căsătorit, știam despre el și l-am acceptat. Toate crizele, toate lacrimile și văicărelile au venit de la tine. Și nu numai că pretinzi că vrei să scapi de el, dar vrei să fii și o „actriță bună”. Ei bine, ca să știi și tu, să joci cu adevărat înseamnă sacrificiu. Dacă vrei să duci la capăt un rol ca ăsta, trebuie să trăiești pe pielea ta suferința. Te-am prevenit înainte să începem, dar mi-ai zis că asta îți dorești. Mă tem că e vorba de prea mulți bani ca să te retragi acum. Rowena se răsuci și se lipi de trupul soțului ei.

— Fă dragoste cu mine, îi șopti.

— Nu, îi răspunse Lewis, desfăcându-i brațele cu blândețe din jurul gâtului său. Surprinsă, Rowena făcu un pas în spate.

— De ce nu?

— Acum n-am timp.

— Înainte aveai mereu timp. Lewis o sărută ușor pe gură.

— Atunci poate că pur și simplu nu vreau, murmură el și, spre disperarea Rowenei, intră în casă.

Capitolul 3

Harriet lucra deja de o săptămână pentru Rowena și încă n-o înțelegea. Uneori era de-a dreptul fermecătoare, toată numai un zâmbet, făcea glume și împărtășea secrete feminine cu Harriet ca și cum ar fi fost prietene. Pentru ca alteori să fie ursuză și retrasă în sine, criticând tot ce făcea Harriet și fiind imposibil de mulțumit.

Asta nu o îngrijora pe Harriet. O accepta ca parte a temperamentului artistic al Rowenei și, chiar dacă ar fi îngrijorat-o, să se afle în preajma lui Lewis era o imensă compensație. Cu fiecare zi care trecea era tot mai obsedată de el. Era sigură că și el era interesat. Ori de câte ori Rowena era în mod deosebit dificilă, lăsa deoparte felul lui obișnuit de a fi și era extrem de cald cu Harriet, ca și cum ar fi știut exact ce fel de zi avusese. De asemenea, n-o scăpa din ochi, deși era dar îndrăgostit de soția lui, pe care mereu o atingea și o mângâia de câte ori trecea pe lângă ea.

O dată, Harriet dăduse peste ei înlănțuiți pe scară. Lewis se sprijinea cu spatele de perete, iar picioarele Rowenei strângeau coapsa lui dreaptă în timp ce trupurile lor erau lipite. Deși Harriet se retrăsese cât de discret posibil, imaginea îi rămăsese în minte și părea să o năpădească aproape în fiecare seară când încerca să adoarmă.

În ziua aceea lucrase la calculator aproape toată dimineața și când se ridică de la birou pentru prânz, gâtul și umerii îi erau înțepenite. Rowena intră să semneze scrisorile pentru fani și o privi cu compasiune.

— Ai stat prea mult la biroul ăla. Ai nevoie de un masaj. Maseuza mea este pe undeva pe aici - poți să apelezi la ea.

Harriet nici nu se putea gândi la ceva mai drăguț.

— Ar fi grozav. Vii la masă? adăugă ea.

Obiceiurile Rowenei în ceea ce privea mesele erau imprevizibile. Rowena scutură din cap.

— Poți să-i spui, te rog, lui Lewis că trebuie să exerseze ceva cu Chris? A primit un scenariu și trebuie să se uite peste el. Are nevoie de sfatul meu.

— Sigur, fu de acord Harriet.

În sinea ei, considera că niciodată Chris nu va fi o vedetă la fel de mare ca sora lui, dar ajunsese să-și dea seama că, în ochii Rowenei, Chris era perfect.

Luau întotdeauna masa în pavilionul imens, deși nu mai era chiar atât de spațios de când Harriet urmasese instrucțiunile Rowenei și îl umpluse pe jumătate cu plante exotice verzi de care vedeta însăși se îngrijea în fiecare zi, spunând că aveau un efect terapeutic asupra ei.

Când Harriet intră, Lewis ridică privirea.

— Fără Rowena?

— Trebuie să citească un scenariu cu Chris. Lewis păru surprins.

— Zău? Mă mir că nu mi-a spus de el. A venit cu poșta de azi?

— Dacă a venit, eu nu l-am deschis, răspunse Harriet. Știi cumva unde este maseuza Rowenei? adăugă ea. Mi-au înțepenit umerii și mi-a spus că pot să apelez la ea.

— Mi-e teamă că a plecat deja, dar mă pricep foarte bine la reflexomasaj. Te-ar ajuta?

Harriet își închipui că glumește și-i zâmbi politicos.

— Vorbesc serios, continuă el. Rowena spune că o ajută mult. De ce să nu încerci?

Tresări gândindu-se la mâinile lui Lewis pe corpul ei, la degetele lui lungi și subțiri masându-i picioarele. Abia aștepta, dar nu știa de ce răspunsul afirmativ refuza să vină.

— Hai, îi spuse Lewis cu fermitate. Așează-te în

fotoliul de la geam și rezolvăm înainte de masă.

Îi vorbise pe un ton atât de firesc, încât o parte din stinghereala ei se risipi. Chiar dacă imaginația ei dăduse cuvintelor lui conotații sexuale, el nu părea să gândească așa, și odată ce își dădu seama de asta, lui Harriet îi fu mai ușor să se conformeze.

Se așează în fotoliu și își scoase pantofii cu tocuri înalte.

— Și ciorapii? o întrebă el cu un zâmbet.

— Port dresuri, răspuse Harriet, dându-și seama că nu era deloc un răspuns sexy.

Lewis se strâmbă.

— Ce banal! Păi, nu pot să-ți masez picioarele prin dresuri; trebuie să le dai jos. Harriet dădu să meargă în cealaltă cameră, dar el o opri.

— Pentru Dumnezeu, Harriet, am văzut mai multe actrițe dezbrăcându-se decât ai bătut tu litere pe tastatură!

— Scuze, bâigui ea, iar mâinile i se strecurară sub fusta care era, din fericire, destul de largă și scoaseră dresurile cu o mișcare de care era conștientă că nu era deloc una de striptease.

— Acum, stai jos și relaxează-te, îi porunci Lewis, dar Harriet avea impresia că umerii o dureau mai tare decât atunci când se ridicase de la birou.

Privi cum Lewis luă o sticlă cu ulei de măsline de pe bufet și se așează apoi pe podea la picioarele ei. Îi așează piciorul drept pe una dintre coapsele lui, își turnă un pic de ulei în palmă, își frecă mâinile și încet, cu mișcări ferme, dar blânde, își croi drum din mijlocul tălpii spre margine. Începu cu călcâiul și, fără grabă, alunecă spre degete. Când ajunse la porțiunea carnoasă din spatele degetelor, își înfipse degetul mare cu forță și îl roti în

cercuri mici.

Pe măsură ce o masa, Harriet simțea cum întregul ei corp îi răspunde. Mușchii umerilor și ai gâtului i se relaxară, dar restul îi rămâneau încordați. Simțea cum respirația i se accelerează și sfârcurile i se freacă ușor de lenjeria de mătase.

Abia reușea să se abțină să-și unduiască trupul pe perna fotoliului de răchită și când Lewis ridică privirea, fu sigură că-i citește pe chip exact ce efect avea asupra ei.

Într-adevăr, Lewis știa. Se întinse din nou spre sticla de ulei și își înmuie degetul arătător în ea înainte de a-l împinge ușor, înainte și înapoi, printre fiecare dintre degetele de la picioare ale lui Harriet, în timp ce le masa pe rând. Aluzia sexuală din spatele mișcărilor, împreună cu minunata senzație erotică o făceau pe Harriet să simtă că se topește și își dădu seama că se umezise între coapse.

După ce Lewis termină cu piciorul drept, îl puse cu grijă pe podea și repetă întregul proces și cu stângul. Pentru Harriet, era aproape mai mult decât putea suporta; mângâierea tandră, senzuală care liniștea și stârnea în același timp o făcea să tânjească după atingerea lui. Dacă Lewis avea acest efect atât de puternic asupra ei doar atingându-i tălpile, Harriet se întrebă ce ar fi simțit dacă ar fi atins-o în locuri mult mai intime.

Când Lewis îi luă la rând pentru a doua oară degetele strecurându-și insinuant degetul alunecos printre ele, Harriet simți brusc cum coapsele încep să-i tremure și toată partea de jos a abdomenului i se contractă. Spre groaza ei, își dădu seama că dacă nu-l oprea, urma să aibă orgasm, așa că încercă să-și tragă piciorul.

— Stai cuminte, îi șopti el. Relaxează-te. Savurează momentul, asta e ideea.

— Nu, serios, mă simt perfect acum și...

Era prea târziu și, înainte ca Harriet să-și termine fraza, trupul ei fu străbătut de un fior și degetele de la picioare i se arcuiră în sus de plăcere. Era moartă de rușine, însă chiar dacă știa ce se întâmplase.

Lewis nu lăsa să se vadă. Îi atinse ușor gamba într-un ultim gest de mângâiere, după care îi dădu jos piciorul de pe coapsa lui.

— E mai bine? o întrebă politicoasă.

Harriet, cu obraji roșii și pupilele dilatate, reuși cu greu să dea din cap și să murmure cu o voce gătuită:

— Da, mult mai bine, mulțumesc.

— Atunci ai face bine să-ți pui la loc dresurile, dacă nu cumva preferi să stai tară.

E păcat să-ți acoperi picioarele. Îmi plac picioarele lungi, bronzate și goale – sunt foarte sexy, într-adevăr.

Încă amețită, Harriet bâigui ceva cum că se bronzază ușor și se duse împleticindu-se spre locul ei de la masă. Lewis se așeză în fața ei și rupse o bucată dintr-o baghetă franțuzească, apoi îi întinse șunca de Parma și brânza.

Cu mâinile încă tremurându-i ușor, Harriet începu să mănânce. Când Lewis îi turnă un pahar de vin iară să o întrebe nu comentă, deși de obicei nu bea niciodată la prânz fiindcă o făcea prea somnoroasă ca să mai poată lucra după-amiaza. Azi simțea însă că avea nevoie.

— Cum te simți să lucrezi aici? o întrebă Lewis nonșalant.

— Foarte bine; nu e deloc o slujbă plictisitoare.

— Nu, cred că nu. Dar viața ta socială? încă nu ți-ai luat nicio zi liberă. Când vei avea puțin timp numai pentru tine?

— Cred că voi merge în weekend acasă, dacă nu e nevoie de mine, spuse Harriet. Rowena mi-a spus că aveți

o petrecere sâmbătă seara și m-am gândit să nu încurc și oricum i-am promis cuiva că ne întâlnim curând.

— Unui bărbat? întrebă Lewis, zâmbindu-i și aruncându-i o privire cu subînțeles. Harriet scutură din cap.

— Nu, unei prietene.

— Spune-mi, cum era ultimul tău iubit? o întrebă el politicos.

Harriet începu să tușească, înecându-se cu vinul. În mod evident, Lewis încerca să o șocheze, se gândi în timp ce se liniștea.

Ei bine, nu va reuși. Poate că e arătos și senzual, dar nu era pregătită să-l lase să râdă de ea.

— Corespunzător, răspunse ea pe un ton neutru când fu în stare să vorbească din nou.

— Corespunzător! Ce descriere potrivită. Aproape că pot să mi-l imaginez doar dintr-un singur cuvânt. Și cel de dinaintea lui?

— Necorespunzător. Mă tem că înaintea ăstuia n-a mai fost decât unul, chiar și mai necorespunzător, așa că discuția asta n-are cum să fie interesantă, spuse Harriet.

— Măcar au progresat, râse el.

— Poate că eu am progresat, spuse Harriet, uimită de propria îndrăzneală.

— E și asta o posibilitate, bineînțeles, dar partenerul potrivit poate să facă diferența.

Luând în considerare faptul că o adusese la orgasm doar masându-i tălpile, Harriet era perfect de acord. Nu putea să nu se gândească de câte ori muncise o eternitate până să reușească să obțină puțină plăcere în pat cu James.

— Mi-ar plăcea să fac dragoste cu tine, spuse el cu tandrețe.

— Sunt sigură că spui asta fiecărei femei pe care o întâlnești, răspunse Harriet uluită.

— Nu, nici vorbă. De fapt, sunt foarte pretențios.

— Atunci sunt măgulită.

El se întinse peste masă și o apucă de încheieturile mâinilor.

— Și tu mă vrei, nu-i așa?

După felul în care trupul ei răspundea acum, ca să nu mai vorbim cum răspunsese mai devreme, ar fi fost stupid să spună nu, se gândi Harriet, dar încă se controla suficient ca să-și reamintească de ce se afla în primul rând în casa aceea.

— Chiar dacă ar fi așa, ești căsătorit cu Rowena, îi aminti ea.

Lewis îi mângâie pielea nespus de catifelată de la încheieturile mâinilor.

— Avem un mariaj foarte deschis. Crede-mă, Rowenei nici nu i-ar păsa.

— Poate că mie mi-ar păsa.

Întinse mâna și o atinse ușor pe obraz.

— Ar fi chiar păcat, nu crezi?

Harriet înghiți cu greu. Vinul îi întunecase mintea și atingerile lui insistente, deși doar pe mâini și pe față, se dovedeau a fi irezistibile.

— Te rog, oprește-te, spuse ea încet. Îmi place munca mea. Ar fi prea stânjenitor. Trebuie să plec și...

Lewis se ridică și ocoli ușor masa, oprindu-se în picioare lângă ea. Apoi o ridică de pe scaun și o prinse de bărbie, astfel încât să-l privească drept în față.

— Ți promit că munca ta nu va fi afectată. Crede-mă, știu ce fac. Nici eu nu vreau să pleci, la fel cum nu vrei nici tu. Nu vei avea probleme.

Tot timpul cât îi vorbi o atinse întruna. Mâinile lui i se

plimbau prin păr, îi mângâiau fruntea, dezmierdând-o până când Harriet se sprijini pe el, lăsându-și capul pe pieptul lui și simțindu-i erecția prin țesătura pantalonilor.

— Ia-ți liber după-amiaza asta, îi șopti Lewis la ureche. Rowena e ocupată, tu ai lucrat toată dimineața, nimeni nu va observa. Vreau să fac dragoste cu tot trupul tău, nu doar cu tălpile tale. Vreau să te ating peste tot, să te fac să înnebunești de plăcere. Te rog, Harriet, lasă-mă să o fac.

Fiecare cuvânt și fiecare atingere aprindeau simțurile deja stârnite ale lui Harriet, până când știu că va ceda. Era ceea ce-și dorise încă de când îl văzuse prima dată și oriunde ar fi dus toate astea, știa că va merita.

— Mi-ar plăcea, spuse ea cu glas răgușit.

Fără să mai spună nimic, Lewis o luă de mână și o conduse pe scări până la etajul doi, unde ea nu mai fusese. Acolo o conduse spre dormitorul lui și încuie ușa ca să aibă parte de intimitate deplină.

Pentru o clipă, la vederea patului enorm, a teancului de perne și a hainelor lui împrăștiate prin cameră, Harriet avu o ezitare. Avea în față un bărbat mult mai experimentat decât ar fi visat ea să fie, un bărbat care avusese nenumărate femei și care probabil aștepta de la ea mult mai mult decât era ea în stare să-i ofere.

— Ce-i? Ce s-a întâmplat? murmură el, simțindu-i frica.

— Mă tem să nu te dezamănesc, șopti ea.

— Nu ai cum, o asigură Lewis. Vom fi perfecți împreună atâta timp cât vei avea încredere în mine. Ai încredere în mine, nu-i așa? Harriet dădu din cap că da.

Privind din camera de alături printr-un vizor bine camuflat, Chris chicoti ușor și se întoarse spre sora lui vitregă.

— Are încredere în Lewis! exclamă el. Avem aici o inocentă. N-ai de gând să te uiți?

Rowena, așezată confortabil în fața altui vizor, dădu din cap.

— Ba da, dar mă plictisesc pălăvrăgelile. Spune-mi când începe acțiunea.

— A început, murmură Chris. E pe cale să o dezbrace.

Fără să aibă habar de spectatorii ascunși, Harriet simți cum mâinile lui Lewis îi descheiau fusta și, după ce o văzu pe podea, ieși din ea, recunoscătoare că nu se mai obosise să-și pună dresurile înapoi mai devreme. Știa că picioarele ei lungi erau avantajate de forma slipului franțuzesc, de culoare crem, pe care-l purta, dar nu știa ce reacție va avea el când îi va vedea tot trupul.

Cu o lentoare infinită, Lewis îi descheie bluza și i-o împinse în spate, lăsând la vedere lenjeria crem de mătase de dedesubt. Harriet nu purta sutien și Lewis trase în jos, pe umărul ei stâng, una dintre bretelele subțiri de mătase, dar spre surprinderea ei, nu-i scoase topul.

— Rămâi cu el, murmură Lewis, te prefer așa.

În timp ce o dezbrăca, mâinile lui se mișcau neobosite în sus și-n jos pe picioarele, pe spatele și pe abdomenul ei, iar acum, după ce o întinse cu grijă pe pat, se așază la picioarele ei, mușcându-i ușor gambele și pielea sensibilă din spatele genunchilor.

Sub mâinile lui experte, Harriet fu încurajată să se întindă și să-și ofere trupul. El nu părea să aștepte altceva de la ea decât supunere. Îi văzu cum se întinde spre noptieră și își toarnă în palmă ceva dintr-o sticlută, iar în clipa următoare o masa pe abdomen cu o loțiune cu parfum de iasomie.

Harriet închise ochii, în timp ce senzații minunate o

învăluiau.

— Nu, spuse el hotărât. Privește-mă, vreau să văd cum ți se schimbă expresia. Am nevoie să văd ce-ți place și ce nu.

Se simțea ridicol de rușinată să-l lase s-o privească; cu James întotdeauna închidea ochii, se simțea mai în siguranță în felul ăsta. Cuvintele lui Lewis o împiedicau să pretindă că e singură, așa cum făcuse mereu. Lewis o obliga să se implice mai mult și asta îi sporea excitația.

Picioarele lui Harriet erau acum acoperite cu loțiune, inclusiv interiorul coapselor, dar când Lewis ajunse la labiile sale, le atinse doar în treacăt, ignorând mișcarea pe care o făcu trupul ei, contractându-se și împingându-se în sus.

Apoi mâinile lui Lewis își croiră drum peste coaste, rulând topul de dantelă deasupra sânilor care se umflau acum cu repeziciune, venele ei albastre devenind mai vizibile pe măsură ce excitația creștea. Încă o dată Lewis ignoră această zonă erogenă și o atinse doar în treacăt cu vârfurile degetelor înainte de a întinde loțiunea pe umerii și pe interiorul brațelor ei.

Acum fiecare nerv din corpul lui Harriet părea să fie viu. Tremura de excitare și dorea cu ardoare atingeri mai intime, dar când se întinse să-i ia mâna lui Lewis și să o îndrepte unde voia ea, bărbatul scutură din cap.

— E mai bine să aștepți, o asigură el.

În camera de alături, Chris simțea cum începe să respire tot mai repede. Lewis știa să se joace cu ea cu o pricepere desăvârșită, iar picioarele lui Harriet, care nu aveau astâmpăr și sâni ei fermi, cu sfârcurile întărite erau dovada clară a dorinței sale. Și el se excitase și tânjea să fie primit să fi se alătore, să posede fata așa cum îi plăcea, așa cum reușea să o subjuge pe Rowena. Fu surprins de

reacția lui. În mod normal, ar fi dorit-o pe Rowena mai mult ca niciodată, dar știa că în curând va dori să o aibă pe Harriet.

În cele din urmă, lui Lewis i se făcu milă de Harriet, așa că-i frământă, întinzând puțină loțiune, fiecare sân în parte. Îi auzi respirația gâfăită și ochii ei îl priviră recunoscători. Apoi, spre surprinderea lui Harriet, se urcă și el în pat, încălecând-o deasupra taliei și, apucându-și penisul, îi folosi vârful ca să traseze o linie în jurul fiecărui sfârc. Senzația era atât de grozavă, încât Harriet se arcui ca să crească presiunea asupra sfârcurilor, dar din nou Lewis o opri, insistând ca el să stabilească ritmul.

Când ea începu să geamă ușor, din ce în ce mai excitată, Lewis se mută într-o parte ca să poată întinde loțiunea pe vulva ei pulsândă.

Harriet icni la prima atingere a degetelor lui pe țesutul delicat, șoldurile i se mișcă fără voia ei și fiori de excitație sexuală păreau că-i unesc sfârcurile cu miezul ei fierbinte, pe care Lewis îl dezmiarda acum, așa încât nu putea să spună de unde venea plăcerea. Știa doar că tot trupul ei țipa să se elibereze de tensiunea puternică și crescândă.

În cele din urmă, când Harriet fu nebună de dorință, Lewis își lăsa unul dintre degete să se miște încet și delicat chiar pe clitoris și îi masă marginea mugurelui ei excitat până ce icnetele ei se transformară în gemete și el putu să vadă cum pântecul i se contractă și i se dilată în timp ce întreaga regiune pelviană îi era străbătută de convulsii.

— Te rog, șopti Harriet.

— Ce mă rogi? o necăji Lewis, strecurându-și două degete în ea și rotindu-le în locul pe care-l știa ca fiind cel mai sensibil.

— Ia-mă acum, îl imploră ea și, în spatele vizorului,

Chris se lupta aproape tot atât de tare ca și Harriet să se controleze, în timp ce Rowena nu privea scena, ci chipul fratelui ei vitreg.

— Încă nu, îi răspunse Lewis, atingând-o ușor în jurul deschizăturii vaginului în căutarea micuței ridicături care avea să-i arate unde era punctul ei G.

În același timp, continua să-i mângâie clitorisul.

— Nici tu nu trebuie să-ți dai drumul încă.

Lui Harriet nu-i venea să creadă ce auzea. Trupul ei tipa să se elibereze, apropiindu-se de ceea ce era sigură că urma să fie cel mai puternic orgasm pe care îl avusese vreodată, iar el îi spunea să nu-și dea drumul încă.

— Trebuie, gemu. Nu mă pot abține.

— Nu mă dezamăgi, Harriet, murmură Lewis. E mai bine să întârzii momentul final.

— Atunci nu mă mai atinge așa! strigă ea. Nu mai pot suporta.

— Ba sigur că poți. Poți să faci orice îți spun eu să faci, o asigură el, degetele lui pricepute continuând să o atingă, în timp ce trupul lui Harriet se zvârcolea pe urcușul nebunesc spre culmile extazului.

Harriet își mușcă buza de jos, încercă să se gândească la alte lucruri, să ignore ce îi făceau degetele lui, dar era imposibil. Tot trupul ei era asudat și ardea de dorință, iar deasupra osului pubian simțea o durere plăcută, care creștea de fiecare dată când Lewis o atingea.

Deodată Lewis găsi prețiosul punct G. Își trecu degetul înainte și înapoi peste el, în timp ce cu cealaltă mână îi prinse clitorisul umed și tare și-l strânse cu o presiune aproape imperceptibilă.

Știa că Harriet nu va rezista, dar îi repetă:

— Încă nu.

Harriet auzi cuvintele, dar trupul ei preluă comanda.

Cu un strigăt care era aproape unul de durere, atât de intense erau senzațiile, se abandonează plăcerii interzise și spatele i se arcui deasupra patului, în timp ce trupul i se scutura, cuprins de contracții și pradă unui extaz ce părea nesfârșit, până când, în cele din urmă, rămase pe pat, sleită de puteri.

— Asta a fost aproape foarte bine, spuse Lewis cu tandrețe.

Harriet nu putea să-și imagineze cum ar fi putut să fie și mai bine de atât. Îl privi prin ochii întredeschiși și văzu că erecția lui era enormă, mult mai mare decât a oricăruia dintre foștii ei iubiți, și glandul purpuriu avea o picătură de lichid limpede în vârf. Dorința lui evidentă pentru ea acționează ca un afrodisiac și Harriet întinse mâna spre el.

— Întoarce-te, șopti Lewis. Așează-ți fața pe pernă și îndoiaie picioarele.

Îl ascultă fără să protesteze, știind că orice ar fi hotărât el să facă, oricum ar fi posedat-o, urma să fie minunat.

După ce Harriet se așează așa cum îi ceruse, Lewis îngenunche între picioarele ei și mâinile lui mari o cuprinseseră din spate, astfel încât să-i poată mângâia partea de jos a abdomenului, în timp ce penisul lui îi atinge fesele.

Apoi, în timp ce degetele lui Lewis îi mângâiau clitorisul tot mai alunecos, sexul său erect alunecă de-a lungul creștăturii ei la fel de umede și se opri la intrarea în vagin. Senzațiile pe care i le produceau degetele lui o făceau să se apropie de un nou orgasm și, când Harriet simți carnea catifelată la deschizătura ei, se împinse în spate ca să-i grăbească intrarea. Voia să o umple, voia să-l simtă adânc în ea, primind și în același timp oferind

plăcere.

Lewis se trase un pic în spate, conștient că uneori penisul lui era prea mare pentru ca partenera să se simtă confortabil dacă nu era pe deplin excitată, dar văzând că Harriet continua să se frece de el, se lăsă să alunece încet în ea.

Lui Harriet îi luă puțin până când își destinse corpul ca să-l primească, dar apoi Lewis apăsă cu degetul la baza clitorisului și toată partea de jos a abdomenului îi fu cuprinsă de senzații incredibile de plăcere. Odată cu ele, Harriet simți că se umezește mai tare, ceea ce îi permise lui Lewis să se miște mai ușor înăuntrul ei.

Lewis își găsea acum propriul ritm, diferit de cel pe care îl folosea cu Rowena, căreia îi plăcea să o penetreze tare și repede. De data asta se mișca încet, alunecând înăuntru și afară într-un ritm lent, oprindu-se din când în când ea să-și rotească șoldurile în așa fel încât Harriet să poată simți cum îi atinge pereții vaginului, aproape ca și cum i-ar fi făcut masaj.

Fiorii ascuțiți ce precedau orgasmul o cuprinseră mai devreme acum, împresurându-i pântecul; sânii o dureau de dorință atât de tare, încât se zvârcolea în pat, stimulându-și singură sfârcurile. Își auzea micile țipete de excitație crescândă, iar Lewis începuse și el să respire tot mai repede.

Brusc el schimbă ritmul și împinse cu putere înainte, lovindu-i partea din față a peretelui vaginal, exact în punctul G, în așa fel încât, în timp ce afară degetele lui se jucau cu fremătătorul ei mugure de plăcere, îi stimula și miezul fierbinte din adâncul ei.

Rezultatul fu un iureș neașteptat de excitare sexuală care părea să o inunde dinspre tălpi, copleșind cu senzații fiecare terminație nervoasă din trupul ei. Inima îi bătea cu

putere și pântecul i se contractă - era în pragul orgasmului.

Lewis știe că nici el n-avea să mai reziste mult. Imaginea ei aplecată docil în fața lui, cu picioarele ei lungi sprijinite de ale lui, cu spatele ei catifelat și umerii tremurând în timp ce plăcerea o inunda, toate îl duseră pe culmile extazului. Când simți că e gata să-și dea drumul, își mișcă mâna dreaptă și își lăasă degetele să se înfigă ușor în carnea de deasupra osului ei pubian.

Harriet termină cu câteva secunde înaintea lui și apăsarea pulsândă a pereților ei vaginali acționează ca un declanșator și pentru el. Scoase un geamăt și în cele din urmă izbi cu tot atâta putere cum o făcea cu Rowena, hotărât să obțină maximumul de plăcere din acest moment.

Harriet îl simțea cutremurându-se deasupra ei, dar era mai conștientă de propriul corp și de incredibila ușurare care o cuprinsese după tensiunea pe care Lewis o menținuse îndelung și cu migală. Niciunul dintre foștii ei iubiți nu-i dăruise vreodată o asemenea plăcere și era uluită de potențialul propriului trup.

Lewis se retrase și întinse cu blândețe picioarele lui Harriet, așezându-se lângă ea ca să se poată privi în ochi. Îi zâmbi și ea îi răspunse tot cu un zâmbet - se vedea că era satisfăcută, așa cum sperase Lewis.

— Ți-am spus că va fi bine, șopti el, lăsându-și mâinile să treacă prin părul ei și observând diferența de textură față de al Rowenei.

În timp ce firul soției lui era gros și ondulat, al lui Harriet era drept și mult mai subțire, dar lui îi plăcea moliciunea lui și faptul că nu era dat cu fixativ. Rowena folosea mereu prea mult fixativ.

— Sunt sigur că toți îți spun asta, dar chiar ești

frumoasă, îi spuse cu un zâmbet, trasând o linie de-a lungul nasului ei până pe buze.

— Nimeni nu mi-a spus asta vreodată, răspunse ea cu sinceritate. Atractivă da, dar niciodată frumoasă.

— Ei bine, eu cred că ești frumoasă și aparatul de filmat va fi de acord cu mine.

— Aparatul de filmat? Întrebă Harriet, simțind un fior de neliniște.

— Sunt regizorul filmului, îți amintești? Întotdeauna sunt atent la structura osoasă și la profiluri. Încerc să văd ceea ce ar vedea aparatul de filmat. Te va adora.

— O adoră pe Rowena, punctă Harriet.

— Toată lumea o adoră pe Rowena. Are o frumusețe specială. A ta e altfel, dar e tot frumusețe.

— Știi, nu e nevoie să spui asta, preciză Harriet, lăsându-și mâinile să se plimbe pe pielea acoperită cu un bronz auriu a pieptului său muscular.

— N-aș spune-o dacă n-ar fi adevărat. Și ești și foarte bună la pat! adăugă el râzând.

— Tu m-ai făcut să fiu bună, spuse Harriet cu tandrețe și, în camera de alături, Chris râse sonor.

Trebuia să admită că Lewis știa cum să manipuleze femeile, mai ales la începutul relației, deși nu se așteptase ca de data asta să fie atât de entuziasmat. Lângă el, Rowena întoarse spatele scenei.

— Chiar o place, spuse ea scurt și ieși din cameră.

Când Harriet intră în sufragerie la opt în seara aceea și îl văzu pe Lewis stând în picioare, lângă șemineu, cu brațul pe după mijlocul Rowenei, simți imediat un fior de gelozie. Doar cu câteva ore mai devreme, brațele acelea o cuprinseseră pe ea, în cea mai pasională partidă de sex de care avusese parte până acum. Acum, în fața ochilor ei, Lewis își arăta afecțiunea față de o altă femeie și asta

durea. Faptul că această femeie era soția lui, iar Harriet era intrusa, nu ușura deloc situația.

Rowena îi zâmbi, dar în imaginația exacerbată a lui Harriet, zâmbetul păru forțat.

— Arăți foarte bine în seara asta, Harriet. Se vede clar că ți-a priit după-amiaza liberă.

— I-am spus Rowenei că ți-ai luat liber câteva ore, spuse Lewis împăciuitor. S-a obișnuit atât de mult cu eficiența ta, încât a uitat că ai lucrat non-stop o săptămână.

— Unde-ai fost? o întrebă Chris, așezându-se la masă cu un pahar mare de whisky în mână.

— La cumpărături, răspunse Harriet, prinsă pe picior greșit.

— Ce drăguț. Ce ți-ai cumpărat? o întrebă Rowena.

— Nimic. M-am uitat doar la vitrine.

— Aș vrea ca și Rowena să aibă atâta stăpânire de sine! râse Lewis.

— Oricine poate confirma că Harriet știe multe despre stăpânirea de sine, spuse Chris cu blândețe. Te lași vreodată dusă de val, Harriet?

Întrebarea aparent inocentă o făcu pe Harriet să roșească, amintindu-și cum se lăsase dusă de val alături de Lewis.

— Nu în public, răspunse ea sec.

— Atunci ar trebui să ne întâlnim în particular, spuse Chris. Rowena se încruntă spre el și se întoarse spre Lewis.

— Mâncăm? întrebă ea. Sunt extenuată și vreau să mă culc devreme.

Lewis scutură clopoțelul așezat în mijlocul mesei. Servitoarea răspunse prompt, așa cum o făcea întotdeauna, iar Harriet fu extrem de recunoscătoare când

mâncarea fu servită. Știa că era ridicol să se îngrijoreze, că era imposibil ca Rowena să știe ce se întâmplase între ea și Lewis în după-amiaza aceea, dar în încăperea domnea o atmosferă tensionată și tot ce voia era să plece cât mai departe de toți trei.

Masa începu cu o supă de sparanghel, urmată de creveți și somon cu un sos delicios de maioneză serviți cu salată verde și cartofi noi. Apoi toți primiră câte o felie din delicioasa tartă cu lămâie a bucătarului, după care încheiară cu brânză, biscuiți și cafea.

Ca de obicei, Lewis mănca bine, în timp ce Rowena abia ciuguli din felul principal, dădu la o parte desertul după ce gustă și ignoră brânza și biscuiții.

— Nu ai poftă de mâncare? întrebă Chris, zâmbindu-i surorii sale vitrege ca și cum ar fi fost o glumă știută doar de ei.

— M-am îngrășat un kilogram și ceva. Trebuie să am grijă, răspunse Rowena, privindu-l pieziș.

Lewis păru surprins.

— Nu mi s-a părut că te-ai îngrășat, ba dimpotrivă, că ai slăbit puțin.

— Mă simt măgulită că ți-ai făcut timp să observi, i-o întoarse Rowena.

— Nu e corect, spuse Chris. Știi ce important este proiectul ăsta pentru Lewis. A lucrat din greu la el toată ziua, nu-i așa, Lew?

Cumnatul lui îl privi drept în față, cu o expresie rece.

— Ce vrei să spui cu asta?

— Doar că ai fost ocupat!

— Nu mai ocupat decât tine, îmi imaginez. Harriet mi-a spus că tu și Rowena urma să vă uitați peste un scenariu. E bun?

Chris scutură din cap.

— Nu chiar. L-am aruncat la coș.

— Arată-mi-l și mie înainte de a-l arunca. Poate știu pe cineva căruia i-ar fi de folos.

— L-am făcut bucățele, spuse Rowena.

— Dumnezeuule, înseamnă că era groaznic! râse Lewis.

Harriet nu-și lua privirea din farfurie. Știa acum că nu se înșelase. Ceilalți trei se înțepau unul pe altul sub aparența unei conversații normale și propria ei conștiință încărcată făcea situația și mai rea.

— Pe la ce magazine ai fost? întrebă brusc Rowena. Harriet înghiți ultima bucățică de brânză.

— Pe la... Bond Street.

— Vrei să spui că e un magazin numit Bond Street? Trebuie să merg și eu.

— Nu, normal că nu e un magazin. Am vrut să spun că m-am plimbat în sus și-n jos pe Bond Street.

— Era aglomerat?

— Bond Street este întotdeauna aglomerat, răspunse Harriet calm, dar stomacul i se făcuse ghem pe măsură ce întrebările Rowenei continuau.

— Cred că viața particulară a lui Harriet este doar problema ei, spuse Lewis brusc. Iubito, dacă ești obosită, nu vrei să te duci să te culci?

Rowena dădu din cap.

— Cred că mă duc. Iau o pastilă și mă bag direct în pat. Poate nu te superi dacă dormi în camera ta la noapte.

Lewis fu de acord printr-un semn scurt din cap.

— Cum vrei. Mai am multe de făcut până să mă duc la culcare, așa că măcar numi mai fac griji că o să te deranjez.

Rowena se ridică în picioare. O privi pe Harriet și deschise gura să mai spună ceva.

— Noapte bună, Rowena, interveni scurt Lewis.

La sunetul vocii lui, Rowena se întoarse spre el, îi văzu privirea care o avertiza și ieși repede din cameră.

— Mă tem că n-a avut o zi bună, îi spuse Chris lui Harriet, în chip de scuză. Și-a găsit azi-dimineață un fir de păr alb, și asta e de-ajuns ca să-i strice toată săptămâna!

— Nu are de ce să se îngrijoreze, încă e frumoasă, răspunse Harriet. O prietenă de-a mea, care e actriță, îmi spunea că n-a mai văzut vreodată pe cineva cu o prezență atât de magică precum Rowena în primul ei film.

— Da, dar asta era acum câțiva ani. Pe-atunci avea vârsta ta de-acum; e tot mai greu să-ți menții strălucirea din tinerețe odată cu trecerea anilor.

— Avea douăzeci și trei de ani când a jucat în *A Lady Calls*?

— Da, nu-i așa, Lewis?

— Pe-acolo, fu el de acord, întinzându-se peste masă ca să-i umple din nou paharul lui Harriet și trecându-și cu ocazia asta degetul mare peste vârfurile degetelor ei.

Harriet înghiți cu greutate, sperând că gestul nu fusese observat de Chris. După câteva minute, fratele vitreg al Rowenei căscă și se ridică de pe scaun.

— Cred că mă duc și eu sus. Dorm un pic după-masă și mai târziu o să fac câteva lungimi de bazin. Rowena consideră că am nevoie de mai multă mișcare.

— Să nu te îneci, murmură Lewis.

Chris îi aruncă un zâmbet larg.

— O să încerc să nu-ți fac plăcerea asta. Noapte bună, Harriet. Somn ușor.

— Ce-a vrut să zică? întrebă Harriet după ce ușa se închise în urma lui Chris. De ce ți-ar face plăcere moartea lui?

— Crede că nu sunt de acord cu faptul că trăiește pe

seama Rowenei, răspunse scurt Lewis. Adevărul este că rareori mă gândesc la el.

— Rowena era prost-dispusă în seara asta. Se poate să fi ghicit oare? întrebă Harriet cu teamă în voce.

— Doar dacă i-ai spus tu! Nu te mai simți atât de vinovată, Harriet. Ai și tu dreptul la puțină plăcere în viață.

— Da, dar nu cu soțul ei, protestă Harriet.

— Nu-mi spune că vrei să ne oprim.

— E ciudat. Când te văd cu Rowena, mă simt îngrozitor. Lewis o privi agasat.

— Se pare că ai niște convingeri foarte puritane despre sex.

— Spre deosebire de tine, eu nu sunt o fire artistică, ceea ce se pare că echivalează cu a fi lipsit de moralitate, replică Harriet, părând și mai iritată decât era, căci singurul lucru pe care și-l dorea era să facă dragoste cu Lewis din nou.

— Dacă ești de părere că moralitatea mea este îndoielnică, poate că ar trebui să-ți arăt ceva ce o să te facă să te simți mai puțin vinovată, spuse el, accentuând cuvintele.

— Ce să-mi arăți?

Lewis o prinse de încheietura mâinii și o ridică brusc de pe scaun.

— Hai cu mine, Harriet. O să-ți arăt ceva ce va face ca mica noastră joacă din după-amiaza asta să pară o excursie cu școala de duminică.

Harriet încercă să se smulgă din mâna lui.

— Lasă-mă, nu vreau să văd nimic.

— Cred că vei vrea să vezi asta, o asigură Lewis și, în ciuda protestelor ei, o trase în sus pe scara în spirală, înapoi la etajul doi.

Capitolul 4

Când Lewis o conduse într-o cămăruță aflată la două uși distanță de dormitorul lui, Harriet crezu la început că se află într-un dulap, dar pe măsură ce ochii ei se obișnuiau cu întunericul, își dădu seama că aceasta fusese inițial destinată să fie un dressing, deși ușa la camera de acces era acum zidită. Era puțină mobilă, doar un scaun cu spătar și o sofa de două locuri în fața unui geam pătrat, prin care nu intra deloc lumina.

Se întoarse spre Lewis, uluită.

— Ce e cu camera asta?

— Stai jos lângă mine și privește pe fereastră, spuse el șoptit.

Nedumerită, Harriet făcu întocmai și după câteva secunde, își dădu seama că se uita la un dormitor de femeie, decorat luxos în diferite tonuri de liliachiu. În timp ce privea, o siluetă trecu prin fața ochilor ei și o văzu pe Rowena mergând complet goală dinspre baie spre pat.

Harriet se lăsă brusc în jos și Lewis izbucni în râs.

— N-are cum să te vadă. E o oglindă cu două fețe.

— Adică oricine poate să stea aici și să se uite la ea fără ca ea să știe?

— Exact. Este surprinzător și ce o să vezi de fapt.

Harriet simți că o străbate un fior de excitație când Rowena se întoarse, astfel încât acum stătea cu fața către spectatorii ascunși. Avea un trup superb, sâni fermi și plini, cu sfârcuri mari, o talie subțire, curbată spre soldurile rotunjite - cu trupul ei în formă de clepsidră, Rowena era un adevărat sex-simbol. Picioarele însă nu erau perfecte. Erau mai scurte decât s-ar fi așteptat Harriet dacă se gândea la filmele ei, iar gambele îi erau bine definite.

— Ne poate auzi? șopti Harriet.

— Doar dacă strigăm. Nu ne poate auzi, dar, din nefericire, nici noi nu o putem auzi.

Harriet nu înțelegea de ce ar conta asta, fiindcă Rowena se pregătea să se culce, dar imediat ce Lewis termină de vorbit, o altă persoană intră în dormitorul Rowenei și ochii lui Harriet se făcură mari de uimire când vedeta nu făcu niciun gest să-și acopere goliciunea în timp ce Chris traversa încăperea spre ea.

Fără să știe ce făcea Lewis, Rowena îl privi pe fratele ei vitreg cu un amestec de teamă și dorință.

— Nu în seara asta, Chris, spuse ea încet. Chiar sunt obosită și...

— Nu ești obosită, ești speriată, zise Chris. Acum că mica încercare de *cinema verité* a lui Lewis e în desfășurare, nu-ți mai place, nu-i așa?

— Ție ți-ar plăcea să-ți vezi soția făcând dragoste cu un alt bărbat? Întrebă Rowena.

— E o întrebare stupidă, fiindcă eu n-am soție și nici n-am de gând să-mi iau una. Am nevoie doar de tine și tu ai nevoie doar de mine, dar n-ai avut atâta minte ca să-ți dai seama de asta. Poate că jocul lui Lewis o să te facă să pricepi până la urmă.

— Îl iubesc pe Lewis, protestă Rowena.

— Nu, mă iubești pe mine, spuse Chris agresiv. Datorită lui, te bucuri de respectabilitate și crezi că o să-ți salveze cariera, dar nu-l iubești. Nu poate să-ți dea ceea ce îți dau eu, ceea ce ai nevoie, nu-i așa?

— Gata, Chris, spuse Rowena, întorcându-i spatele. Trebuie să mă odihnesc.

— Am nevoie de tine, șopti el și, înainte ca Rowena să-și dea seama ce se întâmplă, o prinse de umeri și îi trase mâinile la spate, legându-le cu un șnur de mătase. Ea merse cu spatele spre pat, deja stârnită, deja tânjind după

ceea ce avea să-i facă.

— Vorbesc serios, protestă ea, nu te doresc. Chris o ciupi de unul din sfârcurile întărite.

— Țsta îmi arată altceva. Vreau să porți centura japoneză astă-seară.

— Nu! protestă Rowena.

— O adori. De ce îți interzici plăcerea asta?

— Pentru că o faci prea intensă. Chris zâmbi.

— E întocmai ceea ce vrei și motivul pentru care ai nevoie de mine atât de mult. Deschise un sertar de lângă patul ei și scoase o curea subțire și rotunjită, ce se închidea cu o capsă metalică prin care trecea un arc subțire. Foarte încet, Rowena se mișcă spre el și când Chris i-o puse în jurul mijlocului și o fixă, ea își umezi buzele brusc uscate cu vârful limbii. Așezat pe sofa lângă Harriet, Lewis își ținu respirația la vederea dorinței sexuale pure de pe chipul soției lui.

— Iar acum țesătura, murmură Chris.

Rowena rămase în picioare la căpătâiul patului, cu mâinile legate la spate, în timp ce Chris aduse fâșia lungă de mătase, ce făcea pereche cu centura. O prinse în orificiile speciale din centură la spatele ei, apoi i-o trecu insinuant printre picioarele ușor depărtate și o trase în sus, ca să o fixeze în orificiile găurilor din față.

Țesătura atârna acum lejer în spatele coapselor ei, dar când Chris apăsă pe cleva de prindere laterală, țesătura se ridică și el își ținu acolo degetul, până când îi atinse ușor vulva. După care dădu drumul arcului.

— Cred că e mai bine să începem cu ea nu foarte strânsă, nu crezi? spuse el, gânditor.

Rowena fu străbătută de un fior și Chris se aplecă ușor ca să o lingă sub faimoșii ei sâni.

— Cred că o să-i leg și pe ei, șopti.

— Nu, te rog, nu. Nu în același timp îl imploră Rowena, dar cuvintele ei făceau parte din joc, iar Chris o știa.

Era un joc care începuse cu mulți ani înainte, când deveniseră conștienți de corpurile lor, dar în timp, le scăpase de sub control, astfel că uneori Rowenei nici nu i se mai părea un joc, ci o înfruntare a voințelor.

Chris îi linse și-i supse sfârcurile care continuau să se întărească și, când fură pe deplin întărite, legă eșarfa de mătase strâns în jurul lor, așa încât să le poată vedea prin țesătură.

— Minunat! se entuziasmă el. Acum putem să începem.

O conduse pe Rowena, care merse cu spatele, până la scaunul mare unde mai devreme își aruncase hainele. Măturându-le de pe scaun, Chris o făcu pe Rowena să se așeze, după care înclină spătarul. Cu brațele legate la spate și cu partea de sus a corpului într-un unghi în care sânii ei strâns legați erau și mai proeminenți, Rowena se lăsă în voia lui Chris. Acesta o trase de picioare până când fesele ei ajunseră pe marginea scaunului.

Incapabilă să-și ia privirea de la scena ce se desfășura în fața ei, Harriet simți cum se stârnește o excitație sexuală în propriii ei sâni și în abdomen. Știa că nu ar fi trebuit să se uite și că, făcând asta, invadase spațiul foarte personal și interzis al Rowenei, dar știa că n-ar fi plecat nici dacă Lewis n-ar fi ținut-o de mână. Trebuia să vadă ce urma.

— Stai bine? întrebă Chris.

Rowena dădu din cap că da, gândindu-se la următoarea lui mișcare și fremătând de nerăbdare. Așa se întâmpla mereu când erau împreună. Chris îi trezea trupul la viață așa cum nimeni altcineva nu știa să o facă, nici

măcar Lewis, indiferent cât de pricepute erau mâinile lui.

— Cred că mi-ar plăcea să stai mai puțin confortabil, gândi Chris cu voce tare și băgând mâna în buzunar, scoase un obiect pe care Rowena îl cunoștea prea bine. Era un mic vibrator cu capătul ca un bulb.

Ea scutură din cap și își apăsă fundul mai ferm pe scaun, dar mâinile lui Chris o ridicară cu ușurință și începură să-i îndese vibratorul în orificiul strâmt din spate. În camera de alături, Harriet icni și Lewis îi aruncă o privire:

— N-ai încercat niciodată?

Harriet scutură din cap, mirându-se cum putea Rowena să suporte obiectul într-o parte atât de sensibilă a corpului ei.

Rowena se gândea la același lucru, dar pe măsură ce pereții rectului ei se chinuiau să se acomodeze cu vibratorul, Chris se ghemui în fața ei și-și trecu lent vârful limbii peste fâșia de mătase care-i acoperea vulva. Senzația umezelii calde prin mătase, felul în care materialul se lipi apoi mai tare de ea, clitorisul umflat, toate combinate o excitară teribil, făcând-o să-și răsucească partea de jos a corpului. Mișcarea de răsucire îl ajută pe Chris să introducă mai mult capul vibratorului, până când acesta fu aspirat de rect și Rowena îl simți cum o umple, senzația fiind aproape insuportabil de plăcută.

După ce îl introduse, Chris îl puse pe cea mai ușoară vibrație și o apăsă pe Rowena în scaun, lăsând-o să îndure stimularea constantă a celor mai sensibile terminații nervoase ale trupului ei.

Rowena se zvârcolea pe culmile întunecate ale extazului și îl privi cum se îndrepta spre dulapul cu băuturi și spre frigider, care erau întotdeauna complet aprovizionate. Chris luă din congelator niște cuburi de

gheață, le puse în frapiera de argint și le aduse lângă Rowena.

Ea scotea mici scâncete de plăcere și Chris zâmbi în timp ce scoase cu cleștele un cub și apoi trasă cu el o linie dreaptă peste sânii Rowenei, asigurându-se că sfârcurile și areolele primesc o atenție deosebită. Îi plăcea să vadă contururile întunecate ale acelei zone prin materialul alb și subțire și-i plăcea să citească în ochii Rowenei cum aștepta ca el să o excite și mai mult. Fără Chris, Rowena nu putea să obțină satisfacție, iar pe el îl încânta senzația de putere pe care i-o dădea lucrul ăsta, la fel cum ea adora să fie dominată.

Când sfârcurile ei deveniră două vârfuri rigide care împungeau prin eșarfa de mătase, Chris le mușcă ușor cu dinții, iar Rowena țipă de plăcere.

— Obraznico! îi reproșă el. Te grăbești prea tare.

Rowena nu se putea abține; îi era rușine de reacția trupului ei, dar nu o putea controla.

— Trebuie să te pedepsesc un pic, spuse el blând și apăsă pe butonul din lateralul centurii japoneze.

Imediat materialul dintre picioarele ei fu ridicat în sus. De data asta, Chris nu slăbi strânsoarea până când materialul nu fu strâns lipit de labiile ei.

În orificiul rectal, vibratorul încă pulsa încontinuu și când mătasea se lipi de vulva ei fremătătoare, presiunea vibratorului crescuse și ea. Corpul Rowenei tremură și mai violent și un spasm de plăcere o străbătu.

El privi pe Chris, care se uită la ea cu o expresie dintr-odată rece.

— Ai terminat? o întrebă pe sora lui vitregă. Rowena dădu din cap.

— Spune-mi, îi porunci el.

— Da, am terminat.

Vocea îi era încărcată de rușine.

— În ultima vreme îți pierzi cam ușor controlul, spuse Chris pe un ton sever și mări viteza vibratorului.

Apoi privi chipul cu păr arămiu cum tresare și zâmbi în sinea sa înainte de a lua un cub proaspăt de gheață din frapieră pe care, cu o chinuitoare încetineală deliberată, îl trecu peste labiile acoperite de mătase.

Răceala gheții în contact cu carnea ei fierbinte o făcu pe Rowena să geamă. După ce puse cubul deoparte, Chris zgârie ușor materialul cu unghiile și de câte ori atingea clitorisul, pântecul Rowenei se contracta și picioarele îi tremurau violent.

Chris continuă să se folosească de cuburile de gheață în timp ce o atingea cu degetele și gura pe sâni și pe vulvă și, de fiecare dată când Rowena termina, strângea și mai tare fâșia de mătase dintre picioarele ei până când fu atât de întinsă, încât alunecă printre labiile exterioare și se lipi de cele interioare, stimulând neîndurător întreaga zonă.

Rowena începu să țipe la fratele ei vitreg, rugându-l să o ia, să o satisfacă pe deplin, dar el o ignoră. În schimb, își strecură limba în buricul ei și începu să o răsucească, excitând și mai mult terminațiile ei nervoase stimulate la maximum și provocându-i o altă contracție violentă a mușchilor interni.

Harriet nu mai știa de câte ori vedeta fusese adusă la orgasm de către fratele ei vitreg. Privea tot mai excitată cum femeia se zvârcolea, suspina și își răsucea capul în ceea ce părea a fi o lume a plăcerii supreme, dar o plăcere întunecată, interzisă despre care Harriet nici nu-și imaginase că există. Lewis îi puse o mână pe genunchi și strânse ușor.

— Excitant, nu crezi?

— Dar sunt rude! exclamă Harriet.

— Da, au același tată.

— Și nu-ți pasă? Întrebă ea uluită.

— Cred că e foarte interesant, se mărgini el să răspundă.

În cealaltă cameră, Chris decise că jocul durase suficient de mult. O prinse pe Rowena de talie și o ridică în picioare, apoi îi împinse capul în jos și-i scoase vibratorul dintre fesele bombate. O auzi cum își trage răsuflarea după ce capul gros fu în cele din urmă scos și simți cum penisul i se întărește și mai tare.

— Apleacă-te pe marginea patului, îi spuse cu o voce aspră și, după ce Rowena făcu întocmai, își lăsă pantalonii să cadă pe podea, trase mătasea umedă dintre buzele vulvei, o împinse într-o parte și se înfipse în deschizătura ei din spate.

În timp ce intra în ea, Rowena își mângâia în neștire sfârcurile frecându-le de cearșaf, iar Chris își folosea degetele să-i stimuleze clitorisul, oferindu-i în sfârșit atingerea fermă după care tânjise de când începuse jocul.

Rowena se lupta să oprească orgasmul care se apropia cu repeziciune, știind că în jocul ăsta Chris era întotdeauna cel care trebuia să termine primul în repriza finală. Spre disperarea ei, Chris părea să reziste mai mult decât altă dată. În timp ce senzațiile i se intensificară, Rowena fu năpădită de săgeți arzătoare de plăcere, ce o străbăteau cu o viteză tot mai mare până când ajunse într-un punct fără întoarcere și, cu un strigăt disperat, se prăbuși pe pat și lăsă orgasmul să o inunde.

Spasmele care urmau îi cuprinseră și pereții rectului, care se contractară în jurul penisului lui Chris, făcându-l să-și piardă controlul. Bărbatul simți cum sămânța i se adună într-un șuvoi până când, cu un icnet, se slobozi în corpul ei încă tremurând.

Imediat ce termină, se retrase, cu chipul negru de furie.

— Ai terminat prima! spuse acuzator.

Rowena se chinui să se întoarcă cu fața în sus și îl privi implorator.

— N-am avut ce face, Chris. Ai fost prea bun. Mi-am pierdut controlul.

— Atunci o să te fac să ți-l mai pierzi o dată.

— Nu, mi-a ajuns. Nu mai pot, se rugă ea, dar Chris era de neoprit.

Își puse gel lubrifiant pe degetele de la mâna dreaptă și începu să maseze carnea ei extenuată, insistând la baza și în jurul clitorisului până când Rowena începu să se zbată din nou.

— Vreau să văd cum mai termini o dată, îi ceru el.

Rowena închise ochii și i se abandona, dar trupul ei era obosită și nu fu în stare să ajungă la climax. Înfuriat, Chris îngenunche și ea îi simți limba explorându-i intrarea în vagin, în timp ce fierbințeala orgasmului ce se apropia începea să i se răspândească prin abdomen.

— Da! Da! scânci ea.

Limba lui Chris se strecură în ea, rotindu-se cu o încetineală înnebunitoare și

Rowena simți cum se transformă încet într-o masă lichidă. Căldura dinăuntrul ei crescuse tot mai tare, cuprinzându-i trupul în întregime, iar capul îi căzu la loc pe pat.

— Termin acum! spuse cu răsuflarea tăiată. Chris își retrase limba și se ridică.

— M-am răzgândit, spuse cu răceală. Cred că ai dreptate, a fost deja prea mult. După care se întoarse și ieși din cameră, lăsând-o pe Rowena cu mâinile legate la spate, întinsă pe pat și strigându-i să se întoarcă și să

termine ce a început.

Harriet privea cum zeița ecranului cunoscută în toată lumea se chinuia în zadar să-și elibereze mâinile și se întoarse spre Lewis, care stătea tăcut lângă ea.

— Chris o să se întoarcă? șopti.

— Nu e nevoie. Rowena e plină de resurse. Sunt sigur că se va descurca singură. Are și un motiv în plus știind că nu poate s-o lase pe camerista ei să o găsească așa dimineață.

Harriet era șocată de atitudinea lui calmă, de acceptare a ceea ce văzuseră. Rowena era soția lui și chiar și un mariaj deschis de obicei nu presupune să-ți lași soția să facă sex cu fratele ei vitreg. Își zise că pur și simplu știa foarte bine să-și ascundă emoțiile și că asta era singura modalitate prin care putea să facă față situației.

Se înșela. Lewis era atras de Rowena sexual; ca majoritatea bărbaților, îi admira trupul și găsea magnetismul ei sexual atrăgător, dar emoțional nu era atins. Căsătoria i se potrivea la fel de mult ca și ei. Mintea lui analitică de regizor foarte apreciat și celebrul ei sex-appeal puse laolaltă atrăseseră aproape tot atât de multă atenție la Hollywood precum căsătoria lui Marilyn Monroe cu Arthur Miller.

Privind din nou în dormitorul de alături, Harriet băgă de seamă că prioritatea Rowenei nu părea a fi să-și elibereze mâinile, ci să se elibereze de frustrare, fiindcă văzând că nu reușește să-și rupă legătura de la încheieturi, se ridică și se postă lângă unul dintre stâlpii patului. Se înfipse în el împingându-și pelvisul înainte, astfel încât vulva ei captivă în mătase să se frece de lemnul rotunjit și, pe măsură ce-și găsea ritmul, capul i se lăsă pe spate, părul ei arămiu mângâindu-i curbura spatelui.

Nici Harriet, nici Lewis n-o puteau auzi, dar își

puteau imagina sunetele pe care le scotea pe măsură ce tensiunea urca în corpul ei plin de rotunjimi până când, cu un fior prelung, Rowena atinse în sfârșit culmea plăcerii și mușchii i se încordară înainte de a începe treptat să se relaxeze odată ce trupul ei se liniști.

Pentru câteva momente, vedeta rămase sprijinită de stâlpul patului, cu ochii pe jumătate închiși și răsuflarea întretăiată, dar apoi, tot fără să știe că e privită, începu să caute o soluție pentru a-și elibera mâinile. Uitându-se în jur, privirea i se opri pe marginile ascuțite a dulapului cu băuturi. Șnururile de mătase erau subțiri și Rowenei îi trebuiră doar câteva minute să le frece energic de una dintre margini înainte de a le rupe și de a se elibera.

Își masă încheieturile acoperite cu urme roșii, savurând cu o plăcere perversă furtivitățile pe care le simțea odată ce circulația sângelui se restabili. Era furioasă pe

Chris, dar nu atât de furioasă cât era pe Lewis. În după-amiaza aceea, când tăcuse dragoste cu Harriet, soțul ei arătase o tandrețe și un entuziasm la care nu se așteptase și care o nelinișteau.

Până acum nu pusese la îndoială siguranța relației cu Lewis. Știa că nu e îndrăgostit de ea, dar îi plăcea să fie căsătorit cu ea, iar Rowenei îi plăcea să-l aibă drept soț. Era excelent la pat și temperamentul lui calm și detașat era paravanul perfect pentru toate neliniștile ei.

Dacă ar fi putut să renunțe la Chris, toate acestea nu sar fi întâmplat, se gândi în timp ce își puse o cămașă de noapte din satin și începu să-și perie părul. Fusesse sigură că, după o vreme, prezența lui Lewis îl va face pe Chris inutil pentru ea, dar asta nu se întâmplase. Chris îi cunoștea trupul mai bine decât oricare alt bărbat, iar Lewis fie nu putea, fie nu voia să facă lucrurile pe care le

făcea Chris pentru ea.

Pe măsură ce Lewis avea tot mai mult succes și munca lui îl ținea departe de ea, uneori cu săptămânile, Rowena își găsisese tot mai des refugiul în brațele lui Chris, simțind cum mariajul ei se destramă. Când Lewis sugerase filmul, explicându-i că îi va ajuta pe amândoi să-și rezolve situația, fusese tot atât de entuziasmată ca și el. Desigur, să-l vadă pe Lewis împreună cu Harriet îi provocase un acces neașteptat de gelozie, dar în seara asta, când Chris aproape că o violase, își dăduse seama că nevoia ei pentru Chris crescuse după ce fuseseră împreună martori la spectacolul din acea după-amiază. Ar fi trebuit să aibă efectul invers, să-l dorească pe Lewis mai mult și pe Chris mai puțin, dar Chris era alinarea ei. Era mereu acolo, mereu capabil să o stimuleze și apoi să o liniștească. Și mai exista un motiv: Chris o plăcea pe Harriet.

Rowena știa că Lewis o alesese pe Harriet pentru că fusese atras de ea – intriga n-avea cum să funcționeze dacă cea de-a doua femeie nu era una care să-i placă –, dar niciun moment nu luase în considerare eventualitatea ca și Chris să o placă pe Harriet.

În seara aceea, în timp ce fratele ei vitreg o ațâțase și o împinsese spre culmi tot mai înalte ale extazului, avusese cumplita senzație că undeva, într-un ungher al minții, Chris și-o imagina pe Harriet în locul ei. Nu știa dacă era doar paranoia sau cel de-al șaselea simț, pe care se putea baza de obicei, dar acum, când povestea imaginată de Lewis era abia la început și intriga nu apucase încă să se desfășoare, Rowena constata că era îngrozitor de speriată.

Înainte să se strecoare în așternut, se privi în oglindă de sus până jos, încă arăta uimitor de sexy, își spuse, așa că n-ar fi avut de ce să se teamă. Harriet era acolo ca să o facă pe Rowena să aleagă între cei doi bărbați, nu ca să

amenințe relația sa cu amândoi. Cu cât își va aminti mai repede de asta și se va folosi de armele ei din dotare, cu atât mai limpede va simți că rezultatul o va avantaja pe ea, și nu pe Harriet.

De fapt, își spusese în timp ce adormea, Harriet nu are nimic special. Da, era tânără și atractivă, dar nu se putea în niciun caz compara cu un sex-simbol cu faimă internațională ca Rowena. Gândul acesta o liniștea, deși nu atât de mult cât ar fi sperat.

Lewis și Harriet rămaseră pe locurile lor până când Rowena își puse capul pe pernă și închise ochii, pregătită să adoarmă. Apoi Lewis se ridică în picioare.

— Poate că acum n-o să te mai simți vinovată pentru aventura noastră.

— De când durează asta? întrebă Harriet uluită.

— Aventura cu Chris? încă de când erau adolescenți. Tatăl lor era căsătorit cu mama lui Chris când a lăsat-o pe mama Rowenei gravidă. Nu sunt decât douăsprezece luni diferență între ei. Când Chris avea trei ani, tatăl lui și-a părăsit familia și s-a dus să locuiască cu Rowena și mama ei. Chris a intrat în cea de-a doua familie a tatălui său când a împlinit zece ani, după ce mama lui a murit. Evident, cei doi copii au devenit apropiați. Nu cred că vreunul dintre adulți avea prea mult timp pentru ei, așa că se bazau unul pe altul pentru orice. Când corpurile lor au început să se maturizeze, inevitabilul s-a întâmplat.

— Dar când au fost suficient de mari ca să știe că e greșit, de ce nu s-au oprit? întrebă Harriet.

Lewis zâmbi în întuneric.

— Toți avem nevoi speciale, Harriet. Dorințe ascunse, întunecate pe care nu vrem să le arătăm lumii. Chris și Rowena nu se tem unul de celălalt; relația lor e complet deschisă. Genele familiei par să fi însemnat că nevoile lor

sunt uluitor de asemănătoare, că se completează perfect unul pe celălalt. De ce să se fi oprit?

Se opriseră amândoi pe palier și Lewis își așează mâinile pe umerii lui Harriet, simțind cum ea tresare sub atingerea lui. Și ea era la fel de stârnită ca și el de ceea ce văzuseră, dar în seara asta Harriet va trebui să aștepte. Și când vor face dragoste, faptul că acum s-au abținut le va spori plăcerea.

— Pentru că nu e bine! exclamă Harriet.

— Asta e o poziție cu care nu sunt de acord, spuse Lewis. Singurul lucru la care țin este ca eu să fiu preferatul. În problemele sexuale, soțul trebuie să fie mai important decât fi ațele vitreg, nu crezi?

Harriet se îndepărtă de el; brusc nu mai voia să aibă de-a face cu acest bărbat întunecat, care răspândea un magnetism sexual și care părea complet lipsit de scrupule.

— Probabil că ai vederi foarte largi dacă glumești cu lucrurile astea, spuse ea sec. Sau asta sau nu-ți pasă de Rowena.

— Poate că nu-mi pasă. Harriet ezită în capul scărilor.

— Ți-a păsat vreodată? întrebă ea curioasă.

— Chiar nu-mi aduc aminte, răspunse Lewis.

*

În dimineața următoare, în timp ce Rowena îi dicta scrisori lui Harriet, Lewis era închis la el în birou cu Mark, scenaristul *Secretelor întunecate*.

— OK, spuse Mark, aprinzându-și un trabuc. Deci avem scena de sex dintre soț și secretară. Ce se întâmplă după aceea?

— Cred că după aceea soția și fratele ei vor face sex sălbatic. Mark scutură din cap.

— Nu, nu sună verosimil. Dacă soția și fratele ei i-au urmărit pe soț și pe secretară, atunci soția va fi geloasă. Va

începe să se gândească cum să-l aducă pe soț în patul ei, nu să se tăvălească cu fratele ei.

— Cred că te înșeli.

— De ce? întrebă Mark.

Lewis stătu pe gânduri un moment.

— Poate pentru că întotdeauna când a avut o problemă s-a. Bazat pe fratele ei. Sau, dacă privim din alt punct de vedere, poate că fratele a fost stârnit de ceea ce a văzut, așa că o posedă cu forța pe sora lui, care de altfel se împotrivesc doar de formă. Da, așa cred că se va întâmpla.

— Vrei să zici că fratele o place și el pe secretară?

— Nu neapărat, poate că a fost stârnit de actul sexual în sine.

— Deci fratele nu e atras de cea de-a doua femeie? Lewis rânji.

— Poate în timp va fi, încă nu sunt sigur. Mark oftă.

— E al naibii de greu să scrii așa. Dacă aș ști mai multe despre cum se vor desfășura lucrurile, aș putea direcționa dialogul pe drumul cel bun. Știi, să dau niște indicii publicului.

— Nu vreau ca intriga să fie sugerată. Vreau să se dezvolte încet, dezvăluind secretele unul câte unul; la fel ca o femeie, dacă stai să te gândești.

— Tu ești șeful, bombăni Mark, evident nemulțumit de felul în care decurgeau lucrurile. Deci ce fel de scenă de sex e asta?

Lewis pretinse că se gândește la întrebare pentru o clipă sau două.

— Bondage soft, folosirea moderată a forței, genul ăsta de chestii.

— Cine e legat?

— Femeia, spuse Lewis cu un oftat. N-am zis la

început ăsta e felul în care fratele ei o ține legată de el?

Mark râse.

— La modul propriu, vrei să spui?

O expresie rece se așternu peste chipul lui Lewis.

— Dacă nu vrei jobul, Mark, sunt o grămadă de scenariști la fel de buni pe care-i pot folosi.

Mark se opri imediat din râs.

— Hei, Lewis, a fost o glumă. Știi că vreau jobul ăsta. E ciudat, dar să fiu al naibii dacă nu e complet diferit de tot ce știu.

— Bine. După ce termini de scris scena, vreau să o citesc și eu. Până atunci, o să știu cum vom continua.

— Și Rowena chiar o să joace în asta? Întrebă Mark.

— Abia așteaptă, îl asigură Lewis. Nu uita de petrecerea de sâmbătă seara, te rog. În camera din față Rowena auzi cum se trânteste ușa și îl văzu pe Mark îndreptându-se spre mașină. Își mușcă buza de jos, întrebându-se ce-i spusese Lewis și cât de diferită ar fi fost intriga dacă soțul ei i-ar fi văzut pe ea și pe Chris cu o seară în urmă.

Se simțea vinovată. Nu pentru ceea ce făcuseră, ci pentru că nu-i spusese lui Lewis. Cum ar putea filmul ăsta să fie verosimil dacă el nu știa totul? Pentru o clipă, se gândi să-i mărturisească, dar se răzgândi din nou. Nu fusese ceva ce ea își dorise să se întâmple, ci Chris o provocase, iar ea îi cedase. Lewis era interesat doar de reacțiile Rowenei.

— Altceva? Întrebă Harriet politicos. Rowena o privi fără să înțeleagă.

— Erai în mijlocul unei scrisori. Tocmai spuneai că...

— Las-o pe asta. Ai destule de scris, spuse Rowena, brusc nerăbdătoare să-și vadă soțul. O să le semnez după prânz.

Harriet se ridică, închise agenda și îi zâmbi ușor șefei sale. Rowena observă că fusta lui Harriet era mult mai scurtă decât cele pe care le purta de obicei și că topul de mătase era aninat de sânii ei într-un mod provocator.

— Arăți altfel azi, spuse ea brusc.

Harriet, care se simțea altfel, încercă să nu roșească.

— M-am gândit că ținuta asta e mai confortabilă. E mult mai cald azi.

— Deci de asta ți-ai lăsat coapsele la vedere, murmură Rowena. Dacă vrei să te mai bronzezi poți să folosești solarul. Este într-una dintre cămăruțele de lângă piscină.

Harriet îi mulțumi și plecă să dactilografieze scrisorile.

Rowena se privi în oglinda de deasupra șemineului, după care se duse în biroul lui Lewis. Era așezat la masa de lucru și scria ceva. Când intră Rowena, puse hârtiile într-un dosar.

— Credeam că ești ocupată de dimineață, draga mea.

Rowena se sprijini de marginea biroului și se aplecă ușor, oferindu-i o imagine splendidă a decolteului ei perfect.

— Tocmai am terminat de dictat. M-am gândit că am putea vorbi despre film.

— Nu e nimic de vorbit. Ai văzut ce s-a întâmplat ieri după-masă. Asta e singura scenă pe care o am până acum.

— Ți-a plăcut să faci dragoste cu ea? întrebă Rowena. Lewis privi în ochii ei albaștri.

— Da, foarte mult. A răspuns extrem de mulțumitor.

— Mai mulțumitor decât mine?

— N-am spus asta.

— Fă dragoste cu mine acum, spuse Rowena, ocolind biroul ca să i se așeze în poală.

— Trebuie să-mi petrec timpul cu Harriet, îi aminti Lewis. Dacă vrem să ne reușească următoarea parte a planului, e obligatoriu ca în următoarele câteva zile să mă concentrez pentru a o satisface pe ea. Corpul ei trebuie să se obișnuiască cu al meu. Când o să încetez cu vizitele la ea, corpul ei trebuie să tânjească să fie satisfăcut. E singurul mod în care o putem face să fie de acord cu noi.

Rowena auzise toate acestea cu multe luni înainte, dar nu o afectaseră, pentru că pe atunci cea de-a doua femeie încă nu fusese aleasă. Era altfel acum, când Harriet era în casă.

— O dată pe zi nu ți-a fost niciodată de ajuns, îi șopti lui Lewis, răsucindu-i scaunul ca să fie cu fața spre ea și așezându-se pe coapsele lui cu picioarele atârând de o parte și de alta. Sigur ți-a mai rămas puțină energie și pentru mine?

Lewis o privi curios. Rochia ei negru cu roșu din lycra i se mula pe fiecare curbă, iar breteaua care-i susținea partea de sus era prea tentantă pentru a fi ignorată. Fusese clar pentru el că intenționa să-l aibă din clipa în care se trezise de dimineață, altfel ar fi purtat hainele de fiecare zi, adică niște blugi de firmă și un top lejer, care-i lăsa mijlocul la vedere.

Încet, mâinile lui o cuprinsă și alunecară pe spatele ei ca să-i desfacă rochia. Degetele i se mișcau repede și îndemânatice și în câteva secunde îi coborâse corsajul, dezvelindu-i sânii rotunzi, cu sfârcurile începând să se întărească.

Rowena scoase un oftat de satisfacție și împinse în jos capul lui Lewis. Voia să-i simtă limba pe ea, avea nevoie de mușcătura fină a dinților lui pe sfârcurile ei tensionate. Lewis nu se împotrivi. Își mișcă încet capul dintr-o parte în alta, în așa fel încât limba lui să se ocupe de fiecare dintre

vârfurile roz, apoi îi luă sfârcul drept în gură și îl supse cu gingășie până când o simți pe Rowena cum se zvârcolește pe coapsele lui.

Rochia i se ridică pe picioare și el își dădu seama că nu se obosise să-și pună nicio lenjerie în afară de ciorapi. Excitația lui crescuse și simți cum penisul i se întărește. Brusc vru să o aibă atunci, pe loc, repede și violent, fără niciun preambul și mâna lui dreaptă se duse spre fermoar ca să-și elibereze erecția.

Rowena scoase un sunet ușor de plăcere și își ridică puțin coapsele ca să-i facă loc, apăsându-și în același timp sânii de fața lui. Lewis alunecă în ea și mâinile lui o prinseră de șolduri, impunându-i ritmul pe care îl voia el.

Ochii Rowenei se închiseră și își strecură mâna printre trupurile lor lipite ca să-și stimuleze clitorisul, pe când Lewis continua să o miște în sus și-n jos într-un ritm tot mai alert.

La atingerea propriilor degete pe mugurele care începea să se umfle, Rowena începu să tremure și mici fiori de plăcere începură să-și facă drum în sus prin stomac. Lewis îi mușcă ușor sfârcul, după care i-l luă în gură, și această senzație în plus îi dădu Rowenei stimulul de care avea nevoie ca să ajungă la orgasm.

Îl simți cum îi trece prin coapse, cum îi pulsa în spatele pielii subțiri ca o foiță de hârtie a perineului ei și știu că e pe cale să termine. Lewis o știa și el și își înfipse degetele în șoldurile ei.

— Da, da! strigă ea și corpul începu să i se arcuiască, făcând-o să se îndepărteze de el, astfel încât Lewis fu nevoit să o prindă cu mai multă putere ca să țină pe loc.

În clipa aceea se auzi un ciocănit ușor la ușa biroului și Harriet își făcu apariția.

— Lewis, n-ai văzut-o pe Rowena? Nu o găsesc

nicăieri și e căutată la telefon.

Capitolul cinci

Lewis se uita fix la Harriet, ascunzându-și furia sub masca indiferenței. Pe dinăuntru fierbea de mânie, nu doar pentru Harriet că intrase în biroul său neinvitată, dar și fiindcă procedase atât de prostește și se lăsase convins de Rowena să facă dragoste cu ea într-un moment în care ar fi trebuit să se concentreze doar asupra lui Harriet.

— Rowena o să vină imediat, spuse el și încercă să nu ridice tonul, în timp ce erecția îi dispărea cu repeziciune.

În stare de șoc, Harriet se holba la șefa ei, însă Rowena, ignorând prezența femeii mai tinere, continuă să se miște în sus și'n jos pe Lewis, până când, cu un strigăt de plăcere, trupul ei se abandonează extazului total al orgasmului ce o inunda.

Harriet știa că ar fi trebuit să iasă din încăpere, dar picioarele n-o ascultau. Rămase locului, privind cum Rowena se abandonează cu totul propriei sexualități. Simți cum o cuprinde invidia, mai ales că-și petrecuse ultimele ore imaginându-și cum va fi următoarea partidă de sex cu Lewis. Iar acum era obligată să facă față faptului că o satisfăcea în același timp și pe soția lui, în ciuda a ceea ce o văzuse făcând cu o seară înainte.

Ezită o clipă, gândindu-se să plece din casa aceea și să nu-i mai vadă niciodată pe cei trei. Modul lor de viață și faptul că le lipsea ceea ce ea considera a fi moralitate îi erau atât de străine, încât nu știa cum ar putea rămâne. Dar apoi îl privi pe Lewis, care se uita la ea pe deasupra capului soției sale, și știu că nu putea să renunțe. Nu voise pe nimeni așa cum îl voia pe acest bărbat și, dacă avea să fie posibil, avea să i-l ia Rowenei.

Revelația asta fu un șoc pentru Harriet. Știa că e absurd și că până atunci nu făcuseră dragoste decât o

dată, și că el se așteptase poate să-și piardă interesul față de ea odată ce o posedase, dar privindu-l împreună cu Rowena, văzând acele mâini cu pielea aurie mângâindu-i trupul, decise că oricât de imposibil ar părea, va reuși să câștige. Totuși, avea să fie foarte atentă la cum urma să procedeze, fiindcă Lewis credea probabil că el era vânătorul.

Lewis văzu cum privirea lui Harriet se schimbă și se întrebă ce îi trecea prin cap. Spera că nu se hotărâse să-l părăsească, nu acum când totul mergea așa de bine. Înjură în gând că Rowena își înlănțuise mâinile după gâtul lui și se cuibărise la pieptul său ca un copilaș, probabil ca să-i reamintească lui Harriet că el e soțul ei, și ridică din sprâncene, scuzându-se din priviri în fața fetei care amuțise.

— Am să rog persoana de la telefon să revină, spuse Harriet, încântată că vocea îi sunase ferm și hotărât.

— Perfect, spuse Lewis politicos.

Se întreba dacă Harriet se simte la fel de ridicol cum se simțea el să poarte o conversație atât de banală după ce fusese martoră la scena de dinainte.

— Scuze că v-am întrerupt, adăugă Harriet. Am crezut că mi-ai spus să intru. Evident, m-am înșelat.

— A plecat? întrebă Rowena după ce auzi ușa închizându-se. Lewis oftă.

— Da, sper doar că nu se va hotărî să plece de tot.

Rowena râse și i se așeză din nou în brațe, cu ochii strălucitori și obrajii înfierbântați.

— Sper că nu i-ai spus că nu ne-am culcat împreună niciodată. Nici măcar Harriet n-ar crede un asemenea clișeu!

— Firește că nu i-am spus, dar asta n-ar fi trebuit să se întâmple. Rowena se întinse voluptuos și îl sărută pe

gât.

— Eu mă bucur că s-a întâmplat. A fost nemaipomenit. Oare cine m-a căutat la telefon?

Lui Lewis, care era frustrat atât sexual, cât și din cauza turnurii pe care o luaseră evenimentele, nici că-i păsa.

— Mai bine te duci și afli, spuse el scurt. Și, pentru numele lui Dumnezeu, nu discuta chestia asta cu Harriet. Păstrează o tăcere demnă. Niciuna dintre voi nu poate discuta cu cealaltă lucruri intime în etapa asta a scenariului.

— Nicio grijă, știu clar ce am de făcut.

— Rowena, dacă mă lași baltă cu chestia asta, n-o să te iert niciodată, continuă Lewis pe un ton serios. Trebuie făcut ca la carte, altfel nu va fi decât un film ca oricare altul. Vreau să fie o poveste adevărată.

— N-am făcut decât o repetiție pentru una dintre scene, râse soția lui, dându-i-se jos din poală. Vii la prânz sau planifici o altă sesiune de după-amiază cu asistenta mea personală?

— După chestia asta voi fi norocos dacă intru la ea în cameră diseară, răspunse el morocănos.

Când Rowena se întoarse în biroul lui Harriet, o găsi pe aceasta dactilografiind concentrată, dar când ridică privirea, ochii ei gri aveau o expresie care o tulbură pe vedetă. Nu era furie, la care se aștepta, și nici invidie; era o privire aproape compătimitoare.

— Cine a sunat? întrebă aspru Rowena.

— Nu și-a spus numele, dar era un bărbat american.

— Un american? Poate era agentul meu. De ce nu ai...?

— Am încercat să-ți spun că e important, dar erai ocupată, răspunse calm Harriet.

Fu rândul Rowenei să se schimbe la față și fu nevoită să se ducă la ea în cameră și să se așeze pe pat, imaginându-și un tablou vărativ liniștit, așa cum o sfătuisese medicul ei personal să facă pentru a se calma. Dacă fusese agentul ei, poate că avea ceva de lucru pentru ea, ceva care să presupună mai puțină implicare emoțională decât această periculoasă aventură a lui Lewis. Dar sigur nu era ceva ce ar fi putut să-i aducă un Oscar și Oscarul era ceva după care Rowena tânjea.

Lewis rămase la el în birou pentru tot restul zilei; o singură dată ieși să facă o plimbare prin împrejurimi. Harriet îl văzu de la fereastra biroului ei, pășind prin iarbă cu mâinile în buzunare și cu capul aplecat, cufundat în gânduri.

Până și felul în care mergea o excita. Pașii mari și ușori și fundul lui ferm sub țesătura pantalonilor îi aminteau de felul în care arăta gol. Corpul lui bronzat, părul negru și ochii pătrunzători o făceau să tremure de emoție. Se întreba de ce avea efectul ăsta asupra ei.

În seara aceea la cină avură pui fript cu lămâie și tarhon, urmat de înghețată de fructul pasiunii. De data asta Rowena mână că cu poftă și Harriet fu cea care abia se atinse de mâncare, apetitul ei fiind diminuat de dorința de a-l avea pe Lewis.

Chris o privea pe Harriet cu interes. Știa la fel de bine ca Rowena felul în care urma să se desfășoare scenariul și abia aștepta momentul când va putea să o aibă și el. Ar fi fost atât de diferită de Rowena și spera mai ales că nu va accepta de bunăvoie felul lui de a satisface o femeie. Gândindu-se la împotrivirea ei și la faptul că știa că, în cele din urmă se va supune, simți că penisul i se întărește și decise că, dacă Lewis o va avea din nou în seara aceea, atunci îi va privi. De data asta nici n-o va lua

pe Rowena cu el.

— Ești tăcut, Chris, spuse brusc Rowena.

— Am fost la sală azi și am lucrat vreo două ore; sunt frânt, spuse el cu un zâmbet.

Lewis îi aruncă o privire.

— La ce sală?

— La Luigi.

— Ciudat. Când am vorbit cu el mai devreme la telefon nu mi-a spus că te-a văzut – deși, dacă te-ai fi dus, ar fi fost chiar un eveniment, nu crezi?

— Ba chiar am fost, minți Chris, care făcuse turul tuturor sex-shopurilor pe care le găsisese, cumpărând echipament adițional pentru colecția lui.

— Mai vrei vin, Harriet? întrebă Lewis.

Ea aprobă printr-un semn din cap. Îi potolea teama că Lewis nu va mai face dragoste cu ea până nu va prelua ea însăși inițiativa și în clipa aceea nu știa cum să procedeze. În timp ce îi umplea paharul, Lewis își apropie capul de ea și-i șopti:

— Voi veni la tine în cameră la unsprezece.

Harriet nu mai putea fi atentă la conversație. Mâna îi tremură când ridică paharul la buze și își dădu seama că îi era greu să-și ia privirea de la Lewis. De partea cealaltă a mesei Chris continua să o studieze pe Harriet. Îl văzuse pe Lewis șoptindu-i ceva și observase efectul vorbelor lui asupra ei. În ciuda atitudinii reci și controlate pe care o afișa, Chris știa deja că Harriet avea de fapt instincte sexuale puternice; iar acum părea că era implicată și emoțional. Începea să-i placă din ce în ce mai mult scenariul lui Lewis.

Cina se termină la nouă și jumătate. Pe când cei trei serveau cafeaua în salon, Harriet se scuză și urcă la ea în cameră. Făcu o baie lungă, folosind uleiul scump de baie și

loțiunea de corp care îi fuseseră lăsate. După care își spală părul cu un șampon cu miros de iasomie și cu balsam, înainte de a-l usca folosindu-și degetele pe post de pieptene, astfel încât, în loc să-i cadă pe umeri, să pară ciufulit și lejer.

La sfârșit își dădu cu un pic de parfum Worth, un cadou pe care James i-l făcuse de Crăciun. Pulveriză puțin după urechi, sub sâni și în spatele genunchilor înainte de a îmbrăca un neglijeu de culoarea jadului, din mătase, lung până la glezne, peste o cămașă de noapte asortată.

Când termină, trecuse o oră, dar tot mai avea de așteptat vreo treizeci de minute. Le petrecu imaginându-și felurile în care i-ar putea oferi plăcere lui Lewis, precum și cum ar fi putut el să o satisfacă.

Când, în cele din urmă, Lewis ciocăni la ușă, Harriet era extrem de nerăbdătoare. Baia, masajul cu loțiune și senzația mătăsii pe carnea ei caldă îi intensificaseră simțurile. Îl dorea cu o foame atât de intensă încât o durea fizic.

Lewis o aprecie din priviri și apoi o sărută pe tâmpile.

— Miroși delicios, murmură el. Atât de bine, că îmi vine să te mănânc.

În timp ce îi dădea jos neglijoul de pe umeri, Harriet începu să-i desfacă nasturii de la cămașă și el se supuse, lăsând-o să-l dezbrace pe când mâinile lui îi atingeau și-i frământau trupul fără încetare.

Când, în cele din urmă, rămase gol, Harriet își puse mâinile pe pieptul lui și-l împinse spre pat. Lewis păru un pic surprins, dar nu se împotrivi, după care se întinse pe spate.

— Presupun că ai ceva special în minte? spuse el cu un zâmbet.

— Vreau să te fac tot atât de fericit cât mă faci tu pe

mine, șopti ea.

Lewis era intrigat de întorsătura pe care o luaseră lucrurile. Nu-i trecuse prin cap că ea va începe să preia inițiativa atât de devreme, dar era clar că-l excitase și-și simțea penisul cum se întărește cu repeziciune până când ajunse să fie complet erect.

Harriet își coborî bretelele de la cămașa de noapte și le lăsă să alunece jucăuș de-a lungul brațelor. Din pat, Lewis o privea, cu ochii întunecați, plini de dorință. Apoi ea își mișcă șoldurile, lăsând cămașa de noapte să cadă la podea și rămânând goală ca și el.

Apoi i se alătură în pat și se întinse peste el, cu capul pe abdomenul lui. Cum penisul lui stătea drept, Harriet era în poziția perfectă ca să-l ia în gură și auzi cum Lewis își ține respirația când își trecu limba de jur împrejurul glandului lui, în timp ce buzele ei îl sugeau ușor.

Surprins de ceea ce făcea Harriet și înnebunit de senzația pe care i-o provoca gura ei pe penis, Lewis știa că îi va fi greu să-și păstreze controlul. Știa că dacă voia ca actul să dureze, trebuia să se gândească la altceva, fără s-o oprească pe Harriet să facă ceea ce dorea.

Mâinile lui îi mângâiau rotunjimea feselor, atât de ațățător expuse în fața lui, și urcau pe șoldurile și în jurul pântecelui ei. Trupul lui Harriet tresărea sub atingerea lui și, când Lewis își lăsă degetele să-i atingă vulva, simți că labiile ei se deschiseră și că era umedă de dorință.

Își înmuie un deget în despicătura ei și, în timp ce Harriet începu să-și miște capul în sus și în jos pe sexul lui, își introduse foarte încet vârful degetului în deschizătura strâmtă dintre cele două sfere albe din fața lui.

Pentru o clipă, Harriet încremeni. Nimeni nu o mai atinsese vreodată acolo și nu era sigură că voia ca Lewis să o facă, dar presiunea ușoară îi răspândea o plăcere

nouă și diferită prin trup și, în timp ce se încorda, toate terminațiile nervoase din jurul clitorisului erau indirect stimulate în așa fel că excitația era dublă.

După ușoara ezitare, Lewis simți cum Harriet se relaxează din nou și continuă să o stimuleze, în timp ce penisul lui începuse să-i zvâcnească de excitație, până când își dădu seama că dacă n-o oprește, își va da drumul. O împinse ușor de talie.

— Destul, Harriet. Nu vreau ca seara să se termine acum, bine?

Harriet simți un fior de excitație văzând ce putere avea asupra lui și, în ciuda voinței sale, își lăsă gura să alunece încă o dată de-a lungul membrului ud de salivă, după care îi dădu drumul. Lewis îi simți limba strecurându-se în orificiul îngust din vârful în timp ce lungea picătura de lichid de preejaculare adunată acolo, iar atingerea asta ușoară aproape că-l făcu să termine.

Mușchii bine antrenați ai abdomenului lui luptară să reziste nevoii tot mai mari de ejaculare și o împinse pe Harriet de pe el înainte să poată să-l mai chinuie cu gura ei.

— Acum e rândul meu, îi șopti și trupul ei se înfioră la auzul vorbelor lui.

O întoarse pe burtă și împinse două perne sub ea, ridicându-i fesele. Apoi îi depărtă larg picioarele, până când fu complet deschisă în fața lui. Harriet se zvârcoli excitată.

— Stai cuminte, spuse el cu vocea răgușită de dorință. Te miști doar când îți dau eu voie.

Interdicția lui o făcu pe Harriet să-și dorească și mai tare să se miște. I se părea imposibil să stea locului și totuși făcu ce i se spusese, pentru că știa că satisfacția de la final va fi sporită.

Luând un vibrator subțire din sertarul noptierei, Lewis îl fixă pe viteza cea mai mică, apoi masă ușor cu el perineul lui Harriet, în timp ce simțea vibrațiile ușoare pe porțiunea dintre cele două deschizături ale sale, din față și din spate, Harriet își împinse fesele în sus. Drept urmare, o luă prin surprindere senzația de arsură când Lewis o plesni cu degetele.

— Am spus să nu te miști, îi reaminti el.

Uluită de palma usturătoare, Harriet rămase întinsă, fără să se miște, iar Lewis mări viteza vibratorului și-l lăsă să se miște în jurul clitorisului, evitând miezul tare de terminații nervoase, dar concentrându-se pe zona sensibilă din jurul lui.

Harriet tânjea să se miște, șoldurile ei parcă aveau o viață a lor și, cum terminațiile nervoase trimiteau mesaje intense de plăcere spre creierul său, îi era tot mai greu să rămână nemișcată. Era un chin, dar un chin atât de plăcut, iar faptul că n-avea voie să se miște o făcea și mai conștientă de incredibilele senzații care o năpădeau.

Lewis o urmărea cu atenție, admirând felul în care își ținea șoldurile neclintite și cum se supunea acestui nou joc sexual, pe care era limpede că nu-l mai jucase niciodată.

Harriet respira tot mai zgomotos pe măsură ce presiunea din trupul ei sporea, iar pântecul său era în continuare stimulat de pernele de sub el, perne care o îmbiau să se cufunde adânc în ele, ca să obțină și mai multă plăcere, o invitație pe care știa că Lewis nu se aștepta ca ea s-o accepte.

Când văzu că Harriet reușește să se controleze în întregime, bucurându-se de starea de beatitudine ce o copleșea și de tensiunea crescândă din adâncul ființei sale, Lewis se hotărî să adauge mai multă stimulare. Încet, introduse capul vibratorului pe canalul alunecos și umed,

până în deschizătura flămândă a vaginului ei. În același timp își coborî capul și își lăsă limba să ia locul vibratorului în jurul clitorisului ei.

Harriet simți că-i vine să țipe de plăcere. Lewis începu să alterneze vitezele vibratorului. Când îl dădea mai încet, își încetinea și mișcările limbii, pe care le accelera apoi imediat ce trupul ei se obișnuia cu atingerea tot mai rapidă. Pe măsură ce stimularea continua, Harriet nu-și mai dădu seama de ceea ce i se întâmpla și nu se putea concentra decât la undele crescânde de excitație și la pulsul care devenea tot mai rapid chiar în spatele clitorisului.

Pântecul o durea și era atât de încordat și de tensionat, încât se auzea pe sine rugându-se de Lewis să o lase să se miște, dar el doar o plesnea cu degetele peste interiorul coapselor și știa că senzația usturătoare de arsură era răspunsul lui. Brusc, toate senzațiile intense, toate săgețile ascuțite și fiorii de excitație crescură într-un suvoi și Lewis văzu fesele ei încordându-se pe măsură ce orgasmul se apropia.

— Mai așteaptă o clipă, îi șopti el, simțind cum trupul lui Harriet fremăta, după care scoase vibratorul și, cu o mișcare fermă, își lăsă erecția nestăpânită să alunece în ea, având grijă să continue stimularea clitorisului cu degetele în locul limbii.

Harriet simți că e pe cale să explodeze. Corpul îi fusese potopit de un foc lichid, iar zvâcnirea neîntreruptă dintre picioare se schimbă într-un tremur uluitor de intens și fierbinte, care urca prin ea cu o viteză terifiantă.

Scoase un strigăt, știind că nu mai putea să-și țină corpul nemișcat, nici chiar pentru a-l mulțumi pe acest bărbat care însemna atât de mult pentru ea.

Auzind-o, Lewis își mișcă degetele spre lateralul

clitorisului ei și frecă țesutul alunecos cu mișcări mici, circulare, pe măsură ce intra și ieșea din ea, propriul său corp cerând eliberare din tensiunea sexuală continuă, la fel ca al lui Harriet.

Harriet termină prima și, în timp ce trupul său încordat era străbătut de spasmele violente ale orgasmului, pereții ei vaginali se strânseseră atât de tare în jurul penisului lui Lewis, încât simțea că se contopește cu el. El auzi icnind, după care Lewis continuă să o penetreze fără să se mai gândească la ea, ci doar pentru propria satisfacție pe care știa că și Harriet era pe cale să o primească.

Orgasmul lui Harriet, amânat atât de mult, ajunsese la punctul culminant, apoi se opri, ținându-i corpul încordat și la un pas de eliberare atât de mult, încât Harriet se întreba cum de era posibil să îndure atâta plăcere. După care plăcerea o inundă și simți explozia care urmă în fiecare părticică a trupului; chiar și degetele de la mâini și de la picioare i se contractară ca urmare a convulsiei orgasmice finale.

Lewis își simți fruntea și buza de sus acoperite cu broboane de sudoare și, pentru o clipă, privi trupul întins al lui Harriet cu o expresie de surpriză. Chiar și pentru el, fusese un orgasm neobișnuit de intens și se întreba oare de ce fusese atât de bine.

Harriet, neputând să-l vadă fiindcă încă avea capul îngropat în plapumă, tânjea să-l audă spunându-i ceva drăgăstos, ceva care să arate că a fost special și pentru el, dar Lewis se întinse doar lângă ea și o luă în brațe, liniștind-o și mângâind-o cu mâinile lui mari.

Prin vizor, Chris își continua veghea tăcută. Propria excitație era atât de puternică, încât abia putea să o mai țină sub control, dar n-avea de gând să se ducă la Rowena

în noaptea aceea. Voia să stea întins în pat și să se gândească la Harriet. Fusese minunată cu Lewis, ascultase fiecare dintre comenzile lui și dăduse dovadă de o pasiune uimitoare, dar urma să fie cu totul altfel când Harriet avea să fie a lui Chris.

Atunci instrucțiunile vor fi ordine și nesupunerea nu va fi pedepsită doar cu o palmă ușoară. Chris se întreba cum va răspunde ea la genul ăsta de joc sexual. Cât despre Lewis, comportamentul lui era ciudat. Chris îl privise pe cumnatul lui făcând dragoste cu Rowena în tot felul de ipostaze, dar nu-l văzuse niciodată atât de implicat. Bărbatul fusese întotdeauna detașat, savurând plăcerea sexuală la fel cum savura mâncarea sau băutura. În seara aceea, își îngăduise să-și piardă controlul și mângâierile pe care i le oferise lui Harriet după consumarea actului arătaseră mai multă grijă pentru ea ca persoană decât s-ar fi așteptat Chris. Una peste alta, își zise el, fusese o situație foarte interesantă.

O jumătate de oră mai târziu, Lewis o lăsă pe Harriet adormită în pat și coborî la el în birou. De acolo îl sună pe Mark, care răspunse cu o voce somnoroasă și iritată.

— Vreau să vii acum aici, spuse Lewis.

— La naiba, Lew, știi cât e ceasul?

— Cum nu poți să spui că lucrezi în timpul zilei, nu cred că are vreo importanță. Hai, grăbește-te.

— Care e graba? întrebă Mark douăzeci de minute mai târziu, după ce Lewis îi deschise ușa casei cufundate în liniște.

— Mi-a venit o idee și vreau să ți-o împărtășesc.

— Tu ești șeful.

— Exact, spuse Lewis cu un zâmbet care nu i se reflectă și în privire. Eu sunt. Deci, să zicem că după ce a făcut dragoste cu fratele ei, eroina noastră se hotărăște că

vrea să-și seducă soțul.

— Nu are de ce să îl seducă, sunt căsătoriți, obiectă Mark.

— Da, dar asta esfe scenă de seducție. Ar putea să se ducă la el în birou și să facă dragoste cu el acolo, ceva de genul ăsta.

— Adică pe birou, vrei să zici? Asta nu dă niciodată prea bine.

— Bine, atunci, fu de acord Lewis, zâmbind în sinea lui. Nu pe birou, să zicem că doar își ridică rochia și i se așază în poală.

— Până acum sună mulțumitor.

— Și, la momentul-cheie, când amândoi se apropie de punctul de unde nu mai e întoarcere, intră secretara.

— De ce? întrebă Mark. Sigur a bătut mai întâi la ușă?

— Da, așa că o facem să bată la ușă, dar ia gemetele dinăuntru drept permisiunea de a intra.

Mark zâmbi.

— Îmi place! Și apoi?

— E un pic mai greu de crezut, dar rămâne și privește.

— Domnișoara Super Secretară nu se întoarce și o ia la fugă? întrebă Mark uimit.

— Nu, ar vrea, de fapt mai bine o facem să arate că asta și-ar dori, dar erotismul scenei o împiedică să se miște.

— Și cum reacționează soția? întreabă Mark. Lewis zâmbi.

— Cred că soția e mulțumită de ea însăși. La urma urmei, fata asta e o amenințare și ea o știe. Cum poate să îndepărteze amenințarea mai bine decât să-i arate intrusei că soțul ei o dorește atât de tare pe soția sa încât nu mai

poate aștepta să ajungă în intimitatea dormitorului lor?

— Dar nu va fi următoarea întâlnire dintre cele două femei un pic ciudată?

— Sigur că va fi. Soția se așteaptă, evident, ca secretara să se simtă groaznic, dar nu asta vreau să se întâmple. Vreau ca secretara să o neliniștească pe soție.

— Cum? Lewis oftă.

— Aici e problema, cred. Acceptând totul, presupun. Poate să continue să se poarte ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat - asta o va face pe soție să se simtă prost.

Dacă cineva nu se comportă așa cum te-ai fi așteptat, asta te neliniștește.

— Crezi că domnișoara Super Secretară e capabilă să se comporte așa încă din stadiul ăsta?

Lewis încuviință printr-un semn din cap.

— Da, așa cred. De fapt, ca să subliniem că nimic nu s-a schimbat, ea și soțul pot avea o altă întâlnire pasională în aceeași seară.

Mark rânji.

— Deci soțul este un fel de Superman!

— Nu, are doar un apetit sexual deosebit. Și, dacă stai să te gândești, nu are fiecare bărbat fantezia cu două femei în casă, amândouă dorindu-i favorurile sexuale?

— Nu și eu, spuse Mark, notând de zor în carnet. Din experiența mea, știu că femeile au obiceiul să iasă bine din orice situație, chiar și dintr-una ca asta.

— Nu ăsta e deznodământul la care mă gândesc, spuse Lewis scurt.

— Vrei să zici că deja știi cum se va sfârși? Am crezut că dezvoltă acțiunea pas cu pas.

— Așa și fac.

Vocea lui Lewis era plină de iritare.

— Asta nu înseamnă că nu am un obiectiv final în

vedere, dar ai dreptate, s-ar putea ca intriga să nu se dezvolte în felul în care cred eu.

Mark îl privi o clipă pe regizor, dorind să știe ce se întâmpla mai exact în casa aceea, dar nu era treaba lui să pună întrebări și deja presimțea că filmul va fi ceva special.

— La ce oră e dineul sâmbătă? îl întrebă pe Lewis, punând carnetul deoparte.

— Opt și jumătate, nouă. Să nu aduci pe nimeni; va fi o doamnă în plus.

— Sper că arată bine.

— Probabil că și ea speră la fel în legătură cu tine! râse Lewis și, pe când îl conducea pe Mark, își zise că o va invita pe Harriet să fi se alăture.

Voia ca Mark să o vadă, chiar și numai pentru a vedea dacă Mark ghicise sau nu cum lucra el la intrigă. După ce închise încet ușa din față, Lewis urcă în sfârșit la el în cameră să se culce.

Dimineață, Rowena era prost dispusă. Își făcu apariția abia când ceilalți terminară de mâncat micul dejun; avea cearcăne și fața îi părea umflată.

— Ai avut o noapte proastă? întrebă Lewis după ce-i aruncă o privire.

— Da, n-am putut să dorm. Nici pilulele n-au avut efect.

— Mai bine ai face un tratament facial. Rowena își privi scurt soțul.

— Știu că arăt rău, nu e nevoie să insiști pe asta.

— N-am zis asta. Dar tratamentele te relaxau întotdeauna. Dacă nu ai nevoie de mine de dimineață, o să ies vreo două ore. Niște întâlniri, hârtii de semnat, chestii din astea. Și în după-amiaza asta vreau să o împrumut pe Harriet.

— Sunt sigură că Harriet nu va avea nimic împotriva, nu-i așa? remarcă Rowena. Harriet îi zâmbi lui Lewis.

— Îmi va face plăcere.

Zâmbetul o enervă pe Rowena și mai mult.

— Dacă nu vrei să mai bei încă o cafea, poate arunci o privire pe scrisorile de la agenții autorilor care doresc să scrie biografia mea autorizată, spuse ea scurt. Elimină-i pe cei care n-au mai făcut măcar două și confruntă numele cu lista mea de persoane pe care le urăsc.

— Lista de persoane pe care le urăști? Harriet era uluită.

— Scumpa mea soră are o listă cu toți cei pe care i-a ofensat în drumul ei spre succes. E îngrozită că unul dintre ei s-ar putea întoarce să-și ia revanșa, o lămuri Chris.

— Crezi că te descurci? o întrebă Rowena.

Harriet dădu din cap, se întoarce să plece și se ciocni de Lewis, care se întorsese și el să plece în același timp. Mâinile lui o prinseră de braț și pentru o clipă, strânsoarea lui fu mai intimă, iar Harriet simți că sângele i se aprinde.

— Iartă-mă! se scuză el și, făcându-i complice cu ochiul, ieși din cameră. Rowena nu observase scena, dar fratele ei vitreg da. După ce rămaseră singuri,

Chris se gândi să-i spună, dar apoi decise că nu avea niciun rost. Nu putea să sufere să o vadă pe Rowena prost dispusă și întotdeauna încerca să o înveselească.

— La ce te holbezi? îl întrebă Rowena. Chris îi oferă un zâmbet leneș.

— Îți admiram ținuta.

Rowena purta o fustă scurtă și strâmtă, un sutien negru de dantelă și o jachetă albă de in, lungă până la coapse și deschisă suficient ca să se vadă sutienul negru prin decolteu. Cândva ar fi fost de neconceput să te îmbraci așa, dar Rowena avea grijă să fie în pas cu moda și

genul ăsta era foarte popular în acel moment. În plus, așa cum știa foarte bine, era și sexy.

— Unde ai fost azi-noapte? șopti ea. Am avut nevoie de tine.

— Am dormit.

— Mincinosule! Am sunat la tine, dar n-ai răspuns.

— Nu răspund la telefon când dorm.

— Nu ți-ai dat seama că te așteptam? Nu-mi place ce se întâmplă; nu știu cum să reacționez și nici măcar ce vreau, de fapt. Ar trebui să pot să mă bazez pe tine. Am fost mereu uniți și ai promis că asta nu se va schimba.

Chris își dădu scaunul în spate.

— Credeam că vrei să se schimbe. Toată ideea acestui film este să te îndepărteze de mine, nu?

— Nu, ci doar să mă facă să fiu mai puțin dependentă.

Vocea Rowenei era acum blândă, aproape mângâietoare în timp ce începuse să se joace cu el. Trupul său tânjea după Chris, după felul lui aspru și nerăbdător de a face dragoste, dar știa că-i plăcea să audă cât de dorit era.

— Nu pare să funcționeze.

— Nu știu decât un lucru, spuse sincer Rowena. Urăsc prezența lui Harriet în casă. E ridicol: ea ar fi trebuit să fie geloasă pe mine și, de fapt, e invers.

— E o competiție - sigur că ești geloasă, dar tu ai toate atuurile. Harriet e doar un personaj secundar.

— Sper că știe asta, spuse Rowena furioasă.

El privi pe Chris cum stătea tolănit în scaun, cu buclele lui blonde ciufulite și ochii lui de un albastru-deschis ațintiți tot timpul în decolteul ei.

— Hai să o facem acum, Chris, șopti ea.

— Aici?

— De ce nu? Harriet e ocupată, Lewis a ieșit și nu cred că pot să aștept până diseară. Te rog, Chris.

Chris nu putea niciodată să-i reziste. Dependența lor era mutuală și, deși avea deja o idee cum să o satisfacă în încăperea unde luau micul dejun, se trezi că-și imaginează că o face în timp ce Harriet îi privește. Ideea îi spori excitarea și simți cum i se întărește.

— Ghemuiește-te pe scaun, îi porunci el. Pune-ți picioarele pe șezut și prinde-te cu mâinile de spătar. Dacă lași spre mine, pot să stau în picioare și să te iau pe la spate.

Rowena își simți gura uscată. Asta voia de la el; acuplările rapide și grăbite, condimentate cu riscul de a fi descoperiți erau aproape la fel de satisfăcătoare pentru ea ca și lungile sesiuni în întuneric, în care îl lăsa să o domine în întregime.

În timp ce se așază, cu picioarele atât de depărtate cât îi permitea lățimea scaunului, fusta i se ridică în sus și Chris văzu cu un fior de excitație că purta chiloți decupați. Își puse mâinile pe talia ei și, fără altă introducere, intră brutal în ea.

În timp ce o penetra, își apropie gura de urechea ei și, de fiecare dată când era împinsă înainte de forța lui, Rowena îl auzea cum îi șoptește:

— Ești a mea, a mea, auzi?

Cuvintele îi sporiră excitarea și Rowena își strecură mâna pe sub fustă ca să se autostimuleze, dar nu avea de ce. Deja era extrem de ațătată și, când Chris își ridică mâinile și îi prinse în palme sânii prin bluza de in, Rowena își contractă mușchii abdominali, iar undele ce precedau orgasmul se intensificară. Și, în timp ce fratele ei murmură, „Nu te voi lăsa niciodată să pleci, niciodată”, trupul ei explodă de plăcere și Rowena se prăbuși în față,

cu capul sprijinit de spătarul rotunjit al scaunului.

Chris se aplecă peste ea, cu respirația începând să i se liniștească. Apoi se retrase și, strângându-i pentru ultima oară sfârcurile, se dădu la o parte și-și aranjă hainele.

După ce trupurile lor se separară, Rowena simți un tremur de frică. Brusc îl voia înapoi în ea, nu pentru sex – era sătulă acum –, ci doar ca să se reasigure că erau încă apropiați.

Chris o văzu că tremură.

— Ce ai?

— Nu știu. Mi-e așa de frică tot timpul...

— Nu tu o să ai inima frântă, ci Harriet. Se îndrăgostește de Lewis. Rowena se dădu jos de pe scaun și își trase fusta la loc.

— Nu fi prost, nu-l cunoaște decât fizic. Oricum, Harriet nu mi se pare fata care să se îndrăgostească. Este mult prea prudentă – o admirabilă virtute englezească.

— Cred că te înșeli, dar n-ar trebui să-ți faci griji.

— Mi-aș face griji dacă ar fi adevărat, răspunse Rowena, trecându-și mâna prin părul lui Chris cu un gest de stăpână. Bărbații sunt influențați de femeile care se îndrăgostesc de ei. Le flatează ego-ul.

— Lewis nu are o problemă de ego. Rowena zâmbi.

— Toți bărbații au o problemă cu ego-ul. Mai bine mă duc să văd ce face Harriet. Am fost cam aspră cu ea mai devreme.

— Nu cred că a deranjat-o. Se așteaptă să fii temperamentală; e vorba de împărțirea teritoriului, cum se zice.

Chris avea dreptate. Proasta dispoziție a Rowenei nu o deranjase în mod deosebit pe Harriet, mai ales după ce Lewis reușise să o atingă, chiar și numai în treacăt. Nu era

naivă să creadă că era îndrăgostit de ea, dar bănuia că o place atât ca persoană, cât și ca parteneră de sex.

Detașarea lui emoțională față de Rowena începuse să iasă la iveală. Având în vedere că nu se arăta deloc gelos în privința relației ciudate pe care soția sa o avea cu fratele ei vitreg, asta părea cea mai logică explicație și, dacă nu era implicat emoțional în altă parte, atunci cu atât mai bine pentru Harriet.

În același timp în care Harriet își construia strategia pentru a-l câștiga pe omul pe care îl dorea, Lewis finaliza planul prin care să o atragă pe Harriet și mai adânc în plasa pe care o țeseau în jurul ei. Răspunsul ei sexual față de el era măgulitor, și având la dispoziție trupul ei, evident menit să se bucure de plăcere, pentru Lewis urma să fie ușor să-l învețe să aștepte satisfacție continuă. Odată ce va face asta, odată ce Harriet se va obișnui cu o viață sexuală atât de plină, Lewis o va părăsi o vreme.

Avea să fie mai greu decât își imaginase, fiindcă îl încânta să-i ofere plăcere, însă felul cum se simțea el era de o importanță secundară pentru film. Iar intriga filmului presupunea ca Harriet să fie convinsă să pătrundă și mai mult în lumea populată de toți cei care locuiau în casa din Regent s Park.

Probabil că singurul care nu avea nicio grijă în clipa aceea era Chris. Se simțea cum nu se putea mai bine. Rowena apela la el tot mai des, și nu mai rar, cum se temuse, în timp ce Harriet îl fascina cum nicio altă femeie în afară de sora lui o făcuse vreodată. Știa că în timp i se va permite să o folosească, pentru că subiectul filmului viza ca Rowena să privească și să-l ajute la asta.

Anticiparea acelui moment, împreună cu nevoia constantă a Rowenei de a fi atinsă de el, însemna că pentru prima dată în viață Chris era pe deplin mulțumit.

Se și distra, fiindcă avea sentimentul că planul lui Lewis, menit să-l înlăture pe Chris și să o aducă pe Rowena în brațele soțului ei, era sortit eșecului și asta își dorea el cel mai mult: să vadă cum Lewis dă greș.

Capitolul șase în seara aceea, Chris și Rowena se duseră la operă. Lewis detesta opera.

„Muzică bună stricată de o interpretare scenică proasta”, spunea el și nimic din ceea ce văzuse vreodată nu-l făcuse să-și schimbe părerea. După ce Rowena și Chris plecară, Lewis se duse să o caute pe Harriet și o găsi citind o carte, stând confortabil în salon.

— Avem casa doar pentru noi, spuse el cu un zâmbet. Ți-ar plăcea o baie fierbinte? Putem folosi cada Rowenei – e pentru doi.

Harriet își ridică privirea.

— Am făcut duș azi-dimineață, mulțumesc. Pentru o clipă, Lewis nu putu să-și creadă urechilor.

— Nu înseamnă că trebuie să fii murdară, spuse el, râzând. E doar pentru plăcerea trupului.

Harriet zâmbi absentă.

— Sunt sigură că așa e, dar sunt un pic obosită astă-seară.

Cum nimic din scenariul lui imaginar nu-l pregătise pentru asta. Lewis fu de-a dreptul pierdut.

— Mi-ar face plăcere, spuse el încet. Contează asta pentru tine? Cu un oftat ușor, Harriet puse cartea lângă ea.

— Sigur că da, Lewis, dar sunt convinsă că nu sunt singura femeie din Londra care ar vrea să facă o baie cu tine.

— Tu ești singura cu care mi-ar plăcea să fac baie, răspunse el, căutând febril o soluție.

— Atunci va trebui să te hotărăști pentru un duș,

spuse Harriet cu blândețe. Lewis o privi uluit.

— Care e problema, Harriet? Credeam că și tu te bucuri de relația noastră pe cât mă bucur și eu.

— Așa e, dar în seara asta nu am chef.

Lewis înjură în sinea lui. Toată povestea se baza pe faptul că ea îl găsea irezistibil, că îl dorea nespus de tare și că, atunci când el o va părăsi, va fi devastată. Femeia rece care stătea și-l privea cu un zâmbet superior părea să se fi îndepărtat brusc de personaj.

Și, spre uluirea lui, Lewis se trezi că nu era dezamăgit numai din cauza abaterii de la scenariu, ci și de el însuși. Întâlnirile lor fuseseră plăcute și probabil că și Harriet se simțise la fel de bine ca el. Să fie respins nu era ceva ce i se întâmpla prea des și nici nu era obișnuit ca asta să-l afecteze.

Harriet îl privi cum stătea în cadrul ușii. Părea incapabil să accepte cuvintele ei și să plece, dar în același timp Harriet simțea că era peste puterile lui să insiste. Orgoliul său ar fi fost rănit dacă ar fi cerșit sex vreunei femei.

După ce se gândi câteva clipe, Lewis intră și se așeză pe brațul fotoliului în care citea Harriet, apoi îi mângâie părul și obrazul.

— Nu ești bolnavă, nu? Ea râse.

— Trebuie să fiu bolnavă ca să spun nu?

— Bineînțeles că nu. Se pare că m-am înșelat când mi-am închipuit că ceea ce s-a întâmplat între noi a fost special pentru fiecare.

Mi e greu să-mi văd distruse speranțele pentru o seară minunată, asta-i tot.

Lui Harriet nu-i era ușor să rămână indiferentă când el o atingează atât de tandru, mâna lui mângâindu-i părul cu mișcări lente și ușoare înainte să-i coboare pe gât. În ciuda

voinței sale, începu să tremure.

Lewis îi simți reacția.

— Te rog, Harriet, zise el răgușit. Nu știu care este adevăratul motiv al refuzului tău, dar îmi dau seama că nu e pentru că nu mă vrei. Dacă e vorba de Rowena, uită, te rog. După câte știu, ea și Chris nici nu s-au dus la operă, ci la vreo petrecere. Numi pasă, la fel cum nici ei nu-i pasă.

— Nu e vorba de Rowena, îl asigură Harriet. După James, nu mă grăbesc să mă văd cu cineva în mod regulat.

— Dar ne simțim bine împreună, protestă Lewis și hotărî că orice se va întâmpla, nu-i va descrie scena asta lui Mark; era prea umilitor chiar și să o repete cu voce tare.

Harriet decise că îl lăsase să aștepte suficient și Lewis era îndeajuns de neliniștit pentru ca altă dată să se gândească de două ori înainte de a mai fi sigur de acceptul ei necondiționat.

— Păi, poate că o baie ar fi bună, se înduplecă ea. De obicei, fac duș.

Lewis fu uimit de valul de ușurare care-l cuprinse. Inima îi bătea mai repede și avu nevoie de toată stăpânirea de sine ca să nu o posede pe Harriet acolo și atunci, pe podeaua salonului.

În schimb, se opri doar să ia sticla de Chardonnay pusă la rece și două pahare, și o conduse pe scări în sus, spre baia Rowenei, unde umplu cada cu apă, adăugând din plin ulei erotic de santal japonez, care inundă încăperea cu aroma lui subtil excitantă.

O dezbracă încet pe Harriet, apoi o lăsă să-l dezbrace și în tot acest timp continuă să o atingă și să o sărute, șoptindu-i la ureche exact ce îi propunea să facă împreună.

O așeză între picioarele lui depărtate, cu spatele spre el, iar apa caldă îi ajungea până la sâni. O săpuni ușor de-a

lungul șirei spinării, cu mișcări delicate, ca și cum s-ar fi folosit de o pană. Harriet simți cum se topește sub atingerea lui și, când Lewis îi apăsă trupul astfel încât ea să își sprijine capul pe pieptul lui, se aștepta să treacă la sânii ei, care erau întăriți și dureroși. În schimb, Lewis îi spălă brațele, terminând cu palmele asupra căroră zăbovi, ocupându-se de fiecare deget până când tot corpul ei țipa după atenție.

1 se păru o eternitate înainte ca el să ia săpunul și să-i acopere abdomenul cu spumă, făcându-i mușchii să salte și să tresară într-un dans propriu. Ajunse și la sâni, dar îi atinse atât de ușor încât Harriet ar fi putut doar să-și imagineze că o face, însă efectul fu că simți în fiecare sfârc o dorință chinuitoare.

După aceea, Lewis o așeză în patru labe, cu capul îndreptat spre partea cu robinet a căzii. Apoi Harriet fu nevoită să-și ridice fundul deasupra apei. Lewis îi acoperi fesele cu clăbuci, înainte de a-și trece lunguros degetul printre ele. Gâdilatul bulelor de săpun era extrem de excitant și când Lewis le clăti, Harriet vru să-l roage să o mai facă o dată, dar el avea alte planuri.

O întoarse din nou și de data asta se așeză peste ea, încălecându-i corpul în apă, până când, în cele din urmă mâinile ajunseră să-i spele pe rând sânii, cu o grijă deosebită pentru sfârcuri, pe care le acoperi cu clăbuci până când dispărură sub aceștia.

Din nou bulele se sparseră, gâdilând carnea moale și făcând ca sânii ei să se întărească și venele să devină vizibile. Lewis îi zâmbi, după care luă un burete și-l ținu deasupra ei înainte de a-l stoarce într-un șuvoi peste sfârcurile ei.

Harriet scoase un icnet de plăcere și Lewis repetă procedeul, de data asta ținând buretele deasupra sânilor

săpuniți mai mult timp, până când ea îl imploră să dea drumul șuvoiului de apă.

Intenționase să o lase să-l spele, dar jocul lor îl stârnise mai mult decât se așteptase. Simțea că nu mai are răbdare, că vrea să o posede imediat.

Impingându-i de pe el mâinile săpunite, Lewis ieși din cadă.

— Va fi și rândul meu altă dată, promise el.

După care o înfășură într-un prosop cald, o luă în brațe și o duse, prin camera Rowenei, la el în cameră. După ce o așează pe pat, se întoarse în baie după vin și băură împreună de pe părțile opuse ale aceluiași pahar, oprindu-se din când în când ea să se sărute și să lase lichidul proaspăt și revigoram să treacă dintr-o gură în alta.

Deja erau amândoi înnebuniți de dorință, dar Harriet descoperise plăcerea amânării orgasmului și ea fu cea care-l întoarse pe Lewis pe burtă, după care îi turnă un pic de vin de-a lungul șirei spinării.

Corpul lui tresări la răceala neașteptată, apoi pe măsură ce lichidul curgea pe fiecare vertebră, Lewis simți cum limba ei moale și caldă îl linge. Limba ei și vinul erau un contrast uluitor. De data asta, el era cel care se zvârcolea în așternuturi și Harriet îl privea.

— Nu te mișca, îi spuse ea, amintindu-și de propriile eforturi de a-și controla corpul și sub ea Lewis încremeni, după care se chinui să se supună, fascinat de această schimbare de roluri.

După ce îi parcurse șira spinării cu limba, Harriet își înmuie degetul mijlociu în vin și apoi îl vârî între fesele lui, oprindu-se de fiecare dată când el tresărea involuntar.

Pentru Lewis era cel mai delicios chin și încerca să-și stăpânească excitarea suficient ca degetul ei să ajungă la

țintă. Harriet refuză să-l lase să o grăbească și refuză să se miște dacă el nu stătea locului, dar în cele din urmă vârful degetului ei îi atinse prostata și el simți cum penisul lui, deja erect, se mărește și mai mult. Presiunea din testiculele lui umflate era de nesuportat.

Când degetul ei îi mângâie din nou glanda, fu nevoit să se miște ca să nu termine.

— Harriet, stai! Nu mai pot, șopti Lewis și Harriet simți cum o inundă un sentiment de triumf în timp ce-și retrăgea degetul jucăuș și-l lăsa să se întoarcă pe spate.

Lewis o privi pe Harriet și, pentru prima dată de când erau împreună, întinse mâinile, îi trase capul și o sărută lung și adânc pe gură. Limba lui se jucă pe îndelete cu interiorul buzelor ei moi, apoi îi pipăi dinții înainte să-și croiască drum printre ei. Limba lui Harriet răspunse imediat, lingându-i colțurile gurii înainte ca tempoul sărutului să crească și Lewis să-i exploreze gura și mai adânc, în timp ce erecția i se dublă.

Stăteau înlănțuiți, Harriet deasupra lui, îmbătată de senzația pe care i-o dădea trupul muscular de sub ea, iar când Lewis o întoarse pe o parte, în așa fel încât să se afle față în față, ea îl privi adânc în ochi, încercând să citească ceva în expresia lor.

Lewis o privi și el. Respira tot mai repede, iar mâinile lui nu puteau să o lase în pace, mișcându-se încontinuu pe curbura soldurilor și pe coapsele ei subțiri. Își apăsa penisul de abdomenul ei și se lăsa puțin în jos ca să i poată mângâia clitorisul cu el, cu mișcări delicate și jucăușe, după care privi cum ochii ei se întunecă și pupilele se măresc din cauza excitației crescânde.

Harriet începu să freamăte, fără să-i mai pese dacă descoperă sau nu emoție în privirea lui. Tot ce voia era să-l aibă în ea, să o umple din nou și să-și satisfacă dorința ce-i

cuprinsese trupul.

Lewis ridică piciorul stâng al lui Harriet peste coapsa lui, apoi se înfipse adânc în ea, cu mâinile încleștate de fesele ei. Pentru o clipă rămaseră amândoi nemișcați, fiecare savurând senzațiile propriilor corpuri, apoi Lewis se mișcă.

Se retrase până la intrarea în vaginul ei, jucându-se câteva secunde cu carnea ei excitată, după care o trase cu forță de fese și se înfipse grăbit din nou în ea.

Unghiul de penetrare era perfect pentru Harriet fiindcă de fiecare dată când Lewis se retrăgea și o aducea spre el, terminațiile nervoase din jurul clitorisului îi erau stimulate și contracțiile intense pe care le asocia de acum cu modul lor de a face dragoste se răspândeau încet în sus, ca niște săgeți ascuțite.

Când Lewis începu să împingă tot mai repede, Harriet simți că nu se mai poate abține. Nu se gândea decât la plăcerea pe care el i-o producea și se abandona acesteia pe deplin. Strigătele și icnetele ei îl stimulară pe Lewis mai mult decât ar fi făcut-o orice partidă sălbatică de sado-maso, iar când Harriet se conformă ritmului pe care el i-l impusese, mișcându-și corpul la unison cu al lui, el își așază mâna între fesele ei și își introduse un deget în fundul ei.

Îl mișcă foarte încet, apăsând ferm pe pereții rectului și, pe măsură ce Harriet se concentra pentru punctul culminant al excitației, delicatele terminații nervoase din adâncul ei erau stimulate și trupul i se zguduia de plăcere, toate senzațiile fiind cu atât mai intense.

Lewis o simți cum se arcuiește spre el, o auzi gemând de plăcere și, când orgasmul o inundă, începu să se zvârcolească, aproape desprinzându-se de el. Cuprins de extaz, o prinse și o trase înapoi spre el, penisul fiindu-i

acum atât de încordat și de umflat încât putea să-i simtă pereții vaginali cum pulsează în jurul lui și, cu un strigăt, își dădu drumul în moliciunea ei de catifea.

În timp ce începea să se liniștească, Harriet își dădu seama că ceva îi pulsa între coapse. Încercă să rămână nemișcată, rușinată la gândul că trupul ei încă mai cerea satisfacție.

Lewis stătea tăcut, pe când penisul care i se retrăgea încet din ea, dar o privea atent și își dădea seama din expresia ochilor ei și din mișcările aproape imperceptibile ale șoldurilor că era capabilă de mai mult.

Era mulțumit. Asta și sperase. O femeie care devine tot mai deschisă stimulării sexuale. O femeie al cărei trup va pune stăpânire pe mintea ei, astfel că, în cele din urmă, va face orice pentru satisfacția pe care Lewis o învățase să o ceară.

— Ai vrea mai mult, nu? șopti el.

Harriet scutură din cap, negându-și încă propria sexualitate.

— N-ai de ce să te rușinezi, o asigură el. E un compliment pentru mine.

— Dar n-am fost niciodată așa, protestă Harriet, amintindu-și cât de ușurată se simțea de fiecare dată când James termina.

— E o viață nouă. Poți fi diferită aici, murmură el și Harriet simți cu ușurare cum mâna lui apasă pe partea de jos a abdomenului său, chiar deasupra osului pubian, exact acolo unde o durea când dorința de a se elibera devenea de nestăpânit.

Mâna lui se mișca în cercuri, crescând presiunea, pe măsură ce corpul lui Harriet răspundea. Brusc fu invadată de o senzație nouă, o apăsare ciudată, îngropată atât de adânc în trupul ei, că îi era imposibil să știe unde începea,

iar fiori ascuțiți, ca niște curenți electrici, se răspândeau în ea, de sub clitoris în sus, spre mâna lui care nu se oprea.

Lewis știa exact ce se întâmplă. Nu stimula doar terminațiile nervoase ale clitorisului, ci și cele care veneau dinspre vezică și combinația ducea, la unele femei, la cele mai intense orgasme.

Harriet părea să fie una dintre acele femei, fiindcă începu să strige, iar ochii ei erau enormi și îl priveau fix.

— Nu te opri! se rugă ea când mâna lui rămase nemișcată pentru o clipă. E incredibil.

— Îți place?

Harriet își mușcă buza în timp ce mâna lui săpa mai adânc și presiunea fierbinte și înțepătoare se intensifica.

— Da, îl asigură ea, deși senzația era de-acum atât de intensă, încât nu mai era sigură dacă simțea plăcere sau nu.

Corpul său știa mai bine decât ea și începu să se contracte până când pielea de pe abdomenul ei deveni prea strâmtă. Gemând, încercă să se miște, să domolească senzațiile crescânde care amenințau s-o copleșească. Lewis își lăsă degetele să depărteze partea de sus a labiilor ei exterioare și, în timp ce continua să-i apese ferm partea de jos a abdomenului, se juca și cu mugurele ei pulsatile, fără să rămână într-un loc mai mult de câteva secunde, dar mișcându-se continuu, astfel încât carnea ei tresărea și tremura între picioarele ei ca un ecou al pulsului puternic pe care-l simțea în urechi.

Erecția lui Lewis se diminuase, dar văzând-o pe Harriet stârnită, pe noi culmi ale extazului, simți că începe să se excite din nou.

În timp ce uluitoarele senzații continuau să se intensifice, sânii lui Harriet erau dureroși și, după o mică ezitare, ea se întinse și trase capul lui Lewis spre pieptul

ei.

— Spune-mi ce vrei, murmură el.

— Sâni mei, gemu ea, împingându-i spre gura lui.

Mă dor.

— Și ce vrei să le fac eu? glumi el.

Harriet nu știa dacă poate să-i spună, dar protestele insistente ale cărnii ei înfierbântate erau mai puternice decât propria reticență în a da glas dorințelor ei.

— Suge-i pentru mine, Lewis, te rog.

— Tare sau încet? întrebă el, mâna lui continuând mișcările de apăsare și degetul tatonând zona din jurul clitorisului, în așa fel încât să treacă ușor peste vârful lui expus.

— Tare! se rugă ea și simți că trupul său nu mai era decât dorință, tânjind după stimularea intensă care să o apropie de orgasm.

Lewis zâmbi și gura i se închise în jurul unuia dintre sfârcurile întărite, pe care-l supse cu convingere. Presiunea crescuse, la fel ca presiunea asupra clitorisului, iar nervii supraexcitați ai vezicii se încordară și, cu această ultimă atingere, fiori de plăcere o străbătură ca un fulger. Harriet fu zguduită de contracții musculare aproape dureroase, având senzația că trupul i se transformă în lavă pe măsură ce i se oferea satisfacție totală.

Undeva departe, Harriet auzi un sunet straniu de ascuțit, dându-și seama cu greu că este propriul strigăt de extaz și, în timp ce spatele ei se arcuia și partea de sus a corpului se zvârcolea și se răsucea, Lewis îi mușcă sfârcul și continuă să-i stimuleze clitorisul, până când spasmele se potoliră și ea rămase în cele din urmă nemișcată.

Pentru Harriet, cu pielea acoperită de sudoare și cu trupul ușor, fusese cel mai grozav moment de până atunci și închise ochii, încercând să-și amintească exact cum se

simțise în momentul final când orgasmul o copleșise. Își amintea senzațiile anterioare, presiunea ciudat de intensă, sfârcul care o durea și gura lui Lewis mușcând-o de el, dar acele momente finale de extaz îi scăpau. Erau imposibil de recreat din memorie.

Când deschise ochii, Lewis se sprijinea într-un cot și o urmărea cu o expresie tandră.

— Mai vrei? întrebă el cu un zâmbet. Harriet scutură din cap.

— A fost nemaipomenit. Nu m-am gândit... N-aș fi crezut că e posibil să ai senzații atât de puternice.

— Crede-mă că mai ai multe de descoperit, dar nu astă-seară! O sărută tandru pe frunte, mângâindu-i gâtul.

— Am ceva de făcut. Te descurci singură?

— Nu pot să rămân aici, spuse Harriet repede. Trebuie să mă întorc la mine în cameră.

— Aiurea, zise Lewis nepăsător. Rowena n-o să intre aici diseară și o să te trezești cu mult înaintea ei dimineață. Pe lângă asta, când voi veni la culcare, vreau să fii aici pentru mine. Vreau să-mi petrec noaptea lângă tine.

Neașteptat de impresionată, Harriet oftă cu voluptate și se dădu bătută. Probabil că știa el ce face și oricum se simțea prea obosită ca să coboare la etajul întâi. Perspectiva unui pat rece nu-i surâdea prea mult.

— Bine, fu ea de acord și, cu un sărut, Lewis ieși din cameră.

— De ce mă tot chemi noaptea? întrebă Mark iritat.

— Atunci îmi vin cele mai bune idei, replică Lewis cu blândețe.

— Încă nu am terminat partea pe care mi-ai dat-o deja.

— Atâta timp cât nu mai sunt la mine în cap și sunt la tine, asta e tot ce mă interesează. M-am hotărât să complic

povestea.

— Vrei să spui că filmul nu este destul de complex? întrebă Mark neîncrezător.

— Ideea este, dar relațiile sunt prea seci și nerafinate. Vreau ca eroul să înceapă să simtă ceva pentru secretară.

— Dragoste?

Lewis scutură din cap.

— Nu, nu dragoste, dar ceva mai mult decât intenționase. Ea trebuie să conteze ca persoană, și nu doar ca un catalizator. El a adus-o în încercarea de a-și obține soția înapoi, dar acum descoperă că simte tandrețe sau compasiune pentru ea.

— De ce? spuse Mark, întrebându-se oare cine îl va juca pe erou.

Aspectul și virilitatea erau ceva ușor de găsit; capacitatea de a simți emoții profunde le lipsea de obicei vedetelor care aveau o înfățișare fermecătoare.

— Pentru că e deosebită. Trebuie să aibă ceva ce să-l atragă. Nu frumusețe - de asta eroina nu duce lipsă. Să spunem că e imprevizibilă și inteligentă.

— Are toane?

Lewis își impuse să nu se enerveze.

— Nu, femeile cu toane nu sunt încântătoare nici în viață, nici în film. Cred că va începe să fie un pic distantă, să cedeze mai puțin ușor la seducțiile eroului. Iar lui i se va părea mai interesant când va trebui să se străduiască mai mult.

Mark oftă și începu să-și noteze.

— De ce oftezi? întrebă Lewis.

— Știi ce se spune despre un sinopsis extins - trebuie să fii capabil să însumezi ideea de bază într-o propoziție. Aș vrea să văd cum reușești la povestea asta.

— Niciunul dintre filmele mele nu s-a conformat acestui principiu, dar asta nu le-a oprit să aibă succes.

— Nu zic că nu va fi un film mare, doar că toate regulile sunt încălcate.

— Cu siguranță, replică Lewis.

În clipa aceea, Rowena își băgă capul pe ușă.

— Doamne, încă lucrezi, Lewis? Și ce faci aici la ora asta, Mark?

— L-am chemat eu. Cum a fost *Rigoletto*?

— A fost *Attila* și a fost grozav. Pentru prima oară jocul actorilor a fost și el bun.

— Te cred pe cuvânt.

— Mai stai? Întrebă Rowena și Lewis știu din privirea ei ce însemna asta.

— Nu sunt sigur, spuse el cu grijă, dar se asigură că-i zâmbește cald înainte de a se reîntoarce la Mark.

— Încearcă să nu întârzii, murmură Rowena, închizând încet ușa în urma ei. Mark, pentru care Rowena cea mai sexy femeie pe care o întâlnise vreodată, îl privi pe Lewis.

— Ne oprim aici?

— Mai citește-mi o dată, spuse Lewis. Vreau să fiu sigur că ai înțeles.

În timp ce Mark își citea notițele, Lewis încerca să-și imagineze ce se întâmplă sus.

Rowena, încurajată de privirea caldă a soțului ei și stârnită după operă și o cină lungă cu Chris, hotărî că-l va aștepta pe Lewis la el în cameră. Chris era pregătit pentru ea, dar în seara asta, vedeta îl voia pe Lewis. Voia să preia controlul, să facă pe zeița dragostei. Niciodată nu se întâmpla așa cu Chris. Fratele ei vitreg o știa de prea mult timp și o înțelegea prea bine pentru ca lucrul ăsta să fie posibil.

Nu se deranjă să se schimbe. Lui Lewis îi plăcea să o dezbrace și adesea alegea să lase ceva din lenjerie, găsind excitantă vederea mătăsii moi și a satinului pe pielea ei.

Străbătu palierul și deschise ușa de la dormitorul lui Lewis. Apoi, la jumătatea distanței spre patul lui, își dădu seama că acesta era deja ocupat. Înăbușindu-și o exclamație de surpriză, rămase în picioare, privind-o pe Harriet care dormea.

Extenuată, Harriet adormise pe spate, complet goală și era întinsă cu picioarele deasupra cuverturii. Părul ei, de obicei neted, era ciufulit și pielea îi strălucea – Rowena recunoscuse imediat în poziția ei liniștea unui trup satisfăcut.

Vedeta rămase îndelung acolo, studiind femeia goală și își dădu seama că, în timp ce ea și cu Chris luau cina excitându-se reciproc cu descrierea a ce vor face cu Harriet după ce va fi atrasă în jocurile lor sexuale, Lewis făcuse din nou dragoste cu ea.

Amintindu-și cum arătase mai tână femeie după ce făcuse dragoste prima dată cu Lewis, Rowena se întrebă oare cum arătase acum. Se întreba dacă fusese mai îndrăzneță, dacă jucase un rol mai activ și, pe măsură ce gândurile ei se duceau în acea direcție, se simți și mai stârnită.

Era atât de pierdută în gânduri, că nu-l auzise pe Lewis, care intrase – doar când acesta îi acoperi gura cu mâna își dădu seama că era acolo.

— La ce te gândeai? șopti el.

— Mă întrebam cum a fost în seara asta, răspunse tot în șoptă Rowena.

— Magnifică. Vrei să o atingi? Vedeta se cutremură.

— Sigur nu o să mă lase.

— N-o să știe, îi promise Lewis, pe un ton coborât.

Rowena îl privi cum scoate o mască de catifea neagră, după care se așază pe pat lângă Harriet și i-o strecoară pe cap, până când îi acoperă ochii. Extenuată, Harriet continuă să doarmă.

— Atinge-o, șopti Lewis la urechea Rowenei. Atinge-i sânii, sunt foarte receptivi. Dacă se trezește, o să vorbesc eu.

— Va ști că nu ești tu.

Rowena protestă fără convingere. Gândul de a atinge o fată neștiutoare, de a-i trezi simțurile din nou la viață era teribil de excitant.

— E foarte obosită, o asigură Lewis. Mintea ei nu va funcționa la fel de bine și sigur nu se va aștepta să o atingă altcineva în afară de mine.

Rowena își linse vârful arătătorului de la mâna dreaptă și apoi păși tiptil spre pat. În timp ce Lewis se așeza la capul lui Harriet, Rowena se întinse spre fata adormită și desenă în joacă un cerc umed în jurul sfârcului drept al lui Harriet. Harriet scoase un scâncet în somn și sfârcul începu să se umfle. Rowena își privi soțul, dar el urmărirea reacția lui Harriet. Încurajată, Rowena plimbă vârful degetului în jurul areolei și privi cum sânul își mărește volumul.

Harriet visa că stătea întinsă în iarbă și Lewis îi atingea sânul expus la aerul cald al verii. Se mișcă un pic, ca să-i permită să-i atingă și celălalt sân, și spre deliciul ei, Lewis asta și făcu. Acum atingerea fusese mai fermă și brusc sfârcul îi fu ciupit ușor de vârfurile degetelor lui, intensificând senzația care începe să prindă contur în visul ei.

Rowena zâmbi la vederea sfârcului întărit. O mângâie ușor pe sân și apoi, la un semn al lui Lewis, își lăsă capul în jos și-l mângâie cu buzele.

Ochii lui Harriet se deschiseră încet. Era conștientă acum că nu visa, că Lewis chiar îi atingeă sânii, dar spre uimirea ei, nu putea să vadă nimic și se zbătu ca să se ridice.

Rowena se trase repede înapoi ca să nu-și trădeze prezența, în timp ce Lewis o cuprinse pe Harriet după umeri.

— Nu e nimic, o liniști. Ți-am pus o mască; mărește intensitatea senzațiilor.

— Sunt obosită, murmură Harriet.

— Atunci lasă-mă pe mine să fac toată treaba, spuse Lewis, întinzând-o la loc pe perne.

Harriet așteptă. Își simțea sânii reci, acum după ce saliva se evaporase, dar brusc, ceva cald fu întins pe abdomenul ei și în interiorul coapselor. Semăna cu o loțiune, dar era prea gros ca să fie ulei.

— Ce e asta? întrebă.

— Ceva foarte special, spuse Lewis, privind-și soția cu păr arămiu cum întinde gel pe corpul amantei sale. O să-ți placă.

Iar lui Harriet într-adevăr îi plăcea, îi plăcea căldura care o făcea să tresalte și îi puneă sângele în mișcare. Simți cum se umezește între picioare.

Lewis era atent să nu o țină în brațe pe Harriet în timp ce Rowena o stimula, știind că și așa, aproape adormită, ar putea să-și dea seama că erau prea multe mâini pe ea. Când Rowena începu să sufle pe pielea acoperită cu gel, Lewis își apăsă mâinile pe umerii lui Harriet, conștient că ceea ce urma să se întâmple ar fi făcut-o să se miște și se temea de un contact între cele două femei.

Rowena folosisese des gelul înainte și știa că senzația de căldură pe care o produce se transforma într-o

fierbințeală aproape insuportabilă; privi cum abdomenul lui Harriet începe să se întărească și ascultă amuzată sunetele joase și guturale din adâncul gâtului ei.

Pentru Harriet, stimularea era neașteptată și nu întocmai pe gustul ei. Își răsuci partea de jos a corpului, sperând că asta va calma arsura ciudată care-i trecea prin carne, dar mișcarea nu făcu decât să crească efectul gelului și ea începu să scoată sunete de protest.

— Așteaptă, spuse Lewis. Va fi mai bine.

Îi dădu drumul lui Harriet, care se ridicase, dar rămăsese pe pat din cauza măștii. Rowena se duse la baie și înmuie un prosop cu apă rece. După ce se întoarse, Lewis îi spuse lui Harriet să se întindă la loc și că acum va începe să savureze ce îi va face.

Harriet avea încredere în el, partida lor tandră de sex de mai devreme accentuase profunzimea sentimentelor sale pentru el și ultimul lucru pe care l-ar fi dorit era să-i sugereze că nu apreciază jocurile lui mai sofisticate, așa că făcu ceea ce îi ceruse.

Șocul prosopului rece ca gheața întins peste abdomenul ei fierbinte o făcu să țipe în ciuda voinței sale, apoi prosopul fu înfășurat strâns în jurul ei. Lewis făcu asta știind că Harriet îi va simți mâinile mari și nu va bănuși că mai era cineva în dormitor.

Rowena așteptă până când prosopul rece fu fixat și apoi, când trupul lui Harriet începu să se înfioare de la alternanța rece/fierbinte, își introduse degetul încă acoperit cu gel în vaginul celeilalte femei.

Lewis încercă s-o oprească, dar era prea târziu și brusc, Harriet se zvârcolea înnebunită, răsucindu-și soldurile, în timp ce gelul împrăstia căldură prin țesutul ei delicat dinăuntru.

Luase foc, pur și simplu. Stârnită aproape limita

suportabilului de ceea ce-i făcuse Rowena, Harriet se auzi pe sine strigându-l pe Lewis s-o ajute, s-o facă să termine ceea ce inițiasse gelul, dar nu putea duce la capăt.

Rowena își privea asistenta personală cum îl roagă pe Lewis s-o ajute să termine, să-o atingă pe clitorisul dureros de dorință și propriu-i trup se înfierbântă, provocat de erotismul scenei și de conștientizarea faptului că ea o adusese pe Harriet în această stare de abandon.

Lewis privea trupul încordat al lui Harriet și știa că va avea nevoie de ceva special ca să stingă dorința arzătoare pe care Rowena o stârnise în ea. Murmurând vorbe liniștitoare pentru amanta lui, se dezbracă și ochii i se îndreptară spre uleiul de masaj de pe masa de toaletă. Rowena înțelese ce dorea și în vârful picioarelor, se duse să-l aducă. Își turnă în palma dreaptă, apoi unse din plin abdomenul și coapsele lui Lewis înainte de a-și lăsa mâinile să alunece pe penisul lui încordat și pe testicule.

Îl unse cu pricepere, mai încet în jurul glandului, ceea ce știa că-i place; purpuriul glandului se intensifica pe măsură ce excitația lui creștea.

Harriet gemea, strigându-l pe Lewis și întinzându-se după el. Lewis fu nevoit să oprească mâinile soției lui înainte ca acestea să-l facă să ejaculeze. Rowena simți puțină dezamăgire când el se retrase, dar se consolă la gândul că va putea să-l urmărească încercând să o satisfacă pe Harriet cea disperată.

Când Lewis o întoarse pe Harriet pe burtă, ea se zbătu să scape.

— Nu vreau decât să intri în mine! protestă ea. Nu mai vreau niciun fel de stimulare.

Lewis o ignoră și, când lăasă să alunece partea de jos a corpului lui înainte și înapoi peste coapsele și fundul ei, Harriet tăcu, surprinsă.

Era o senzație minunată. Corpul lui uns din plin aluneca înainte și înapoi într-o mișcare de curgere delicată și stimularea era fină, dar intensă. Când se lăsa în jos pe ea penisul lui aluneca între picioarele ei depărtate și îl simțea cum se freacă de sexul ei flămând.

În cele din urmă o penetră, dar atât de lent, că la început lui Harriet nu-i venea să creadă ce face. Apoi își dădu seama că la fiecare penetrare trupul lui aluneca în sus și, în tot timpul asta, mâna lui îi masa umerii și ceafa.

Penetrările umede ușurau nevoia stringentă de a-și da drumul, făcând-o să simtă bucuria contactului.

Când Lewis o întoarse la loc pe spate, nu mai protestă, fiindcă acum era pierdută în mișcările tandre și alunecoase dansului lor de dragoste. Cu blândețe, Lewis îi presă genunchii peste sâni și în același timp își înfipse penisul în ea.

Harriet își simțea trupul ca un fruct pârguit, ca și cum întreaga ei ființă se schimbase la atingerile lui Lewis. Ar fi vrut ca tot ceea ce făceau să continue la nesfârșit.

Lewis începu să-și legene pelvisul cu mișcări lente și ritmice, care excitau fiecare terminație nervoasă din ea, și acele terminații nervoase – înfierbântate deja de gelul Rowenei – trimiteau mesaje frenetice creierului, ceea ce făcea ca mușchii ei să se contracte, apoi să se întindă, pe măsură ce orgasmul se apropia. Îi simțea cum urcă tot mai mult și se izbea în Lewis cu scopul de a grăbi explozia finală, dar el o potoli cu mâinile și șoapte ușoare. Văzând că Harriet continuă să se miște, Lewis se opri și nu mai făcut nimic până când ea nu rămase nemișcată.

De la capul patului, Rowena privea scena cu o excitare crescândă. Nu și-o imaginase niciodată pe Harriet capabilă de o astfel de pasiune. La vederea corpului înfierbântat al celeilalte femei și a soțului ei alunecând pe

o altă femeie cu mișcări experimentate, toate o făcură să tânjească și ea după satisfacție și, fără să-și dea seama, își strecură mâna sub bluză și începu să-și atingă sânii, ciupind cu degetele sfârcurile deja întărite.

În cele din urmă, trupul lui Harriet nu mai putu să aștepte. Deși stătea imobilizată, deși Lewis îi cerea să mai întârzie un pic, Harriet simți că plăcerea pornise deja în spirala ascendentă finală și capul ei se mișca fără întrerupere pe perne, în timp ce gâtul și sânii i se înroșiră ușor de excitație.

Lewis mări ritmul. Cu ochii acoperiți de mască, Harriet simțea cum totul se adună înăuntrul trupului ei pentru a exploda apoi într-o mie de bucățele. Lumini strălucitoare izbucniră în spatele pleoapelor sale când își dădu drumul.

— A fost bine? îi șopti Lewis la ureche.

Extenuată, Harriet nu putu decât să murmure ceva ininteligibil și să se cufunde din nou în somnul din care Lewis și Rowena o treziseră deja o dată în noaptea aceea.

Când fu sigur că adormise, Lewis o lăsă pe Harriet și se apropie de soția lui. Îi scoase mâinile de sub bluză și zâmbi ochilor ei ce străluceau de dorință.

— Poate ar fi mai bine să-i faci o vizită lui Chris, sugeră el. Sunt sigur că oricum te așteaptă.

— Pe tine te vreau, spuse Rowena, dându-i târcoale ca o pisică. El o împinse hotărât la o parte.

— Nu în noaptea asta, Rowena. Noaptea asta îi aparține lui Harriet. Fii recunoscătoare că ți s-a permis să privești. Nu trebuia să se întâmple încă.

— N-o să știe. Ia-mă aici! stăruia Rowena, dar Lewis refuză și o conduse afară din dormitor. Era satisfăcut pe deplin de cum decurseseră lucrurile.

Capitolul șapte în următoarele două nopți, Lewis își

petrecu ore întregi fie în dormitorul lui Harriet, fie în al lui, aducând-o mereu și mereu pe culmile extazului și de fiecare dată o învăța ceva nou, legând-o astfel și mai strâns de el. Faptul că și el începea să se apropie de ea era ceva ce Lewis alegea să ignore. Apoi, sâmbătă, totul se schimbă.

Harriet fu surprinsă de invitația la petrecere și anulă întâlnirea cu Ella pe care o programase fiindcă nu voia să piardă prilejul de a lua parte la o petrecere cu staruri adevărate. Invidioasă, Ella înțelese, dar ceru în schimb să-i facă un raport complet.

— Vreau să știu totul despre ce a purtat, ce a mâncat, ce a băut Rowena și cum sa comportat, îi spuse ea lui Harriet.

— Sigur. O să-ți povestesc și despre Lewis.

— Nu mă îndoiesc, spuse Ella, care deja avea bănuielile ei despre Harriet și soțul vedetei.

Când se așezară în sfârșit la masă, Harriet descoperi că fusese așezată lângă un bărbat pe nume Mark, care-i spuse că era scenarist.

— Ai lucrat la vreun film celebru? întrebă Harriet politico, privind cu coada ochiului spre Lewis, care era adâncit într-o conversație animată cu o frumoasă eurasiatică.

— La amândouă Oscarurile lui Lewis. Nu că ar fi fost același gen ca acesta care urmează, dar scenariul a fost important. Nu te poți baza doar pe imagini care să spună întreaga poveste pentru tine.

— Cred că ai dreptate, spuse vag Harriet.

— Cu ce te ocupi? o întrebă Mark, zicându-și că femeia de lângă el nu era genul de oaspete la cină obișnuit pentru Lewis și Rowena.

Era foarte atractivă, dar părea să nu știe nimic despre industria filmului.

— Sunt asistenta personală a Rowenei, răspuse Harriet. M-a angajat pentru perioada cât va sta aici. Uneori mai lucrez și pentru Lewis.

Mark o privi pe Harriet cu un interes sporit.

— Vrei să spui că Rowena chiar a angajat o secretară atractivă? Harriet râse.

— Chiar sunt secretară! De ce te miră?

Mark se strădui să-și revină. Nu putea să creadă că avea un asemenea noroc. Cu siguranță, Lewis n-ar fi mers atât de departe ca să-i iasă filmul bine, dar din nou, Lewis era cunoscut drept un regizor care ar fi făcut orice pentru arta lui.

— Cred că m-aș fi așteptat să aleagă pe cineva de vârstă medie și demodată. Lipsită de orgoliu, genul ăsta, știi cum sunt vedetele! spuse el zâmbind.

— De fapt, nu știu, răspuse Harriet. N-am mai avut de-a face cu lumea filmului, dar îl apreciez pe Lewis foarte mult. Este atât de echilibrat.

În timp ce vorbea, Harriet privea spre Lewis și, din poziția încordată a trupului ei, Mark își dădea seama că interesul evident al regizorului pentru eurasiană o deranja.

— Ești logodită, măritată sau liberă? întrebă el nonșalant, încercând să găsească un mod de a-și confirma suspiciunea tot mai puternică în ceea ce privea rolul real al lui Harriet în casă, în același timp sperând, pentru binele ei, că se înșela.

Ea râse.

— Absolut liberă! Am fost logodită, dar m-am despărțit înainte de a veni să lucrez aici. A fost un nou început pentru mine.

— Și îți place? se interesă Mark.

Harriet nu se putu abține să nu-i arunce încă o

privire lui Lewis.

— Da, e cea mai grozavă slujbă pe care am avut-o vreodată.

— Rowena nu ți se pare prea pretențioasă?

— De fapt, e foarte drăguță. I! ajută foarte mult pe Chris să citească scenariile și chestii de genul ăsta, așa că, după ce termin ce îmi dă de făcut, scriu corespondența și pentru Lewis. Dacă el nu are să-mi dea nimic, sunt liberă să fac ce vreau.

La amintirea a ceea ce însemna de fapt asta, obrajii lui Harriet se colorară ușor în roz și Mark fu sigur că nu se înșela. Chiar dacă părea incredibil, Lewis își juca de fapt filmul în propria casă. Asta explica ciudatele răsturnări ale acțiunii, modificările bruște în raporturile de putere. Nu era vorba de idei care-i veneau în cap lui Lewis peste noapte, ci tipul pur și simplu îi spunea lui Mark lucruri care se întâmplaseră.

Scenaristul se uita la Harriet cu alți ochi. Dacă ea chiar avea o aventură cu Lewis, probabil că Rowena era la curent. În plus, dacă își amintea bine, la un moment dat Harriet îi surprinsese pe Rowena și pe Lewis făcând dragoste la el în birou. Privind-o, îți venea greu să crezi că s-ar lăsa prinsă în vreun triumf sexual de orice fel, dar Mark știa că aparențele sunt înșelătoare.

Pe moment fu tentat s-o avertizeze pe Harriet. În mod clar, era îndrăgostită de Lewis, nu doar se distra cu el și, deși credea că se afla într-o competiție cu Rowena, habar n-avea cât de complex era jocul pe care cu atâta inocență îl juca.

— Harriet, spuse Mark, ezitant.

— Da? îi zâmbi ea.

— Ești sigură că este postul potrivit pentru tine? o întrebă el. Uluită, Harriet îl privi tăcută, încercând să

înțeleagă la ce se referea.

— Sunt oameni foarte sofisticați, continuă Mark să se aventureze. Dacă vreodată vei dori să pleci...

— Nu sunt prizonieră, spuse Harriet indignată. Sunt liberă să plec oricând vreau. Lewis nu înțelegea ce spunea Harriet, dar îi auzea clar vocea și știa din tonul ei că

Mark îi spusese ceva ce enervase. Privi spre scenarist cu ochi întunecați.

— E vreo problemă? întrebă el politicos. Mark scutură din cap.

— Sigur că nu.

— Harriet?

Ea îi zâmbi lui Lewis.

— Nu, nicio problemă. Mark mă avertiza de pericolul în care mă aflu dacă lucrez pentru oameni ca voi!

— Dacă i se pare periculos, ar fi mai bine să-și caute un alt angajator, spuse Lewis.

Își păstrase un ton calm, dar Mark simți cum îl trece un fior rece. Lewis era nemilos și, dacă ar fi crezut o clipă că Mark îi pune în pericol opera, atunci l-ar fi dat deoparte instantaneu și l-ar fi trimis înapoi în State. Cele două Oscaruri primite, anii de colaborare, nimic n-ar mai fi contat.

— Din fericire, Harriet este prea isteată ca să mă asculte, replică Mark. Încercam doar să o conving să vină să lucreze pentru mine. Sunt disperat să-mi găsesc o secretară bună.

— Harriet e mai mult decât o secretară, spuse Rowena, întrerupându-se din conversația cu unul dintre finanțatorii filmului. De-acum face parte din familie, nu-i așa, Harriet?

Din senin, Harriet își aminti senzația mâinilor lui pe corpul ei de din urmă cu câteva nopți. Mâini care îi

oferiseră atâta plăcere când era pe jumătate adormită și cu masca pe ochi. Privi mâinile Rowenei și se întrebă de ce îi venise momentul acela în mine, când de fapt Rowena nici nu fusese acolo. Din cauza sentimentului de vinovăție, probabil, se gândi.

— Harriet? repetă Rowena.

Harriet reuși să schițeze un zâmbet cald.

— E atât de amabil din partea ta să spui asta, Rowena. Râsul cristalin al Rowenei se făcu auzit în toată camera.

— Câtă modestie - o adevărată virtute englezească! Dar Harriet ne-a fermecat pe toți. Pe soțul meu, pe fratele meu Chris și pe mine, bineînțeles. Niciunul nu-și mai poate imagina cum ne-am descurcat înainte ca ea să ni se alăture, nu-i așa, Lew?

Lewis simți că probabil soția lui băuse prea mult și încercă să schimbe direcția conversației.

— Foarte adevărat, draga mea. Nu ți-am mai văzut hârtiile atât de ordonat aranjate! Tarta cu roșii și măslinae a fost nemaipomenită - poți să feliciți bucătarul.

— Cred că Harriet ar putea să facă ceva și pentru mine, spuse Chris brusc. Harriet întoarse capul spre el.

— Cu cea mai mare plăcere, dacă Rowena și Lewis nu au nevoie de mine. Chris, cu fața aprinsă din cauza vinului, râse cu poftă.

— Ai putea să te dispensezi de ea din când în când, nu-i așa, Rowena? Buzele Rowenei se strânseseră.

— N-aș prea crede că ai nevoie de o secretară ca să citești scenariile, Chris, și cu siguranță nu ai scrisori de la fani la care să răspunzi.

În jurul mesei toți participanții amuțiră. Era bine știut de toți că Rowena și Chris își erau devotați unul altuia, așa că această bruscă punere la punct fusese total

neășteptată.

Chris însă nu păru să se sinchisească și arboră cel mai fermecător zâmbet al lui.

— Poate că ar fi fost altfel dacă nu aş fi stat în permanență în umbra ta, Rowena. Acum, că zilele tale ca zeiță a sexului au apus, poate va fi rândul meu să duc mai departe tradiția familiei.

— Zilele Rowenei de zeiță a sexului sunt „apuse”, cum ai zis, doar pentru că vrea să fie luată în serios ca actriță, interveni repede Lewis. Sunt sigur că toți putem vedea în seara asta că alegerea asta a fost a ei.

— Bineînțeles, îi ținui isonul Mark, prinzând din zbor ideea. Rowena le zâmbi amândurora, ignorându-l pe fratele ei vitreg.

— Ce drăguț din partea ta, Lewis și din a ta, Mark. O, Doamne, așa de târziu e? Mai vrea cineva brânză sau noi, doamnele, ne retragem?

Bucățelele subțiri de brânză de capră învelite în foi de viță fuseseră delicioase, la fel ca sorbetul de căpșuni din fața lor, dar Harriet gustase foarte puțin și se simți ușurată când trecu cu celelalte doamne în salon. Deși nu o recunoștea, cuvintele lui Mark o neliniștiseră; la fel admirația lui Lewis pentru vecina lui de masă.

Deși faima ei se clădise pe abilitatea ei de a crea un magnetism sexual deosebit pe ecran, Rowena se remarcă și prin faptul că până acum fusese capabilă să atragă și admirația femeilor. În seara aceea, râzând și glumind cu celelalte musafire, le vrăjise pe toate și Harriet băgă de seamă că până și frumusețea și tinerețea eurasiaticei parcă păliseră în prezența Rowenei.

Pentru o clipă se gândi cum a putut să spere măcar să-i cucerească inima lui Lewis, dar apoi își spuse că, orice ar fi cucerit Rowena de la el, cu siguranță nu era inima, iar

în privința asta Harriet avea la fel de multe șanse ca oricine altcineva.

Mai târziu bărbații li se alăturară și conversația deveni mai gălăgioasă în timp ce aerul se îngreună de la fumul trabucurilor. După un timp Harriet simți că se sufocă dacă nu ia niște aer, așa că ieși afară.

Merse spre gardul grădinii, din partea de jos a pajiștii care cobora în pantă și se așeză pe banca sculptată, inspirând adânc aerul blând al nopții de vară.

Când auzi că se apropie cineva, inima ei începu să bată mai repede. Era sigură că era Lewis care o urmase afară ca să-i spună ce plănuia să facă împreună după ce vor fi plecat oaspeții și corpul ei fremăta de o anticipare excitată.

— Mi s-a părut că te-am văzut plecând, spuse o voce, dar nu era a lui Lewis, ci a lui Chris.

— Simțeam că mă sufoc acolo, explică Harriet, chinuindu-se să-și mascheze dezamăgirea din voce. Sper că Rowena nu o să mă creadă lipsită de bune maniere.

— Nici nu va observa că ai plecat! râse Chris. Când Rowena este personajul central, nu-și mai ține evidența admiratorilor. Cât timp sunt destui, este satisfăcută.

— Cred că ești nedrept, replică Harriet. Nici nu e atât de vanitoasă pe cât mă așteptam să fie.

— Iar tu ești cu mult mai frumoasă decât mă așteptam eu să fii, murmură Chris, așezându-se lângă ea.

Harriet își mută ușor picioarele încât genunchii ei să nu-i atingă pe ai lui. Nu-i plăcea tonul lui intim și nu putea să se abțină să nu-și aducă aminte ce îi făcuse Rowenei în dormitorul vedetei. Excitația stranie pe care o simțise atunci era încă vie în memoria ei, dar o făcuse să-l dorească pe Lewis și nu pe Chris.

— Ai fost întotdeauna atât de frumoasă? întrebă

Chris, cu o mână așezată pe spătarul băncii.

Harriet simți că-i vine să râdă, dar era ceva la el care făcea această idee să pară periculoasă, așa că încercă să iasă din încurcătură în alt fel.

— Da, din clipa în care m-am născut. Surorile erau căzute pe spate iar unul dintre doctori a întrebat-o pe mama dacă poate să-mi ceară mâna chiar din clipa aceea.

— Chiar ești frumoasă, spuse Chris. Sigur o știi?

— Cred că ai băut prea mult vin, răspunse Harriet. Rowena e frumoasă, eu sunt atrăgătoare. E o mare diferență.

Chris îi puse o mână pe genunchi și Harriet încremeni.

— Rowena e o vrăjitoare, îi mărturisi el. Atrage oamenii în capcană cu frumusețea ei și apoi nimeni nu se mai poate elibera. Tu n-ai face așa ceva, nu?

— Habar n-am. Încă n-am reușit să atrag în capcană pe nimeni.

— Nu e o glumă chestia cu capcana, continuă el pe un ton autocompătimitor. Ajungi să te disprețuiești pentru slăbiciunea ta, dar asta nu te ajută cu nimic.

Harriet era conștientă că trebuie să pretindă că nu știe despre relația intimă a lui Chris cu Rowena.

— Nu ești decât pe jumătate frate cu ea! protestă Harriet. Dacă te căsătorești, îți vei face o viață proprie și vei fi imediat liber. De ce să mai stai pe-aici dacă te face să te simți umilit?

— Pentru că am nevoie de ea, răspunse el cu agresivitate. Avem nevoie unul de celălalt. Uneori mă gândesc că vom fi liberi doar când unul dintre noi va muri.

Mâna lui îi strânse genunchiul și Harriet se îndepărtă de el. Brusc, cu mâna de pe spătarul băncii o cuprinse pe după umeri.

— Nu știi cum sunt obsesiile? o întrebă el. Nu ai fost niciodată mistuită de nevoia de cineva?

Ba da, se gândi Harriet, mă mistuie nevoia de Lewis chiar acum, dar chiar dacă ar vrea să vină la mine, nu ar putea, pentru că tu stai aici și-l împiedici.

— Nu, răspunse liniștită.

— Cred că minți, spuse Chris ușor, și atunci ea simți cum mâna de pe umărul ei stâng începe să-i mângâie gâtul într-un gest evident intim.

Harriet sări în picioare.

— Mai bine mă întorc înăuntru.

— De ce? o întrebă morocănos.

— Pentru că mă simt mai bine înăuntru, de aceea.

— Lewis n-o să-ți simtă lipsa; e ocupat cu Marita. E uluitoare, nu crezi? Și mai e și genul lui Lewis.

— Da?

— Da, lui Lewis îi plac genul ăsta de femei. Nu-și trădează nicio emoție. Tot ce vrea Marita este să apară în filme și este suficient de frumoasă ca să și reușească. Poți să-ți croiești drum spre o cantitate rezonabilă de succes prin pat, dar Lewis o să se culce cu ea și n-o va folosi în niciun film. Îi displac angajamentele emoționale.

— S-a căsătorit cu Rowena, punctă Harriet, tânjind să se întoarcă în casă și să vadă dacă ceea ce spusese Chris era adevărat.

— S-a căsătorit cu ea și îi provoacă teamă, dar mai mult ca sigur că nu e îndrăgostit de ea, se răsti Chris. Dacă ar fi, ar încerca să o satisfacă mai mult.

— Nu cred că ar trebui să-mi vorbești așa, protestă Harriet. Chris se ridică și o prinse de braț, întorcând-o cu fața spre el.

— De ce nu? Lewis ți-a tras-o, nu? Sigur că asta te pune pe picior de egalitate cu Rowena și eu discut adesea

cu ea despre slăbiciunile lui Lewis.

— Dacă nu-mi dai drumul, spuse Harriet furioasă, te plesnesc și strig după ajutor. Pentru o clipă, Chris ezită, dar își lăsă mâna în jos și se așeză la loc pe bancă.

— Fugi înapoi la Lewis, rânji el, dar să nu dai vina pe mine când vei vedea că nu mai este interesat. Se poate concentra la fel de puțin ca un copil de doi ani când e vorba de femei. Fără îndoială s-a simțit grozav cu tine, dar vremea aceea a trecut.

— Ești beat și nu vreau să mai aud un cuvânt, i-o tăie Harriet.

După care plecă în fugă de lângă el, înapoi pe peluză spre casa aglomerată.

Cât fusese plecată, unii dintre oaspeți își găsiseră pereche și acum erau angajați în acte de o intimitate variabilă în hol, în salon sau chiar pe scări. Rowena se afla în pavilion, bând cafea și stând de vorbă cu o altă femeie, dar nu era nici urmă de Lewis sau de eurasiatică Mărita.

— Mă duc la culcare, îi spuse Harriet Rowenei. A fost o seară minunată. Rowena se uită la ea prin fumul uneia dintre scumpele ei țigări.

— Ți-a plăcut? Nu pari foarte veselă.

— Sunt doar obosită. Nu sunt obișnuită cu ore așa de târzii.

— Nu l-ai văzut pe fratele meu?

— Chris s-a dus în grădină, îi spuse Harriet. Rowena zâmbi.

— A băut prea mult. O să-i spun noapte bună lui Lewis din partea ta. E ocupat acum.

Femeia care era cu ea râse.

— Sigur că da. Mărita îi ține pe cei mai mulți dintre bărbați ocupați. Aproape că l-a ucis pe soțul meu anul trecut!

Rowena începu să râdă și ea, iar Harriet se grăbi în sus pe scări, sigură că în secret se distrau pe socoteala ei.

Rămase trează până la șase dimineața, dar Lewis nu veni la ea; așa că ajunse la concluzia că povestea era probabil adevărată și Mărita îl ținuse ocupat. La început plânse, dar apoi își spuse că n-avea niciun rost să plângă. Un bărbat ca Lewis era obișnuit cu relațiile ocazionale – ceea ce trebuia să facă ea era să-i devină indispensabilă, indiferent ce ar fi însemnat asta.

Pe când Harriet adormea în cele din urmă, Lewis, desprins din brațele aurii ale însoțitoarei lui, se întinse pe spate în pat, întrebându-se de ce, în ciuda fizicului atrăgător al Măritei și a priceperii sale incredibile de a-i face felație, femeia nu reușise să-i trezească interesul. O dată sau de două ori se trezise că se gândește la Harriet, imaginându-și-o în locul eurasiaticii. Era foarte neliniștitor și nu-i stătea deloc în fire.

Până la urmă o trezi pe Mărita, îi dădu hainele și o trimise acasă cu mașina lui. Nu voia să mai aibă de-a face cu ea și înțelese din expresia de pe fața ei că nici ea nu va mai vrea să aibă de-a face cu el vreodată. Nu avea nicio importanță. Nu fusese decât un moment de plăcere, cu scopul de a o face pe Harriet să-l dorească și mai tare, acum când Lewis intenționa s-o lase singură pentru o vreme. Când își dădu seama că n-o să se mai culce cu ea aproape o săptămână, simți o durere fizică. Ideea era ca el să-i lipsească ei, dar nu și invers.

Până a doua zi la douăsprezece nimeni nu coborî în salon în afară de Harriet. Își prăji pâine și, luându-și ceașca de cafea, intră în pavilionul inundat de soare. Voia să-l vadă *pe* Lewis, să-i vorbească, iar trupul ei țipa după atingerile lui desăvârșite, dar nu era sigură ce-i va spune când va coborî.

De fapt, Lewis și Rowena i se alăturară un pic după ora două și, spre marea ei surpriză, amândoi păreau foarte absorbiți unul de altul. Exact ca atunci când Harriet abia intrase în casa lor, Lewis își atingeă încontinuu soția. Mâinile lui îi mângâiau spatele și umerii sau o atingeă pe braț ca să atragă atenția asupra unui punct al conversației. Amândoi păreau fericiți și prietenoși cu Harriet, dar ea se simțea subtil exclusă pe măsură ce ei schimbau zâmbete scurte sau râdeau la glume doar de ei cunoscute.

Harriet nu reușea să înțeleagă. Lewis nu păruse că s-ar fi săturat de ea. Ultima lor partidă fusese cea mai bună de până atunci și totuși, acum parcă totul se sfârșise.

Mai târziu, Lewis plecă de acasă și Chris se alătură celor două femei. Abia vorbi cu Harriet, mărgininu-se la un salut scurt, dar refuzând să se uite în ochii ei. Cu Rowena însă era atât de intim, încât pentru a doua oară Harriet se simți ca o intrusă. O atingeă la fel de intim ca și Lewis, iar o dată își lăsa capul în jos și o sărută pe ceafa, acolo unde pielea era expusă din pricina croiului adânc al bluzei pe care o purta. Vederea sărutului pe pielea fină trimise un fior prin trupul lui Harriet. Nu-l voia pe Chris, dar ar fi vrut ca Lewis să o sărute și el așa.

Confuză și frustrată, își petrecu ziua de una singură, înotând în piscină, bronzându-se în solar și mai târziu plimbându-se în grădină. În timp ce era acolo, se întoarse și Lewis. Stătea în picioare lângă soția lui și împreună priveau silueta înaltă și subțire care se plimba pe alea de lângă casă.

— Deja îi lipsești, spuse Rowena.

— Perfect; asta înseamnă că o să-i lipsesc și mai mult spre sfârșitul săptămânii. Tu și Chris nu v-ați făcut program pentru vineri noapte, nu-i așa?

Rowena aprobă din cap și simți fiori prin stomac,

gândindu-se la ce avea să se întâmple.

La ea în cameră, Harriet rămase trează, sperând că Lewis va veni, dar acesta nu-și făcu apariția. Așteptă până la două noaptea, după care dormi chinuit, corpul ei – care învățase atâtea în ultimele zile – refuzând să adoarmă fără plăcerile senzuale cu care era obișnuit.

În seara următoare, Harriet își folosi mâinile ca să se satisfacă, dar, deși obținu ușurarea fizică, nu era același lucru, așa că după aceea plânse cu capul în pernă, încercă să pretindă că mâinile ei erau ale lui Lewis, invocând o imagine a lui în timp ce degetele ei se jucau cu clitorisul, dar nu funcționează. Prețul satisfacției fusese prea ridicat și își jură să nu o mai facă.

Cu fiecare noapte care trecea, Harriet devenea tot mai irascibilă. Rowena, conștientă de calvarul prin care trecea tânăra femeie, pretindea că nu vede și era bunătatea întruchipată. Lewis evita să-i iasă în cale lui Harriet, mânca în birou, pretextând că are de lucru.

Vineri seară, Harriet nu știa ce să mai facă. Tindea să-i dea dreptate lui Chris când acesta spusese că Lewis nu rămâne cu vreo femeie mai mult de o scurtă perioadă, dar încă era sigură că intimitatea lor fusese totuși mai mult decât fizică. Ar fi vrut să aibă curajul să-i vorbească, să întrebe ce nu a mers, dar în cele câteva ocazii când ar fi putut, nu au ținut-o nervii.

Când se duse la culcare, făcu un duș, aprinse apoi veioza și începu să citească un roman. Chiar și numai senzația cearșafurilor de satin pe piele acționa ca o aducere aminte a senzualității sale ținute în cătușe. Răsucindu-se sub ele, își aminti cum o uscaser Lewis într-un prosop și o acoperiseră apoi cu ulei de masaj, iar la această amintire, degetele de la picioare i se încleștară.

Când auzi un ciocănit ușor la ușa ei, decise că i s-a

părut. Încetase să-l mai aștepte pe Lewis. Ciocănitul se repetă și de data asta sunetul era clar.

— Cine e? întrebă ea agitată.

— Ghici!

La sunetul familiar al vocii lui Lewis, Harriet sări din pat și, în câteva secunde deschise ușa, rușinată de nerăbdarea ei, dar incapabilă să se controleze. Reuși măcar să pară surprinsă când îi deschise.

— Ce dorești, străine? întrebă ea blând. Lewis îi zâmbi.

— N-am venit să-ți citesc o poveste de noapte bună!

— Asta îmi citesc singură, spuse ea, arătând spre cartea deschisă de pe pat.

— Nu te gândești la nimic altceva ce ai vrea să faci?

Harriet ar fi dorit să aibă tăria de caracter să-l dea afară, să-i spună că nu poate să o ignore zile în șir și apoi să apară ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, dar corpul ei îl dorea atât de mult, încât înlătură gândurile acestea imediat. Pe lângă asta, dacă voia să câștige orice loc în inima lui, atunci știa instinctiv că să se plângă și să se vaite n-o va ajuta deloc.

— Pot să-mi termin mai întâi capitolul? întrebă ea dulce.

Dacă n-ar fi văzut freământul sânilor ei umflați vizibil deasupra dantelei de la cămașa de noapte, Lewis ar fi fost înclinat să creadă tonul ei relaxat. Oricum, admira atitudinea ei și simțea o undă de afecțiune pentru ea.

— Atâta timp cât îți scoți cămașa de noapte și stai cu picioarele încrucișate pe pat, iar eu am voie să te privesc, răspunse el.

— Poți să privești, consimți Harriet, dar până nu termin, nu ai voie să mă atingi. Conștient că Harriet vorbea serios, Lewis fu nevoit să stea la picioarele patului

și, în următoarele cinci minute, îndură aceeași frustrare fizică pe care i-o provocase el timp de o săptămână. Găsi că nu era deloc plăcut. În cele din urmă, Harriet închise cartea și îi zâmbi galeș.

— Îmi place un roman polițist bun! Acum spune-mi: la ce te gândești?

— Vreau să-ți pui astea, spuse Lewis, așezând o cutie pe pat.

Ea o deschise, dădu la o parte straturile de hârtie de mătase și scoase un portjartier alb, ciorapi albi și un camizol subțire alb cu găuri în dreptul sfârcurilor.

— Îmi place să văd femeile parțial îmbrăcate la început, spuse el ca un fel de explicație. E mult mai sexy, nu crezi?

Harriet nu mai credea nimic. Voia mâinile lui pe ea cât mai repede, dar știa că-i plăceau partidele de sex prelungit și că întotdeauna alături de Lewis erau lungi și variate. Deși nu mai purtase vreodată portjartier, după ce și-l puse și se plimbă prin fața oglinzii de la dormitor fu de acord cu Lewis că era un accesoriu extrem de erotic.

Lewis își dădu jos toate hainele și apoi aduse scaunul din baia lui Harriet. Îl puse în mijlocul camerei și se așeză pe el, cu sexul deja erect.

— Vino și stai în poala mea, murmură el. Stai cu fața la oglindă și lasă-te pe spate pe mine, încât să putem să ne vedem amândoi în același timp.

Ascultătoare, Harriet se așeză la el în brațe și simți cum ciorapii de mătase se freacă de pielea lui. Una dintre mâinile lui alunecă peste suprafața de piele dintre manșeta ciorapului și șold, pe când cealaltă îi înconjură partea de sus a corpului și îi luă în palmă sânul stâng.

— Uită-te în oglindă, îi porunci el.

Harriet privi și fu uluită de expresia de abandon

senzual din ochii ei în timp ce își sprijinea spatele de pieptul lui și își depărtase larg picioarele peste el. Vulva ei goală era umedă de dorință și când el începu să-i maseze sânul, se înfieră simțind atingerile familiare după care tânjise atât.

Corpul ei, privat de atenție prea mult, prinse viață și Lewis știe că va fi greu să facă ce avea de făcut dacă nu era foarte atent. Deja Harriet se agita pe coapsele lui și pete roșii de excitație li colorau gâtul și pieptul.

— Stai cuminte, îi șopti. Avem o grămadă de timp.

Însă Harriet nu voia să joace jocul amânărilor de data asta. Corpul ei se simțea gata să dea pe-afară de la atâta dorință suprimată și n-avea de gând să-l asculte pe Lewis. Lăsa excitația să crească în ea și spasmele plăcute să-i străbată vulva și partea de jos a abdomenului în timp ce scoase un geamăt de recunoștință.

Lewis își strecură mâna dreaptă între coapsele ei și mângâie cu degetele vârfulurile părului ei pubian, abia atingând-o. Harriet sări în sus, disperată după o stimulare mai puternică, dar el își îndepărtă mâna din nou și fiorii de dorință care începuseră să pulseze în spatele osului pubian străluciră o clipă, după care începură să pălească.

— Lewis, grăbește-te! se rugă ea.

— Privește-te, îi porunci el. Ai mai văzut vreodată ceva atât de depravat? Privindu-se în oglindă, Harriet văzu că arăta total diferit. Obrajii îi erau aprinși, ochii îi străluceau și se freca de Lewis într-un fel în care nici nu s-ar fi gândit pe când era cu James, dar nu-i păsa. Asta era ceea ce-i plăcea, ceea ce corpul ei adora și știa că voia să-l aibă pe bărbatul acela pentru totdeauna.

— Atinge-te, îi ceru Lewis, mișcându-și mâna stângă în sus ca să-i stimuleze sânii, dar lăsându-i partea de jos a corpului în pace.

Harriet se supuse, știind că dacă clitorisul ei nu primea repede stimularea după care țipa, va înnebuni. Degetele îi alunecară pe canalul dintre labiile ei până localizară micul mugure și de îndată ce făcură contact cu el, picioarele începură să i se încordeze.

Lewis îi simți corpul încordat și o sărută pe gât în timp ce mâinile îi masau sânii prin camizol, învăluindu-i într-o mișcare fină de frământare, uneori coborând pe lateral și la subsuori ca să stârneasă pielea sensibilă de acolo.

Harriet gemea acum, dar ar fi vrut ca Lewis să fie cel care să-i declanșeze orgasmul, așa că, atunci când labiile i se deschiseră larg și țesutul îi fu inundat de fluide, se întinse după mâna lui.

Lewis știa că Harriet era foarte aproape și că nu mai avea nevoie decât de o mângâiere delicată a clitorisului, o rotire a mâinii lui pe partea de jos a abdomenului și ar fi terminat, dar ăsta era exact lucrul pe care nu va putea să-l aibă, nu dacă voia ca planul să funcționeze.

Spre uluirea lui Harriet, Lewis îi prinse mâna și o ținu strâns, după care mâna lui stângă o prinse de încheietura stângă și el se ridică atât de neașteptat, că Harriet ar fi căzut dacă el n-ar fi ținut-o.

Șocată, se uita la imaginea lor în oglindă. El înalt și brusc sever, ea protestând față de ceea ce i se întâmpla tocmai când carnea ei stârnită țipa după eliberare.

— Ce faci? întrebă ea uluită. Eram foarte aproape! Lewis îi zâmbi în oglindă.

— Nu ți-ar plăcea să împărtășești plăcerea?

— Să o împărtășesc? întrebă ea cu inocență.

— De ce să nu-i lăsăm pe Rowena și pe Chris să privească? sugeră el cu blândețe, atingându-i ceafa cu buzele fierbinți.

Harriet se zbătu să se elibereze.

— Nu! protestă ea vehement. Nu te vreau decât pe tine! Lewis oftă.

— Atunci va trebui să luăm o pauză și să începem din nou un pic mai târziu.

— De ce?

— Pentru că abia așteptam să-i las să ne vadă împreună. Dacă nu se poate, e posibil să am niște probleme în a te satisface deocamdată.

Harriet era uluită. Se vedea doar cât de excitat era după erecția cu care o împungea. Asta era dovada suficientă a dorinței lui – cu siguranță nu avea nevoie de odihnă.

— Nu face asta, Lewis, se rugă ea, încercând să se răsucească și să-și strivească de corpul lui gol carnea fremătândă. Te rog, te vreau acum.

El o sărută în continuare pe ceafa, dar în același timp îi trase mâinile la spate și i le prinse cu una dintre mâinile lui mari. Mișcarea făcu în așa fel încât sânii ei, atât de umflați și de tari, să fie proiectați înainte parcă și mai obraznici, și Harriet își vedea ieșind prin găurelele lenjeriei de mătase.

— Lasă-i să ne privească, îi șopti Lewis din nou, în timp ce Harriet se cutremura sub atingerea tandră a gurii lui pe pielea sa. Gândește-te cât te va invidia Rowena. Pe lângă asta, va fi o experiență nouă pentru tine. Credeam că dorești noi experiențe.

Harriet încerca să gândească limpede, dar era atât de greu când corpul ei pulsa încordat; după ce Lewis o ignorase câteva zile, singurul lucru la care se putea gândi era plăcerea totală pe i-o va da.

— Nu știu, spuse ea ezitant.

În oglindă, îl văzu ridicându-și capul și încruntându-

se.

— Puteai să stai în siguranță cu logodnicul tău și să-ți păstrezi vechea ta slujbă dacă nu ai fi vrut să-ți lărgеști orizonturile, îi reaminti el. După care coborî vocea. Vreau să ne vadă, stăruia el. Rowena o să fie uluită.

Asta o convinse pe Harriet, împreună cu dorința care o îmboldea fără încetare. Voia ca Rowena să-i vadă pe ea și pe Lewis făcând dragoste. Perspectiva ca soția lui să fie forțată să fie martoră la felul în care corpurile lor își răspund unul altuia era aproape de nesuportat de excitantă și, spre ușurarea lui Lewis, Harriet fu în cele din urmă de acord.

— Bine, spuse ea încet. Și eu vreau să ne vadă.

Se aștepta ca el să sugereze să schimbe camerele, dar în loc de asta el se duse drept la ușă și o deschise. Rowena și Chris intrară. În clipa aceea, Harriet își dădu seama că ideea nu fusese una spontană, ci un complot gândit cu atenție și că Lewis știuse de la început că ea va ceda dorințelor lui.

Rowena îi zâmbi femeii mai tinere. Purta o fustă scurtă, de un roz intens, cu un top cu mânecă scurtă asortat, negru cu roz și ciorapi negri cu dungă neagră care, împreună cu pantofii cu toc cui, făceau o combinație foarte sexy.

Chris arăta ca și cum ar fi venit de la sală. Bluza lejeră de bumbac, cu mânecă lungă și pantalonii de trening păreau nepotrivite alături de goliciunea lui Lewis, dar imediat ce intră în cameră, le scoase, dând la iveală pieptul gol acoperit cu cârlionți blonzi; pe sub pantaloni avea o pereche de chiloți negri strâmți.

— Ești foarte atrăgătoare, Harriet, spuse Rowena cu o voce răgușită.

Mâinile lui Lewis o prinseră mai strâns pe Harriet, în

așa fel ca soția lui să o examineze pe îndelete. Harriet se sprijini de el. Nu la asta se așteptase. Se gândise că Rowena și Chris doar vor privi, nu și că o vor atinge.

Vedeta își plimbă mâinile pe sub camizolul subțire, trasând o linie delicată în jurul fiecărei coaste. După care își retrase mâinile și privi sfârcurile care ieșeau prin găurile topului. Cu un râs ușor, își lăsă capul în jos și limba ei le linse pe amândouă pe rând, trimițând vibrații prin sânii celeilalte femei.

Harriet se zbătu și, în ciuda șocului, simți cum se excită din nou. Rowena își trecu un deget pe sub elasticul portjartierului și pântecul lui Harriet se contractă. Ridicând dantela din partea de jos, Rowena își lăsă limba să se cufunde în buricul lui Harriet, care tresări, împingând din șolduri spre înainte.

Ochii Rowenei erau strălucitori.

— Să știi că e foarte receptivă, murmură ea, întorcându-se spre fratele ei vitreg. Chris, care stătea la oarecare distanță și privea, veni lângă Rowena și se sărutară ușor pe buze înainte de a se uita amândoi spre Harriet.

— Știam că așa va fi, spuse el. Cred că pe toți ne așteaptă o noapte foarte excitantă.

Capitolul opt

— O lăsăm să aibă un orgasm înainte să începem cu adevărat? întrebă Lewis, cu brațele în jurul părții de sus a corpului lui Harriet, ținându-i mâinile nemișcate pe lângă corp.

Rowena o privi gânditor pe fată.

— Așa cred. Va face ceea ce urmează mai ușor.

— Dacă o țin, atunci poți să-ți folosești talentele, spuse Lewis.

— Vreau să o faci tu, protestă Harriet, hotărâtă să nu tacă, în ciuda neașteptatei turnuri a evenimentelor.

— Mi-e teamă că astă-seară ceea ce vrei tu nu are prea mare importanță, răspunse Rowena. Lewis te-a ținut mai mult decât satisfăcută în direcția asta. În seara asta vrem să vedem cât de departe poți fi dusă.

— De ce? întrebă Harriet, șocată de amuzamentul lejer din vocea celei care o angajase.

— Pentru că o să fie distractiv. Pe lângă asta, Lewis pare să creadă că ești ceva special. Chris și cu mine vrem să vedem dacă așa e.

Strânsoarea lui Lewis se accentuă o clipă și el scoase sunete liniștitoare ca să o calmeze pe Harriet, dar ceva din teama ei se risipise.

Dacă asta era provocarea, dacă Rowena voia să se convingă că Harriet era capabilă să domine oricât de mult un bărbat ca Lewis, atunci îi va arăta că poate.

Cu partea de sus a corpului imobilizată, Harriet se privi în oglindă. Sfârcurile i se vedeau încă prin găurile lenjeriei de mătase și își dădu seama că, în ciuda a tot ce se întâmpla, excitația ei creștea cu fiecare secundă.

— Desfă-ți picioarele și mai tare, spuse Rowena.

Harriet se execută și privi cum Rowena deschide o geantă mare și scoate o periută de dinți electrică. Îi aruncă o privire celeilalte femei, apoi scoase un tub cu gel. Cu grijă depărtă labiile lui Harriet și întinse un pic pe țesutul delicat.

Gelul era rece și Harriet scoase un icnet de surpriză. Imediat Chris făcu un pas înainte și în mână avea o cravașă subțire. O șfichiui peste carnea de sub portjartier și imediat apăru o dungă roșie. Harriet urlă.

— Trebuie să taci cât timp Rowena lucrează, spuse Chris scurt. De fiecare dată când vei scoate un sunet, vei

simți cravașa.

Senzația de arsură a loviturii se schimbase acum și fiori de excitare urmară. Rowena, ocupată între coapsele lui Harriet, se întoarse spre fratele ei.

— I-a plăcut, e și mai udă. Mai lovește-o o dată.

— Nu! protestă Harriet și imediat cravașa o șfichiui, de data asta la baza camizolului.

— Nu vorbi, o sfătui Lewis.

Rowena privea cum fluidele lui Harriet erau tot mai abundente și le amestecă ușor cu gelul, încât curând toată zona era udă de-a binelea. Luă apoi periuța de dinți și o fixă pe viteza cea mai mică înainte să o lase să înainteze pe interiorul coapselor fetei captive.

Harriet își auzi respirația cum se accelerează și încercă să se abțină. Nu voia cravașa, în ciuda fiorului de excitație care urmasse după fiecare lovitură. Vârful periutei era mic și delicat, atingerea insidios de incitantă și Harriet tânjea să fie atinsă acolo unde fusese aplicat gelul, dar Rowena refuza să se grăbească.

Se mută pe porțiunea de deasupra părului pubian, dar corpul lui Harriet voia un contact undeva mult mai jos și, în ciuda voinței sale, scoase un geamăt răgușit de dorință.

Când cravașa o șfichiui peste sfârcuri, se izbi cu spatele de Lewis, uluită. Limba lui i se strecură în ureche; intră și ieși din ea, simulând un act sexual. Sfârcurile ei erau încinse, dar pulsau, în timp ce tot trupul ei urla să fie satisfăcut.

— Ești atât de aproape, nu? șopti Rowena pe abdomenul lui Harriet.

Harriet aproape că îi răspunse, dar se opri când Lewis o strânse ușor, atrăgându-i atenția.

Vedeta izbucni în râs.

— Bravo! Cred că e timpul. Te gâdilă aici? zise și degetul îi încercui vârful umflat al clitorisului.

Atingerea aceasta singură declanșă senzațiile stranii care lui Harriet îi plăceau atât de mult. Se răspândeau în pântec, în timp ce mușchii se contractau, iar terminațiile nervoase răspundeau stimulării după care tânjise atât.

— Cred că da, continuă Rowena și ținu labiile depărtate cu mâna stângă, mișcând periuța de dinți spre țesutul flămând, pe care îl ațâțase deja cu atâta pricepere.

La început, periuța fu ținută la deschiderea vaginului lui Harriet și apoi, cu o lentoare chinuitoare, se mișcă în cercuri fine în sus până când Harriet simți înțepături tot mai aprinse și scânteii electrice ce o străbăteau, în timp ce sânii i se umflau cu rapiditate.

Rowena îi privea clitorisul de aproape. Pe măsură ce excitația lui Harriet creștea, acesta începu să se retragă sub învelișul protector și Rowena trase repede de pielea de deasupra lui în așa fel încât să nu aibă unde să se ascundă. Apoi lăsă periuța să mângâie cea mai sensibilă parte a corpului lui Harriet.

Atingerea cu mișcări circulare a terminațiilor nervoase înfometate declanșară în cele din urmă orgasmul pe care-l aștepta Harriet. Brusc, fu străbătută de spasme, coapsele încercară să se apropie, iar după aceea valul de ușurare o cuprinse.

— Gata, îi spuse Rowena soțului ei. Cred că e bine încălzită acum.

Pe măsură ce corpul i se liniștea și respirația îi revenea la normal, Harriet simțea că o cuprinde un sentiment oribil de rușine și evita privirea Rowenei și a lui Chris.

— Schimbăm acum locația, spuse calm Lewis și Harriet se trezi că e luată în brațe și dusă de-a lungul

palierului la el în dormitor.

Fără ca ea să știe, acesta fusese atent pregătit dinainte, dotat inclusiv cu camere de filmat ascunse. Lewis știa că în cursul următoarelor evenimente excitante, nu va putea să rămână detașat și hotărâse să înregistreze întreaga scenă încât să poată să o revadă ulterior și să urmărească diferitele expresii și atitudini. Așa spera să fie capabil să vadă adevărul și despre el și poate că finalul filmului va deveni astfel mai clar.

Draperiile fuseseră coborâte și lampa centrală stinsă, doar aplicile discrete erau aprinse; deasupra patului câteva spoturi fuseseră cu grijă direcționate încât să acopere întreaga cameră.

— Pot să-i schimb hainele? întrebă Chris cu vocea tremurând de emoție.

Lewis aprobă cu un semn din cap și o așează pe Harriet în mijlocul patului încăpător. Ea rămase întinsă, privindu-l fără să înțeleagă. Părea să fie la fel de dispus să o împartă pe ea cum fusese să o împartă pe soția lui, iar Harriet simțea acest lucru ca pe o pedeapsă. Fusese atât de sigură că ea era diferită, că sentimentele lui pentru ea erau speciale, încât nu luase deloc în considerare posibilele pericole ale aventurii lor. Doar acum, când se găsea pe deplin la mâna lor, înțelegea ce riscuri își asumase. Și acum era prea târziu.

Următorul lucru de care fu conștientă fură mâinile lui Chris scoțându-i ciorapii albi de mătase, rulându-i încet pe picior în jos, în timp ce degetele îi strângeau pielea moale. Apoi îi scoase portjartierul, după care îi dădu la o parte bretelele cămășutei înainte de a o coborî în jos peste sâni, asigurându-se că degetele lui se opresc peste sfârcurile încă dureroase.

Goală și vulnerabilă, aștepta cu corpul tensionat și

tremurând, cu un amestec de teamă și dorință, iar în timpul acesta, cei trei îi studiau goliciunea.

— Va arăta bine în haine de joacă, spuse Rowena.

— Excelentă idee, răspunse Chris.

Repede o manevră pe marginea patului și Harriet se trezi într-un costum de piele fără cupe de sutien. Îi trase fermoarul de pe mijloc, care se termina sub sâni. Mai era o zgardă neagră cu un inel la spate și un al doilea fermoar care permitea accesul între picioarele ei, dar care acum era tras și ea simțea presiunea pielii pe vulva ei.

I-au tras mâinile la spate și i le-au legat cu niște cătușe moi, după care a fost împinsă în fața unei oglinzi ca să poată să se vadă. Vederea sânilor goi sub zgarda de piele, ușor ridicați de marginile corsetului o ului. Părea și mai depravată decât fusese în timpul partidei cu Lewis și fără să gândească, își trase umerii înapoi pentru a accentua propria sexualitate.

Chris izbucni în râs.

— O exhibiționistă! Minunat! Mi-e teamă că va trebui să mai aștepți totuși. Este rândul tău să privești acum.

Petrecu un lanț subțire prin inelul de la spatele zgărzii și o legă cu el de unul din stâlpii patului. Aici putea fi prinsă în obiectiv de cameră și totodată liberă să vadă ce se întâmpla.

Rowena privea fascinată transformarea lui Harriet dintr-o asistentă personală rece și eficientă într-o bacantă ciufulită în corset de piele. Se întreba cât de bine va interpreta. Hainele erau doar startul în jocurile lui Chris de dominare. Un fior o trecu când fratele ei vorbi.

— Mâinile la spate, Rowena. Lewis are un cadou pentru tine, nu-i așa, Lew? Cumnatul lui încuviință și apoi legă mâinile soției sale strâns cu un șnur de piele înainte de a o lega la ochi cu o eșarfă neagră de mătase pe care o

înnodă cu grijă la spate.

— În genunchi pe covor, Rowena, spuse el liniștit.

Rowena rămase în picioare. Rezistența îi mărea întotdeauna plăcerea, dar de obicei Lewis nu juca așa cum voia ea – niciodată nu profita de puterea pe care o avea asupra ei.

De data asta era diferit. Mâinile lui o apucară brutal de ceafă și o împinseră în jos, punând-o în genunchi în câteva secunde. După care îi dădu drumul și ea se chinuia să-și dea seama unde era el, dar era dificil, pentru că eșarfa îi acoperea și urechile.

Harriet privea și descoperi că avea gura uscată. Sâniile începeau să o doară și putea să simtă presiunea corsetului sub ei. Chris, care se uita la ea, îi pipăi ușor pe rând și ea se auzi pe sine oftând voluptuos la atingerea lui.

Lewis, care venise acum în fața Rowenei, privi spre ei și ochii i se măriră de surpriză. Se așteptase ca Harriet să fie mai domestică, cel puțin la început, dar deja se pare că se complăcea în ceea ce se întâmpla.

Aplecându-se, Lewis îi luă capul Rowenei și îl direcționează spre erecția lui deplină. Ea desfăcu buzele și atinse jucăuș cu limba vârful sensibil, degustând picătura sărată care rezultase din manevrele ei. Îi plăcea asta când era legată la ochi – toate celelalte simțuri erau exacerbate într-atât încât îi dublau plăcerea.

Mâinile lui Lewis se înfipseră în părul ei și el începu să își miște șoldurile, înfigându-se și ieșind din gura ei mai repede decât o făcea de obicei. Se chinuia să intre în ritmul lui. Apoi, când simți că se apropie de orgasm, Lewis se opri și se retrase.

Rowena se simțea trădată. Ar fi vrut ca Harriet să îl vadă pe Lewis cum ejaculează în gura ei, dar Lewis nu o făcu și simți că o cuprinde furia. Mâna lui o prinse din nou

de ceafă și continuă să o apese până când capul ei ajunsese pe covor. Era o poziție ciudată și îi expunea complet fundul vederii celor din spatele ei, inclusiv lui Harriet.

Acum Lewis se îndreptă spre Harriet. Scoase o pană lungă de struț de sub plapumă și începu să o lovească peste sâni cu o mișcare atât de lentă și jucăușă, încât ea simți o nevoie disperată de o atingere mai dură, chiar și șfichiui cravașei, orice care să o distragă de la atingerea neîntreruptă și gingașă a penei – îi făcea sâni să o doară și declanșase familiarul fior dintre coapsele ei.

Între timp, Chris ocupase poziția din spatele Rowenei, în mâna dreaptă avea cravașa și, cu mișcări alternative înainte și înapoi, începu să o croiască pe rând peste fese. Fiecare lovitură era ușoară, dar senzația înțepătoare pe care o genera era puternică și Rowena nu se putea abține să nu își miște fundul într-o tentativă de a evita loviturile. Chris era prea deștept pentru ea și anticipa fiecare mișcare, așa că în curând fesele fundului ei străluceau de un roz pal și vulva începuse să i se deschidă, cu labiile mari depărtate spre exterior, gata de penetrarea după care tânjea.

Harriet, încă stimulată de delicatețea de nesuportat a penei, privea, iar pântecul ei, atât de strâns în corsetul de piele, părea gata să plesnească. Tresări la atingerea pielii de sub ea și își mișcă șoldurile în încercarea de a se stimula și mai mult.

— Potolește-te, Harriet, spuse scurt Lewis, dar ochii lui se topeau deja după ea.

Rowena scotea de acum sunete ciudate ca niște miorlăituri în timp ce cu partea de sus a trunchiului se mișca dintr-o parte într-alta, atingând cu vârful sfârcurilor vârful perilor de la covor. Chris zâmbi în sine și cu o lovitură finală din încheietură se depărtă de ea.

Acum el și Lewis schimbă din nou locurile și în cele din urmă, mângâierea ușoară și neîntreruptă a sânilor lui Harriet luă sfârșit și ea își lăsa cu un oftat de ușurare capul să se sprijine de tăblia patului.

Lewis acoperi un vibrator cu două capete cu gelul pe care Rowena îl folosisese pe Harriet la începutul săptămânii, după care lăsa cele două capete să se sprijine de cele două deschizături. Rowena simți duritatea lunecoasă și se împinse în spate spre el, în căutarea a ceva ce să umple carnea ei dureroasă, dar Lewis doar atinse ușor cu ele marginea rectului și partea din față a vaginului și brusc ea simți căldura gelului în contact cu pielea ei.

Dându-și seama că, în clipa în care cele două tije vor fi în ea, toate țesuturile ei delicate vor fi supuse căldurii arzătoare, ea încremeni, incapabilă să creadă că Lewis dorea să o împingă spre astfel de senzații extreme, dar când mâna lui liberă o apăsă pe coloană, știu după mărimea degetelor că era chiar el și nu fratele ei vitreg.

Lewis se mai jucă un pic cu ea, știind că anticiparea va crește teama ei față de gel și înfipse vibratoarele gemene cu o mișcare ușoară de răsucire, asigurându-se că marginile lor ating carnea pereților ambelor ei orificii și, în câteva secunde, partea de jos a corpului ei se scutura și se răsucea. Fără milă înfipse dildo-ul într-un du-te-vino, stimulând și mai multe zone erogene până când Rowena simți că înnebunește de la senzația înțepătoare de arsură care făcea să-i tresară carnea, în timp ce cele două protuberanțe o duceau tot mai aproape de orgasm.

Știa că atunci când va termina, pereții, atât ai vaginului, cât și cei ai rectului, se vor strânge și mai tare în jurul capetelor și că apoi căldura va fi și mai intensă, așa că încercă să stăvilească momentul. Cu toate astea, Lewis făcu brusc un cerc cu vibratorul în așa fel încât punctul ei

G fu stimulat și, când ea scoase un strigăt de plăcere, el își opri mâna și se concentra să păstreze o presiune constantă asupra micului punct.

Asta declanșă un orgasm devastator și Harriet privi cum corpul vedetei cu părul arămiu înțepeni tensionat și ea își dădu capul pe spate în timp ce striga cu putere, în timp ce mușchii i se contractau, iar gelul se freca și mai puternic de carnea ei.

Cu fiecare contracție, cu fiecare spasm, senzația de curgere fierbinte se tot accentua până ajunse ca un foc ce se ridica în sus prin abdomenul Rowenei și chiar și prin sânii ei. Nici nu se oprise bine primul ei orgasm și fu din nou devastată de un al doilea și mai intens și când și acesta se termină, se prăbuși pe covor suspinând de satisfacție.

Harriet își simți chilotul de piele foarte umed între picioare. Simțea cum curg șiroaie din ea și corpul ei tânjea să facă parte din ceea ce văzuse. Chris se ghemui lângă ea și, cu grijă, desfăcu fermoarul, lăsându-i vulva sa ia aer. Când își băgă un deget explorator în ea, luă un pic din umezeala din vagin pe el și o întinse pe pielea extrem de sensibilă a clitorisului ei.

— Cum e? o întrebă.

Harriet nu putea să explice, nu putea să înceapă să-i spună despre căldura pulsândă care o chinuia.

— Vreau să știu, insistă el.

— Sunt atât de fierbinte, gemu Harriet, cu corpul transpirat sub corsetul de piele. Chris era pregătit pentru asta. Se întinse spre o frapieră cu gheață care era la picioarele lui, după care, cu mare grijă, băgă un cub în deschizătura dintre coapsele lui Harriet. Când simți cubul de gheață pe carnea ei, Harriet încremeni șocată, dar el continuă să îl împingă în ea până intră cu totul și acolo se

topi lent, apa din el amestecându-se cu fluidele corpului său.

Harriet tremura. Contrastul era incredibil; făcu ochii mari când el se ridică și îi băgă un cub de gheață în gură.

— Suge-l încet, îi comandă el.

Harriet supse, privită de Lewis care se gândea că s-ar putea să își piardă controlul și să își împrăstie sămânța pe covor la vederea ei, atât de magnific de sălbatică și senzuală.

În cele din urmă, Chris plimbă un cub de gheață peste sâni ei, în cercuri în jurul sfârcurilor până când se trezi că se apleacă spre el, trăgând de lanțul de care era legată într-un efort de a obține un contact.

— Pot să o am acum? îl întreabă Chris pe Lewis.

Harriet privea uluită spre amantul ei, neputând să creadă că îi va permite acestui om să o penetreze, dar și excitată la acest gând. Lewis îi zâmbi.

— Da, murmură el. Vreau să o văd că termină cu tine.

Cuvintele lui aproape că o făcură să termine și corpul ei flămând se încordă și mai mult.

Chris o dezlegă și o întinse pe pat, apoi îi legă din nou mâinile, dar de data asta larg desfăcute, astfel încât corpul ei să formeze un X.

Cubul de gheață din vaginul ei se topise de tot de acum și Harriet îl privea pe Chris care își pregătea penisul uriaș.

— Vreau să îți aduci aminte de asta, spuse el ușor, punându-i o pernă sub șale. Puse apoi niște lubrifiant peste vârful înainte de a-l înfige în ea, cu șoldurile mișcându-se în cercuri strânse în timp ce o penetra puțin câte puțin, până când, în cele din urmă, fu cu totul în ea.

— Folosește pana pe clitoris, sugeră Lewis, fascinat de scenă.

Imediat Rowena se urcă în pat și pe măsură ce Chris mărea tempoul mișcărilor lui, Harriet simți pana jucându-se cu mugurele ei pulsând. Fără niciun avertisment, un orgasm o sfâșie, împingându-i stomacul în sus și trase de mușchii ei abdominali într-o dorință șocantă de a termina.

Luat prin surprindere, Chris privi broboanele de sudoare de pe pielea lui Harriet și îmbujorarea grăbită care se răspândi peste sânii ei și peste gât. Când rămase nemișcată, se retrase, după care se înfipse din nou, în ea în timp ce, cu mâinile pe mijlocul ei, o manevra după cum dorea.

Era mult mai brutal decât Lewis, cu mișcări mai puțin controlate, dar corpul lui Harriet era încă excitat de la stimularea de mai devreme și după câteva minute simți un alt orgasm cum începe.

— Așteaptă, spuse Chris, sau vei fi pedepsită.

Harriet icni și încercă să se potolească, dar Rowena trase din nou capșonul clitorisului și răsuci pana peste mugurele strălucitor, ceea ce făcu autocontrolul imposibil. Harriet termină fără să poată să se abțină.

— Nu am vrut! protestă când Chris se uită în jos la ea.

— Nu contează, spuse el rece. Ai greșit, deci trebuie să te pedepsesc.

Rowena văzu privirea uluită a lui Harriet și zâmbi.

— Așa-i că este incredibil? Ador pedepsele lui.

— Eu cred că nu, gemu Harriet, zbătându-se în legături.

Lewis îi privi pe ceilalți trei cu interes. Era clar că Harriet îl fascina pe Chris. Era prima femeie la care răspundea în afară de Rowena și Lewis se întreba cum se simte Rowena din această cauză.

Din expresia de pe fața ei ghici că nu e deloc

încântată. Ar fi vrut să poată să îi citească gândurile, să descopere cât din gelozia ei era pentru el și cât pentru Chris. Pentru un timp crezuse că experimentul o îndrepta înspre el și Chris va fi exclus. Acum nu mai era sigur.

Ciudat, nu îi mai păsa atât cât s-ar fi așteptat. Își dădu seama că de fapt era mai interesat de Harriet și de reacția lui Harriet la aventurile nopții. În ideea inițială, catalizatorul – la acea dată, fără un chip anume și fără caracteristici – nu avea nicio importanță ca persoană. Scopul lui era doar să o forțeze pe Rowena să facă o alegere. Acum era cu totul altceva. Harriet era o persoană în carne și oase. O persoană ale cărei reacții începuseră să fie pentru Lewis mai importante decât ale Rowenei și asta însemna că filmul nu va decurge cum își imaginase la început.

Și nu putea să facă nimic. Trebuia să accepte ceea ce se întâmpla sau experimentul nu ar mai fi avut niciun rost. O posibilă problemă a noii desfășurări era că s-ar fi putut să fie nevoie de o schimbare în rolul principal. Eroina s-ar putea să nu mai fie Rowena, ci Harriet. Acest gând îl tulbură, deoarece Rowena nu va accepta așa ceva niciodată. Scoase un oftat, întrebându-se de data asta dacă proiectul nu fusese prea ambițios.

— Dați-mi drumul, spuse Harriet, care descoperise că era imposibil să se elibereze fără ajutorul unuia sau altuia. Nu vreau să mai rămân legată.

— Nu pricepi că nu tu hotărăști? întrebă Rowena, plimbându-și ușor mâna peste sâni expuși, bucurându-se de răspunsul instantaneu al sfârcurilor.

— Lewis! îl strigă Harriet iritată.

Smuls din reverie, Lewis privi spre pat. Excitat deja de dorință și vederea Rowenei care se juca fără grijă cu corpul lui Harriet în timp ce mai tânăra femeie încerca să

își înfrâneze reacția ei foarte vizibilă îl excită și mai mult.

— Poftim? răspunse răgușit.

— Te rog, dezleagă-mă, îl imploră ea.

— Dați-i drumul, spuse Lewis scurt.

— Trebuie pedepsită! protestă Chris.

— Știu, dar las-o mai întâi să se ridice. Toți avem nevoie de o pauză. Și scoate-i costumația aia de pe ea, vreau ca toată lumea să fie dezbrăcată.

— Pot să mă dezbrac și singură, protestă Harriet când i se dezlegară mâinile, dar nu i se dădu ocazia. În timp ce Rowena și Chris îi scoteau costumul de piele, mâinile lor o atingeau și o excitau cu fiecare prilej, până când nu mai avea suflu de atâtea senzații.

Dădu să se ridice de pe pat, dar ceilalți trei veniră lângă ea și stăteau toți goi și cu picioarele încrucișate în timp ce Rowena trecea un vas cu fructe pe la fiecare. Erau pere, prune coapte și moi și felii de pepene roșu. Harriet alegea o pară aurie cu o nuanță ușoară de roz. Când mușcă din fruct, zeama îi curse pe bărbie și sâni, dar când vru să se șteargă, Lewis o opri.

— O să ne curățăm unii pe alții după ce terminăm! râse el. Harriet îl privea pe Lewis cum mușca dintr-o felie de pepene roșu.

Se aplecase în față ca să nu îi curgă zeama pe bărbie, dar lichidul îl stropi pe partea de sus a coapselor. O privi pe Harriet și aceasta abia se putu abține să nu se târască pe pat până la el și să îl lingă atunci și acolo.

Rowena alegea și ea o pară și, deși își ținea capul pe spate în timp ce mânca, zeama acesteia îi curse pe bărbie și fărâme de pulpă moale își croiseră drum spre pieptul ei plin.

Chris fu cel care făcu deschiderea. Se întinse spre Harriet și începu să îi lingă colțurile gurii, limba lui

atingând cu delicatețe pielea, după care o luă pe gât în jos, privind-o pofticios din când în când, cum se uită o pisică la un castron cu smântână.

Lewis se uita și simțea cum erecția lui pulsează. Pentru o clipă scurtă, îl urî pe Chris. Ar fi vrut să facă el ceea ce tăcea cumnatul lui și imaginea lui Harriet cu ochii închiși și desfătându-se la atingerea gurii și limbii lui Chris îl irită și mai mult.

Rowena își privi soțul și fu șocată de ura din privirea lui. Privi înapoi spre Chris și observă că era din nou excitat și că nu mai era interesat de nimic altceva decât de Harriet. Un sentiment groaznic de singurătate o năpădi. Aplecându-și capul, începu să curețe zeama de pepene de pe coapsele lui Lewis.

În timp ce își croia drum spre interior, lăsându-și gura să amușine baza penisului lui și carnea delicată a coapselor sale, Lewis ar fi vrut să o apuce de păr și să o oprească. Nu era gura care trebuia, în ciuda faptului că asta era ceea ce își dorise și că intenționase să o forțeze pe Rowena să îl aleagă pe el în locul fratelui ei, acum că ea făcea asta, el nu o mai voia. Își dădu seama că povestea nu avea voie să evolueze în funcție de sentimentele lui și că Rowena trebuia să fie cea care să decidă așa că se potoli și era pe cale să răspundă prin a o culca pe Rowena pe spate și a-i linge zeama de pară de pe sânii ei fără îndoială magnifici, când Harriet deschise ochii și îl privi.

Pentru o clipă parcă nu fu sigură cine era el, atât era de pierdută în senzualitatea pe care i-o provoca Chris, dar apoi îl recunoscuse și îi zâmbi lui Lewis. Era un zâmbet deschis, un zâmbet fără frică; zâmbetul unei femei încrezătoare în sexualitatea ei și fără să se mai gândească, întinse o mână spre ea.

Rowena îi prinse mâna și i-o ghidă spre sânii ei.

— Încă sunt lipicioasă, iubitule, spuse ea rece.

— Atunci trebuie să te curăț, râse el, dar stomacul i se strânse. Știa că sentimentele lui pentru Harriet erau mai adânci și mai complexe decât cele pentru oricare altă femeie de dinaintea ei. Gândul îl înfurie, punând în pericol atât filmul, cât și pacea lui interioară, iar răspunsul la asta fu imediat.

— Într-un minut Chris trebuie să decidă pedeapsa lui Harriet, spuse el relaxat. Harriet, care îl privea cu atenție, fu șocată. Era sigură că văzuse o afecțiune clară în privirea lui o clipă înainte, dar acum vocea îi era rece și privirea indiferentă. După ce Chris linse și ultimul strop de pară, îi amușină gâtul.

— Știu cum o să te pedepsesc, șopti el. Voi folosi pensulele. Amintindu-și jocurile pe care Chris și Rowena le jucaseră.

Harriet nu voia nicio pedeapsă de la fratele vitreg al șefei sale și deschise gura să protesteze, dar Lewis i-o astupă cu mâna.

— Relaxează-te, șopti el. Cine știe, s-ar putea să-ți placă.

Înainte să aibă timp să se hotărască, ceilalți trei o întinseră pe Harriet pe pat cu picioarele desfăcute; încă o dată încheieturile mâinilor îi fură legate de capetele patului, dar de data asta îi legară și gleznele, ca să rămână cu picioarele desfăcute și cu zona dintre ele total neprotejată.

— Să o legăm din nou la ochi, murmură Chris către Rowena și din nou Harriet fu cufundată în lumea întunericului.

Stătea întinsă dar încordată, întrebându-se ce avea Chris de gând să îi facă și din care parte a corpului ei va începe.

Lewis privea la fata legată și dorința lui pentru ea era atât de mare, încât abia mai putea să respire. Imaginea corpului ei gol și pe deplin în puterea lor era un afrodisiac mai puternic decât s-ar fi așteptat, dar nu voia ca acela care să trezească noi senzații în ea să fie Chris. Voia să fie el și pentru prima dată îi displăcu rolul în care se autodistribuisse pe toată durata experimentului.

Rowena își privea bărbatul și știa după expresia de pe fața lui că sentimentele acestuia pentru Harriet erau mai intense decât orice ar fi simțit pentru ea vreodată. Orice s-ar fi întâmplat ca rezultat al acestei serii, el nu va mai fi niciodată al ei, așa cum intenționaseră. Departe de a-i apropia, Harriet reușise să adâncească prăpastia dintre ei, iar asta nu îi plăcea Rowenei.

Încă nu era sigură cu care dintre cei doi bărbați din cameră voia mai mult să fie, dar nu își imaginase o situație în care alegerea ei să nu fie bine-venită. Lewis fusese mereu cel care cerea, încercând să o smulgă de la Chris cu un alt fel de sexualitate, una mai blândă care, după un timp, o plictisise. Acum nu mai arăta ca un bărbat interesat. Rowena nu mai fusese niciodată în viața ei pe locul doi și valul de gelozie care o cuprinsese era uluitor de puternic. Se uită la fratele ei vitreg și simți un fior scurt de triumf. Acesta o înțelegea și prin el își va lua revanșa.

— O să te ajut, spuse ea în șoaptă. Chris zâmbi.

Camerele ascunse mergeau, înregistrând fiecare fior de emoție, fiecare nuanță a expresiei de pe fețele lor, pentru ca Lewis să se uite mai târziu la ele.

Pentru Harriet, așteptarea părea interminabilă. Putea să audă cum se mișcă cineva în jur, deschizând și închizând sertare și cum așază obiecte, și putea să audă cuvintele Rowenei, dar tot nu avea nicio idee despre ce urma să i se întâmple. Deși tensionat, corpul ei nu fusese

niciodată atât de viu. Pielea încă îi era lipicioasă de la zeama de pară și carnea ei parcă era tot atât de coaptă ca și fructul însuși, tremurând continuu de excitare, deși nimeni nu îl stimula. Era ca și cum ar fi fost cotropită de propriile sale simțuri și nimic nu mai conta în afara senzațiilor. Senzațiile și Lewis; cele două nu puteau fi deosebite acum în capul ei.

Dintr-odată, simți brațul lui Chris mângâindu-i umărul și imediat corpul ei fu cuprins de așteptare. Imaginația ei brodase tot felul de lucruri ciudate, nici nu îi trecuse prin cap că ceea ce va face va fi să îi treacă încet, dar hotărât, o perie prin părul ei lung. Era atent să nu o tragă sau să-i încurce părul, concentrându-se să-i stimuleze scalpul. Senzația era și liniștitoare, și înviorătoare pe măsură ce mișcările periei o legănau în timp ce atingerea perilor ei de scalp făceau ca terminațiile nervoase ale acestuia să tresară.

Se lăsă pradă senzației și corpul ei întreg deveni moale și maleabil. Lewis privea felul în care coapsele ei se depărtau și mai tare și cum respirația ei devenea mai adâncă.

Odată ritmul lui Chris stabilizat și Harriet legănată într-o stare de acceptare languroasă, Rowena luă o pensulă micuță pentru bebeluși și perie cu grijă interiorul brațelor legate ale lui Harriet. Mângâierea fu ca o șoaptă, atât de fină, încât Harriet nici nu mai era sigură că se întâmplase, dar când ea continuă, carnea ei răspunse.

Pielea acolo era moale și receptivă. Uneori Rowena folosea peria în cercuri, alteori în linie dreaptă, dar mereu pe aceeași porțiune fără să se oprească, până când în cele din urmă plăcerea se transformă în iritație și Harriet ar fi dorit ca blânda mângâiere să se mute spre alte zone ale corpului.

Rowena știa că asta s-a întâmplat; Chris o făcuse adesea cu ea încât avea o imensă plăcere să privească cum Harriet strânge din buze strâmbându-se pe măsură ce periatul continua.

Lewis văzu cum șoldurile lui Harriet încep să se miște și cum își răsucea partea de sus a corpului cât îi permiteau legăturile, încercând să împingă peria spre o altă porțiune de piele. Doar când scoase un geamăt ușor se dădu Rowena dusă, după care lăsă peria să alunece peste centrul sânilor ridicați până când amândouă sfârcurile deveniră roșii și umflate. Odată obiectivul atins, schimbă peria cu o pensulă subțire și după ce o umezi în gură, o plimbă în cerc în jurul mugurilor tari ca piatra până când tot corpul lui Harriet tremura de o plăcere crescândă.

În timp ce sora lui vitregă acționa, Chris continuase să perie cu atenție părul lui Harriet, întregul ei scalp fusese masat mai bine de zece minute și ea nu credea că o să mai suporte. Încercă să se tragă la o parte, dar nu putu să scape și îl auzi cum râde în barbă.

Sânii o dureau în timp ce Rowena continua să se distreze încercuindu-i sfârcurile, iar când periatul părului se termină în sfârșit, Harriet nu se mai gândea ce o să i se mai întâmple în continuare, era pur și simplu recunoscătoare pentru pauză.

Lewis îi studia pe Rowena și pe Chris. Amândoi erau absorbiți de ceea ce făceau, lucrând ca o echipă bine sudată asupra corpului tară apărare care se zvârcolea între ei. Înghiți cu greu, încercând să își înăbușe nevoia stringentă de Harriet, care îi provoca o durere fizică. Privea următoarea mișcare a lui Chris, întrebându-se oare cum va răspunde Harriet.

Harriet, sub atingerea crudă a pensulei subțiri, nu reușea să se hotărască dacă e în rai sau în iad. Senzațiile

erau deosebite, dar deși rezultatul era o creștere continuă a presiunii din interiorul ei, atingerea doar cu pensula nu era suficientă încât să permită trecerea dincolo de un anumit punct. Ca atare, tot corpul ei era încordat și o durea de dorință, dar nu putea să facă nimic pentru a da drumul impulsurilor ei dincolo de nivelul pe care Rowena și Chris îl permiteau.

Când Chris o lovi brusc cu perii periei peste pielea întinsă a abdomenului, Harriet scoase un țipăt de surpriză și se înfundă în pat în încercarea de a scăpa de el. Chris continuă însă să apese și mai tare peria pe pielea sensibilă și îi zâmbi Rowenei în timp ce mai tânăra femeie tremura.

Undele de șoc inițiale o uimiră pe Harriet, dar apoi, pe măsură ce sângele îi alerga prin vene, senzația începu să stârnească o anume plăcere, diferită de tot ce simțise până atunci. Unde de excitare întunecată o străbăteau, iar când Rowena începu să folosească din nou peria de bebeluși pe brațul lui Harriet în timp ce continua să îi gâdile sfârcurile cu pensula, întregul corp al lui Harriet începu să strige după orgasm, o eliberare din tensiunea care creștea neîncetat.

Chris și Rowena erau prea experimentați ca să lase ca asta să se întâmple. Iar și iar, Harriet simțea cum corpul ei se adună pentru explozia formidabilă, și de fiecare dată, chiar în ultima secundă, una dintre perii se oprea și momentul era pierdut, până când, în cele din urmă, Harriet izbucni în lacrimi de frustrare.

— Lăsați-mă să termin, vă rog, lăsați-mă să termin! se ruga ea. Chris îi șopti la ureche:

— E o pedeapsă, ai uitat?

— Nu mai pot, gemea ea, dar ei amândoi știau că mai putea.

Schimbară ritmul și locurile, apoi o periară peste

coapse cu peria de bebeluși și în sus pe gambe cu pensula. Ba chiar lăsară pensula să o gâdile între labii, trecând ușor peste clitorisul umflat, încât respirația i se gâtui și corpul i se zvârcoli în căutarea orgasmului. Și din nou ei fură mai rapizi ca ea – pensula fu retrasă și vulva ei pulsă frustrată.

Lewis continua să îi studieze pe toți. Nu mai văzuse niciodată o femeie atât de aprinsă de dorință ca Harriet. Între picioarele ei desfăcute putea să vadă perle mici de umezeală, o indicație clară a faptului că era stârnită; partea de sus a corpului era inundată de excitare sexuală în timp ce sânii îi erau mai mari și venele care îi străbăteau mai proeminente decât fuseseră vreodată.

Încercă să își imagineze cum ar fi o astfel de tensiune, dar nu reuși. Tot ce putea să facă era să privească și să aștepte momentul când va putea să profite de jocul plin de cruzime pe care Rowena și fratele ei vitreg îl jucau.

Harriet pierduse noțiunea timpului. Era ca și cum cei doi se jucau cu ea de ore întregi și corpul ei parcă nu reușea să înțeleagă jocul. În ciuda faptului că era mereu oprit, în ciuda frustrării continue și a senzației groaznic de dureroase de neîmplinire, el reacționa la fiecare atingere. Încercă să îl blocheze, să își spună că nu avea niciun rost și că ei nu o făceau ca să îi producă ei plăcere, dar totuși corpul ei bine pregătit era păcălit și își căuta frenetic momentul zguduitor de satisfacție pe care gesturile lor i-l promiteau.

În cele din urmă, Lewis nu mai putu să suporte nici el.

— Cred că e rândul meu, spuse el calm, pe când ceilalți doi îl priveau cum ia ultimul obiect de pe masă.

Capitolul nouă

Lewis trase cu grijă inelul moale din latex pe lungimea penisului lui până când acesta se opri confortabil la bază. De jur împrejurul inelului erau fulgi moi de gâscă, menite să gâdile clitorisul femeii în timp ce bărbatul o penetra. Știa din experiență ce bine funcționau și gândul că Harriet gata pregătită va primi în sfârșit mângâierea lor fină pe cea mai sensibilă parte a corpului ei îl făcea să tremure. Încet, se apropie de pat.

— Dezleag-o, îi comandă lui Chris. Chris se încruntă.

— Trebuia să rămână așa.

— Doar pentru plăcerea ta. Eu o prefer dezlegată.

Rowena scoase un oftat ușor. Era mereu la fel; Lewis nu va juca niciodată jocurile așa cum îi plăceau ei, nici chiar acum când atât de mult era la mijloc. Încuviință spre fratele ei și acesta, împotriva voinței lui, o eliberă pe Harriet.

— Dar legătura de la ochi?

— Deocamdată, las-o așa, răspunse Lewis, imaginându-și șocul uluitor pe care îl va avea Harriet când în cele din urmă o va penetra.

Harriet își frecă încheieturile mâinilor, încercând să-și pună sângele în mișcare. Carnea ei dorea cu ardoare atenție și presiunea din corp o făcea să simtă cum pielea parcă îi intrase la apă și era acum prea strâmtă pentru carnea ei inflamată pe care o conținea.

Lewis îngenunche peste ea, cu picioarele desfăcute, și o privi de sus, savurând momentul. Fața îi era ușor îmbujorată și transpirată de excitația continuă, părul ciufulit și buzele umflate și roz, dar mișcările ei disperate de întindere a corpului arătau cel mai clar nevoia ei teribilă de eliberare sexuală.

Mai excitat ca niciodată, Lewis își aplecă gura la urechea ei.

— Îndoaie-ți genunchii în sus spre bărbie și pune-ți gleznele pe umerii mei, cât poți de aproape de capul meu, îi spuse.

La sunetul vocii lui, joasă și senzuală, ea tresări și picioarele ei se mișcară în sus până când îi simți fața între picioare.

Cu grijă, Lewis își lăsă greutatea pe o mână. Apoi o cuprinse cu cealaltă de picioare, chiar de sub genunchi, în așa fel încât să le poată controla mișcările și să poată să-i schimbe senzațiile odată intrat în ea.

Respirația lui Harriet deveni mai rapidă când simți capul catifelat și moale al erecției lui strecurându-se printre labiile ei, după care el alunecă ușor în ea și în sfârșit golul dureros era plin.

Abia ce începuse să simtă eliberarea, când o altă senzație îi atrase atenția. O gâdilitură ușoară pe clitorisul ei, ca niște aripi de fluturi care băteau ușor peste el. Când el se retrase un pic, senzația se opri, dar cu fiecare mișcare, ea începea din nou, iar uneori el își rotea soldurile în așa fel încât clitorisul să fie și mai stimulat și de fiecare dată când el făcea asta, Harriet se auzea cum oftează de plăcere.

În cele din urmă crescendoul spre eliberare începu din nou, dar de data asta știa că nu va mai fi oprit, că în sfârșit va obține satisfacția pe care Rowena și Chris i-o refuzaseră, iar corpul ei se grăbea să își atingă țelul.

Lewis încetini ritmul. Brațul lui o prinse mai strâns de picioare în așa fel încât ea să poată să îl simtă înăuntru și mai mult, dar clitorisul ei primea o mai mică stimulare de la fulgi. Apoi, pe măsură ce săgețile de excitare provocate de terminații nervoase se domoleau, el o elibera puțin din strânsoare și permitea fulgilor să o atingă din nou.

Fără să se gândească, Harriet se întinse oarbă spre el și mâinile ei îl prinseră pe după brațe și se agătară de umerii lui. Lewis îi simțea degetele cum i se înfigeau în el de fiecare dată când fulgii își făceau treaba și corpul ei se încorda spre climax, apoi, când el se retrăgea, presiunea degetelor ei slăbea, dar Harriet încerca să-l tragă spre ea, căutând o mai mare apropiere.

Cum se juca așa cu ea, oferindu-i plăcere în același timp cu sporirea plăcerii lui, era minunat și pentru Lewis, și pentru Harriet. Harriet însă fusese prea mult manevrată și curând deveni frenetică și începu să își rotească partea de jos a corpului ca să mărească ritmul pulsațiilor din spatele mugurelui său dureros.

Lewis decise să schimbe poziția și să întârzie răsplătirea ei încă un pic. Ignorând rugămințile lui Harriet, ieși din ea și apoi îngenunche din nou pe pat cu șoldurile lui Harriet între coapsele lui depărtate, înainte de a-i ridica picioarele pe umerii lui.

Mâinile ei îl prinseră de genunchi și gemu, rugându-l să nu o mai chinuie.

— Într-o clipă, îi șopti el cuprinzând-o cu brațele de coapse și abdomen. Mușchii ei se contractară violent la atingere și ea se apăsă de el.

Lewis se ridică și mișcarea duse la o penetrare mai adâncă, în același timp fulgii acționând cu magia lor în jurul clitorisului ei inflammat. Înainte ca ea să își tragă sufletul, el se întinse la loc și erecția lui apăsă pe peretele de sus al vaginului ei.

Harriet simți o durere în adâncul ei, o uluitoare și plăcută durere pe care nu voia să o piardă, și încercă să se miște din nou.

— Nu te mișca, îi spuse el ușor. Așteaptă doar.

Harriet își obligă corpul, care tânjea să rămână

nemișcat și Lewis încremeni și el, concentrându-se doar la a menține presiunea pe punctul ei G. Știa că dacă va menține presiunea constantă suficient de mult, ea va termina cu siguranță. Încet, respirația ei se accelerează și gura i se deschise ușor în timp ce durerea se transforma în ceva mult mai măreț.

Acum era extaz și se răspândea încet în sus, prin tot pântecul ei. Apoi el văzu cum sfârcurile i se întăresc și știi că mult așteptatul orgasm era la câteva clipe distanță.

Pentru Harriet așteptarea, nemișcarea și întunericul cauzat de legătura de la ochi erau toate parte a uluitoarei senzații care o străbătea, apoi, fără veste, pulsul din spatele clitorisului ei se accelerează frenetic și întregul ei corp se abandonează, pregătit pentru momentul eliberării.

În timp ce ea ezita, în pragul orgasmului, Lewis strecură delicat o mână între fesele ei și apăsă cu vârful unui deget marginea anusului ei. Din nou apăsarea era fermă și constantă și din combinația cu apăsarea pe punctul ei G, rezultatul era incredibil.

În sfârșit, după toată așteptarea, corpul lui Harriet se lăsa copleșit de miile de senzații și de căldura arzătoare pe care orgasmul le provocă. Brațele și picioarele se zbată sălbatic cu mișcări necontrolate în momentul final al răsplății sexuale.

Gradat, undele orgasmului se potoliră și Harriet începu să respire mai normal, dar apoi, Lewis își lăsa degetul să alunece în anusul ei și să se rotească ușor pe pereții interiori ai acestuia, în așa fel încât undele tot mai slabe ale climaxului se înviorară din nou și încă un val de contracții pulsânde o străbătu. De data asta nu se mai abținu să își strige tare plăcerea, incapabilă să se mai poată controla în vreun fel, atât de prinsă era de senzualitatea propriului corp.

Când cel de-al doilea orgasm uriaș o străbătu, pereții vaginali ai lui Harriet se contractară cu furie și Lewis nu mai reuși să păstreze controlul. Se abținuse cât putuse de mult, calmând senzația pulsațiilor care îl strângeau, dar în final șoldurile lui se înfipseră furios și el se deșertă în ea, orgasmul lui continuând la nesfârșit, ca și cum ea îl seca și de ultimul strop de fluid.

Când ultima lui zvâcnire involuntară se stinse, Lewis se lăsă peste Harriet și ea își simți sânii striviți de pieptul lui în timp ce el o strângea ca și cum ar fi încercat o apropiere care era fizic imposibilă. Se agăță de el, încercând să-i spună că și ea dorea acea apropiere tot atât de mult ca și el.

Rowena și Chris îi priveau pe amândoi și în timp ce Rowena era geloasă pe Harriet, Chris era gelos pe Lewis. Ar fi vrut să o vadă zbătându-se și țipând după el așa cum o făcuse pentru cumnatul lui. Propria lui erecție era dureros de tare acum și era nerăbdător ca jocurile nopții să continue.

— Nu e momentul ca toți să luăm parte? întrebă el indiferent, ca să-și ascundă nerăbdarea de Rowena.

Lewis se rostogoli de pe Harriet și se întinse lângă ea cu o mână pe după umerii ei. Îi îndepărtă legătura de la ochi și când privirile li se întâlniră, a lui se împlânzi ca răspuns la privirea ei. Harriet zâmbi. Lewis nu; i-ar fi plăcut, dar nu era momentul și el o știa.

Privind-o pe Harriet cum zâmbește, Rowena își jură că se va asigura ca noaptea să se termine așa cum plănuise.

— Hai, Lewis, spuse ea dulce. Nu trebuie să fi zgârcit. Harriet a avut parte de satisfacție, așa că trebuie să ne lași și pe noi să o folosim.

— Ne vom folosi unii pe alții, răspunse Lewis. Harriet

face parte din grup, nu este punctul central.

— Mai că m-ai fi prostit, murmură Rowena, întorcând capul și vorbind doar pentru ca fratele ei vitreg să o poată auzi.

Harriet îi privea uluită.

— N-am fost niciodată...

Vocea i se frânse. Părea ridicol să spună că nu luase niciodată parte la o orgie, când petrecuse ultimele câteva ore lăsându-se stimulată și satisfăcută virtual de trei străini, dar în cazul ăsta ea fusese doar pasivă. Nu era sigură că putea să participe activ împreună cu ceilalți.

Lewis o privi gânditor.

— Care e problema, Harriet? Nu ne găsești atractivi?

— Ba da.

— Și nu ți-am oferit multă plăcere? întrebă Chris. Harriet încuviință.

— Atunci și tu trebuie să faci la fel, spuse Rowena. Nu-mi spune că încă mai ai inhibiții. Nu după ultima jumătate de oră.

Harriet voia să le spună că nu era o problemă de inhibiții, știa că le pierduse de mult. Era vorba de sentimente. Îi iubea pe Lewis, nu o iubea pe Rowena și nici pe Chris și asta însemna că era mai greu să se lase pradă senzațiilor. Răspundea mai ușor când emoțiile ei erau implicate. Chiar când Chris și Rowena o excitau știa că Lewis privea și sperase că asta îl stârnise. Să facă dragoste cu ceilalți doar pentru plăcerea lor nu avea să fie ușor.

— Nu mă dezamăgi, Harriet, murmură Lewis.

Ea zâmbi, știind în adâncul ei că nu va fi prea greu. Senzualitatea ei făcea ca, odată stârnit corpul ei din nou, să nu fie dificil, doar perspectiva o îngrijora.

— O să încerc, promise ea.

— Nu trebuie să rămânem în camera asta, nu-i așa?

întrebă Chris. Lewis scutură din cap.

— Bine, atunci să mergem!

O luă pe Harriet de mână și o scoase pe ușă, pe palier și în jos pe scări, oprindu-se la jumătate.

Rowena și Lewis erau chiar în spatele lor. Toți patru erau goi, dar în casă era cald și Harriet își dădu seama că începea să se simtă confortabil fără haine, mult mai indiferentă ca înainte.

Chris se sprijini cu spatele de perete.

— Întinde-te pe spate pe scări pentru mine, Harriet, spuse el.

Rowena izbucni în râs. Uluită, Harriet făcu ceea ce i se ceruse.

Chris se puse cu picioarele între coapsele ei și ea întinse în sus un picior în așa fel ca interiorul pulpei să se sprijine de exteriorul piciorului ei. El își ridică piciorul în sus, punând genunchiul pe aceeași treaptă cu capul lui Harriet.

Harriet văzu imediat ce intenție avea, căci erecția lui se legăna în fața feței sale. Întinse o mână și o lăsă să alunece de-a lungul membrului lui, în același timp Chris îndoindu-și piciorul din afară. Asta aduse penisul lui lângă gura lui Harriet și îi permitea totodată să îi stimuleze vulva cu tibia lui.

Brusc, Harriet se trezi extrem de excitată de întreaga experiență, își dădea seama că bărbatul o dorea cu disperare, că voia să termine la ea în gură și sentimentul de putere pe care i-l dădea asta acționa ca un afrodisiac pentru ea.

Își întinse limba sub sexul lui și își supse obrajii pentru a crea un vacuum la ea în gură. Apăsarea penisului lui Chris era intensă și picioarele lui tremurau din pricina efortului de a mai menține controlul câteva secunde

prețioase în timp ce gura ei catifelată și mâinile ușor ezitante îl lucrau.

Lewis rămase în picioare câteva trepte mai sus și se sprijini de perete în timp ce Rowena se freca de el, cu brațele pe după gâtul lui și sânii ei perfecți mângâindu-i pieptul.

Deși nu trecuse decât puțin timp de când ejaculase în Harriet, Lewis descoperi că senzația Rowenei sprijinită de el împreună cu imaginea lui Chris intrând și ieșind din gura lui Harriet îi produse din nou o erecție și o apucă pe Rowena de șolduri în așa fel încât să o simtă.

Brusc Chris icni și mult mai repede decât ar fi vrut se descarcă în gura lui Harriet. Ea înghiți lacom lichidul, bucurându-se de aroma de mosc și când el crezu că a terminat, ea îl atinse într-un punct de la baza coloanei care mai stoarse câteva picături din el. Scoase un icnet zguduit de ultimele contracții.

Rowena era hotărâtă să aibă și ea o satisfacție. Conștient de asta, Lewis coborî scările pe lângă Chris care se sprijinea sfârșit de perete și pe lângă Harriet, după care intră în salonul mare. Rowena, care îl urmăse, se întinse pe vârfuri ca să îl sărute, dar el o dădu la o parte și începu să tragă pernele mari de pe scaune pe podea.

Până când ceilalți doi li se alăturară, podeaua era acoperită și Chris, cu un hohot de râs, se aruncă pe suprafața moale. Lewis o direcționează și pe Rowena și amândoi se așezară față în față cu fratele ei vitreg. Rowena se lăsă pe spate, sprijinită și de pieptul soțului ei și acesta se sprijini într-un cot înainte să își plimbe celălalt braț de-a lungul ei, zăbovind la cele mai sensibile zone până când mâna i se opri pe coapsa ei. Îi trase apoi piciorul peste al lui în așa fel ca sexul ei se fie complet expus privirii lui Chris.

Harriet stătea în prag și privea. Vedea cum mâna lui Chris se îndreaptă spre

Rowena, pentru ca apoi degetele lui să îi despartă labiile mari și a putea să-și aplece capul și să-și folosească limba ca să le despartă și pe cele mici. Lewis își ridică privirea spre Harriet.

— Hai și tu, îi spuse zâmbind. Stai la capul Rowenei. Sunt sigur că sânii ei au nevoie de puțină atenție.

Harriet ezită o secundă, dar apoi, antrenată de excitația celorlalți trei, făcu ce i se ceruse. Atinse ușor vârful întărit al sânelui ei drept și Rowena oftă.

— Nu așa! Mai tare. Nu îmi plac mângâierile fine acolo.

Harriet mări presiunea și imediat sfârcurile mari ale Rowenei se ridicară ca două vârfuri gemene și limba lui Chris se mișcă în sus și în jos pe culoarul dintre labiile ei mici cu o mișcare fină care o făcea să geamă de plăcere.

— Folosește-ți gura, îi sugeră Lewis lui Harriet.

Își lăsă capul în jos, luă unul dintre sfârcuri între buze și începu să-l sugă.

— Mușcă-l cu dinții, continuă Lewis. Nu are rost să umbli cu finețuri, nevasta mea nu le apreciază.

Cuvintele lui o excită pe Rowena, care începu să se frece de fața lui Chris. Limba lui zăbovi în ea pentru o clipă, după care trase o urmă pe pelvisul ei înainte de a se reîntoarce în valea ei umedă și alunecoasă.

Harriet așteptă câteva secunde, apoi brusc mușcă sfârcul prizonier între buzele ei. Rowena gemu când fu brusc străbătută de o undă de extaz, iar când Rowena își împinse și mai sus sânii, Harriet o mușcă din nou.

În același timp, Chris își lăsă dinții să zgârie ușor clitorisul surorii sale vitrege și pe loc, aceasta atinse orgasmul care o zgudui violent câteva secunde. Harriet

dădu drumul sfârcului celeilalte femei și privi cum corpul i se cutremură. Găsi acest lucru insuportabil de excitant și brusc dori să i se dea din nou atenție.

Chris, ridicându-și capul dintre coapsele Rowenei, ghici din expresia lui Harriet ce simțea și, ridicând-o în picioare, o trase în partea cealaltă a camerei și o puse să stea lângă unul dintre scaune. O aplecă apoi cu fața în jos peste unul din brațe, cu capul atârnat în spațiul unde se aflate perna și, înainte ca ea să aibă timp să protesteze, mâinile lui erau pe fundul ei și îi separau cele două fese.

Odată ce fu complet expusă, Rowena întinse cu mâna gel lubrifiant peste tot în jurul intrării în rectul ei, lăsându-și din când în când un deget mic să alunece înăuntru, apoi se trase înapoi și privi cum Lewis, acum erect din nou, se poziționează în spatele fetei.

Harriet își ținu respirația. Știa ce urma să se întâmple, dar nu și cine i-o va face.

Când Rowena se ghemui în fața scaunului și începu să îi maseze sânii, Harriet încercă să întoarcă puțin capul, ca să vadă care dintre cei doi bărbați va fi, dar Rowena o prinse de păr și o ținu cu fața în jos.

— E o surpriză, șopti ea. Mă aștept să sperii că e Chris. Lewis este atât de mare, nu-i așa? Nu că aş avea ceva împotriva. Mie îmi place durerea, dar oarecum cred că ție nu.

Lewis nu putea să audă ce spunea soția lui, dar simți cum Harriet înțepenește sub mâinile lui și știu că acum se teme de el. Înjurând în barbă, își lăsă una din mâini să alunece sub ea în așa fel încât să poată să se joace cu clitorisul ei, bătând ușor cu vârful degetelor în zona din jurul lui până când ea se umezi de excitație și mușchii i se relaxară.

Acum putea să își lase sexul lui umflat și purpuriu să

se sprijine de acea mică deschidere care se ițea invitându-l și își roti coapsele ca să o încurajeze să se deschidă și mai mult. Dar în continuare cea mai secretă dintre intrări rămânea închisă în fața lui. Se opri, nesigur dacă să continue sau nu, dar atunci Rowena și Chris schimbă locurile și, în timp ce Chris mângâia sânii care se legănau, Rowena lăsa să-i alunece un deget bine uns în rectul soțului său, împingând până când reuși să-i maseze prostata.

Imediat el se simți năpădit de senzații atât de intense, care aproape că grăbiră ejacularea și, fără să se mai gândească, Lewis se împinse orbește înainte, corpul lui hotărât să-și obțină propria satisfacție.

În ciuda lubrifierii și a stimulării care o precedase, această intruziune violentă o făcu pe Harriet să scoată un țipăt, simțind șoc și durere în același timp. Penisul lui Lewis era atât de mare, încât părea să o deschidă pe Harriet mai mult decât putea să îndure trupul ei, așa că încercă să se îndepărteze de el.

Lewis o apucă de șolduri și o ținu pe loc, încetinind puțin ritmul, iar Chris apăsă pântecul lui Harriet. Apăsă și îi dădu drumul de câteva ori, după care mâna lui coborî chiar deasupra osului ei pubian. Apoi repetă procedeul și Harriet simți cum fiori de plăcere îi inundă pântecul și, când degetele lui Chris coborâră și îi despărțiră firele din părul pubian, el își ținu dosul mâinii în continuare apăsător peste vezica ei.

Harriet simți că va exploda de plăcere. Pântecul îi ardea, clitorisul îi pulsa, iar mișcările aproape dureroase din rect începeau acum să-i trimită spasme înnebunitoare în tot trupul.

În clipa aceea, Lewis ajunsese la orgasm și în timp ce se împingea în ea, revărsându-și sămânța pentru a doua

oară în seara aceea, Harriet se apropie și ea de orgasm, simțindu-și mușchii cum se contractă în timp ce savuroasa senzație de plinătate se intensifica tot mai mult până când o copleși cu totul.

Epuizată, se rostogoli de pe brațul scaunului și se întinse pe podeaua acoperită de perne, cu Lewis lângă ea, în timp ce Rowena și Chris se uitară unul la altul cu o lucire stranie de dorință în privire.

— Ce v-ar plăcea să vă facem? întrebă Chris.

Lewis se uită cu interes la soția sa. Toți, în afară de Harriet, știau că în seara aceea avea loc scena finală a filmului. Deciseseră cu mult timp în urmă că, după o noapte lungă de jocuri sexuale, va veni și deznodământul poveștii.

Noaptea ca aceea schimbau sentimentele și percepțiile oamenilor. Uneori renunțau la vechi iubiri și făceau loc pentru unele noi; alteori decideau că nu mai voiau să trăiască la fel de periculos ca înainte, alegând în schimb siguranța unei singure relații. Lewis habar n-avea ce gândeau cu adevărat Rowena și Chris. Cât despre Harriet, fata fără nume din film, sentimentele ei nu fuseseră niciodată luate în considerare. Acum Lewis înțelegea mai bine. Harriet schimbase întreaga intrigă, dar el trebuia să accepte lucrul ăsta. În caz contrar, nu mai putea spune că filmele lui reflectau viața. Oricât de mult și-ar fi dorit o schimbare, lucrurile stăteau cum stăteau. Rowena mai avea această ultimă șansă de a reconfigura finalul.

— Cred că mi-ar plăcea să mergem toți la saună, zise Rowena. E locul meu preferat.

— Eu n-am fost niciodată la saună, spuse Harriet cu nevinovăție.

— Atunci, va fi cu atât mai interesant pentru tine,

zise Chris cu tandrețe, imaginându-și deja cum va arăta Harriet când va ieși din încăperea cu aburi și va vedea ce o așteaptă.

Lewis dădu aprobator din cap. Era mulțumit că avusese inspirația de a monta camere de filmat în majoritatea încăperilor. Singura înregistrare care îi lipsea era scena de sex de pe scări, dar aceea îi era atât de bine impregnată în minte, încât nu mai era nevoie de camere de filmat.

Chris cuprinse mijlocul lui Harriet și o strânse afectuos.

— O să-ți placă, o asigură el.

Harriet nu-l credea. Prea multă dorință înăbușită se simțea în vocea lui, dar Harriet nu înțelegea ce era atât de nemaipomenit acolo; Ella mergea la saună regulat și mereu încerca să o convingă pe Harriet să vină și ea, spunându-i că se va simți ca nouă.

Toți patru trecură pe lângă piscină și intrară pe niște uși din capăt. În fața lor era o cabină mare, cu ferestre fumurii, în fața căroră Harriet ezită.

— E din cauza aburului, îi spuse Lewis. La început o să ți se pară foarte cald, dar te vei obișnui. Sunt băncuțe de lemn pe care să ne așezăm.

Rowena intră prima, urmată de Harriet. Căldura sufocantă o izbi, făcând-o să tușească, dar bărbații erau în spatele ei și o zoriră să intre înainte să apuce să protesteze.

Aburul se învârtejea în jurul lor și nu-și dădea seama unde erau băncuțele de care pomenise Lewis. Apoi îi simți brațele pe șoldurile ei în timp ce o conducea spre una dintre băncuțe, apăsând-o pe umeri în timp ce Harriet se așeza, ca să nu se lovească de cea de deasupra.

Harriet se lăsă pe spate. Sudoarea i se scurgea

printre sâni și pe coaste. Tot trupul îi era acoperit de transpirație și respira cu greutate.

— Nu ți se pare că ești în al nouălea cer? întrebă Rowena, aflată deasupra lui Harriet.

— Nu prea, mărturisi Harriet. E prea cald.

— O să te răcorești imediat în camera de alături! râse Chris și Harriet simți cum mâna lui o prinde de gleznă și-i mângâie gamba.

Deasupra ei, Rowena scoase un oftat de plăcere și Harriet își dădu seama că probabil Lewis stătea lângă soția lui, fiindcă auzea zgomotul trupurilor lor lipite și murmurul moale al vocii lui.

Când mâinile lui Chris începură să-i mângâie sâni, Harriet era prea amețită de căldură să reacționeze, dar în mod uimitor, sfârcurile ei se treziră la viață și, încurajat, Chris își îngropă fața umedă între ele și începu să le dea târcoale cu nasul.

— E timpul să mergem în camera cealaltă, strigă Lewis.

Harriet simți o mare ușurare și îl lăsă pe Chris să o conducă prin abur și pe o altă ușă în cabina de alături. Aerul rece o izbi. Șocat a de schimbarea bruscă de temperatură, își strânse brațele pe lângă corp și pielea i se făcu de găină.

În celălalt capăt al cabinei era o cadă, dar nu era plină cu apă, ci cu zăpadă. Harriet o privi uluită, în timp ce Rowena sări în cadă și începu să se joace cu fulgii de zăpadă, râzând din toată inima.

— De ce nu intri și tu, Harriet? întrebă Lewis, uitându-se la ea cu o privire impenetrabilă.

Numai gândindu-se la ce îi cerea Lewis, lui Harriet începură să-i clănțâne dinții.

— Nu cred că pot, zise ea.

— E ceva obișnuit în Finlanda, o asigură el. Crede-mă, odată ce prinzi curaj să intri, e foarte revigorant.

Chris stătea lângă cadă și aștepta. Zâmbind, Rowena nu-și lua ochii de la Harriet care tremura din toate încheieturile. Dacă ea nu ar fi fost atât de entuziastă, dacă nu și-ar fi exprimat fățiș bucuria, atunci Harriet cu siguranță ar fi refuzat jocul și ar fi plecat, dar atitudinea Rowenei o îndemna să participe și ea.

— Bine, zise ea hotărâtă, după care sări în zăpadă.

Pentru o clipă, simțind atingerea înghețată pe pielea ei fierbinte și transpirată, efectiv i se tăie respirația.

Cei doi bărbați începură să le dea târcoale celor două femei din cadă. Lewis se ocupa de soția lui, frecând-o cu zăpadă pe sâni și pe pântec și trecându-și mâna printre coapsele ei ca să-i astupe sexul cu zăpadă, în timp ce Rowena oftă voluptuos, revenindu-și treptat după șocul trecerii de la arșița din saună la zăpada înghețată.

Chris se ocupa la fel de asiduu de Harriet. Mai întâi, ea îl evită, dar apoi o văpaie îi cuprinse trupul, iar când Chris o întoarse cu fața în zăpadă și începu să-i treacă un bulgăre de-a lungul spinării, Harriet simți cum fiecare particică din ea vibrează și își dădu seama că e mai plină de viață ca oricând.

— E rândul nostru, zise Chris, iar cele două femei ieșiră ca să le facă loc, după care începură să-i frece cu zăpadă.

Harriet și-a umplut palmele cu zăpadă, apoi și le-a trecut peste penisul lui Chris, în sus și-n jos, în timp ce el gâfâia de excitație și încerca să-i apuce sâni, ciupindu-i sfârcurile și provocându-i fiori de plăcere.

— Cum de nu se topește zăpada? întrebă Harriet.

— Cada asta e ca o ladă frigorifică, îi explică Rowena. Am plătit o avere pentru ea, dar face toți banii.

Privi trupul lui Harriet.

— Se pare că ești de acord. Sper să-ți placă la fel de mult și ultima parte!

— Credeam că aici e finalul, spuse Harriet. Ella nu mi-a zis niciodată că ar mai urma ceva.

— Păi, Ella asta a ta nu știe chiar totul, râse Rowena.

Lewis și Chris ieșiră din cadă și le fugăriră pe cele două femei până la piscină.

— Așezați-vă cu fața în jos pe șezlonguri, zise Chris, făcând să apară două măști pentru ochi. În astfel de ocazii, întotdeauna doamnele au întâietate.

Legate la ochi, Harriet și Rowena se întinseră pe șezlongurile de lemn, de pe care pernele fuseseră luate. Lemnul tare îi strivea sâniilor lui Harriet, deja greu încercați de experiența de la saună, dar nu se plângea pentru că o simțea pe Rowena de-a dreptul încântată de poziția în care stătea.

Atmosfera de la piscină era cât se poate de plăcută și Harriet începu să se relaxeze treptat după alternanța de căldură și frig dinainte. Își simțea membrele grele, iar întinericul din spatele măștii o îndemna la somn.

Cu gândul la Lewis și la ce se petrecuse de-a lungul nopții, era gata să adoarmă, când întreg trupul i se contractă, simțind o arsură neașteptată pe fese. Își reveni brusc din amorțeală și se mișcă în șezlong.

— Nu te mișca, zise Chris, chicotind. Urmează partea cea mai tare.

Simți din nou o arsură, de data aceasta pe coapse, și își adună picioarele ca să se apere.

— Ce faci? icni ea și în același timp auzi cum ceva plesnea și pielea Rowenei.

— E doar o nuielușă! zise Chris. Îți pune sângele în mișcare.

Cu siguranță el era un expert în astfel de lucruri pentru că fiecare plesnitură atingea o altă parte a trupului până când Harriet simți că toată pielea îi luase foc. Se zvârcoli pe lemnul tare al șezlongului.

— Întoarce-te, îi zise Chris și din voce îi răzbătea clar excitarea.

O parte din Harriet n-ar fi vrut să facă asta. Simțea că era momentul să refuze, să arunce cât colo masca de ochi și să iasă din încăpere, dar auzind chicotelile lascive ale Rowenei, își dădu seama că și trupul ei reacționa la fel.

Prima plesnitură fusese de-a dreptul neplăcută, aproape dureroasă, dar acum situația era alta și tremura de nerăbdare, supusă plăcerii pe care gândul la Lewis o trezise în ea. Încercă să-și imagineze cum ar fi micile lovituri peste sânii ei sensibili și peste pântec, așa că se întoarse și Chris îi privi trupul zvelt și se simți coplesit de dorință.

Lewis se opri o clipă, în ciuda protestelor Rowenei, și se uită scurt la cumnatul lui, cel care nu-și putea masca dorința de pe chip, dar, când se simți privit, se uită la rândul lui sfidător.

— Te distrezi? îl întrebă sec Lewis.

— Foarte mult, răspunse Chris, și Lewis văzu cum tânărul blond își ridică brațul în aer, apoi îl coborî brusc, plesnind-o pe Harriet peste abdomen.

Lovitura o făcu să tresară, dar sfârcurile i se întăriră vizibil și, în timp ce urmele de pe piele erau tot mai evidente, își împingea pântecul în sus, cerșind mai mult.

Chris atâta aștepta și Lewis și-a întors privirea, iritat atât de excitarea lui Chris, cât și de răspunsul prompt al lui Harriet. Începu să o lovească tot mai tare pe Rowena și ea scânci de plăcere, oferindu-și fesele cabrate.

Harriet era în al nouălea cer. Sânii ei tânjeau după

nuielușă, dar Chris continua să nu-i bage în seamă până când Harriet și-i cuprinse cu mâinile și-o oferă ca pe o ofrandă.

Când o văzu cum îl imploră să o lovească așa cum îi plăcea lui cel mai mult, Chris simți nevoia să o aibă pe loc, fără să mai țină cont de părerea celorlalți. Nu-i mai păsa de scenariu, pur și simplu o dorea pe Harriet, dar mai întâi îi făcu pe plac plesnind-o unde aștepta ea. Precizia loviturilor stârni în Harriet un brusc și neașteptat orgasm, care o făcu să rămână nemișcată, cu brațele date în lături.

Atunci, Chris își ieși din minți. Se repezi asupra ei, frecându-se de pielea ei înroșită și mușcând-o ușor de gât și de umeri. Harriet, pierdută în beznă și plăcere, fu total surprinsă. Încercă să-l împingă pentru că nu asta nu era ceea ce își dorea ea, dar Chris era de neoprit, își strecură mâna sub ea și Harriet îi simți degetele mișcându-i-se frenetic între fese. Apucându-l de umeri, încercă să-și adune picioarele, dar acolo dădu peste coapsa lui și simțea cum e gata să o pătrundă. Chris era greu și necruțător, preocupat de propria plăcere, nu mai ținea cont de Harriet.

— Oprește-te! strigă Harriet. Nu te vreau. Dă-te jos.

Lewis, care trecea nuielușa peste interiorul coapselor Rowenei, fu brusc alertat de ceea ce se întâmpla. Lăsa nuielușa și se duse spre ei.

— Ce naiba crezi că faci? îl întreabă pe Chris.

— Îi place, murmură acesta, încă luptându-se să deschidă fesele lui Harriet.

— Dă-te jos de pe ea, îi ceru Lewis pe ton plin de dispreț. Nu poți niciodată să faci ceea ce ți se spune?

— Nu e a ta, zise Chris gâfâind, apăsând umerii lui Harriet.

— Nici a ta, răspunse Lewis cu răceală. Harriet își

aparține doar sieși. Acum dă-te jos.

Rowena își smulse masca de ochi, se ridică și se uită la fratele ei vitreg.

— Ce faci? ți-pă ea, nevenindu-i să creadă. Nu făcea parte din scenariu. Chris o privi pe sora lui amețit de frustrare sexuală.

— Vreau s-o fac în felul meu. Vreau s-o aud cum ți-pă așa cum ți-pi tu pentru mine. Vreau...

— Prostule, zise Lewis disprețuitor. Nu e ca sora ta vitregă. Orice idiot și-ar fi dat seama singur.

— Ba este! stăruie Chris. Îi place nuielușa, îi place durerea, îi place...

— Provoacă-mi durere *mie*, spuse Rowena blând. Vino aici, Chris. Vreau să-mi provoci durere acum. Te rog, am nevoie de tine.

Harriet stătea nemișcată, mai șocată de ceea ce auzea decât de ceea ce i se întâmplase de când venise în casa aceea. Vorbeau de parcă ar fi fost într-o piesă sau într-un film, nu în viața reală. Cât despre Chris, nu-și putea imagina că se gândise că ea și-ar fi dorit ceea ce el și Rowena luceau împreună.

Lewis își studie soția. Rowena își ținea brațele întinse spre fratele ei vitreg și nevoia ei era evidentă. Foarte încet, Chris se ridică de pe Harriet și se duse împleticindu-se spre Rowena.

— Poți să-mi faci orice vrei, îi șopti ea. Du-mă în camera ta. Vreau să-mi faci tot ce-ți trece prin cap. Du-mă în zone în care n-am mai fost niciodată până acum. Eu am nevoie de tine, Chris; nu ea. E la fel ca Lewis.

— Dar dacă ar fi a mea, tu ai putea rămâne cu Lewis! protestă Chris. Atunci am fi amândoi liberi. Nu asta ai vrut?

Rowena scutură din cap.

— Ceea ce am crezut că vreau și ceea ce am cu adevărat nevoie sunt două lucruri diferite.

— Dar eu o vreau pe Harriet! protestă Chris. Rowena îl privi ținută.

— Nu poți! Nu înțelegi? Nu e ca noi și nu va fi niciodată.

— Mă voi schimba. Voi fi așa cum vrea ea. Mă excită, Rowena. Reacțiile ei sunt atât de senzuale - e atât de deschisă la noi experiențe, încât face totul și mai excitant. E ca și cum mi-aș începe din nou viața sexuală.

Rowena se uită la soțul ei cu o privire uluită.

— Nu se poate să o vreți amândoi pe Harriet! exclamă ea îngrozită. Lewis zâmbi pervers.

— De ce nu? Nu ți-am promis niciodată un final fericit.

Capitolul zece

Harriet încă nu înțelegea ce se întâmplă. Se întoarce spre Lewis.

— Cum adică, „un final fericit”?

Furioasă, Rowena decise să-i atace pe amândoi bărbații în felul în care i-ar afecta cel mai tare, adică spunându-i lui Harriet adevărul.

— Doar nu ți-ai imaginat că soțul meu e îndrăgostit de tine, nu-i așa? zise ea batjocoritor. Nu e îndrăgostit de nimeni. Lewis trăiește pentru munca lui și tu ai fost doar o parte din ea.

— Dar n-am muncit deloc pentru el, protestă Harriet. Am scris doar câteva scrisori și am dat câteva telefoane. Tu m-ai angajat.

— Când te-am *angajat* n-a fost ca să scrii scrisori stupide pentru noi. Ai fost aleasă pentru că Lewis te-a găsit atrăgătoare și foarte potrivită pentru rolul de pion

inocent.

Nimic nu avea sens pentru Harriet, care nu înțelesese niciun cuvânt din ce spusese Rowena.

— Lewis n-a fost de față când am dat interviul, protestă ea.

— Ba da, privea prin una din oglinzile lui false. Sunt sigură că le știi, la urma urmei ați folosit una ca să vă uitați la mine și la Chris, nu-i așa?

— De unde știi? șopti Harriet, ținându-și respirația. Rowena râse.

— Pentru că totul făcea parte din scenariu, draga mea!

— Ce scenariu? Nimic din ce spui n-are sens.

— Filmul lui Lewis, cel în care trebuie să joc, este despre un frate și o soră care sunt îndrăgostiți unul de altul. În film, sora se căsătorește cu soțul, dar continuă relația cu fratele ei. Atât acesta, cât și femeia vor ca relația să se termine, dar ea este prea prinsă în senzualitatea întunecată a idilei sale incestuoase. Până aici ai înțeles?

Harriet dădu din cap. Ceea ce auzea începea să capete înțeles, îngrozind-o.

— Bine. Deci, Lewis a avut ideea strălucită de a transpune filmul în viață și de a scrie scenariul pe măsură ce evenimentele aveau loc. Aveam distribuția perfectă, în afară de un ingredient esențial - cealaltă femeie. Lewis considera că era nevoie de cineva din afară, de un catalizator, astfel ca prezența tinerei femei să oblige toate personajele să-și reconsidere viețile. Desigur, ca să funcționeze, amândoi bărbații trebuiau să aibă o relație sexuală cu ea, ceea ce Lewis a făcut cu prea multă convingere, mă tem, după care eroina avea să decidă pe care dintre ei îl dorea mai mult. Eu urma să aleg între Chris și Lewis după ce aveam să-i văd pe fiecare cu tine.

Acum înțelegeți?

Harriet îl privi țintă pe Lewis.

— Așadar, nicio clipă n-ai simțit nimic pentru mine? Jucai farsa asta doar pentru ca filmul tău să fie mai veridic, nu-i așa?

— Se numește *cinema verité*, zise Chris, vrând să-i explice.

— Eu îi spun o farsă ieftină, dezgustătoare, spuse Harriet furioasă. Cum îndrăzniți să aduceți pe cineva la voi în casă și apoi să vă folosiți de acea persoană fizic și emoțional pentru propriul vostru interes? N-aveți niciun pic de conștiință?

— Nu prea, recunosc Lewis. Harriet sări în picioare.

— Vă urăsc pe toți. Cred că sunteți bolnavi și dacă asta se numește artă, atunci nu vreau să am nimic de-a face cu ea. Sper ca filmul ăsta să fie un eșec și să nu mai lucrați niciodată.

Lewis întinse brațul și o prinse de încheietură.

— Nu înțelegeți, Harriet? Ai schimbat totul. Ceea ce spune Rowena e adevărat, dar odată ce ai venit aici, odată ce am ajuns să te cunosc, nimic n-a mai fost așa cum am plănuțit.

— Adevărat? Ce dezamăgitor pentru tine!

— Nu, nu a fost. Harriet, chiar simt ceva pentru tine. Sigur, prima dată când team dus în pat a fost doar ca să urmez scenariul, dar odată ce am fost împreună și am făcut dragoste, lucrurile s-au schimbat. Am încercat să mă conving că nu era așa, că mă prinsese rolul, dar în adâncul meu știam încă de pe atunci. Nu vreau să te pierd, Harriet. Însemni pentru mine mai mult decât a însemnat vreodată o femeie.

— După cum spune soția ta, asta nu e mare lucru, i-o întoarce Harriet. Spune-mi, în continuare munca ta e pe

primul loc?

— Nu! protestă el și Rowena își ținu respirația, uluită. Harriet, dacă pleci, voi veni după tine. Nu te pot lăsa să ieși din viața mea. Acum, când l-am văzut pe Chris pe tine, mi-a venit să-l omor. Iar când v-am văzut mai devreme pe scări, a fost chinuitor, fiindcă simțeam că trebuia să fii cu mine. Nu mai voiam ca lucrurile să se desfășoare așa.

— Dar ai continuat, nu? îi reaminti Harriet. Nu te-ai oprit și nu mi-ai spus adevărul.

— Se întâmplau prea multe, nu puteam. Dar acum s-a terminat, putem să...

— S-a terminat de tot, zise Harriet, luptându-se cu lacrimile. N-o să te iert niciodată pentru ce mi-ai făcut. Și acum vreau să plec.

— Așteaptă! interveni Chris. Dă-mi voie să vin cu tine. Aș putea să te învăț atâtea. Vom fi fericiți împreună odată ce vei accepta adevărul despre tine. Știi că ești fascinată de mine, îmi dau seama de asta după reacțiile tale. Nu renunța tocmai acum, când ești pe cale să afli cine ești cu adevărat.

— Niciunul dintre voi habar n-are ce e adevărul, replică Harriet. Nu trăiți în lumea reală și n-o veți face niciodată.

Se grăbi să plece, lăsându-i pe cei trei privindu-se în tăcere.

Sus în camera ei, Harriet începu să-și arunce hainele în valize, cu inima bubuindu-i în piept de groază și ușurare în același timp. Știa că nimic din ce îi spusese nu schimbase lucrurile, că era în continuare obsedată de Lewis, așa cum pretindea și el să fie de ea, dar habar n-avea cum va mai putea să aibă încredere în el vreodată, chiar dacă vorbise serios când îi spusese că va veni după

ea.

Cât despre Chris, se cutremură la ideea de a-și petrece restul vieții alături de el, deși își dădea seama că o parte din ea, care începea să iasă la iveală, simțise plăcere alături de Chris. Dar nu-l iubea, iar conștientizarea faptului că îl iubea în schimb pe Lewis făcea ca trădarea lui să fie și mai cumplită.

În dormitorul Rowenei, cei doi soți stăteau pe pat. Lewis privea tăcut pe fereastră, iar Rowena își ținea capul în mâini.

— Cum de a ieșit totul atât de prost? se plânse ea cu amărăciune.

— N-a ieșit prost, zise Lewis aspru. S-a întâmplat așa, pur și simplu. Niciodată n-a fost vorba de un final bun sau prost.

— Dar cum rămâne cu mine? întrebă ea. Eu trebuia să fiu eroina principală. Dacă îți imaginezi că o să joc într-un film în care îi pierd pe amândoi bărbații din cauza unei fete englezoaice naive cu picioare lungi, te înșeli amarnic.

— Atunci, nu vei fi vedeta, zise el sec. Cine o va juca pe Harriet va fi vedeta. Cuprinsă de furie, Rowena azvârli cu o carte spre el. Îi lovi în ceafă, iar Lewis se întoarse spre ea, cu o privire periculos de întunecată.

— Tu ai început toate astea, spuse el încet. Dacă îți aduci aminte, tu m-ai implorat să fac filmul ăsta. „Vreau să mă eliberez de Chris”, te plângeai, iar eu te-am crezut. Dar nu era adevărat, nu-i așa? Nu voiai deloc să te eliberezi de el, voiai doar să mă umilești. Tot timpul ai știut că vei rămâne cu Chris. Finalul ăsta ți-l imagineai, dar Chris a stricat totul când s-a lăsat atras de Harriet.

— Dar am vrut să mă eliberez de el! protestă Rowena.

— Ești o actriță lamentabilă și o mincinoasă

lamentabilă. Când mă uit la înregistrări, fața ta te trădează și, de cele câteva ori când ți-am văzut expresia, mi-am dat seama că cel mai mult te interesa Chris.

— Ce înregistrări?

— Doar nu crezi că în seara asta am înregistrat totul în minte, nu? Am filmat totul și am de gând să mă uit cu atenție la înregistrări. Apoi o să i le trimit lui Mark și o să-i spun finalul.

— Ce se va întâmpla cu noi toți? întrebă Rowena disperată. Lewis ridică din umeri.

— Sincer, în clipa asta nu-mi pasă.

— O iubești cu adevărat pe Harriet? întrebă Rowena, nevenindu-i să creadă. Lewis oftă.

— Cred că da. În mod sigur, nu-mi pot imagina viața fără ea.

— Dar de ce? Aveam o viață bună împreună, nu-i așa? Și suntem în același domeniu, vorbim aceeași limbă. Harriet nu va înțelege munca ta. Va fi geloasă.

— Și eu am fost gelos pe Chris – asta nu înseamnă că o vreme căsătoria noastră na funcționat.

— Dacă ai fost gelos, înseamnă că m-ai iubit! exclamă Rowena.

— Nu, orgoliul meu era rănit. Niciunui bărbat nu-i place să vadă că soția lui preferă să facă dragoste cu altcineva, mai ales când e vorba de fratele ei vitreg.

— Nici măcar nu e frumoasă!

— Da, nu e atât de frumoasă ca tine, recunosc Lewis. Ești incredibil de sexy, Rowena, dar în adâncul tău, nu cred că-ți place atât de mult sexul pe cât spui. Oricum, nu genul de sex care-mi place mie.

— M-am căsătorit cu tine doar pentru că erai chipeș și faimos, spuse Rowena cu ranchiună. Și ai dreptate, felul tău de a face dragoste nu mi s-a potrivit niciodată, dar

atâta timp cât îl aveam pe Chris, era bine. Acum filmul tău nenorocit a stricat totul. Spui că nu poți trăi fără Harriet – ei bine, nici eu nu pot trăi fără Chris. Nu-mi pasă de actorie, nu cred că voi mai vrea să fac vreun film vreodată, dar trebuie să-l am pe Chris. Am nevoie de senzațiile pe care mi le dă, de excitarea pe care tu nu ai înțeles-o niciodată.

— Ba da, am înțeles-o, zise Lewis. Doar că nu e stilul meu. Ca variație, da, dar nu tot timpul.

— Atunci ar fi mai bine să scăpăm unul de celălalt. Din păcate, Chris a decis că o vrea pe Harriet, iar Harriet nu te vrea pe tine.

— Harriet mă voia, până te-ai hotărât tu să-i spui adevărul, zise Lewis furios. Rowena zâmbi răutăcios.

— Nu-mi spune că ți-ai fi început relația cu o minciună. Ar fi fost complet imoral!

— Orice s-ar întâmpla, suntem terminați amândoi! zise Lewis, ridicându-se.

— Și cine va juca în filmul tău?

— Crede-mă, odată ce scenariul va fi gata, nu voi avea nicio problemă cu distribuția. Nu mai ești capul de afiș. Îți făceam o favoare.

Rowena îl privi disprețuitor.

— Din câte se pare, e o favoare de care m-aș fi putut lipsi.

— Asta e interesant la o aventură ca asta. Trebuie să recunosc, nici eu nu mi-aș fi imaginat o asemenea întorsătură de situație.

— Ai grijă să-i mulțumești lui Harriet înainte să plece. Sunt sigură că va aprecia dacă-i spui cât de mult a contat ajutorul ei.

Lewis ieși trântind ușa.

Harriet tocmai își închidea ultima valiză, când auzi o

bătaie în uşă. Inima i se opri în loc imaginându-şi că dincolo de uşă ar putea fi Lewis. În ciuda a tot ce se întâmplase, ştia că îşi dorea să-l mai vadă pentru o ultimă dată.

— Intră, zise ea. Chris îşi făcu apariţia.

— Chiar pleci? o întrebă.

— Da, zise Harriet sec şi-i veni să plângă văzând că nu era Lewis.

— Mi-ar plăcea să ne mai vedem.

— Nici vorbă. Nu vreau să te mai văd. Se apropie de ea şi o cuprinse de umeri.

— Ştii că te excit. Mai devreme, la piscină, ţi-a plăcut la nebunie când te plesneam cu nuieluşa. Şi ăsta e doar începutul, Harriet. Aş putea să te învăţ mult mai multe.

— Sunt sigură că e aşa, dar nu vreau să mă înveţi nimic.

— Dar trupul tău vrea. Ți se întăresc sfârcurile numai gândindu-te, şopti el, coborându-şi mâinile pe sânii ei acoperiţi de un bumbac fin.

— Bine, dacă ții morțiș, recunosc, zise Harriet. Poate că ai dreptate, poate că ce faci tu mă excită, dar nu vreau ca *tu* să faci acele lucruri.

— Îl preferi pe Lewis, nu-i așa? Harriet rămase tăcută.

— N-o să te lase niciodată să-ți explorezi latura întunecată. Așa cum n-a lăsat-o nici pe Rowena, de aceea ea avea nevoie de mine.

— Nu e deloc așa! strigă Harriet, supărată pe toată lumea, dar mai ales pe propriul ei trup, care o trăda tocmai acum. Tu și Rowena sunteți legați prin mult mai mult decât atât. Nu puteți trăi unul fără celălalt. Chiar dacă te-aș iubi, ceea ce nu e cazul, nu mi-ai rămâne fidel. Te-ai întoarce mereu la sora ta vitregă, pentru că nu sunteți două trupuri,

ci două jumătăți ale aceleiași trup. Mi-am zis asta din prima clipă când v-am văzut împreună. Ți place sau nu, Chris, tu și Rowena sunteți de nedespărțit și nimeni în afară de ea nu te va aprecia așa cum meriți. De ce nu accepți asta? Ochii lui albaștri o priviră ținută.

— Poate că mi-e frică de ceea ce ne-am putea face unul altuia, zise el în cele din urmă.

— Amândoi vă hrăniți din frică. Asta vă stimulează în tot ceea ce faceți. Gândește-te bine, Chris. După ce m-ai învățat tot ceea ce știi, ce ne-ar mai rămâne de făcut? Nu e doar sex, sunteți legați emoțional pe viață. Nevoile și dorințele voastre sunt aceleași – nimeni nu va putea să vă satisfacă așa cum o faceți voi înșivă.

— Vrei să spui că nu ești pregătită să fii atât de deschisă ca Rowena în privința sexualității tale, zise el, pierzându-și răbdarea.

— Nu, zise ea liniștită, nu asta am vrut să spun. Cred că am ajuns să mă cunosc foarte bine acum, dar dacă tu crezi că asta am vrut să spun, atunci treaba ta. Ideea e că tu și Rowena sunteți făcuți unul pentru celălalt și cu asta basta. Poate că n-o să fiți mereu fericiți împreună, dar ați fi mult mai nefericiți unul fără altul.

Chris îi dădu drumul. Se opri lângă ușă.

— Am crezut că ești specială, dar nu ești. Ești cât se poate de obișnuită și m-aș plictisi de tine după câteva săptămâni. Sper doar ca Rowena să mă ierte.

— Stai liniștit, zise Harriet, întorcându-i spatele. Rowena știe foarte bine că nu poate trăi fără tine. Și acum te rog să ieși din camera mea.

— Nu uita asta, Harriet, murmură Chris. Încă nu ți-ai atins întregul potențial sexual. Dacă ai să rămâi cu Lewis, va trebui să-l încurajezi să fie mai aventuros, altfel te vei plictisi de el.

Și cu asta închise ușa încet în urma lui.

Harriet se lăsă să cadă pe taburetul de la măsuța de toaletă și se privi în oglindă. Nu arăta cu mult diferit față de ziua când venise pentru interviu, dar în interiorul ei era un cu totul alt om. Dacă cineva i-ar fi spus câte o să învețe despre ea în tot acest timp, n-ar fi crezut niciodată că e posibil.

Lewis nu doar că-i furase inima, îi răpise și inocența, dar își dădea seama cu uimire că nu-i păsa. Îi plăcea ceea ce devenise, îi plăcea felul în care trupul ei răspundea la toate stimulările și la noile senzații descoperite. Problema era că dacă îl pierdea pe Lewis, nu știa dacă va mai găsi pe cineva capabil să-i înțeleagă trupul așa cum e-l înțelegea el.

Spre deosebire de Chris, Lewis nu bătuse la ușa ei. Intră direct în cameră și o găsi în fața oglinzii. Harriet se întoarse spre el cu ochii goi.

— Ce vrei?

— Am venit să-mi cer scuze.

Ea îl privi întrebătoare.

— Nu e cam târziu pentru asta?

— Nu mi-am propus niciodată să mă îndrăgostesc de tine, Harriet, dar uite că s-a întâmplat. Apoi, când mi-am dat seama, era deja prea târziu. Nu puteam să-ți spun adevărul pentru că filmul nu s-ar mai fi făcut. A trebuit să las lucrurile să meargă de la sine. Oricum, aveam de gând să-ți explic totul la sfârșit.

— Nu cred că ai fi fost atât de clar ca Rowena.

— Nu. Pentru că Rowena era supărată și voia să te rănească. N-am vrut niciodată să se întâmple asta. Trebuia să fii convinsă că ești importantă pentru mine.

— Am crezut că sunt, zise ea cu tristețe.

Lewis se apropie de ea, își lăsă o mână pe umărul ei și se uită la ea în oglindă.

— Încă ești importantă, șopti el, sprijinindu-și bărbia de creștetul ei.

Harriet îi simți mâinile alunecându-i pe sâni și această atingere nu se compara deloc cu atingerea lui Chris. Asta era cu adevărat o mângâiere, o dovadă de iubire; se lipi de el.

— Lasă-mă să te iubesc încă o dată, o rugă el, desfăcându-i bluza.

— Nu cred că...

— Nu-mi pasă de ce crezi, zise el cu duritate, apoi o ridică și o duse spre pat.

Îi îndepărtă bluza de pe sâni. Privindu-l în ochi, Harriet își dădu seama că nu se înșelase în privința lui. O iubea cu adevărat și voia cu disperare să se simtă iubit.

Încet și senzual, Lewis îi ridică fusta deasupra șoldurilor. Harriet nu avea nimic pe dedesubt și el își apăsă gura pe muntele lui Venus, în timp ce o mângâia peste tot.

Harriet începu să respire mai repede, simțind că îi va răspunde atingerilor, că va face dragoste cu el pentru că asta își dorea și ea cu adevărat. Chiar dacă nu începuseră prea bine, știa că până la urmă ea fi va învingătoarea.

Lewis se dezbracă și se sprijini cu spatele de tăblia patului. Sexul lui era în plină erecție și, fără a-și lua ochii de la Harriet, se întinse pe spate, cu genunchii ridicați.

Harriet se așeză deasupra lui. Stând călare pe el, îl lăsă să intre puțin câte puțin în ea. Ori de câte ori Lewis încerca să se miște, Harriet se ridica puțin și el ieșea din ea.

Lewis își dădu imediat seama ce trebuia să facă și rămase nemișcat până când sexul lui o pătrunse cu totul.

— Lasă-te ușor pe spate, șopti el.

Harriet se lăsă și, când Lewis se mișcă puțin, simți că o penetrează cât de adânc se putea.

— Vreau să mă bucur singură de tine, murmură ea, privindu-l țintă. Nu trebuie să termini înaintea mea.

— Și dacă se va întâmpla? o întreabă el zâmbind.

— O să plec, așa cum am spus, răspunse Harriet. Zâmbetul i se șterse de pe față.

— Harriet, nu e de glumă.

— Nu glumesc. Tu te-ai jucat destul cu mine. Acum vreau să te învăț eu ceva.

Sunt convinsă că legendara ta stăpânire de sine te va ajuta.

Lewis nu era atât de sigur. Își simțea deja testiculele umflate și sexul cuprins de mici furnicături, ceea ce însemna că era în pragul ejaculării.

— Uită-te la mine, insistă Harriet când el închise ochii.

Lewis îi dădu ascultare și privi cum ea își desface labiile mari, arătându-se în plină splendoare. Își ținu respirația în momentul în care Harriet își strecură un deget printre labiile mici, frecându-și delicata piele roz de dinăuntru.

Harriet uită de bărbatul de sub ea, uită cât de mult se străduia să-și mențină controlul, nu se putea gândi decât la valurile de excitație care o cuprindeau tot mai mult.

Brusc, întinse o mână către Lewis.

— Linge-mi un deget, zise ea gâfâind.

Lewis își trecu limba peste degetul ei, simțindu-i gustul intim. Cu un zâmbet, Harriet își strecură la loc degetul între coapse și începu să-l miște încet în jurul clitorisului.

Lewis simți că își va da drumul. Pleoapele ei erau grele, obrații îmbujorați, tot trupul îi era încordat, pregătit pentru orgasmul pe care ea însăși și-l provoca.

Furnicăturile din penis se intensificară și Lewis începu să tremure.

— Încă nu, șopti Harriet, amintindu-și de câte ori Lewis o făcuse să-și amâne plăcerea finală.

Lewis gemu. Îi era clar că nu se mai putea ține mult timp, căci Harriet își trecuse o mână la spate, strângându-l ușor de testicule, în timp ce cu cealaltă continua să-și mângâie clitorisul.

— Harriet, nu! o imploră el.

Ea zâmbi mulțumită văzându-i expresia chinuită, apoi simți cum clitorisul începe să-i zvâcnească și brusc își dădu seama că și ea era foarte aproape, întreg trupul îi spunea că e la câteva clipe distanță de orgasm.

Lewis simțea și el asta și se ruga ca ea să se grăbească fiindcă niciodată până acum nu mai fusese pus atât de greu la încercare. Spre ușurarea sa, trupul ei se aplecă brusc înainte, cuprins de spasme, răsucindu-se înnebunit pe sexul lui, în timp ce Harriet scotea țipete de plăcere și de ușurare.

Acum putea termina și el, așa că se împinse în ea, simțind că umplea fiecare centimetru din ea, în timp ce ea se mișca în sus și în jos deasupra lui, purtată de orgasm. Toate simțurile lui Harriet erau în alertă, iar când sămânța lui fierbinte se răspândi în ea, termină din nou, apoi amândoi rămaseră nemișcați.

Lewis o ridică ușor, apoi Harriet se întinse pe el.

— Asta înseamnă că n-o să mă părăsești? întrebă el în cele din urmă.

— Încă nu, zise ea zâmbindu-i.

— Hai să mergem în State. O să divorțez de Rowena, căsnicia noastră era terminată de mult. Sunt atâtea lucruri pe care vreau să ți le arăt.

— Mi-a plăcut filmul tău, zise Harriet tandru. Dacă va

avea succes, vei mai face altul la fel?

— Cu alți actori, vrei să zici?

— Unii dintre ei ar putea fi înlocuiți, dar lumea așteaptă o continuare. Poate că personajul Harriet și iubitul ei ar trebui să apară și în următorul film.

Lewis dădu aprobator din cap.

— Pare o idee bună. Lasă-mă să mă gândesc la asta. În plus, primul film s-ar putea să nu fie un succes.

Harriet îi mângâie pieptul, strângându-l ușor de sfârcuri.

— Sunt sigură că va avea succes. Cum să nu aibă cu atâtea răsturnări de situație?

— Bună întrebare, fu de acord Lewis, cuprinzând-o în brațe.

O iubea, dar gândurile îi erau deja la film, la scenariu și acum la excitanta idee de a o mai folosi pe Harriet și în alte producții de *cinema verité*.

— Ce se va întâmpla cu Rowena și Chris? întrebă Harriet somnoroasă.

— Nu cred că trebuie să ne îngrijorăm pentru ei, răspunse Lewis. Când am trecut pe lângă ușa de la camera lui Chris, amândoi păreau foarte prinși. Bănuiesc că vor rămâne aici, în Anglia, și că își vor trăi viața în spatele ușilor închise, așa cum și-au dorit dintotdeauna.

Ceea ce Harriet știa cu siguranță era că mereu va trebui să-l surprindă pe Lewis. Era un bărbat căruia îi plăceau provocările și deși simțea că îl dorește la fel de tare pe cât o dorea el, nu trebuia să-l lase să fie convins de asta.

— Sper să-mi placă în America, zise ea, înăbușindu-și un căscat. Ar trebui. Atâta timp cât n-o să mă plictisesc.

— N-am să te las să te plictisești, îi promise Lewis, cuibărindu-se lângă ea. Am în minte niște planuri foarte

interesante pentru amândoi.

Harriet zâmbi în sinea ei. Spera ca Lewis să aibă dreptate, pentru că, într-un fel, și Chris avusese dreptate. Mai erau multe lucruri pe care trupul ei tânjea să le afle și, dacă Lewis nu i le va arăta, atunci din fericire erau atâția oameni în jur gata să o învețe.

Epilog

— Nu pot să cred! exclamă Mark, uitându-se la Lewis care își aranja cravata în oglindă.

Lewis se încruntă.

— Ce nu-ți vine să crezi? Că mă însor iar? Mark râse.

— De un singur lucru sunt sigur. Dacă Harriet mi-ar fi dat vreodată o șansă, n-aș fi stat pe gânduri.

— Din fericire pentru mine, nu ți-a dat nicio șansă, zise Lewis cu un zâmbet silit.

— Mă refeream la film, adăugă Mark. Ești primul regizor care a reușit să facă un film de artă de succes.

— Dacă ai fi știut ce avea să se întâmple, poate că n-ai fi făcut atâta tevdură în privința finalului, zise Lewis. Dacă îmi amintesc bine, ultima scenă a trebuit să o scriu chiar eu.

— Pur și simplu nu era ce credeam eu că va fi, protestă Mark. Dar ai dreptate, ca de obicei.

— Hai mai bine să coborâm, zise Lewis. Nu vreau să o fac pe Harriet să aștepte în timp ce noi discutăm afaceri în ziua nunții!

Coborâră scara masivă din reședința lui din Beverly Hills și ieșiră pe pajiște, unde așteptau peste două sute de invitați.

— Te-ai gândit la o continuare? îl întreabă Mark.

— Se presupune că astăzi ar trebui să fii cavalerul meu de onoare, nu scenaristul meu.

— Dar te-ai gândit sau nu? Lewis se uită la ceas.

— Harriet întârzie. Câte ore îți ia ca să te îmbraci într-o rochie de mireasă?

— O mireasă întârzie întotdeauna. Da sau nu? Zi, insistă Mark.

— Bineînțeles că m-am gândit.

— Și?

Lewis se uită neliniștit spre casă.

— Unde o fi?

Mark își lăsă mâna pe brațul lui.

— N-o să dea bir cu fugiții, stai liniștit. Relaxează-te. Povestește-mi despre continuare.

Trecându-și mâna prin păr, Lewis începu să vorbească. Era mai bine decât să stea și să se îngrijoreze că Harriet se răzgândise. Fusesse și-așa destul de greu să o convingă să se mărite cu el. Acum, dacă totul se pornise, ar fi fost un dezastru ca ea să se fi răzgândit.

— La începutul filmul, Helena - personajul nostru din *Secrete întunecate* - urmează să se mărite, zise el fără vlagă.

Mark îl privi, brusc interesat.

— Soțul ei încă e obsedat de muncă și pleacă în luna de miere împreună cu un coleg de muncă și cu soția acestuia, cu care e căsătorit de zece ani. Colegul, care îi e și un bun prieten, e înnebunit după Helena, încă de când a văzut-o pentru prima dată.

— Iar soțul știe? întrebă Mark. Lewis zâmbi.

— Desigur. Dar știe și că tânăra lui soție are nevoie de noi provocări și de noi experiențe dacă vrea să fie cu adevărat fericită. Așa că nu descurajează relația dintre ea și prietenul lui.

— Și cum e acest prieten? întrebă Mark.

— În aparență e extrem de curtenitor și fermecător. Un gentleman. Dar în realitate, e complet diferit.

— Și ce se întâmplă? întrebă Mark. Lewis ridică din umeri.

— Cine știe? Poate că am să-ți trimit primele scene.

— Doar n-ai de gând să lucrezi în luna de miere!

— Iat-o! strigă Lewis. Nu-i așa că arată senzațional?

Mark privi spre casă și o văzu pe Harriet venind spre ei. Purta o elegantă rochie albă de tafta, cu corset de dantelă și cordon de mătase. În mâini ținea un buchet de trandafiri albi și roșii, iar pe cap purta o coroniță împodobită cu flori.

— Arată nemaipomenit! fu de acord Mark.

Pe toată durata ceremoniei, Lewis nu-și luă ochii de la ea. Mai târziu, când se alăturară oaspeților, majoritatea niște necunoscuți pentru Harriet, o ținu strâns de mână, de parcă s-ar fi temut să nu dispară dacă i-ar fi dat drumul.

Când în cele din urmă rămaseră un moment singuri, Harriet se simți ușurată. Lewis o adusesse în biroul lui, chipurile ca să-și îmbroscăteze machiajul, dar imediat ce se văzură singuri, începu să o sărute pătimăș, lipindu-și trupul de ea și șoptindu-i la ureche.

Harriet se simțea copleșită de iubire și își lăsă capul pe spate, oferindu-și gâtul sărutărilor lui.

— Spune-mi că mă iubești! îi ceru el.

— Știi că așa e, răspunse Harriet, în timp ce genunchii îi tremurau la gândul lunii de miere care urma.

— Vreau s-o aud! repetă el. Niciodată nu mi-ai spus.

— Te iubesc, Lewis, șopti ea, iar el răsuflă ușurat.

— Știu că te-am neglijat în ultimele săptămâni, dar am fost atât de ocupat. După ce vom pleca, va fi cu totul altceva.

— Știu, zise ea.

Lewis îi aranjă rochia și îi dădu după ureche o șuviță care îi căzuse pe frunte.

— Așa, acum e mult mai bine, mult mai sexy! Râzând, Harriet îl luă de mână și ieșiră în hol.

Acolo stătea un bărbat și se uita la tablourile lui Lewis. Când auzi ușa deschizându-se, se întoarse și le zâmbi.

— Edmund! exclamă Lewis, salutându-l cu mâna. Mă bucur să te văd. Harriet, nu cred că l-ai cunoscut încă pe Edmund. E unul dintre cei mai buni prieteni ai mei și, mai important, unul dintre susținătorii filmelor mele. E producătorul următorului meu film.

— Continuarea la *Secrete întunecate* întrebă ea.

— Da.

— Un proiect riscant, râse Harriet. Bărbatul îi zâmbi.

— Nu, dar am finanțat și prima parte, care a fost într-adevăr un risc, așa că acum nu-mi mai bat capul!

Vocea lui o surprinse pe Harriet. Se obișnuise cu americanii, dar acesta era cu siguranță un englez, și educat, după cum îl trăda vocea lui melodioasă.

— Ești englez și tu! râse ea. Bărbatul aprobă din cap.

— Suntem aliați, Harriet.

Ceva din tonul lui îi atrase atenția și îl privi cercetător. Era înalt, nu chiar cât Lewis, zvelt, cu părul cârlionțat, ochi întunecați și buze foarte senzuale.

— Îmi place ideea, zise ea încet.

În acel moment, o blondă foarte înaltă apăru din grădină și îl luă pe Edmund de braț.

— Aici erai, iubire! Te-am căutat peste tot.

— Harriet, ea e soția mea, Noella. Noella, sunt sigur că ți-ai dat seama că ea e minunata soție a lui Lewis.

— Bineînțeles. Bine ai venit în Beverly Hills, scumpo.

— Ți-e dor de Anglia? întrebă Edmund, privind-o cu căldură.

— Da, foarte dor, mărturisi Harriet. De aceea Lewis

mă duce acolo în luna de miere.

— Chiar așa? Și unde-o să mergeți? întrebă Noella.

— În Cornwall, spuse Lewis. Mereu mi-am dorit să văd locurile acelea, unde Harriet și-a petrecut o parte din copilărie.

— Ce coincidență, zise Noella, privindu-și soțul. Și noi mergem tot la Cornwall săptămâna viitoare.

— Nu e chiar o coincidență, zise Edmund. Lewis și cu mine avem multe de discutat în următoarele săptămâni. Și pentru că ne întâlnim greu, ne-am hotărât să profităm de luna voastră de miere.

Harriet se uită la Edmund și apoi la soțul ei.

— Ai de gând să lucrezi în luna noastră de miere? El o strânse de mână.

— Nu i-aș zice chiar muncă, scumpa mea. Trebuie doar să punem la punct câteva detalii. Știu că te interesează, așa că m-am gândit că n-o să te deranjeze.

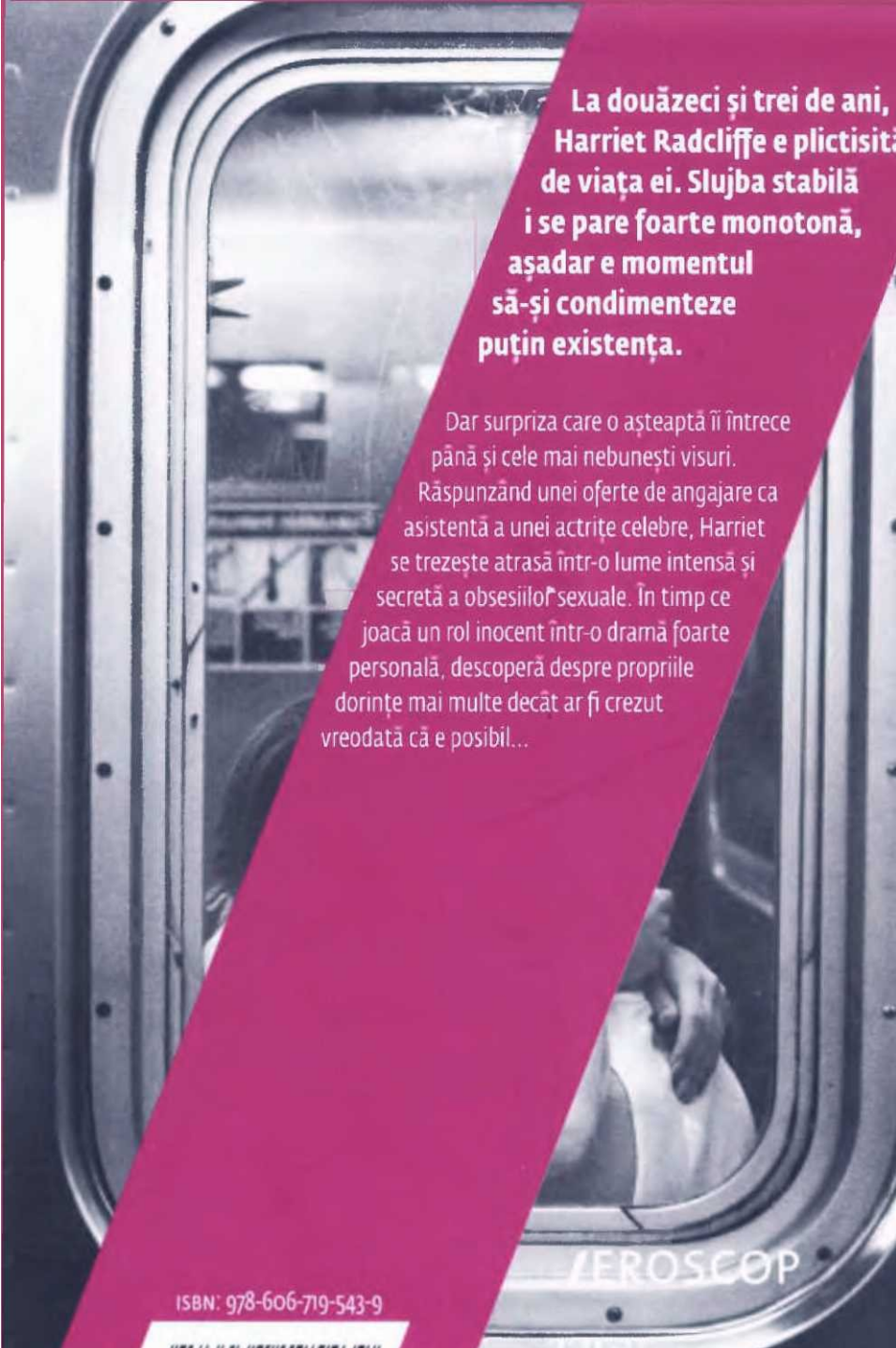
Un val de excitare o cuprinse pe Harriet. Acum înțelegea ce voise Lewis să spună atunci când o anunțase că luna lor de miere va fi ceva ce nu va uita niciodată. Se uită din nou la Edmund. Chiar era atrăgător și simțea că dincolo de înfățișarea lui obișnuită, ascundea lucruri care așteptau să fie descoperite.

— Nu te deranjează, nu-i așa, Harriet? o întrebă Edmund cu un zâmbet ușor. Harriet scutură din cap și își privi soțul.

— Abia aștept, zise ea.

Lewis se aplecă spre ea și o sărută pe buze.

Edmund rămase tăcut o clipă, apoi se întoarse și plecă, însoțit de Noella. Era mulțumit. Avea să vină și rândul lui.

**La douăzeci și trei de ani,
Harriet Radcliffe e plictisită
de viața ei. Slujba stabilă
i se pare foarte monotonă,
așadar e momentul
să-și condimenteze
puțin existența.**

Dar surpriza care o așteaptă îi întrece
până și cele mai nebunești visuri.
Răspunzând unei oferte de angajare ca
asistentă a unei actrițe celebre, Harriet
se trezește atrasă într-o lume intensă și
secretă a obsesiilor sexuale. În timp ce
joacă un rol inocent într-o dramă foarte
personală, descoperă despre propriile
dorințe mai multe decât ar fi crezut
vreodată că e posibil...

ISBN: 978-606-719-543-9

AEROSCOPI

Secrete întunecate

Marina
Anderson

/EROSCO

De la autoarea roman
Școala super

Marina Anderson

Secrete întunecate

Traducere din engleză de Carmen Ciora

Capitolul unu

— Harriet, unde ți-e inelul? Întrebă Ella, și vocea ei exersată la cursurile de actorie răsună în tot barul.

Harriet roși, își retrase mâna stângă și și-o ascunse sub fața de masă.

— Mai încet, murmură ea.

— Dar unde-i? insistă Ella. Nu cumva domnișoara Radcliffe cea mereu cu capul pe umeri și-a rătăcit nemaipomenitul și neprețuitul ei inel de logodnă? Ce-o să spună James? adăugă ea.

— Puțin îi pasă lui James. I l-am dat înapoi, zise Harriet.

Ella își privi uluită prietena, apoi își goli paharul. Așa reacționa ea întotdeauna când era luată pe nepregătite.

— Vrei să spui că, până la urmă, n-o să te mai măriți cu James? Harriet încuviință dând din cap.

— Asta am vrut să spun.

— Dar de ce? Păreați perechea perfectă și James, cu tine alături, ar fi ajuns în vârf. Doamne, ce n-aș da să găsesc un bancher care să se-nsoare cu mine!

În ciuda supărării, Harriet izbucni în râs.

— Ella, tu n-ai putea niciodată să te măriți cu cineva ca James. Ai muri de plictiseală în luna de miere.

— Chiar așa?

Plină de curiozitate, Ella își apropie capul de Harriet.

— Să-nțeleg că, în sfârșit, vorbești și tu despre secretele vieții voastre sexuale? Nu e bun la pat?

Harriet ridică din umeri.

— E OK. Vreau să zic că era mereu atent și avea grijă să fiu satisfăcută, doar că ceva lipsea mereu... Nu știu,

pasiune adevărată. Cred că mă iubește, dar îi lipsește nebunia. Eram în pat sâmbăta trecută și când el s-a întors spre mine și era gata să mă atingă acolo unde mă atinge de obicei, brusc mi-am zis că nu mai suport chestia asta și că o să țip dacă o să pună mâna. Și el m-a atins. Și-atunci am țipat.

— Ai țipat? Ella era șocată. Harriet râse.

— De fapt, i-am strigat „Nu face asta”. Apoi m-am simțit groaznic. Era atât de afectat și repeta întruna „credeam că-ți place”. Adevărul e că-mi plăcuse la început. În sfârșit, cam asta a fost. A zis că probabil am o cădere nervoasă și că ar trebui să mă odihnesc. Eu i-am zis că nici vorbă de așa ceva, că pur și simplu mi-am dat seama că nu e bărbatul potrivit pentru mine. Apoi i-am dat inelul înapoi, iar el a plecat. Și cu asta basta.

— Și nunta?! exclamă Ella. Invitații, cadourile pe care le-ați primit deja... Harriet dădu din cap.

— Știu. Din fericire, părinții mei sunt încă în străinătate și oricum n-ar fi venit, așa că n-o să fie niciun scandal din partea lor. Însă bietul James va avea de înfruntat mânia familiei.

— Le-ai spus colegilor de la birou? întrebă Ella.

— N-a fost nevoie. Când m-am dus luni la serviciu, mi-am prezentat demisia.

— Hai să mai luăm o sticlă de vin, zise Ella. Despre așa ceva nu putem vorbi pe uscat. Vreau să spun că, în cei peste zece ani de când ne știm, tu n-ai făcut niciodată nimic nebunesc. Ți-ai luat toate examenele cu brio, ți-ai găsit o slujbă la o firmă tare în City ca asistentă personală a directorului, te-ai logodit cu un bancher frumos și bogat și, când să te măriți cu el și să-i livrezi progeniturile obligatorii, un băiat și o fată, în această ordine, fără îndoială, tu îți iei lumea în cap. Asta e în stilul *meu*. Eu

sunt actrița. Eu sunt cea care face nebunii, iar tu ești cea care mă ascultă și-mi dă sfaturi bune de care eu nu țin cont. Cum de s-au inversat rolurile?

Harriet își frânse mâinile.

— Nu știu. Ți-am zis, s-a întâmplat pur și simplu. Adică, viața mai înseamnă și altceva, nu-i așa, Ella?

— Ce altceva? întrebă Ella, turnându-și un pahar din a doua sticlă de vin. Bani? Sex? Carieră? Ce din toate astea vrei să îmbunătățești?

— Totul, mărturisi Harriet.

Ella își privi prietena. La cei douăzeci și trei de ani ai ei, era înaltă, slabă, o brunetă cu picioare lungi și ochi într-o nuanță cenușie, care lăsa impresia plăcută că e perfect stăpână pe sine. Ca de obicei, și în seara aceea era îmbrăcată impecabil, într-un compleu a cărui haină era aproape la fel de lungă ca fusta, iar în jurul gâtului avea înnodată o eșarfă crem din mătase. Înfățișarea se potrivea cu viața pe care o ducea, sau cel puțin cu viața pe care o dusesese până atunci. Brusc, Ella se întrebă ce secrete întunecate ascundea prietena ei.

— Atunci, zise ea brusc, dacă tot vrei să îmbunătățești totul, cu ce ai de gând să începi?

— Mai întâi, aș vrea un job interesant, ceva cu totul deosebit, răspunse Harriet.

— Te-ai gândit la ceva?

Chipul lui Harriet căpătă o expresie nehotărâtă.

— Păi, tocmai asta e problema: nu știu exact ce-aș vrea să fac, știu doar că vreau să fie provocator și altfel.

— N-ai vrea să te faci actriță? sugeră Ella. E o meserie provocatoare. Nu știi dacă mai ai de lucru și săptămâna viitoare sau nu!

Harriet oftă.

— Probabil că a fost o prostie, dar pur și simplu nu

m-am putut abține. Era ca și cum o voce din capul meu îmi spunea că asta e ultima mea șansă. Dacă nu renunț și dacă nu mă orientez repede spre altceva, va fi prea târziu.

— Prostie sau nu, ai făcut-o, zise Ella. Ți-ai căutat deja o altă slujbă?

— Am aruncat un ochi pe câteva anunțuri din ziar, dar nimic nu mi-a atras atenția. Erau câteva slujbe asemănătoare cu cea pe care am avut-o, însă nu asta e ceea ce vreau.

Ella scotoci prin uriașa ei geantă de pânză pe care o purta întotdeauna cu ea.

— Hai să vedem ce am la mine. *The Stage* - păi, nu prea merge, îți trebuie un card de fidelitate! *Evening Standard* - cam știi ce e; *The Times* - hai să vedem ce găsim aici.

— N-au nimic interesant, se opuse Harriet, dar Ella începuse deja să parcurgă oferta de locuri de muncă, murmurând pentru sine pe măsură ce citea.

— Stai, asta sună bine! exclamă ea dintr-odată. Ascultă, Harriet. „Actriță americană filmează șase luni în Anglia și are nevoie de o secretară personală sociabilă, dispusă să lucreze fără orar fix. CV și fotografie obligatorii.” E trecut și un număr de contact. Ce zici?

— Iar secretară... zise Harriet cu lehamite.

— Nu cred să fie același gen de secretară, sublinie Ella. Poate fi vorba de Meryl Streep sau Sharon Stone. Ar fi super să poți să stai în preajma lor!

— Fii serioasă, zise Harriet. N-au ele nevoie să dea un anunț în *The Times*. Și de ce mi-ar cere o fotografie?

— Habar n-am. Poate că sunt orgolioase și vor să evite orice competiție. S-ar putea să fii prea frumoasă pentru slujba asta.

Harriet râse.

— Mă-ndoiesc. Dacă cineva poate să pună în umbră un star de cinema, aceea ești tu, nu eu.

Ella se uită cu atenție la prietena ei, exprimându-și tăcut dezaprobarea. Știa foarte bine că era ea însăși atrăgătoare, iar machiată era de-a dreptul frumoasă, dar Harriet avea ceva special, care-i făcea pe oameni să se uite după ea. În ciuda purității și a hotărârii pe care le emana, privirea și felul ei de a se mișca te făceau să te gândești că, dincolo de prima impresie, în ea zăcea și altceva. Vulnerabilitate, fără îndoială, dar și ceea ce Harriet însăși observase că-i lipsește lui James: pasiune. O pasiune mocnită despre care Ella știa foarte bine că e un adevărat afrodisiac pentru majoritatea bărbaților.

— Eu zic să încerci, zise ea hotărâtă. N-ai nimic de pierdut.

Harriet simți cum o cuprinde agitația. Putea fi provocator și diferit, dar în același timp cuvintele din anunț îi transmiteau ceva mai mult. Într-un fel, știa că dacă va trimite o fotografie și dacă va merge la interviu, toată viața ei se va schimba. Dar încă ezita pentru că acesta era un drum fără întoarcere.

— Ce zici? întrebă Ella nerăbdătoare. Harriet mai rămase doar o clipă pe gânduri.

— M-ai convins, zise ea, râzând nervos. Măine trimit o poză și CV-ul.

— Nu, în seara asta, spuse Ella pe un ton categoric. Mergem la tine și alegem cea mai bună poză de-a ta, ca să fim sigure că pleacă mâine la prima oră.

În noaptea aceea, în timp ce se pregătea de culcare, Harriet s-a gândit o clipă la scrisoarea de intenție, care zăcea deja în cutia poștală, așteptând dimineața ca să fie dusă la destinație. O să iasă ceva din povestea asta? se întrebă ea. Întâlnirea cu Ella și faptul că prietena ei avea

un exemplar din *The Times* să fi fost predestinate? Sau nu se va întâmpla nimic și ea își va petrece următoarele luni întrebându-se dacă într-adevar a fost bine că l-a părăsit pe James și a renunțat la slujbă, și asta doar în trei zile? Înclina să creadă că până la urmă avea să-i pară rău, dar spera totuși să ia interviul, chiar și numai ca să vadă despre ce actriță era vorba.

Două zile mai târziu, tocmai când intra în casă după ce fusese la o prietenă, auzi telefonul sunând. Se grăbi să răspundă.

— Domnișoara Radcliffe? se auzi o voce rece și distantă de femeie la celălalt capăt al firului.

— Da, răspunse Harriet, încercând să ghicească cine ar putea fi.

— Ați răspuns unui anunț publicat recent în *The Times*. Lui Harriet îi stătu inima în loc.

— Da, da, am răspuns.

— CV-ul dumneavoastră și fotografia au fost acceptate. Ați putea să veniți pentru un interviu mâine-dimineață la 11? întrebă vocea.

Harriet se simți cuprinsă de agitație.

— Mâine...? Nu știu ce să zic...

— Clientul nostru e disponibil doar mâine.

— E foarte bine așa. Să-mi verific totuși agenda, răspunse Harriet, hotărâtă să nu se dea de gol că în acele momente habar n-avea ce voia să facă cu viața ei.

Lăsa să se scurgă două minute, apoi reveni la telefon.

— Da, pot să vin, zise ea, sperând ca tonul ei să fie la fel de indiferent ca și cel al femeii de la celălalt capăt al firului.

— Perfect. Să vă dau adresa. Aveți ceva de scris la îndemână?

Ce crede ea, că am șase ani? își spuse Harriet,

notându-și adresa, fără să lase ca supărarea să-i răzbată în voce. După ce așează receptorul la loc, simți că i se-nmoaie picioarele și fu nevoită să se așeze pe canapea ca să-și revină.

Totul se întâmplă atât de repede, își spuse ea, nevenindu-i să creadă. Un asemenea anunț trebuie să fi stârnit interes maxim și totuși a fost sunată în mai puțin de 48 de ore. O nedumerea graba cu care i se răspunsese, așa că în aceeași seară o sună pe Ella.

— De ce-ți faci griji? o întrebă Ella. Ar trebui să fii mulțumită. Unde trebuie să mergi?

— Regent's Park. M-am uitat pe hartă. Cred că e una dintre căsoaiele cu vedere la parc.

— Extraordinar! Cred că o să ai un apartament și o piscină la dispoziție numai pentru tine. Când vedeta lipsește, bineînțeles. Ți-au zis cine e?

— Nu, dar cu siguranță o să aflu mâine la interviu.

— Neapărat să-mi spui și mie, zise Ella. Mor de curiozitate.

— Și eu, răspunse Harriet.

În dimineața următoare, când a ajuns la adresă, simțea și ea că moare, dar de agitație. Venise acolo cu BMW-ul ei albastru și oprise în fața unei uriașe porți din fier forjat, iar un portar a întrebat-o cum o cheamă și a anunțat prin telefon sosirea ei. Apoi i-a deschis fără tragere de inimă și când ea, zâmbindu-i, i-a făcut cu mâna, a privit-o fără nicio expresie. „Să sperăm că ceilalți vor fi mai prietenoși”, și-a zis Harriet.

Casa era mare și impunătoare. Era clădită din piatră de Portland și se întindea pe o suprafață despre care Harriet se gândea că ar trebui să aibă cam zece mii de metri pătrați. După ce a parcat în fața ușii de la intrare, a cuprins cu privirea peluza impecabilă, mărginită pe

ambele părți de conifere și de tufișuri, pornind chiar de la poartă. Dincolo de peluză, cât vedea cu ochii, grădina arăta mai neîngrijită, plină mai mult cu arbuști decât cu iarbă, dar copaci înalți protejau întreaga zonă de lumea din afară.

Un majordom îi deschise ușa și Harriet păși într-un hol lung, la capătul căruia se vedea o scară în spirală. Covorul era de un roșu intens, pereții și tavanul zugrăviți în alb, cu asperități, iar de-o parte și de cealaltă a holului se înșirau numeroase ornamente de porțelan, de la un ogar în mărime naturală stând la pândă până la o delicată balerină care nu avea mai mult de cincisprezece centimetri și era așezată pe o masă de sticlă cu decorațiuni. Bibelourile nu păreau să aibă o legătură vădită unele cu celelalte, nici măcar prin culoare sau design, dar Harriet bănuia că fiecare dintre ele era foarte scump.

— Vă rog să așteptați aici, domnișoară Radcliffe, zise politico majordomul, invitând-o într-o anticameră micuță. Domnișoara Farmer o să vină imediat.

Harriet se așeză pe cel mai apropiat scaun, întrebându-se dacă într-adevăr auzise bine. Dacă domnișoara Farmer era viitoarea ei posibilă angajatoare, atunci nu putea fi vorba decât despre Rowena Farmer, cea care dobândise faima cu două filme de succes, în care jucase rolul unui detectiv particular extrem de sexy, iar asta a făcut-o să ajungă unul dintre cele mai mari sex-simboluri de la Marilyn Monroe încoace. Când Harriet simți că inima începe să-i bată cu putere, își spuse hotărâtă că probabil această domnișoară Farmer era secretară, iar treaba ei să scape de candidații nepotriviți. Părea greu de crezut ca însăși Rowena Farmer să participe la interviuri.

De-abia se liniștise când ușa se deschise și Rowena

Farmer își făcu intrarea. Ca pe scenă, își zise în gând Harriet, în timp ce delicata frumusețe cu păr arămiu se oprise în cadrul ușii. Îmbrăcată într-un top de un galben viu, o fustă de in de culoarea bronzului și o mantie verde stins, lungă până la glezne, stătea în lumina ce intra prin fereastra din fața ei, cu părul strălucitor, cu chipul perfect machiat radiind de sănătate, adresându-i lui Harriet un perfect zâmbet de complezență.

— Îmi pare foarte rău că te-am făcut să aștepti, domnișoară Radcliffe, zise ea cu celebra ei voce joasă și răgușită pe care Harriet o știa din filme. Sunt atâtea de făcut acum. Am ajuns abia de trei zile și... știi ce înseamnă asta, sunt sigură.

Îi zâmbi din nou, dar Harriet știa că zâmbetul era doar de formă, un fel de răspuns reflex la prezența altei persoane, un zâmbet fără rost până la urmă, dar măcar încerca să fie politicoasă. Într-un fel, Harriet se așteptase ca vedeta să fie capricioasă și să facă pe alintata în particular. Apoi își dădu seama că nu era vorba de o întâlnire privată. Rowena Farmer își juca rolul în fața unei posibile viitoare angajate. Era puțin probabil ca domnișoara Farmer să-și arate adevărata față înaintea să lucrezi efectiv pentru ea.

— Pe aici, zise vedeta, plutind pe lângă ea și ieșind în hol.

Harriet o urmă până în capătul holului, apoi, deschizând o ușă grea de stejar, intrară într-un salon.

Aici covorul era de un alb imaculat, iar pereții erau și ei albi, dar cu o ușoară nuanță de verde crud, amplificat de verdele-închis al canapelei și al celor două fotolii în stil clasic. În mijlocul salonului, o lungă masă de sticlă se sprijinea pe patru dragoni chinezești, a căror imagine se repeta pe draperiile grele, aranjate în așa fel încât să nu

lase să pătrundă prea multă lumină.

Rowena Farmer se lăsă să cadă într-un fotoliu și îi făcu semn lui Harriet să se așeze pe canapea. Era mai joasă decât una obișnuită și Harriet își dorea să-și fi luat o fustă mai lungă, care să nu i se ridice până pe coapse și s-o oblige să-și adune genunchii și să stea întoarsă spre stânga. Chiar și în poziția asta, bănuia că Rowena Farmer putea să-i vadă sub fustă dacă ar fi vrut, dar vedeta se uita doar la fața lui Harriet și își coborî privirea numai pentru a citi fișa ei, ca și cum ar fi vrut să-și reamintească anumite date.

Chiar în fața lui Harriet se afla o oglindă cu ramă bogat orna mentată, care ocupa o jumătate de perete. Harriet își zâmbi sieși. Probabil că vedetelor le place să aibă oglinzi peste tot, cu atât mai mult Rowenei Farmer, care avea toate motivele să fie mandră de frumusețea ei, la fel de uimitoare în realitate ca pe ecran.

În timp ce Harriet încerca să-și păstreze calmul, iar Rowena îi citea CV-ul, un bărbat aflat dincolo de oglinda falsă se uita peste niște hârtii aflate pe masa din fața lui. Cu degetele lui lungi luă un stilou și începu să facă însemnări pe marginea foilor, uitându-se din când în când la Harriet, care nu bănuia nimic. Pe sub sprâncenele negre și groase, ochii săi căprui străluceau de satisfacție.

După un timp care păru nesfârșit, Rowena lăsă CV-ul deoparte și își îndreptă atenția spre Harriet.

— De ce ai renunțat la ultima ta slujbă? o întrebă ea. Harriet se hotărâse deja să fie absolut sinceră.

— Mă plictisise, mărturisi ea. La început munca părea interesantă, dar imediat s-a transformat în rutină. Salariul și condițiile de muncă erau bune, dar aveam nevoie de o schimbare. Îmi doream să fac ceva în care fiecare zi să fie cât de cât deosebită. Aveam de-a face cu

cifrele, pe când mie îmi plac oamenii.

Zâmbi către Rowena, dar vedeta nu-i întoarse zâmbetul. Avea o privire inexpressivă, de parcă n-ar fi înțeles ce spunea Harriet. Aceasta simțea că trebuie să dea mai multe detalii, fiindcă nu voia să piardă slujba. Perspectiva de a lucra pentru o celebritate ca Rowena Farmer era absolut irezistibilă.

— Am fost logodită până de curând, dar mi-am dat seama că acea relație era ca slujba mea: plăcută, dar lipsită de provocări. M-am temut că dacă nu schimb ceva, dacă nu încerc ceva nou, care să-mi lărgască orizontul, voi regreta nespus.

— Vrei să-ți lărgști orizontul? întrebă Rowena, arătând un interes brusc.

— Da! se grăbi Harriet să răspundă. Până mai pot. Deja am douăzeci și trei de ani.

— La douăzeci și trei de ani ești foarte tânără, murmură vedeta cu amărăciune.

— Dar e atât de comod să te mulțumești cu puțin, zise Harriet, revenind la subiect. Dintotdeauna am crezut că tot ce contează e să fii în siguranță. Tot ce am făcut a fost îndelung chibzuit, iar dacă apărea posibilitatea celui mai mic risc sau ca lucrurile să nu iasă bine, preferam să nu mă bag. Acum cred că greșeam, și vreau să fac ceva cu viața mea atât cât mai pot.

— Îți dorești o viață aventuroasă?

În spatele oglinzii, bărbatul se aplecă ușor în față, cu bărbia sprijinită în pumni. Lucrurile decurgeau mult mai bine decât s-ar fi așteptat vreodată. Până acum, fata era perfectă.

Harriet zâmbi.

— Nu aventuroasă în ideea de a escalada munți sau de a face înconjurul lumii într-un iaht, dar mi-ar plăcea să

apară ceva înainte să îmbătrânesc.

Rowena încuviință.

— Ești în vreo relație în prezent?

Bărbatul își ținu respirația așteptând răspunsul lui Harriet. Dacă ar spune da, atunci nu le-ar mai fi de folos, iar el își dorea cu disperare ca fata să facă parte din casă.

Harriet clătină din cap.

— N-am pe nimeni. Nu mă grăbesc să-l înlocuiesc pe James. De fapt, mă bucur de libertate!

Rowena râse, iar Harriet avu din nou senzația stânjenitoare că era un răs de complezență. Femeia din fața ei nu se distra și, într-un fel, nici nu părea prea interesată de ceea ce spunea Harriet. Punea întrebările, dar părea să-și piardă atenția imediat și se uita mai mult undeva afară, pe fereastră, mai degrabă pe lângă ea decât la chipul ei.

— Problema e, Harriet... pot să-ți spun Harriet, nu? Harriet dădu din cap că da.

— Bine. Problema e că sunt aici ca să fac un film deosebit și e esențial ca nimic să nu se afle până nu va fi gata. Înțelegi, scenariu, casting, contracte, toate chestiile plictisitoare care trebuie făcute înainte de derularea proiectului propriu-zis.

— Mă tem că nu știu nimic despre cum merg treburile în industria de film, mărturisi Harriet.

Rowena ridică din umeri cu indiferență.

— Nu contează, ai să înveți repede. De fapt, am nevoie de o secretară englezoaică discretă și eficientă. Sunt renumite pentru discreția și eficiența lor, după cum știi. Din păcate, pentru a putea face față programului meu încărcat, cea care va obține postul va trebui să locuiască aici atâta timp cât voi locui și eu.

— Să locuiască aici? întrebă Harriet stupefiată.

— Asta-i situația, draga mea, zise Rowena, tânjind să-și aprindă o țigară, dar știind că lui Lewis, care-o privea prin oglindă, nu i-ar fi convenit. Va trebui să răspunzi la telefon la orice oră. În plus, uneori am insomnii, și-atunci îmi place să dictez scrisori la miezul nopții, dacă tot nu pot să dorm.

Harriet se uită fix la femeia din fața ei. I-ar fi fost suficient un fax care să preia telefoanele nocturne, iar cât despre insomnii, toată lumea știa că vedetele iau somnifere, dar n-avea de gând să o contrazică. Până la urmă era o casă superbă, iar contractul era doar pe șase luni. N-avea nimic împotriva să locuiască aici. Putea din când în când să dea o fugă până la apartamentul ei ca să se asigure că totul e în regulă. Cu toate astea, cerința continua să i se pară ciudată.

— Vei primi dublu față de cât câștigai înainte, zise brusc Rowena.

Harriet încercă să-și mascheze uluirea. Fusese foarte bine plătită la fostul ei loc de muncă; fără cheltuieli și cu un salariu dublu, avea să fie extraordinar.

— Pentru a compensa lipsa vieții sociale în cele șase luni, îi explică Rowena. Nu cred că vei avea prea mult timp liber. Sunt foarte pretențioasă! adăugă și din nou râse silit.

— Dar nu voi avea deloc timp liber? Întrebă Harriet.

— Ba da, dar nu programat. În meseria asta, e atât de greu să știi când ai sau când nu ai nevoie de cineva. Înțelegeți?

— Da, bineînțeles. Doar că totul e atât de nou pentru mine. Rowena își adună picioarele sub ea, alintându-se.

— Dar nu asta și doreai, Harriet? O schimbare? Ceva care să-ți lărgască orizonturile? Pot să te asigur că așa va fi.

Acceptă, zise o voce în mintea lui Harriet. Ai vrut o

șansă ca să experimentezi lucruri noi: asta e șansa. De ce eziți? Harriet se scutură.

— Pare foarte interesant, zise ea zâmbind.

Rowena păru să se relaxeze brusc și scoase un oftat de ușurare.

— Minunat, Harriet. Firește, ar mai fi câteva lucruri de lămurit. Referințe, chestii de genul ăsta, dar sunt sigură că în privința asta nu vom avea probleme. Îți voi da un răspuns până mâine-seară cel târziu.

În timp ce Rowena o conducea spre ușa, Harriet se întrebă în treacăt de ce vedeta folosise pluralul la urmă. Habar n-avea dacă Rowena era sau nu căsătorită și se hotărî că, dacă va obține slujba, avea să o sune pe Ella în încercarea de a afla cât mai multe despre femeia pentru care va lucra.

Când se apropiau de ușa principală, se ivi majordomul, dar Rowena îi făcu semn că se ocupă ea și-i deschise ușa lui Harriet. Apoi îi întinse o mână mică, cu manichiura îngrijită.

— Sunt convinsă că slujba asta îți va veni ca o mână, Harriet, îi spuse, oferindu-i cel mai cald zâmbet de până atunci. Chiar îmi place calmul englezoaicelor. Cred că în State suntem mai directe.

— Poate că sunteți doar mai prietenoase, sugeră Harriet.

— Dacă o să vii aici, sper ca viața noastră să nu ți se pară copleșitoare, răspunse Rowena. Deși n-ar trebui să conteze. După cum spuneai, vrei o schimbare.

Harriet zâmbi și se îndreptă spre mașină. Avea o mică bănuială că prin „englezoaice calme”, Rowena Farmer voise de fapt să spună plictisitoare sau inhibitate, dar nu-i păsa. Își dorea postul și-i venea greu să-și imagineze că se va mai întâlni vreodată cu o asemenea

ocazie. Spera doar ca vedeta să o considere potrivită.

Rowena Farmer privi cum mașina se îndepărta și se sprijini de perete, complet epuizată de propria-i reprezentăție. În acea dimineață, se trezise sleită de puteri, dar satisfăcută după o noapte de dragoste, cu capul greu după excesul de șampanie, și-și amintise, numai cu douăzeci de minute înainte, că Harriet trebuia să vină la interviu. Și numai frica de mânia soțului ei o făcu să se dea jos din pat și s-o certe pe servitoare că nu va fi gata la timp.

Se întoarse agale în salonul unde avusese loc interviul. Lewis era deja acolo, așezat într-un fotoliu, cu picioarele lungite în fața lui. Rowena rămase în pragul ușii și îl cercetă cu privirea. La treizeci și nouă de ani, Lewis era chiar mai atrăgător decât în urmă cu patru ani, când îl întâlnise și se gândi cât de nedrept e că bărbații arată mai bine cu trecerea timpului, pe când femeile nu – cel puțin, nu actrițele care-și construiesc reputația pe frumusețe și glamour.

Însă Lewis avea să-i schimbe percepția. Următorul lui film, provocator și în același timp, un succes de casă garantat, avea să arate lumii că ea era mai mult decât un sex-simbol. Știa că e capabilă de trăiri profunde și de pasiune și era gata să dea totul pentru a-și recâștiga locul în panteonul vedetelor. Îi era teamă, dar se baza pe ajutorul lui Lewis.

El își întoarse capul spre Rowena și-i zise fără grabă:
— Te-ai descurcat foarte bine.

Rowena se așează în fotoliu și își căută cu febrilitate țigările în poșetă. Îl auzi oftând, dar nu-l luă în seamă. Existau momente, așa ca acesta, când ceea ce făceau i se părea atât de periculos, încât avea nevoie de cineva să o sprijine. Lewis o ajutase să renunțe la droguri, să bea mai

puțin, dar nu reușise nicicum să o facă să se lase de fumat. Uneori, convingerile lui aproape puritane în unele aspecte ale vieții o enervau, dar știa că lor li se datora ceea ce el ajunsese și succesul incredibil de care avea parte.

— Ea e ce ne trebuie, nu-i așa? zise Rowena, trăgând din țigară.

— E ca ieșită din scenariul nostru, îi dădu dreptate Lewis. E incredibilă: cu picioarele ei lungi, cu extraordinara ei stăpânire de sine, dar care lasă să se întrevadă că poate mult mai mult de atât. Și ochii ăia! I-ai remarcat? Dezvăluie tot ceea ce ea încearcă să ascundă. Abia aștept să începem.

Rowena nici nu-și mai amintea de când nu-și mai văzuse soțul atât de entuziasmat.

— Cum rămâne cu Chris? Întrebă ea. Lewis ridică din sprâncene.

— Chris va face cum zicem noi. Am ținut cont de preferințele lui când am făcut lista cu cerințele de bază.

— Chiar dacă acceptă slujba, nu sunt sigură că va rezista, zise Rowena.

— O să reziste.

Lewis părea foarte încrezător, iar asta o deranja pe soția lui.

— Când a zis că ar vrea să-și lărgască orizontul, nu știu dacă s-a gândit la fel de departe ca tine.

— O s-o luăm cu binișorul, îi reaminti Lewis. Iar când își va da seama de ceea ce se întâmplă, va fi deja prea târziu ca să mai poată da înapoi. Crede-mă, Rowena. Dacă mă pricep la ceva în afară de filme, atunci la femeii mă pricep.

Rowena știa că așa e. Cunoscuse o mulțime de bărbați, dar niciunul ca Lewis. Avea tot ceea ce și-ar fi putut dori vreodată, total lipsit de inhibiții și de rușine,

gata să meargă până la capătul pământului pentru a-i satisface toate nevoile și dorințele. Și totuși, nu era de ajuns, își zise ea cu tristețe. În ciuda inteligenței, a frumuseții și a experienței sexuale, Lewis nu fusese capabil s-o ajute. De-asta ajunseseră aici și aveau nevoie de Harriet.

— Sun-o mâine la șase, zise Lewis, ridicându-se și luând dintre degetele soției lui țigara pe jumătate fumată. Până atunci va fi deja destul de îngrijorată că nu mai suni și va accepta pe loc. Acum du-te înapoi în pat, pari epuizată. Și nu mai fuma chestiile astea. Nu-ți fac bine la piele și nici nu calmează, și în plus, nu suport mirosul.

— Ai ajuns să aplici în viața particulară intransigența morală din filmele tale? Întrebă Rowena enervată.

Lewis zâmbi.

— Ar trebui să știi mai bine decât oricine că nu sunt cel care pare a fi!

— Uneori mi se pare că nu te cunosc deloc, i-o întoarce Rowena. Lewis se aplecă spre ea și-i mângâie obrazul cu degetele.

— Știi despre mine tot ceea ce trebuie să știi, șopti el. Gata. Du-te și odihnește-te. Trebuie să lucrez la scenariu.

— Pot să-i arăt lui Chris o fotografie de-a ei? Întrebă Rowena.

— Nu, zise Lewis hotărât. Nu vreau să o vadă până ce ea nu va face cu adevărat parte din casă.

Amândoi își dădeau seama că Rowena îi va face pe plac, altminteri scenariul, pentru care Lewis era în întregime răspunzător, ar lua o turnură nedorită.

În seara următoare, la șase și cinci, telefonul sună în apartamentul lui Harriet. De o jumătate de oră se învârtea în jurul telefonului, așa că, atunci când sună, se repezi să

răspundă.

— Alo?

— Domnișoara Radcliffe? se auzi vocea răgușită a Rowenei Farmer.

— Da, se grăbi Harriet să răspundă.

— Sunt încântată să te anunț că te încadrezi perfect și aș fi bucuroasă dacă ai accepta slujba, zise Rowena.

Harriet simți c-o ia cu amețea. Cele câteva lucruri care-o făceau să ezite, micile îndoieli privind schimbarea bruscă din viața ei fură alungate de bucuria că obținuse slujba, exact așa cum prevăzuse Lewis.

— Te mai interesează? întrebă Rowena nerăbdătoare, iar Harriet își dădu seama că încă nu rostise o vorbă.

— Da, da, sigur! exclamă ea. Sunt încântată.

— Și noi, răspunse Rowena, iar Harriet se întrebă din nou ce voia să spună cu acel *noi*. Crezi că ai putea începe de săptămâna viitoare? Nu am adus-o pe secretară cu mine și corespondența deja mă depășește.

— Desigur, răspunse Harriet imediat. Mai am câteva lucruri de rezolvat cu apartamentul, dar cu siguranță pot să încep de luna viitoare.

— Îți vei aduce lucrurile atunci?

— Păi, da.

— Mi-am dat seama că nu ți-am arătat unde-o să stai, zise Rowena, părând stânjenită de greșeala ei. Dacă vrei să vezi mai repede unde vei sta, se poate aranja. O să ai un apartament numai pentru tine, cu dormitor, baie și salon, la primul etaj. Casa asta are numai camere mari. Sunt convinsă că nu o să-ți displacă.

Ținând cont de cât văzuse din casă, Harriet era sigură că nu putea fi altfel.

— Sunt sigură că va fi foarte bine, zise ea. Sincer, chiar nu cred că e nevoie să vin să văd despre ce e vorba

mai devreme.

— Oricum, dacă va fi ceva să nu-ți placă, se poate remedia, zise vedeta.

Urmă o scurtă pauză, în care Harriet auzi o altă voce, o voce de bărbat, adâncă și catifelată, ca o șoptă.

— A! exclamă Rowena. Era să uit, încă ceva. Mă tem că aici nu vei putea primi pe nimeni în vizită. E vorba despre film, înțelegi. Lucrurile sunt încă la început și nu aş vrea să răzbată nimic în afară...

— E în regulă, o asigură Harriet. Pot oricând să mă duc eu la prietenii mei. Serios, chiar nu-i o problemă.

— Mă bucur că ai înțeles.

Ușurarea din vocea Rowenei era atât de evidentă, încât, pentru o clipă, lui Harriet îi fu milă de ea, deși nu înțelegea prea bine de ce.

— Așadar, ne vedem luni dimineață, hai să zicem la unsprezece și jumătate. La ora aia, toată lumea va fi trează!

— Perfect, zise Harriet. Și îți mulțumesc.

— Eu îți mulțumesc, zise Rowena șoptit, apoi închise.

În timp ce Harriet o suna pe Ella, Rowena se întoarse spre Lewis, care stătuse lângă ea pe durata întregii convorbiri.

— Gata, s-a rezolvat, zise ea triumfătoare.

Lewis o sărută pe ceafa, o strânse în brațe, apoi îi mângâie sânii prin bluza subțire.

— Bravo, șopti el. De-acum putem începe.

Se prăbușiră îmbrățișați pe covor și, sub atingerea mâinilor lui îndemânatică care-i mângâiau trupul cald, Rowena uită de Chris și de ce va zice el despre alegerea făcută.

Capitolul 2

Luni dimineața, în timp ce Harriet își împacheta

ultimele lucruri în valize, Rowena se întindea somnoroasă în patul ei cu baldachin. Lewis se trezise mai devreme, îl auzise cum se îmbracă și iese și, amintindu-și că azi era o zi importantă pentru ei toți, Rowena decise că poate ar trebui să i se alăture pentru o ceașcă de cafea sau niște fructe înainte să se îmbrace.

Deschise ochii, dar niciun fir de lumină nu pătrundea în cameră. Pe jumătate adormită, se întoarse spre fereastră și își dădu seama, cu un fior de excitație, că era legată la ochi. Instinctiv, încercă să-și miște mâinile ca să vadă exact cu ce era legată, dar imediat niște mâini vânjoase o prinseră de încheieturi, ținându-le pe pernă.

— Chris, potolește-te! protestă ea cu jumătate de gură. Trebuie să mă ridic. Harriet va ajunge curând.

— Vreau să știu ce e cu Harriet, îi șopti Chris la ureche, cu răsuflarea fierbinte pe pielea ei. Cum arată? E frumoasă? O s-o doresc suficient de tare ca intriga să funcționeze?

— Nu pot să-ți spun, îi răspunse ea, răsucindu-și trupul în încercarea de a se elibera.

Chris o prinse de picioare și i le împinse cu brutalitate în sus, astfel încât genunchii să i se îndoaie în dreptul sânilor ei plini; după care îl simți întinzându-se peste ea până ce gleznele ei ajunseră pe umerii lui, iar erecția lui o împungea. Știa că deja se umezise și că deja îl dorea, dar știa că el își dăduse seama fiindcă auzea râsul lui înfundat.

— Spune-mi, o tachină Chris, mângâindu-i ușor, în sus și în jos, labiile cu vârful penisului. Spune-mi despre Harriet și apoi sunt al tău.

— Nu pot! repetă Rowena, dorindu-și să-l simtă în clipa aceea înăuntrul ei. Chris își roti ușor coapsele și ea îi simți vârful penisului atingându-i finele terminații nervoase

din jurul clitorisului. Încercă să se arcuiască în sus ca să sporească stimularea, dar mișcările îi erau împiedicate de poziția pe care el o alesese și icni plină de frustrare.

Brusc el se retrase dintre picioarele ei, i le întinse drepte pe pat, apoi se așează peste ea și îi prinse sânii cu mâinile. Fiind în continuare legată la ochi, Rowena începu să respire tot mai repede, așteptând următoarea mișcare a lui Chris. Își simțea trupul tremurând de dorință, o dorință amestecată cu teama arzătoare pe care Chris i-o provoca mereu. O teamă pe care ajunsese să o dorească, o teamă de care avea nevoie ca să trăiască cele mai intense plăceri.

Foarte încet, degetele lui îi cuprinsesă sânul drept. Îl frământară ușor și buzele Rowenei se întredeschiseră în așteptarea a ceea ce urma să vină. Cu o încetineală înnebunitoare, degetele lui Chris se mișcau pe suprafața sânelui ei rotund, până ajunseră la areolă. Apoi unghiile zgâriară ușor cea mai sensibilă parte a sânelui vedetei, iar sfârscul i se întări pe măsură ce excitația ei creștea. Chris lăsă capul în jos și îl supse cu gura.

Presiunea combinată cu zgâriatul insistent o făcură pe Rowena să-și miște coapsele în căutarea unui contact în partea de jos a corpului, dar Chris se trase într-o parte, respingând orice fel de stimulare din partea ei.

— Spune-mi cum arată Harriet, repetă el, iar Rowena simți că-i vine să țipe fiindcă atunci când vorbi, Chris dădu drumul sfârscului din gură.

— Nu!

Rowena vorbi pe un ton mai ferm, conștientă că, indiferent ce ar fi făcut el, de data asta nu-i va merge și probabil că și el își dăduse seama.

— De ce-l lași să ne facă asta? șopti Chris și, spre uimirea și recunoștința ei, Rowena îi simți mâna strecurându-i-se între coapse, mângâind ușor carnea

moale, umedă și umflată. Nu suntem niște inadaptați sociali sau niște politicieni. Ar trebui să se ocupe de documentarele lui dramatizate și nu să se folosească de noi pentru a se lansa în ficțiune.

— Nu este ficțiune, spuse Rowena încet. Sunt fapte reale. De aceea îi suntem necesari și eu am nevoie de filmul ăsta, Chris. Am foarte multă nevoie. Am împlinit treizeci de ani și nu mai pot să mă bazez doar pe felul în care arăt. Trebuie să demonstrez că sunt în stare și să joc.

— Asta nu e actorie, exclamă Chris și Rowena simți brusc în vaginul ei un vibrator ușor rotunjit, pe care Chris îl dădu imediat pe viteza maximă.

În timp ce pulsațiile i se răspândeau prin trup și terminațiile nervoase exterioare erau stimulate de forța mișcărilor dinăuntru ei, Rowena simți că se apropie de orgasm. Sfârcurile i se întăriseră, o senzație intensă de fierbințeală creștea în adâncul ei și, când mâna liberă a lui Chris îi apucă sânul drept, capul începu să i se miște imperceptibil pe pernă și își auzi propriile gemete.

— Mă vrei pe mine în locul jucăriei ăsteia? o întreabă Chris și vocea îi tremura de excitație.

— Da! Da, te rog, Chris, acum! Repede!

Rowena era disperată să-l simtă în ea, să știe că e acolo când, în cele din urmă, avea să ajungă la orgasm.

— Atunci spune-mi despre Harriet, îi ceru el.

Pântecul Rowenei era rigid din cauza tensiunii sexuale, iar coapsele începură să-i tremure pe măsură ce orgasmul se apropia.

— Te rog, Chris, nu pot. Doar ia-mă, ia-mă acum.

— Târfa! mormăi Chris și, spre disperarea ei, vibratorul fu scos, sânul eliberat și flori de plăcere începură să se stingă.

Rowena își duse instinctiv mâna spre coapse ca să

termine ceea ce Chris întrerupsese atât de brusc, dar mâinile lui o opriră și o ținură captivă, întinsă pe pat, încă incapabilă să vadă din cauza legăturii de la ochi și îi dădură drumul numai când, în cele din urmă, corpul ei reveni la starea de dinainte și excitarea dispăru. După care Chris îi scoase eșarfa neagră de la ochi și o privi.

— N-ar fi trebuit să faci asta! strigă Rowena. A fost foarte nedrept.

— Tu și cu Lewis n-ar fi trebuit s-o alegeți pe Harriet fără să-mi cereți părerea.

— E soțul meu și regizorul filmului, pe când tu ești...

— Doar un personaj insignifiant? o întrebă el.

— Nu, sigur că nu, dar trebuie să ne supunem dorințelor lui. Vrea să fie cât mai realist posibil și de aceea avem nevoie de Harriet. Lewis alege personajele și vrea să vadă reacția lor autentică la situațiile cu care se vor confrunta personajele din film. Nu înțelegi cât de realist va fi? Nimeni nu va putea să spună că „nu așa se comportă oamenii” pentru că noi ne comportăm deja așa. Noi *suntem* filmul lui.

— Încearcă să scape de mine, spuse Chris.

Rowena se întinse să-i dea la o parte părul blond și creț din ochi.

— N-ar putea niciodată să facă asta, Chris, îl asigură ea. Nu pot să trăiesc fără tine, știi asta și Lewis o știe și el.

Chris se aplecă peste ea și o sărută pasional, strecurându-și limba adânc în gura ei, așa cum Rowena ar fi vrut să o penetreze sexul lui doar cu câteva minute înainte. Își încolăci brațele în jurul gâtului lui și se arcui, astfel încât sfârcurile ei să-i atingă pieptul.

— Te rog, hai s-o facem acum, îl imploră.

— Nu, spuse Chris scurt și o împinse din pat. Îmbracă-te. Probabil că soțul tău te așteaptă.

— Uneori te urăsc, spuse Rowena și se abținu să plângă – lacrimile i-ar fi ruinat fața pentru restul dimineții.

Chris râse.

— Nu părea așa adineauri.

— Ce nu e în regulă cu noi? întrebă Rowena. De ce nu putem și noi să fim...

— Normali? o întrerupse Chris.

Îi oferi zâmbetul lui cel mai ștregăresc.

— Nu știu de ce. Poate că Lewis va descoperi răspunsul pe măsură ce intriga se va desfășura.

Harriet fu surprinsă când Rowena Farmer în persoană îi deschise ușa de la intrare. Acum, că acceptase postul, nu se mai aștepta ca vedeta să se sinchisească să fie politicoasă, nici măcar din punct de vedere profesional. Ella îi explicase la telefon că vedeta asta era cunoscută pentru faptul că-și lua rolul de zeiță a sexului foarte în serios.

— Vrea să fie recunoscută și ca „actriță”, o informase prietena ei. Asta e probabil și motivul pentru care se află aici. Americanii cred că cele mai bune filme serioase se fac în Anglia. Pe deasupra, adăugase Ella, doamna Farmer se întâmplă să fie căsătorită cu cel mai în vogă regizor din State al momentului, și când spun în vogă, nu exagerez. Este noul Oliver Stone și arată senzațional. I-am văzut odată împreună într-un clip – o privire și mi s-au înmuiat genunchii!

— Nu cred că o să-l văd prea mult, răspunsese Harriet, după care nu se mai gândi la asta.

Dar acum, în timp ce Rowena îi dădu indicații unei cameriste să ia bagajele, după care o conduse spre salon, Harriet își aminti de discuția cu Ella fiindcă Rowena vorbea despre soțul ei.

— Trebuie să faci cunoștință cu Lewis înainte să-ți

arăt camerele, spuse ea veselă. De obicei stă încuiat în birou și lucrează la scenariu sau vorbește la telefon, dar i-am spus că, atunci când nu ești prea ocupată, poate să te împrumute – sper că nu te deranjează – așa că s-a oprit puțin din lucru ca să te cunoască.

Harriet simți că pentru Rowena asta era o mare onoare, dar ea însăși nu era foarte impresionată. La urma urmei, era doar o simplă dovadă de politețe să saluți pe cineva care urma să-ți dactilografieze scrisorile și să fie, probabil, omul bun la toate.

O urmă pe Rowena în încăpere și imediat, bărbatul care stătea pe scaunul de la birou se ridică în picioare. Era înalt, un pic peste un metru optzeci, gândi Harriet, iar părul îi era des și negru-tăciune, încadrându-i fața și accentuându-i structura osoasă deosebit de puternică, cu pomeți înalți și un nas drept. Sub sprâncenele bine conturate și închise la culoare, ochii îi erau de un căprui profund, cu gene dese și o privire inteligentă, în timp ce gura era mare, cu buza de jos plină. Îi întinse mâna ca să o salute și cureaua de piele a ceasului se profilă pe pielea de un cafeniu-auriu. Harriet își aminti că Ella menționase amestecul rasial, o mamă portugheză sau așa ceva. Se vedea în culoarea tenului, dar, deși Harriet nu știa asta, înălțimea și ținuta erau moștenirea unui tată texan. Combinația, cum spusese și Ella, îți tăia răsuflarea.

— Mă bucur să te cunosc, Harriet, spuse el cu căldură, iar degetele lui îi cuprinsesă degetele pentru o clipă, într-un gest care fu aproape o mângâiere.

Uluită, Harriet își ridică privirea și văzu că el o observă cu atenție. Își retrase repede mâna și, fără să-și dea seama, făcu un pas în spate. Gura lui Lewis se arcui într-un zâmbet.

— Rowena și cu mine sperăm că vei fi mulțumită aici,

continuă el cu blândețe.

Mă tem că viața în acest loc poate fi un pic haotică, dar Rowena mi-a spus că te-ai săturat de slujbe de rutină și că acest lucru nu te va deranja.

— Cu siguranță va fi ceva diferit, răspunse Harriet, dorindu-și să nu fie atât de conștientă de prezența lui fizică.

Îi admira umerii largi în comparație cu șoldurile înguste, dar de obicei nu așa reacționa în fața bărbaților. Ceea ce înrăutățea lucrurile și mai tare era faptul că el își dăduse seama, fiindcă își luă cu greu ochii de la Harriet.

— E Chris pe aici, draga mea? întrebă Lewis, prinzând-o pe Rowena relaxat pe după umeri.

Rowena îi zâmbi.

— Cred că l-am văzut venind de la piscină.

— Sună-l și cu asta Harriet va cunoaște cei mai importanți trei oameni din casă! Râse, dar fu un râset reținut, ca și cum s-ar fi amuzat de o glumă personală. Rowena ieși din cameră și Harriet își zise că nu va rămâne în picioare, simținduse ca o școlăriță rușinată, așa că se așeză pe canapeaua joasă și imediat văzu cum marginea fustei i se ridică din nou pe coapse.

Lewis îi privi scurt picioarele, după care se uită în altă parte. Harriet se întrebă dacă era pur și simplu atât de obișnuit să privească picioarele femeilor încât asta nu-l mai interesa sau dacă ale Rowenei erau mult mai frumoase ca ale ei. Dintr-un motiv copilăresc spera că nu era adevărată cea de-a doua ipoteză. Întotdeauna crezuse că picioarele ei erau unul dintre punctele sale forte.

— Sper ca tu și Rowena să vă înțelegeți, spuse Lewis blând. Trece printr-un moment dificil. Filmul pe care-l pregătim o va pune la încercare cum n-a mai fost vreodată. Are nevoie de multă înțelegere și sprijin. Uneori pare

dificilă, dar e din cauza nesiguranței. Se pare că cei mai mulți actori și actrițe sunt măcinați de îndoieli.

— Și eu aș fi dacă munca mea ar depinde de cum arăt, spuse Harriet. Lewis o privi drept în ochi.

— Nu cred că ai avea vreun motiv de nesiguranță.

Harriet se înroși la neașteptatul compliment și nu reuși să găsească o replică.

— Cred că Rowena e frumoasă, spuse în cele din urmă.

— A fost frumoasă, dar la treizeci de ani camera poate să fie necruțătoare.

— Are treizeci? Nu arată! exclamă Harriet. Lewis ridică dintr-o sprânceană.

— Înveți repede. Asta este exact lucrul pe care are nevoie să-l audă.

— Dar e adevărat, protestă Harriet.

— Prezența ta aici n-o va ajuta să și creadă, remarcă el.

— Păi, ea m-a ales. Nu e vina mea că am doar douăzeci și trei.

— Bineînțeles că nu, spuse Lewis ca să o liniștească, dar știa că de fapt el o alesese pe Harriet, și nu Rowena, iar alegerea lui fusese una foarte atentă. Avea nevoie să amplifice nesiguranța Rowenei, să-i provoace un fel de gelozie, dacă voia ca planul să funcționeze. Era singurul mod prin care credea că o poate ajuta.

Se așternu o tăcere stingheră, dar apoi ușa se deschise și Rowena se întoarse, urmată de un tânăr subțire, blond, cu ochi albaștri. Avea un ten proaspăt și la prima vedere părea un băiat, dar după ce îl privi mai atent, Harriet se gândi că probabil avea spre treizeci de ani.

— Chris, ea e Harriet Radcliffe, spuse Rowena cu mândrie. Harriet, ți-l prezint pe Chris Falkener, fratele

meu vitreg.

Harriet se ridică puțin de pe canapea și dădu mâna cu tânărul bărbat care se holba efectiv la ea.

— Ești mortală! exclamă el, părând uimit. Ce a fost în capul tău, Rowena, să lași așa o doamnă frumoasă liberă prin casă?

Spre îngrijorarea lui Harriet, Rowena roși și, în lumina ce intra pe fereastră, părea să aibă lacrimi în ochi, deși când deschise gura, vocea îi era foarte fermă.

— Nu te prosti, Chris, o faci pe Harriet să se simtă jenată. Și pe lângă asta, de ce să nu fac o schimbare și să-mi iau o secretară personală atractivă? Știi că-mi place să am lucruri frumoase în jur.

— Lucruri da, dar nu femei. Ei bine, ești cea mai frumoasă surpriză pe care am avut-o de la Crăciun încoace, Harriet. Bine-ai venit în mica noastră familie.

Harriet zâmbi politicos, dar prima ei impresie în ceea ce-l privea nu era una favorabilă. I se părea că e răsfățat și prost-crescut, și-i venea greu să creadă că era fratele vitreg al Rowenei.

După ce se încheiară prezentările, o servitoare fu chemată să o conducă pe Harriet în apartamentul ei.

— Dacă e ceva ce nu-ți place, dă-mi de știre, spuse Rowena cu un zâmbet. Vrem să te simți ca acasă aici. Parte din familie.

— Mulțumesc, răspunse Harriet politicos, dar în sinea ei își zise că, în calitate de secretară personală, nu avea ce căuta în viața lor privată și, oricum, nu păreau deloc o familie.

Un soț, o soție și un frate vitreg nu-i lăsau impresia că simbolizează o unitate din care să fie exclusă ar fi fost dureros. Își zise că Rowena exagera, așa cum face orice actriță.

Apartamentul ei o ului. Se așteptase să fie mare, dar nu somptuos. De fapt, dormitorul, decorat în diverse tonuri de albastru, părea mai degrabă potrivit pentru două perechi decât pentru o femeie singură. Covorul albastru-închis cu picățele albe era de lână, și îl simțea gros și voluptuos sub tălpi; se asorta perfect cu draperiile albastre cu flori mici, albe. Cât despre pat, Harriet nu-și putea crede ochilor.

Era enorm, cel mai mare pat pe care-l văzuse vreodată, și în fiecare colț o coloană aurie, bogat ornamentată, înaltă de cel puțin un metru și jumătate, se ridica spre tavan. La picioarele patului tema aurie se continua cu motivul unui șnur răsucit, care lega fiecare coloană pentru a se întâlni la mijloc sub forma a doi îndrăgostiți înlănțuiți. Tăblia tapițată a patului, cu model albastru și alb, era neobișnuit de înaltă și avea pe margine un desen care se potrivea cu frânghia aurie de la celălalt capăt.

Baia era complet diferită. Pardoseala era acoperită cu covoare albe, iar cada era din email alb, așezată într-un suport solid de lemn, modelat după forma trupului, larg la un capăt, apoi îngustându-se spre cel în care se aflau robinetele. Era și neașteptat de adâncă, iar Harriet se întrebă dacă era destulă apă fierbinte pentru ca toți locatarii casei să umple căzi ca aceea.

Pe pereți erau schițe în peniță, toate cu rame de lemn care se asortau cu suportul căzii. La o privire mai atentă, Harriet văzu că fiecare schiță înfățișa un cuplu angajat într-o poziție sexuală; o treceau florii doar imaginându-și-le.

Pe noptiera de lângă pat era un telefon și, dintr-un impuls neașteptat, îl ridică și formă numărul Ellei. Spre bucuria ei, nu răspunse robotul, ci Ella, care fu încântată s-

o audă.

Imediat ce Harriet ridică receptorul, un becuț se aprinse pe telefonul din biroul lui Lewis, care luă cu grijă propriul receptor și ascultă cu interes discuția.

— Ella, ai avut dreptate! spuse Harriet pe un ton dramatic.

— În legătură cu ce? întrebă Ella, uimită de entuziasmul neobișnuit al lui Harriet.

— Cu soțul Rowenei. E nemaipomenit de frumos și are ceva ce nu pot să explic, dar care te face să te simți ciudat ori de câte ori se uită la tine.

— Ciudat într-un mod plăcut?

— Bineînțeles! Știu acum că am făcut bine părăsindu-l pe James. N-am tânjit după el nici măcar o dată în toți anii ăștia de când îl cunosc!

— Vrei să spui că tânjești după Lewis James? Harriet, e un bărbat căsătorit, un domn respectabil! râse Ella.

— Știu, nu se cade, nu-i așa? Dar nu mă pot abține, Ella. Aș da orice să știu cum e să faci dragoste cu mine un bărbat ca el. Totuși, o să mă mulțumesc doar să locuiesc sub același acoperiș cu el.

— Eu nu m-aș mulțumi doar cu asta, spuse Ella direct, iar la el în birou, Lewis zâmbi. Eu aș încerca, vorbi Ella mai departe. Totuși, ar putea fi complicat, pentru că nu e un fustangiu. Din câte știu din cronicile mondene, i-a fost credincios Rowenei Farmer de când s-au căsătorit și se zvonește că își pune munca pe primul loc, nu soția.

— Ar putea fi o provocare, remarcă Harriet.

— Ține-mă la curent! râse Ella. Cum arată camerele?

— Am văzut doar dormitorul și baia și parcă sunt din altă lume. Cu siguranță și salonul e la fel de grandios.

— Îmi imaginez că e mai bine decât să lucrezi pentru domnul Grant, nu-i așa? zise Ella.

— Nu se compară! fu de acord Harriet. Acum te las. A, da, încă ceva. Știai că Rowena Farmer are un frate vitreg pe care-l cheamă Chris?

Ella ezită o clipă.

— Acum că ai zis, am citit ceva despre el odată. Cred că joacă doar în filmele ei, știi, e un fel de profitor. De ce, e și el acolo?

— Da, dar nu seamănă deloc cu ea. De fapt, nu m-a dat gata.

— Asta pentru că n-ai avut ochi decât pentru Lewis, râse Ella. Gata, te las. Dau o probă peste o jumătate de oră, dar să mă ții la curent, bine?

— Poți să fii sigură, zise Harriet și când puse receptorul în furcă, nu auzi clicul ușor când Lewis îl puse și el.

Salonul era la fel de luxos, în nuanțe de ocru, cu mobilă crem, un șezlong antic și cei mai mare fotoliu pe care Harriet îi văzuse vreodată.

Când se întoarse în dormitor, servitoarea despacheta și îi punea lucrurile în dulapuri.

— Doamna Farmer vă roagă să coborâți în seră când sunteți gata, o informă ea pe Harriet.

— Mă duc acum, spuse repede Harriet. Unde este?

— După ce coborâți scările, prima ușă pe stânga.

Când Harriet intră, Rowena stătea prăbușită pe un scaun din nuielă, cu capul pe spate și cu fața golită de orice culoare. Harriet își dresă glasul și imediat capul vedetei se îndreptă și pe chip îi apărură din nou zâmbetul profesional.

— Totul e în regulă, Harriet? o întrebă cu blândețe.

— Camerele sunt nemaipomenite. O să devin o răsfățată aici.

— Așa sper, spuse Rowena vag. Trebuie să mă ajuți

să pun la punct camera asta. E nevoie de multe ghivece cu flori, plante aromatice – genul ăsta de lucruri. Ai tu grijă?

Harriet, deși îi plăcea spațiul acela curat și neaglomerat, fu de acord. Dacă Rowena voia plante, plante să fie.

Harriet rămase în picioare lângă fereastra mare de sticlă a serei, privind peluza care cobora ușor în spatele casei.

— Nu mi-am dat seama ce frumoasă ești, zise Rowena dintr-odată. Harriet se întoarse spre ea.

— Poftim?

— Ești și tânără.

— Am douăzeci și trei de ani, spuse Harriet, întrebându-se de ce Rowena începuse brusc să vorbească despre aspectul secretarei sale.

— Din nefericire, eu nu. Și nu m-am așteptat din partea lui Chris să te găsească atât de atrăgătoare.

Harriet, neștiind prea bine ce ar trebui să spună, rămase tăcută.

— Ție ți se pare atrăgător? continuă Rowena. Harriet încercă să zâmbescă, încurcată de întrebare.

— Chiar nu știu... L-am văzut foarte puțin, dar nu, nu în mod deosebit. Nu e genul meu.

— Și care e „genul” tău, cum foarte inspirat ai spus? o întrebă Rowena. Acum Harriet își dădu seama că lucrurile începeau să se complice.

— Prefer bruneții, spuse ea încet.

— Atunci probabil că ți se pare atrăgător soțul meu, dacă fratele meu vitreg nu-ți place.

Harriet ar fi vrut ca Rowena să schimbe subiectul. Dacă urma să continue așa, lui Harriet avea să-i fie imposibil să n-o privească pe angajatoarea ei cu ostilitate; tonul pe care-i vorbea devenise deja tăios, ca și cum

Harriet făcuse ceva ce o deranjase.

— E un bărbat foarte frumos, răspunse ea cu diplomatie.

— Frumos! Sigur că e frumos, dar tot așa sunt mii de bărbați. Ție ți se pare atrăgător?

— Nu m-am gândit, minți Harriet. Rowena se îndreaptă în scaun.

— Asta e o minciună. Am văzut cum te uitală la el. Ai simțit-o la fel ca toate femeile. II voiai, nu? Chiar atunci, în primele momente, te întrebai cum ar fi să te culci cu el.

— Nici vorbă de așa ceva! spuse Harriet, sperând că vocea ei suna ofensată. Îmi pare rău, Rowena, dar nu știu unde vrei să ajungi. Am făcut ceva greșit? Vrei să plec? Asta este?

Rowena se întinse peste masa din fața ei.

— Cred că trebuie să știi ceva, spuse ea încet.

— Și ce anume? întrebă Lewis intrând agale în cameră și turnându-și o cană de cafea din termosul de pe masă.

Rowena întoarse capul spre el.

— Nu te-am auzit când ai intrat, dragule.

Lewis îi zâmbi și își trecu absent degetele de la mâna stângă pe brațul ei gol. Rowena se întinse și scoase un sunet mic de plăcere. Brațul lui alunecă în sus spre umărul ei și împinse părul bogat, roșu-auriu în spatele urechii ca să poată să o mângâie pe gât.

— Ce voiai să știe Harriet? repetă el.

— Nu-mi mai amintesc acum, m-ai zăpăcit! râse Rowena. Nu era important, ceva despre scrisorile de la fani.

Lewis privi spre Harriet.

— Soția mea primește o grămadă de scrisori de la fani. Mă tem că vei petrece mult timp răspunzându-le. Are

zece răspunsuri standard pe calculator, toate menite să pară a fi personale. Trebuie doar să ai grijă să verifici dacă persoana căreia îi răspunzi n-a mai scris vreodată. Dacă e așa, atunci pui scrisoarea pe un alt CD și alegi din zece posibile continuări: „Minunat că îmi scrii din nou”, ceva de genul ăsta.

— Sunt oameni care scriu mai mult de o dată? întrebă Harriet.

— Draga mea, uneori scriu în fiecare săptămână, râse Rowena. Singura deosebire este că pe ăștia îi numim grafomani maniaci, nu fani și le aruncăm scrisorile la coș.

— N-ai făcut niciodată vreo pasiune pentru vreo vedetă de cinema? o întrebă Lewis.

Harriet clătină din cap.

— Nu mă prea pasionează filmele sau teatrul. Îmi plac muzeele, galeriile de artă, magazinele de antichități, dar nu și actoria.

— Atunci ne vei fi de ajutor. Suntem de obicei înconjurați de oameni care au microbul actoriei.

Lewis o privi gânditor.

— Îmi imaginez că ești prea chibzuită ca să te lași ghidată în vreo situație de sentimente, și nu de rațiune.

O spuse în așa fel încât sună ca o insultă.

— Prefer să-mi țin sentimentele ascunse, răspunse Harriet cu răceală. Acum, poate că am ceva de făcut pentru dumneavoastră, domnișoară Farmer.

— Te rog, nu-mi spune așa, râse Rowena, brusc relaxată și prietenoasă din nou. Să-mi spui întotdeauna Rowena. Sunt sigură că vom fi prietene.

Harriet nu mai era sigură de nimic, cu excepția faptului că imaginea mâinilor lui Lewis atingând brațul și gâtul Rowenei fusese extrem de neliniștitoare și o făcuse să se aprindă la față.

— Scuză-mă, Rowena. Ce vrei să fac?

— Ocupă-te mai întâi de scrisorile de la fani, dacă ești grăbită să-ți începi slujba. Lewis, fii drăguț și arată-i camera unde o să lucreze. Eu pur și simplu trebuie să mai beau o cafea.

— Sigur.

Lewis își puse jos cana și o conduse pe Harriet pe scară și apoi pe o ușă de la etajul unu.

— Am stabilit că aici va fi biroul tău. Calculatorul, telefonul și faxul sunt la locul lor, dar deși fișetele au venit, mă tem că încă nu s-a pus în ele corespondența Rowenei. Ne-am gândit că poate vrei să folosești propriul tău sistem.

Harriet privi camera. Era luminoasă și aerisită, mobilierul era din mahon masiv, iar pereții erau acoperiți cu tapet cu model.

— Cu siguranță este suficient de mare! spuse ea zâmbind.

— Toate camerele sunt mari. Asta a părut cea mai potrivită pentru că Rowena are o cameră alături unde învață rolurile, probează costumele, încearcă machiajul – lucruri de genul ăsta. Așa că vei fi alături dacă are nevoie de tine.

— Bine. Deci unde sunt scrisorile? întrebă Harriet, stând în picioare în fața biroului și privind teancurile de hârtii de pe el.

Lewis veni în spatele ei și Harriet îi simți trupul atingându-l ușor pe al său în timp ce își întinse mâna peste umărul ei ca să-i arate.

— Cred că sunt aici, spuse Lewis cu glas coborât.

Harriet se îndreptă ușor, iar fesele și coapsele ei se lipiră de el. Se răsuci puțin ca să se îndepărteze, dar brațul său lovi grămada de hârtii de pe birou, făcându-le să se împrăstie pe jos. În timp ce se aplecă să le ridice, Lewis se

aplecă și el, iar mâinile li se întâlniră când se întinseră amândoi spre una dintre scrisori.

Din nou, ca la prima lor întâlnire, avu senzația că degetele lui Lewis întârzie pe ale sale. De data asta, Lewis își trecu vârfurile degetelor peste mâna ei și Harriet fu străbătută de un fior. Când se ridică, mâna lui rămase puțin pe brațul și pe umărul ei înainte să se retragă.

— Atunci te las să le pui în ordine, zise el cu glas liniștit.

Harriet dădu aprobator din cap, simțind că gura i se uscaseră atât de tare, încât nu știa dacă e în stare să vorbească. Lewis făcuse totul intenționat, era sigură, atingerea lui, felul cum își lipise trupul de al ei – nimic nu era întâmplător. Totuși, din privirea și din glasul lui nu răzbătea deloc că l-ar fi interesat sau că ar fi dorit-o. Poate că era doar foarte sensibil la atingeri, își zise Harriet în timp ce Lewis ieșea din încăpere.

După ce părăsi biroul lui Harriet, Lewis se duse să o caute pe Rowena. O găsi stând pe gresie, lângă piscina uriașă, încălzită, cu brațele înfășurate în jurul genunchilor. O clipă o privi gânditor, știind foarte bine ce îi trecea prin minte în momentul acela, apoi își trase un șezlong și se așază.

— E perfectă, așa cum mă așteptam, zise el pe un ton neutru. Rowena se întoarse și îl privi.

— Nu mă așteptam din partea lui Chris să fie atât de impresionat, zise ea cu tristețe în glas.

— Firește că a fost impresionat. Știam că va fi; a fost unul dintre motivele pentru care am ales-o. Asta și faptul că e tânără, zise el gânditor.

Rowena roși.

— Chris e mai mare ca mine, spuse ea pe un ton defensiv.

— Cu doar un an și jumătate! Oricum, bărbații, cu cât îmbătrânesc mai tare, cu atât îmi doresc femei mai tinere.

— Încetează! strigă Rowena, ridicându-se și privindu-l furioasă. Tu știi cel mai bine cât mă îngrijorează vârsta mea. Din partea lui Chris mă aștept să fie crud, dar nu și din partea ta.

— Atunci de ce îl iubești pe Chris mai mult? o întrebă Lewis cu blândețe. Furia din privirea Rowenei fu înlocuită de o expresie disperată.

— Habar n-am! Aș vrea să știu. Aș vrea să mă rup de el, dar nu pot. E ca un drog. Chiar și când îmi imaginez că mă eliberez, mă trage înapoi.

— Tocmai din cauza asta facem filmul, ai uitat?

— Nu cred că o să fiu în stare să-l fac. Lewis se încruntă.

— Aiurea. Oricum, n-ai de ales. Nimeni nu e dornic să-ți dea un rol într-un film. Eu sunt singura ta speranță.

— Dar de ce filmul asta, de ce povestea asta?

Lewis oftă. Discutaseră acest subiect de atâtea ori și în continuare ea părea că nu e în stare sau că nu vrea să înțeleagă.

— Rowena, până acum n-am mai făcut filme artistice. Toate filmele mele aveau mesaje sociale sau prezentau fapte de corupție. Când mi s-a propus subiectul ăsta, nam vrut să-l dezvolt. Mi-era teamă, așa cum îți e ție acum. Dar apoi mi-am dat seama că era perfect pentru noi. Un film despre un frate și o soră a căror relație sexuală începe în adolescență și la care refuză să renunțe. Despre un bărbat care se căsătorește cu fata, știind totul despre relația ei cu fratele, dar imaginându-și că o poate îndepărta de el, doar ca să descopere că e imposibil. E povestea *noastră*, ficțiunea noastră; o problema noastră și dacă e problema noastră, atunci e și a altora. Nimeni nu-și dă seama că e

așa fiindcă nimeni nu vorbește despre asta. Se vorbește despre SIDA, despre dependență de droguri sau de alcool, da. Dar nu despre incest. Ar putea să-i ajute pe oameni, dar, și mai important, ar putea să ne ajute pe noi. Rowena îl privi țintă.

— Nu mai era o altă femeie în acea versiune care ți-a fost trimisă. Lewis zâmbi.

— Dar era nevoie de un catalizator. Cineva care să-i ajute pe ceilalți să-și ordoneze viețile, să ia decizii în loc să lase lucrurile în voia lor. Odată ce mi-a venit ideea asta, am știu că va fi un film special; tot ce aveam nevoie era să văd povestea jucată pe viu prima dată, să fiu sigur că am înțeles bine. De aceea scenariștii sunt aici, în Anglia. Mă întâlnesc regulat cu ei, le spun ce direcție ia povestea, fiecare pas. Noi *suntem* filmul ăsta, Rowena, iar când va fi gata, o să joci în versiunea pentru marele ecran și te poți folosi de toate scenele trăite pe viu. Crede-mă, cu filmul ăsta ai șanse la Oscar.

Așa cum bănuise, simpla pomenire a râvnitului premiu făcu ochii Rowenei să strălucească, dar apoi vedeta se încruntă din nou.

— Și dacă nu-mi place finalul?

Lewis se strădui să vorbească pe un ton calm.

— Nu contează dacă îți place sau nu; va fi verosimil, și asta și vreau, un film verosimil despre un subiect tabu.

Rowena își trecu degetele prin păr, dându-l după ureche, și se întoarse spre piscină, arătându-și celebrul ei profil perfect.

— Te folosești de mine, spuse ea posomorâtă. Nu cred că mă iubești – dacă m-ai iubi, n-ai face asta.

— Dacă m-ai iubi, l-ai părăsi pe fratele tău vitreg.

Glasul lui Lewis era blând, dar Rowena îi putea simți iritarea.

— Poate că dacă m-aș fi simțit mai în siguranță cu tine, l-aș fi părăsit până acum, răspunse ea.

Lewis se ridică, simțind că nu-și mai poate controla furia.

— Dacă îți amintești, Rowena, tu ai venit la mine plângând în hohote și implorându-mă să te ajut. Nu m-am băgat niciodată, n-am vrut să intervin între tine și Chris. Când ne-am căsătorit, știam despre el și l-am acceptat. Toate crizele, toate lacrimile și văicărelile au venit de la tine. Și nu numai că pretinzi că vrei să scapi de el, dar vrei să fii și o „actriță bună”. Ei bine, ca să știi și tu, să joci cu adevărat înseamnă sacrificiu. Dacă vrei să duci la capăt un rol ca ăsta, trebuie să trăiești pe pielea ta suferința. Te-am prevenit înainte să începem, dar mi-ai zis că asta îți dorești. Mă tem că e vorba de prea mulți bani ca să te retragi acum. Rowena se răsuci și se lipi de trupul soțului ei.

— Fă dragoste cu mine, îi șopti.

— Nu, îi răspunse Lewis, desfăcându-i brațele cu blândețe din jurul gâtului său. Surprinsă, Rowena făcu un pas în spate.

— De ce nu?

— Acum n-am timp.

— Înainte aveai mereu timp. Lewis o sărută ușor pe gură.

— Atunci poate că pur și simplu nu vreau, murmură el și, spre disperarea Rowenei, intră în casă.

Capitolul 3

Harriet lucra deja de o săptămână pentru Rowena și încă n-o înțelegea. Uneori era de-a dreptul fermecătoare, toată numai un zâmbet, făcea glume și împărtășea secrete feminine cu Harriet ca și cum ar fi fost prietene. Pentru ca alteori să fie ursuză și retrasă în sine, criticând tot ce făcea

Harriet și fiind imposibil de mulțumit.

Asta nu o îngrijora pe Harriet O accepta ca parte a temperamentului artistic al Rowenei și, chiar dacă ar fi îngrijorat-o, să se afle în preajma lui Lewis era o imensă compensație. Cu fiecare zi care trecea era tot mai obsedată de el Era sigură că și el era interesat. Ori de câte ori Rowena era în mod deosebit dificilă, lăsa deoparte felul lui obișnuit de a fi și era extrem de cald cu Harriet, ca și cum ar fi știut exact ce fel de zi avusese. De asemenea, n-o scăpa din ochi, deși era dar îndrăgostit de soția lui, pe care mereu o atingea și o mângâia de câte ori trecea pe lângă ea.

O dată, Harriet dăduse peste ei înlănțuiți pe scară. Lewis se sprijinea cu spatele de perete, iar picioarele Rowenei strângeau coapsa lui dreaptă în timp ce trupurile lor erau lipite. Deși Harriet se retrăsese cât de discret posibil, imaginea îi rămăsese în minte și părea să o năpădească aproape în fiecare seară când încerca să adoarmă.

În ziua aceea lucrase la calculator aproape toată dimineața și când se ridică de la birou pentru prânz, gâtul și umerii îi erau înțepenite. Rowena intră să semneze scrisorile pentru fani și o privi cu compasiune.

— Ai stat prea mult la biroul ăla. Ai nevoie de un masaj. Maseuza mea este pe undeva pe aici— poți să apelezi la ea.

Harriet nici nu se putea gândi la ceva mai drăguț.

— Ar fi grozav. Vii la masă? adăugă ea.

Obiceiurile Rowenei în ceea ce privea mesele erau imprevizibile. Rowena scutură din cap.

— Poți să-i spui, te rog, lui Lewis că trebuie să exerseze ceva cu Chris? A primit un scenariu și trebuie să se uite peste el. Are nevoie de sfatul meu.

— Sigur, fu de acord Harriet.

În sinea ei, considera că niciodată Chris nu va fi o vedetă la fel de mare ca sora lui, dar ajunsese să-și dea seama că, în ochii Rowenei, Chris era perfect.

Luau întotdeauna masa în pavilionul imens, deși nu mai era chiar atât de spațios de când Harriet urmase instrucțiunile Rowenei și îl umpluse pe jumătate cu plante exotice verzi de care vedeta însăși se îngrijea în fiecare zi, spunând că aveau un efect terapeutic asupra ei.

Când Harriet intră, Lewis ridică privirea.

— Fără Rowena?

— Trebuie să citească un scenariu cu Chris. Lewis păru surprins.

— Zău? Mă mir că nu mi-a spus de el. A venit cu poșta de azi?

— Dacă a venit, eu nu l-am deschis, răspunse Harriet. Știi cumva unde este maseuza Rowenei? adăugă ea. Mi-au înțepenit umerii și mi-a spus că pot să apelez la ea.

— Mi-e teamă că a plecat deja, dar mă pricep foarte bine la reflexomasaj. Te-ar ajuta?

Harriet își închipui că glumește și-i zâmbi politicos.

— Vorbesc serios, continuă el. Rowena spune că o ajută mult. De ce să nu încerci?

Tresări gândindu-se la mâinile lui Lewis pe corpul ei, la degetele lui lungi și subțiri masându-i picioarele. Abia aștepta, dar nu știa de ce răspunsul afirmativ refuza să vină.

— Hai, îi spuse Lewis cu fermitate. Așează-te în fotoliul de la geam și rezolvăm înainte de masă.

Îi vorbise pe un ton atât de firesc, încât o parte din stinghereala ei se risipi. Chiar dacă imaginația ei dăduse cuvintelor lui conotații sexuale, el nu părea să gândească așa, și odată ce își dădu seama de asta, lui Harriet îi fu mai

ușor să se conformeze.

Se așează în fotoliu și își scoase pantofii cu tocuri înalte.

— Și ciorapii? o întrebă el cu un zâmbet.

— Port dresuri, răspuse Harriet, dându-și seama că nu era deloc un răspuns sexy.

Lewis se strâmbă.

— Ce banal! Păi, nu pot să-ți masez picioarele prin dresuri; trebuie să le dai jos. Harriet dădu să meargă în cealaltă cameră, dar el o opri.

— Pentru Dumnezeu, Harriet, am văzut mai multe actrițe dezbrăcându-se decât ai bătut tu litere pe tastatură!

— Scuze, bâigui ea, iar mâinile i se strecurară sub fusta care era, din fericire, destul de largă și scoaseră dresurile cu o mișcare de care era conștientă că nu era deloc una de striptease.

— Acum, stai jos și relaxează-te, îi porunci Lewis, dar Harriet avea impresia că umerii o dureau mai tare decât atunci când se ridicase de la birou.

Privi cum Lewis luă o sticlă cu ulei de măsline de pe bufet și se așează apoi pe podea la picioarele ei. Îi așează piciorul drept pe una dintre coapsele lui, își turnă un pic de ulei în palmă, își frecă mâinile și încet, cu mișcări ferme, dar blânde, își croi drum din mijlocul tălpii spre margine. Începu cu călcâiul și, fără grabă, alunecă spre degete. Când ajunse la porțiunea cărnoasă din spatele degetelor, își înfipse degetul mare cu forță și îl roti în cercuri mici.

Pe măsură ce o masa, Harriet simțea cum întregul ei corp îi răspunde. Mușchii umerilor și ai gâtului i se relaxară, dar restul îi rămâneau încordați. Simțea cum respirația i se accelerează și sfârcurile i se freacă ușor de

lenjeria de mătase.

Abia reușea să se abțină să-și unduiască trupul pe perna fotoliului de răchită și când Lewis ridică privirea, fu sigură că-i citește pe chip exact ce efect avea asupra ei.

Într-adevăr, Lewis știa. Se întinse din nou spre sticla de ulei și își înmuie degetul arătător în ea înainte de a-l împinge ușor, înainte și înapoi, printre fiecare dintre degetele de la picioare ale lui Harriet, în timp ce le masa pe rând. Aluzia sexuală din spatele mișcărilor, împreună cu minunata senzație erotică o făceau pe Harriet să simtă că se topește și își dădu seama că se umezise între coapse.

După ce Lewis termină cu piciorul drept, îl puse cu grijă pe podea și repetă întregul proces și cu stângul. Pentru Harriet, era aproape mai mult decât putea suporta; mângâierea tandră, senzuală care liniștea și stârnea în același timp o făcea să tânjească după atingerea lui. Dacă Lewis avea acest efect atât de puternic asupra ei doar atingându-i tălpile, Harriet se întrebă ce ar fi simțit dacă ar fi atins-o în locuri mult mai intime.

Când Lewis îi luă la rând pentru a doua oară degetele strecurându-și insinuant degetul alunecos printre ele, Harriet simți brusc cum coapsele încep să-i tremure și toată partea de jos a abdomenului i se contractă. Spre groaza ei, își dădu seama că dacă nu-l oprea, urma să aibă orgasm, așa că încercă să-și tragă piciorul.

— Stai cuminte, îi șopti el. Relaxează-te. Savurează momentul, asta e ideea.

— Nu, serios, mă simt perfect acum și...

Era prea târziu și, înainte ca Harriet să-și termine fraza, trupul ei fu străbătut de un fior și degetele de la picioare i se arcuiră în sus de plăcere. Era moartă de rușine, însă chiar dacă știa ce se întâmplase.

Lewis nu lăsa să se vadă. Îi atinse ușor gamba într-un

ultim gest de mângâiere, după care îi dădu jos piciorul de pe coapsa lui.

— E mai bine? o întrebă politicoasă.

Harriet, cu obraji roșii și pupilele dilatate, reuși cu greu să dea din cap și să murmure cu o voce gătuită:

— Da, mult mai bine, mulțumesc.

— Atunci ai face bine să-ți pui la loc dresurile, dacă nu cumva preferi să stai tară.

E păcat să-ți acoperi picioarele. Îmi plac picioarele lungi, bronzate și goale – sunt foarte sexy, într-adevăr.

Încă amețită, Harriet bâigui ceva cum că se bronzază ușor și se duse împleticindu-se spre locul ei de la masă. Lewis se așează în fața ei și rupse o bucată dintr-o baghetă franțuzească, apoi îi întinse șunca de Parma și brânza.

Cu mâinile încă tremurându-i ușor, Harriet începu să mănânce. Când Lewis îi turnă un pahar de vin iară să o întrebe nu comentă, deși de obicei nu bea niciodată la prânz fiindcă o făcea prea somnoroasă ca să mai poată lucra după-amiaza. Azi simțea însă că avea nevoie.

— Cum te simți să lucrezi aici? o întrebă Lewis nonșalant.

— Foarte bine; nu e deloc o slujbă plictisitoare.

— Nu, cred că nu. Dar viața ta socială? încă nu ți-ai luat nicio zi liberă. Când vei avea puțin timp numai pentru tine?

— Cred că voi merge în weekend acasă, dacă nu e nevoie de mine, spuse Harriet. Rowena mi-a spus că aveți o petrecere sâmbătă seara și m-am gândit să nu încurc și oricum i-am promis cuiva că ne întâlnim curând.

— Unui bărbat? întrebă Lewis, zâmbindu-i și aruncându-i o privire cu subînțeles. Harriet scutură din cap.

— Nu, unei prietene.

— Spune-mi, cum era ultimul tău iubit? o întrebă el politicos.

Harriet începu să tușească, înecându-se cu vinul. În mod evident, Lewis încerca să o șocheze, se gândi în timp ce se liniștea.

Ei bine, nu va reuși. Poate că e arătos și senzual, dar nu era pregătită să-l lase să râdă de ea.

— Corespunzător, răspunse ea pe un ton neutru când fu în stare să vorbească din nou.

— Corespunzător! Ce descriere potrivită. Aproape că pot să mi-l imaginez doar dintr-un singur cuvânt. Și cel de dinaintea lui?

— Necorespunzător. Mă tem că înaintea ăstuia n-a mai fost decât unul, chiar și mai necorespunzător, așa că discuția asta n-are cum să fie interesantă, spuse Harriet.

— Măcar au progresat, râse el.

— Poate că eu am progresat, spuse Harriet, uimită de propria îndrăzneală.

— E și asta o posibilitate, bineînțeles, dar partenerul potrivit poate să facă diferența.

Luând în considerare faptul că o adusese la orgasm doar masându-i tălpile, Harriet era perfect de acord. Nu putea să nu se gândească de câte ori muncise o eternitate până să reușească să obțină puțină plăcere în pat cu James.

— Mi-ar plăcea să fac dragoste cu tine, spuse el cu tandrețe.

— Sunt sigură că spui asta fiecărei femei pe care o întâlnești, răspunse Harriet uluită.

— Nu, nici vorbă. De fapt, sunt foarte pretențios.

— Atunci sunt măgulită.

El se întinse peste masă și o apucă de încheieturile

mâinilor.

— Și tu mă vrei, nu-i așa?

După felul în care trupul ei răspundea acum, ca să nu mai vorbim cum răspunsese mai devreme, ar fi fost stupid să spună nu, se gândi Harriet, dar încă se controla suficient ca să-și reamintească de ce se afla în primul rând în casa aceea.

— Chiar dacă ar fi așa, ești căsătorit cu Rowena, îi aminti ea.

Lewis îi mângâie pielea nespus de catifelată de la încheieturile mâinilor.

— Avem un mariaj foarte deschis. Crede-mă, Rowenei nici nu i-ar păsa.

— Poate că mie mi-ar păsa.

Întinse mâna și o atinse ușor pe obraz.

— Ar fi chiar păcat, nu crezi?

Harriet înghiți cu greu. Vinul îi întunecase mintea și atingerile lui insistente, deși doar pe mâini și pe față, se dovedeau a fi irezistibile.

— Te rog, oprește-te, spuse ea încet. Îmi place munca mea. Ar fi prea stânjenitor. Trebuie să plec și...

Lewis se ridică și ocoli ușor masa, oprindu-se în picioare lângă ea. Apoi o ridică de pe scaun și o prinse de bărbie, astfel încât să-l privească drept în față.

— Îți promit că munca ta nu va fi afectată. Crede-mă, știu ce fac. Nici eu nu vreau să pleci, la fel cum nu vrei nici tu. Nu vei avea probleme.

Tot timpul cât îi vorbi o atinse întruna. Mâinile lui i se plimbau prin păr, îi mângâiau fruntea, dezmiardând-o până când Harriet se sprijini pe el, lăsându-și capul pe pieptul lui și simțindu-i erecția prin țesătura pantalonilor.

— Ia-ți liber după-amiaza asta, îi șopti Lewis la ureche. Rowena e ocupată, tu ai lucrat toată dimineața,

nimeni nu va observa. Vreau să fac dragoste cu tot trupul tău, nu doar cu tălpile tale. Vreau să te ating peste tot, să te fac să înnebunești de plăcere. Te rog, Harriet, lasă-mă să o fac.

Fiecare cuvânt și fiecare atingere aprindeau simțurile deja stârnite ale lui Harriet, până când știu că va ceda. Era ceea ce-și dorise încă de când îl văzuse prima dată și oriunde ar fi dus toate astea, știa că va merita.

— Mi-ar plăcea, spuse ea cu glas răgușit.

Fără să mai spună nimic, Lewis o luă de mână și o conduse pe scări până la etajul doi, unde ea nu mai fusese. Acolo o conduse spre dormitorul lui și încuie ușa ca să aibă parte de intimitate deplină.

Pentru o clipă, la vederea patului enorm, a teancului de perne și a hainelor lui împrăștiate prin cameră, Harriet avu o ezitare. Avea în față un bărbat mult mai experimentat decât ar fi visat ea să fie, un bărbat care avusese nenumărate femei și care probabil aștepta de la ea mult mai mult decât era ea în stare să-i ofere.

— Ce-i? Ce s-a întâmplat? murmură el, simțindu-i frica.

— Mă tem să nu te dezamănesc, șopti ea.

— Nu ai cum, o asigură Lewis. Vom fi perfecți împreună atâta timp cât vei avea încredere în mine. Ai încredere în mine, nu-i așa? Harriet dădu din cap că da.

Privind din camera de alături printr-un vizor bine camuflat, Chris chicoti ușor și se întoarse spre sora lui vitregă.

— Are încredere în Lewis! exclamă el. Avem aici o inocentă. N-ai de gând să te uiți?

Rowena, așezată confortabil în fața altui vizor, dădu din cap.

— Ba da, dar mă plictisesc pălăvrăgelile. Spune-mi

când începe acțiunea.

— A început, murmură Chris. E pe cale să o dezbrace.

Fără să aibă habar de spectatorii ascunși, Harriet simți cum mâinile lui Lewis îi descheiau fusta și, după ce o văzu pe podea, ieși din ea, recunoscătoare că nu se mai obosise să-și pună dresurile înapoi mai devreme. Știa că picioarele ei lungi erau avantajate de forma slipului franțuzesc, de culoare crem, pe care-l purta, dar nu știa ce reacție va avea el când îi va vedea tot trupul.

Cu o lentoare infinită, Lewis îi descheie bluza și i-o împinse în spate, lăsând la vedere lenjeria crem de mătase de dedesubt. Harriet nu purta sutien și Lewis trase în jos, pe umărul ei stâng, una dintre bretelele subțiri de mătase, dar spre surprinderea ei, nu-i scoase topul.

— Rămâi cu el, murmură Lewis, te prefer așa.

În timp ce o dezbrăca, mâinile lui se mișcau neobosite în sus și-n jos pe picioarele, pe spatele și pe abdomenul ei, iar acum, după ce o întinse cu grijă pe pat, se așeză la picioarele ei, mușcându-i ușor gambele și pielea sensibilă din spatele genunchilor.

Sub mâinile lui experte, Harriet fu încurajată să se întindă și să-și ofere trupul. El nu părea să aștepte altceva de la ea decât supunere. Îi văzu cum se întinde spre noptieră și își toarnă în palmă ceva dintr-o sticlură, iar în clipa următoare o masa pe abdomen cu o loțiune cu parfum de iasomie.

Harriet închise ochii, în timp ce senzații minunate o învăluiau.

— Nu, spuse el hotărât. Privește-mă, vreau să văd cum ți se schimbă expresia. Am nevoie să văd ce-ți place și ce nu.

Se simțea ridicol de rușinată să-l lase s-o privească;

cu James întotdeauna închidea ochii, se simțea mai în siguranță în felul ăsta. Cuvintele lui Lewis o împiedicau să pretindă că e singură, așa cum făcuse mereu. Lewis o obliga să se implice mai mult și asta îi sporea excitația.

Picioarele lui Harriet erau acum acoperite cu loțiune, inclusiv interiorul coapselor, dar când Lewis ajunse la labiile sale, le atinse doar în treacăt, ignorând mișcarea pe care o făcu trupul ei, contractându-se și împingându-se în sus.

Apoi mâinile lui Lewis își croiră drum peste coaste, rulând topul de dantelă deasupra sânilor care se umflau acum cu repeziciune, venele ei albastre devenind mai vizibile pe măsură ce excitația creștea. Încă o dată Lewis ignoră această zonă erogenă și o atinse doar în treacăt cu vârfurile degetelor înainte de a întinde loțiunea pe umerii și pe interiorul brațelor ei.

Acum fiecare nerv din corpul lui Harriet părea să fie viu. Tremura de excitare și dorea cu ardoare atingeri mai intime, dar când se întinse să-i ia mâna lui Lewis și să

0 îndrepte unde voia ea, bărbatul scutură din cap.

— E mai bine să aștepti, o asigură el.

În camera de alături, Chris simțea cum începe să respire tot mai repede. Lewis știa să se joace cu ea cu o pricepere desăvârșită, iar picioarele lui Harriet, care nu aveau astâmpăr și sâni ei fermi, cu sfârcurile întărite erau dovada clară a dorinței sale. Și el se excitase și tânjea să fie primit să fi se alăture, să posede fata așa cum îi plăcea, așa cum reușea să o subjuge pe Rowena. Fu surprins de reacția lui. În mod normal, ar fi dorit-o pe Rowena mai mult ca niciodată, dar știa că în curând va dori să o aibă pe Harriet.

În cele din urmă, lui Lewis i se făcu milă de Harriet, așa că-i frământă, întinzând puțină loțiune, fiecare sân în

parte. Îi auzi respirația gâfâită și ochii ei îl priviră recunoscători. Apoi, spre surprinderea lui Harriet, se urcă și el în pat, încălecând-o deasupra taliei și, apucându-și penisul, îi folosi vârful ca să traseze o linie în jurul fiecărui sfârc. Senzația era atât de grozavă, încât Harriet se arcui ca să crească presiunea asupra sfârcurilor, dar din nou Lewis o opri, insistând ca el să stabilească ritmul.

Când ea începu să geamă ușor, din ce în ce mai excitată, Lewis se mută într-o parte ca să poată întinde loțiunea pe vulva ei pulsândă.

Harriet icni la prima atingere a degetelor lui pe țesutul delicat, șoldurile i se mișcă fără voia ei și fiori de excitație sexuală păreau că-i unesc sfârcurile cu miezul ei fierbinte, pe care Lewis îl dezmiarda acum, așa încât nu putea să spună de unde venea plăcerea. Știa doar că tot trupul ei țipa să se elibereze de tensiunea puternică și crescândă.

În cele din urmă, când Harriet fu nebună de dorință, Lewis își lăsa unul dintre degete să se miște încet și delicat chiar pe clitoris și îi masă marginea mugurelui ei excitat până ce icnetele ei se transformară în gemete și el putu să vadă cum pântecul

1 se contractă și i se dilată în timp ce întreaga regiune pelviană îi era străbătută de convulsii.

— Te rog, șopti Harriet.

— Ce mă rogi? o necăji Lewis, strecurându-și două degete în ea și rotindu-le în locul pe care-l știa ca fiind cel mai sensibil.

— Ia-mă acum, îl imploră ea și, în spatele vizorului, Chris se lupta aproape tot atât de tare ca și Harriet să se controleze, în timp ce Rowena nu privea scena, ci chipul fratelui ei vitreg.

— Încă nu, îi răspunse Lewis, atingând-o ușor în jurul

deschizăturii vaginului în căutarea micuței ridicături care avea să-i arate unde era punctul ei G.

În același timp, continua să-i mângâie clitorisul.

— Nici tu nu trebuie să-ți dai drumul încă.

Lui Harriet nu-i venea să creadă ce auzea. Trupul ei tipa să se elibereze, apropiindu-se de ceea ce era sigură că urma să fie cel mai puternic orgasm pe care îl avusese vreodată, iar el îi spunea să nu-și dea drumul încă.

— Trebuie, gemu. Nu mă pot abține.

— Nu mă dezamăgi, Harriet, murmură Lewis. E mai bine să întârzii momentul final.

— Atunci nu mă mai atinge așa! strigă ea. Nu mai pot suporta.

— Ba sigur că poți. Poți să faci orice îți spun eu să faci, o asigură el, degetele lui pricepute continuând să o atingă, în timp ce trupul lui Harriet se zvârcolea pe urcușul nebunesc spre culmile extazului.

Harriet își mușcă buza de jos, încercă să se gândească la alte lucruri, să ignore ce îi făceau degetele lui, dar era imposibil. Tot trupul ei era asudat și ardea de dorință, iar deasupra osului pubian simțea o durere plăcută, care creștea de fiecare dată când Lewis o atingea.

Deodată Lewis găsi prețiosul punct G. Își trecu degetul înainte și înapoi peste el, în timp ce cu cealaltă mână îi prinse clitorisul umed și tare și-l strânse cu o presiune aproape imperceptibilă.

Știa că Harriet nu va rezista, dar îi repetă:

— Încă nu.

Harriet auzi cuvintele, dar trupul ei preluă comanda. Cu un strigăt care era aproape unul de durere, atât de intense erau senzațiile, se abandonează plăcerii interzise și spatele ei se arcui deasupra patului, în timp ce trupul ei se scutura, cuprins de contracții și pradă unui extaz ce părea

nesfârșit, până când, în cele din urmă, rămase pe pat, sleită de puteri.

— Asta a fost aproape foarte bine, spuse Lewis cu tandrețe.

Harriet nu putea să-și imagineze cum ar fi putut să fie și mai bine de atât. Îl privi prin ochii întredeschiși și văzu că erecția lui era enormă, mult mai mare decât a oricăruia dintre foștii ei iubiți, și glandul purpuriu avea o picătură de lichid limpede în vârf. Dorința lui evidentă pentru ea acționă ca un afrodisiac și Harriet întinse mâna spre el.

— Întoarce-te, șopti Lewis. Așează-ți fața pe pernă și îndoaie picioarele.

Îl ascultă fără să protesteze, știind că orice ar fi hotărât el să facă, oricum ar fi posedat-o, urma să fie minunat.

După ce Harriet se așează așa cum îi ceruse, Lewis îngenunche între picioarele ei și mâinile lui mari o cuprinsesă din spate, astfel încât să-i poată mângâia partea de jos a abdomenului, în timp ce penisul lui îi atinge fesele.

Apoi, în timp ce degetele lui Lewis îi mângâiau clitorisul tot mai alunecos, sexul său erect alunecă de-a lungul creștăturii ei la fel de umede și se opri la intrarea în vagin. Senzațiile pe care i le produceau degetele lui o făceau să se apropie de un nou orgasm și, când Harriet simți carnea catifelată la deschizătura ei, se împinse în spate ca să-i grăbească intrarea. Voia să o umple, voia să-l simtă adânc în ea, primind și în același timp oferind plăcere.

Lewis se trase un pic în spate, conștient că uneori penisul lui era prea mare pentru ca partenera să se simtă confortabil dacă nu era pe deplin excitată, dar văzând că

Harriet continua să se frece de el, se lăsă să alunece încet în ea.

Lui Harriet îi luă puțin până când își destinse corpul ca să-l primească, dar apoi Lewis apăsă cu degetul la baza clitorisului și toată partea de jos a abdomenului îi fu cuprinsă de senzații incredibile de plăcere. Odată cu ele, Harriet simți că se umezește mai tare, ceea ce îi permise lui Lewis să se miște mai ușor înăuntrul ei.

Lewis își găsea acum propriul ritm, diferit de cel pe care îl folosea cu Rowena, căreia îi plăcea să o penetreze tare și repede. De data asta se mișca încet, alunecând înăuntru și afară într-un ritm lent, oprindu-se din când în când ea să-și rotească șoldurile în așa fel încât Harriet să poată simți cum îi atinge pereții vaginului, aproape ca și cum i-ar fi făcut masaj.

Fiorii ascuțiți ce precedau orgasmul o cuprinseră mai devreme acum, împresurându-i pântecul; sânii o dureau de dorință atât de tare, încât se zvârcolea în pat, stimulându-și singură sfârcurile. Își auzea micile țipete de excitație crescândă, iar Lewis începuse și el să respire tot mai repede.

Brusc el schimbă ritmul și împinse cu putere înainte, lovindu-i partea din față a peretelui vaginal, exact în punctul G, în așa fel încât, în timp ce afară degetele lui se jucau cu fremătătorul ei mugure de plăcere, îi stimula și miezul fierbinte din adâncul ei.

Rezultatul fu un iureș neașteptat de excitare sexuală care părea să o inunde dinspre tălpi, copleșind cu senzații fiecare terminație nervoasă din trupul ei. Inima îi bătea cu putere și pântecul i se contractă - era în pragul orgasmului.

Lewis știa că nici el n-avea să mai reziste mult. Imaginea ei aplecată docil în fața lui, cu picioarele ei lungi

sprijinite de ale lui, cu spatele ei catifelat și umerii tremurând în timp ce plăcerea o inunda, toate îl duseră pe culmile extazului. Când simți că e gata să-și dea drumul, își mișcă mâna dreaptă și își lăsă degetele să se înfigă ușor în carnea de deasupra osului ei pubian.

Harriet termină cu câteva secunde înaintea lui și apăsarea pulsândă a pereților ei vaginali acționează ca un declanșator și pentru el. Scoase un geamăt și în cele din urmă izbi cu tot atâta putere cum o făcea cu Rowena, hotărât să obțină maximumul de plăcere din acest moment.

Harriet îl simțea cutremurându-se deasupra ei, dar era mai conștientă de propriul corp și de incredibila ușurare care o cuprinsese după tensiunea pe care Lewis o menținuse îndelung și cu migală. Niciunul dintre foștii ei iubiți nu-i dăruise vreodată o asemenea plăcere și era uluită de potențialul propriului trup.

Lewis se retrase și întinse cu blândețe picioarele lui Harriet, așezându-se lângă ea ca să se poată privi în ochi. Îi zâmbi și ea îi răspunse tot cu un zâmbet – se vedea că era satisfăcută, așa cum sperase Lewis.

— Ți-am spus că va fi bine, șopti el, lăsându-și mâinile să treacă prin părul ei și observând diferența de textură față de al Rowenei.

În timp ce firul soției lui era gros și ondulat, al lui Harriet era drept și mult mai subțire, dar lui îi plăcea moliciunea lui și faptul că nu era dat cu fixativ. Rowena folosea mereu prea mult fixativ.

— Sunt sigur că toți îți spun asta, dar chiar ești frumoasă, îi spuse cu un zâmbet, trasând o linie de-a lungul nasului ei până pe buze.

— Nimeni nu mi-a spus asta vreodată, răspunse ea cu sinceritate. Atractivă da, dar niciodată frumoasă.

— Ei bine, eu cred că ești frumoasă și aparatul de filmat va fi de acord cu mine.

— Aparatul de filmat? Întrebă Harriet, simțind un fior de neliniște.

— Sunt regizorul filmului, îți amintești? Întotdeauna sunt atent la structura osoasă și la profiluri. Încerc să văd ceea ce ar vedea aparatul de filmat. Te va adora.

— O adoră pe Rowena, punctă Harriet.

— Toată lumea o adoră pe Rowena. Are o frumusețe specială. A ta e altfel, dar e tot frumusețe.

— Știi, nu e nevoie să spui asta, preciză Harriet, lăsându-și mâinile să se plimbe pe pielea acoperită cu un bronz auriu a pieptului său muscular.

— N-aș spune-o dacă n-ar fi adevărat. Și ești și foarte bună la pat! adăugă el râzând.

— Tu m-ai făcut să fiu bună, spuse Harriet cu tandrețe și, în camera de alături, Chris râse sonor.

Trebuia să admită că Lewis știa cum să manipuleze femeile, mai ales la începutul relației, deși nu se așteptase ca de data asta să fie atât de entuziasmat. Lângă el, Rowena întoarse spatele scenei.

— Chiar o place, spuse ea scurt și ieși din cameră.

Când Harriet intră în sufragerie la opt în seara aceea și îl văzu pe Lewis stând în picioare, lângă șemineu, cu brațul pe după mijlocul Rowenei, simți imediat un fior de gelozie. Doar cu câteva ore mai devreme, brațele acelea o cuprinseseră pe ea, în cea mai pasională partidă de sex de care avusese parte până acum. Acum, în fața ochilor ei, Lewis își arăta afecțiunea față de o altă femeie și asta durea. Faptul că această femeie era soția lui, iar Harriet era intrusa, nu ușura deloc situația.

Rowena îi zâmbi, dar în imaginația exacerbată a lui Harriet, zâmbetul păru forțat.

— Arăți foarte bine în seara asta, Harriet. Se vede clar că ți-a priit după-amiaza liberă.

— I-am spus Rowenei că ți-ai luat liber câteva ore, spuse Lewis împăciuitor. S-a obișnuit atât de mult cu eficiența ta, încât a uitat că ai lucrat non-stop o săptămână.

— Unde-ai fost? o întrebă Chris, așezându-se la masă cu un pahar mare de whisky în mână.

— La cumpărături, răspunse Harriet, prinsă pe picior greșit.

— Ce drăguț. Ce ți-ai cumpărat? o întrebă Rowena.

— Nimic. M-am uitat doar la vitrine.

— Aș vrea ca și Rowena să aibă atâta stăpânire de sine! râse Lewis.

— Oricine poate confirma că Harriet știe multe despre stăpânirea de sine, spuse Chris cu blândețe. Te lași vreodată dusă de val, Harriet?

Întrebarea aparent inocentă o făcu pe Harriet să roșească, amintindu-și cum se lăsase dusă de val alături de Lewis.

— Nu în public, răspunse ea sec.

— Atunci ar trebui să ne întâlnim în particular, spuse Chris. Rowena se încruntă spre el și se întoarse spre Lewis.

— Mâncăm? întrebă ea. Sunt extenuată și vreau să mă culc devreme.

Lewis scutură clopoțelul așezat în mijlocul mesei. Servitoarea răspunse prompt, așa cum o făcea întotdeauna, iar Harriet fu extrem de recunoscătoare când mâncarea fu servită. Știa că era ridicol să se îngrijoreze, că era imposibil ca Rowena să știe ce se întâmplase între ea și Lewis în după-amiaza aceea, dar în încăperea domnea o atmosferă tensionată și tot ce voia era să plece cât mai

departe de toți trei.

Masa începu cu o supă de sparanghel, urmată de creveți și somon cu un sos delicios de maioneză serviți cu salată verde și cartofi noi. Apoi toți primiră câte o felie din delicioasa tartă cu lămâie a bucătarului, după care încheiară cu brânză, biscuiți și cafea.

Ca de obicei, Lewis mănă bine, în timp ce Rowena abia ciuguli din felul principal, dădu la o parte desertul după ce gustă și ignoră brânza și biscuiții.

— Nu ai poftă de mâncare? întrebă Chris, zâmbindu-i surorii sale vitrege ca și cum ar fi fost o glumă știută doar de ei.

— M-am îngrășat un kilogram și ceva. Trebuie să am grijă, răspunse Rowena, privindu-l pieziș.

Lewis păru surprins.

— Nu mi s-a părut că te-ai îngrășat, ba dimpotrivă, că ai slăbit puțin.

— Mă simt măgulită că ți-ai făcut timp să observi, i-o întoarse Rowena.

— Nu e corect, spuse Chris. Știi ce important este proiectul ăsta pentru Lewis. A lucrat din greu la el toată ziua, nu-i așa, Lew?

Cumnatul lui îl privi drept în față, cu o expresie rece.

— Ce vrei să spui cu asta?

— Doar că ai fost ocupat!

— Nu mai ocupat decât tine, îmi imaginez. Harriet mi-a spus că tu și Rowena urma să vă uitați peste un scenariu. E bun?

Chris scutură din cap.

— Nu chiar. L-am aruncat la coș.

— Arată-mi-l și mie înainte de a-l arunca. Poate știu pe cineva căruia i-ar fi de folos.

— L-am făcut bucățele, spuse Rowena.

— Dumnezeule, înseamnă că era groaznic! râse Lewis.

Harriet nu-și lua privirea din farfurie. Știa acum că nu se înșelase. Ceilalți trei se înțepau unul pe altul sub aparența unei conversații normale și propria ei conștiință încărcată făcea situația și mai rea.

— Pe la ce magazine ai fost? întrebă brusc Rowena. Harriet înghiți ultima bucățică de brânză.

— Pe la... Bond Street.

— Vrei să spui că e un magazin numit Bond Street? Trebuie să merg și eu.

— Nu, normal că nu e un magazin. Am vrut să spun că m-am plimbat în sus și-n jos pe Bond Street.

— Era aglomerat?

— Bond Street este întotdeauna aglomerat, răspunse Harriet calm, dar stomacul i se făcuse ghem pe măsură ce întrebările Rowenei continuau.

— Cred că viața particulară a lui Harriet este doar problema ei, spuse Lewis brusc. Iubito, dacă ești obosită, nu vrei să te duci să te culci?

Rowena dădu din cap.

— Cred că mă duc. Iau o pastilă și mă bag direct în pat. Poate nu te superi dacă dormi în camera ta la noapte.

Lewis fu de acord printr-un semn scurt din cap.

— Cum vrei. Mai am multe de făcut până să mă duc la culcare, așa că măcar numi mai fac griji că o să te deranjez.

Rowena se ridică în picioare. O privi pe Harriet și deschise gura să mai spună ceva.

— Noapte bună, Rowena, interveni scurt Lewis.

La sunetul vocii lui, Rowena se întoarse spre el, îi văzu privirea care o avertiza și ieși repede din cameră.

— Mă tem că n-a avut o zi bună, îi spuse Chris lui

Harriet, în chip de scuză. Și-a găsit azi-dimineață un fir de păr alb, și asta e de-ajuns ca să-i strice toată săptămâna!

— Nu are de ce să se îngrijoreze, încă e frumoasă, răspunse Harriet. O prietenă de-a mea, care e actriță, îmi spunea că n-a mai văzut vreodată pe cineva cu o prezență atât de magică precum Rowena în primul ei film.

— Da, dar asta era acum câțiva ani. Pe-atunci avea vârsta ta de-acum; e tot mai greu să-ți menții strălucirea din tinerețe odată cu trecerea anilor.

— Avea douăzeci și trei de ani când a jucat în *A Lady Calls*?

— Da, nu-i așa, Lewis?

— Pe-acolo, fu el de acord, întinzându-se peste masă ca să-i umple din nou paharul lui Harriet și trecându-și cu ocazia asta degetul mare peste vârfurile degetelor ei.

Harriet înghiți cu greutate, sperând că gestul nu fusese observat de Chris. După câteva minute, fratele vitreg al Rowenei căscă și se ridică de pe scaun.

— Cred că mă duc și eu sus. Dorm un pic după-masă și mai târziu o să fac câteva lungimi de bazin. Rowena consideră că am nevoie de mai multă mișcare.

— Să nu te îneci, murmură Lewis.

Chris îi aruncă un zâmbet larg.

— O să încerc să nu-ți fac plăcerea asta. Noapte bună, Harriet. Somn ușor.

— Ce-a vrut să zică? întrebă Harriet după ce ușa se închise în urma lui Chris. De ce ți-ar face plăcere moartea lui?

— Crede că nu sunt de acord cu faptul că trăiește pe seama Rowenei, răspunse scurt Lewis. Adevărul este că rareori mă gândesc la el.

— Rowena era prost-dispusă în seara asta. Se poate să fi ghicit oare? întrebă Harriet cu teamă în voce.

— Doar dacă i-ai spus tu! Nu te mai simți atât de vinovată, Harriet. Ai și tu dreptul la puțină plăcere în viață.

— Da, dar nu cu soțul ei, protestă Harriet.

— Nu-mi spune că vrei să ne oprim.

— E ciudat. Când te văd cu Rowena, mă simt îngrozitor. Lewis o privi agasat.

— Se pare că ai niște convingeri foarte puritane despre sex.

— Spre deosebire de tine, eu nu sunt o fire artistică, ceea ce se pare că echivalează cu a fi lipsit de moralitate, replică Harriet, părând și mai iritată decât era, căci singurul lucru pe care și-l dorea era să facă dragoste cu Lewis din nou.

— Dacă ești de părere că moralitatea mea este îndoielnică, poate că ar trebui să-ți arăt ceva ce o să te facă să te simți mai puțin vinovată, spuse el, accentuând cuvintele.

— Ce să-mi arăți?

Lewis o prinse de încheietura mâinii și o ridică brusc de pe scaun.

— Hai cu mine, Harriet. O să-ți arăt ceva ce va face ca mica noastră joacă din după-amiaza asta să pară o excursie cu școala de duminică.

Harriet încercă să se smulgă din mâna lui.

— Lasă-mă, nu vreau să văd nimic.

— Cred că vei vrea să vezi asta, o asigură Lewis și, în ciuda protestelor ei, o trase în sus pe scara în spirală, înapoi la etajul doi.

Capitolul 4

Când Lewis o conduse într-o cămăruță aflată la două uși distanță de dormitorul lui, Harriet crezu la început că se află într-un dulap, dar pe măsură ce ochii ei se obișnuiau cu întunericul, își dădu seama că aceasta fusese

inițial destinată să fie un dressing, deși ușa la camera de acces era acum zidită. Era puțină mobilă, doar un scaun cu spătar și o sofa de două locuri în fața unui geam pătrat, prin care nu intra deloc lumina.

Se întoarse spre Lewis, uluită.

— Ce e cu camera asta?

— Stai jos lângă mine și privește pe fereastră, spuse el șoptit.

Nedumerită, Harriet făcu întocmai și după câteva secunde, își dădu seama că se uita la un dormitor de femeie, decorat luxos în diferite tonuri de liliachiu. În timp ce privea, o siluetă trecu prin fața ochilor ei și o văzu pe Rowena mergând complet goală dinspre baie spre pat.

Harriet se lăsă brusc în jos și Lewis izbucni în râs.

— N-are cum să te vadă. E o oglindă cu două fețe.

— Adică oricine poate să stea aici și să se uite la ea fără ca ea să știe?

— Exact. Este surprinzător și ce o să vezi de fapt.

Harriet simți că o străbate un fior de excitație când Rowena se întoarse, astfel încât acum stătea cu fața către spectatorii ascunși. Avea un trup superb, sâni fermi și plini, cu sfârcuri mari, o talie subțire, curbată spre soldurile rotunjite – cu trupul ei în formă de clepsidră, Rowena era un adevărat sex-simbol. Picioarele însă nu erau perfecte. Erau mai scurte decât s-ar fi așteptat Harriet dacă se gândea la filmele ei, iar gambele îi erau bine definite.

— Ne poate auzi? șopti Harriet.

— Doar dacă strigăm. Nu ne poate auzi, dar, din nefericire, nici noi nu o putem auzi.

Harriet nu înțelegea de ce ar conta asta, fiindcă Rowena se pregătea să se culce, dar imediat ce Lewis termină de vorbit, o altă persoană intră în dormitorul

Rowenei și ochii lui Harriet se făcură mari de uimire când vedeta nu făcu niciun gest să-și acopere goliciunea în timp ce Chris traversa încăperea spre ea.

Fără să știe ce făcea Lewis, Rowena îl privi pe fratele ei vitreg cu un amestec de teamă și dorință.

— Nu în seara asta, Chris, spuse ea încet. Chiar sunt obosită și...

— Nu ești obosită, ești speriată, zise Chris. Acum că mica încercare de *cinema verité* a lui Lewis e în desfășurare, nu-ți mai place, nu-i așa?

— Ție ți-ar plăcea să-ți vezi soția făcând dragoste cu un alt bărbat? Întrebă Rowena.

— E o întrebare stupidă, fiindcă eu n-am soție și nici n-am de gând să-mi iau una. Am nevoie doar de tine și tu ai nevoie doar de mine, dar n-ai avut atâta minte ca să-ți dai seama de asta. Poate că jocul lui Lewis o să te facă să pricepi până la urmă.

— Îl iubesc pe Lewis, protestă Rowena.

— Nu, mă iubești pe mine, spuse Chris agresiv. Datorită lui, te bucuri de respectabilitate și crezi că o să-ți salveze cariera, dar nu-l iubești. Nu poate să-ți dea ceea ce îți dau eu, ceea ce ai nevoie, nu-i așa?

— Gata, Chris, spuse Rowena, întorcându-i spatele. Trebuie să mă odihnesc.

— Am nevoie de tine, șopti el și, înainte ca Rowena să-și dea seama ce se întâmplă, o prinse de umeri și îi trase mâinile la spate, legându-le cu un șnur de mătase. Ea merse cu spatele spre pat, deja stârnită, deja tânjind după ceea ce avea să-i facă.

— Vorbesc serios, protestă ea, nu te doresc. Chris o ciupi de unul din sfârcurile întărite.

— Asta îmi arată altceva. Vreau să porți centura japoneză astă-seară.

— Nu! protestă Rowena.

— O adori. De ce îți interzici plăcerea asta?

— Pentru că o faci prea intensă. Chris zâmbi.

— E întocmai ceea ce vrei și motivul pentru care ai nevoie de mine atât de mult. Deschise un sertar de lângă patul ei și scoase o curea subțire și rotunjită, ce se închidea cu o capsă metalică prin care trecea un arc subțire. Foarte încet, Rowena se mișcă spre el și când Chris i-o puse în jurul mijlocului și o fixă, ea își umezi buzele brusc uscate cu vârful limbii. Așezat pe sofa lângă Harriet, Lewis își ținu respirația la vederea dorinței sexuale pure de pe chipul soției lui.

— Iar acum țesătura, murmură Chris.

Rowena rămase în picioare la căpătâiul patului, cu mâinile legate la spate, în timp ce Chris aduse fâșia lungă de mătase, ce făcea pereche cu centura. O prinse în orificiile speciale din centură la spatele ei, apoi i-o trecu insinuant printre picioarele ușor depărtate și o trase în sus, ca să o fixeze în orificiile găurilor din față.

Țesătura atârna acum lejer în spatele coapselor ei, dar când Chris apăsă pe cleva de prindere laterală, țesătura se ridică și el își ținu acolo degetul, până când îi atinse ușor vulva. După care dădu drumul arcului.

— Cred că e mai bine să începem cu ea nu foarte strânsă, nu crezi? spuse el, gânditor.

Rowena fu străbătută de un fior și Chris se aplecă ușor ca să o lingă sub faimoșii ei sâni.

— Cred că o să-i leg și pe ei, șopti.

— Nu, te rog, nu. Nu în același timp îl imploră Rowena, dar cuvintele ei făceau parte din joc, iar Chris o știa.

Era un joc care începuse cu mulți ani înainte, când deveniseră conștienți de corpurile lor, dar în timp, le

scăpase de sub control, astfel că uneori Rowenei nici nu i se mai părea un joc, ci o înfruntare a voințelor.

Chris îi linse și-i supse sfârcurile care continuau să se întărească și, când fură pe deplin întărite, legă eșarfa de mătase strâns în jurul lor, așa încât să le poată vedea prin țesătură.

— Minunat! se entuziasmă el. Acum putem să începem.

O conduse pe Rowena, care merse cu spatele, până la scaunul mare unde mai devreme își aruncase hainele. Măturându-le de pe scaun, Chris o făcu pe Rowena să se așeze, după care înclină spătarul. Cu brațele legate la spate și cu partea de sus a corpului într-un unghi în care sânii ei strâns legați erau și mai proeminenți, Rowena se lăsă în voia lui Chris. Acesta o trase de picioare până când fesele ei ajunseră pe marginea scaunului.

Incapabilă să-și ia privirea de la scena ce se desfășura în fața ei, Harriet simți cum se stârnește o excitație sexuală în propriii ei sâni și în abdomen. Știa că nu ar fi trebuit să se uite și că, făcând asta, invadase spațiul foarte personal și interzis al Rowenei, dar știa că n-ar fi plecat nici dacă Lewis n-ar fi ținut-o de mână. Trebuia să vadă ce urma.

— Stai bine? întrebă Chris.

Rowena dădu din cap că da, gândindu-se la următoarea lui mișcare și fremătând de nerăbdare. Așa se întâmpla mereu când erau împreună. Chris îi trezea trupul la viață așa cum nimeni altcineva nu știa să o facă, nici măcar Lewis, indiferent cât de pricepute erau mâinile lui.

— Cred că mi-ar plăcea să stai mai puțin confortabil, gândi Chris cu voce tare și băgând mâna în buzunar, scoase un obiect pe care Rowena îl cunoștea prea bine. Era un mic vibrator cu capătul ca un bulb.

Ea scutură din cap și își apăsă fundul mai ferm pe scaun, dar mâinile lui Chris o ridicară cu ușurință și începură să-i îndese vibratorul în orificiul strâmt din spate. În camera de alături, Harriet icni și Lewis îi aruncă o privire:

— N-ai încercat niciodată?

Harriet scutură din cap, mirându-se cum putea Rowena să suporte obiectul într-o parte atât de sensibilă a corpului ei.

Rowena se gândea la același lucru, dar pe măsură ce pereții rectului ei se chinuiau să se acomodeze cu vibratorul, Chris se ghemui în fața ei și-și trecu lent vârful limbii peste fâșia de mătase care-i acoperea vulva. Senzația umezelii calde prin mătase, felul în care materialul se lipi apoi mai tare de ea, clitorisul umflat, toate combinate o excitară teribil, făcând-o să-și răsucească partea de jos a corpului. Mișcarea de răsucire îl ajută pe Chris să introducă mai mult capul vibratorului, până când acesta fu aspirat de rect și Rowena îl simți cum o umple, senzația fiind aproape insuportabil de plăcută.

După ce îl introduse, Chris îl puse pe cea mai ușoară vibrație și o apăsă pe Rowena în scaun, lăsând-o să îndure stimularea constantă a celor mai sensibile terminații nervoase ale trupului ei.

Rowena se zvârcolea pe culmile întunecate ale extazului și îl privi cum se îndrepta spre dulapul cu băuturi și spre frigider, care erau întotdeauna complet aprovizionate. Chris luă din congelator niște cuburi de gheață, le puse în frapiera de argint și le aduse lângă Rowena.

Ea scotea mici scâncete de plăcere și Chris zâmbi în timp ce scoase cu cleștele un cub și apoi trasă cu el o linie dreaptă peste sânii Rowenei, asigurându-se că sfârcurile și

areolele primesc o atenție deosebită. Îi plăcea să vadă contururile întunecate ale acelei zone prin materialul alb și subțire și-i plăcea să citească în ochii Rowenei cum aștepta ca el să o excite și mai mult. Fără Chris, Rowena nu putea să obțină satisfacție, iar pe el îl încânta senzația de putere pe care i-o dădea lucrul ăsta, la fel cum ea adora să fie dominată.

Când sfârcurile ei deveniră două vârfuri rigide care împungeau prin eșarfa de mătase, Chris le mușcă ușor cu dinții, iar Rowena țipă de plăcere.

— Obraznico! îi reproșă el. Te grăbești prea tare.

Rowena nu se putea abține; îi era rușine de reacția trupului ei, dar nu o putea controla.

— Trebuie să te pedepsesc un pic, spuse el blând și apăsă pe butonul din lateralul centurii japoneze.

Imediat materialul dintre picioarele ei fu ridicat în sus. De data asta, Chris nu slăbi strânsoarea până când materialul nu fu strâns lipit de labiile ei.

În orificiul rectal, vibratorul încă pulsa încontinuu și când mătasea se lipi de vulva ei fremătătoare, presiunea vibratorului crescua și ea. Corpul Rowenei tremură și mai violent și un spasm de plăcere o străbătu.

Îl privi pe Chris, care se uită la ea cu o expresie dintr-odată rece.

— Ai terminat? o întreabă pe sora lui vitregă. Rowena dădu din cap.

— Spune-mi, îi porunci el.

— Da, am terminat.

Vocea îi era încărcată de rușine.

— În ultima vreme îți pierzi cam ușor controlul, spuse Chris pe un ton sever și mări viteza vibratorului.

Apoi privi chipul cu păr arămiu cum tresare și zâmbi în sinea sa înainte de a lua un cub proaspăt de gheață din

frapieră pe care, cu o chinuitoare încetineală deliberată, îl trecu peste labiile acoperite de mătase.

Răceala gheții în contact cu carnea ei fierbinte o făcu pe Rowena să geamă. După ce puse cubul deoparte, Chris zgârie ușor materialul cu unghiile și de câte ori atingea clitorisul, pântecul Rowenei se contracta și picioarele îi tremurau violent.

Chris continuă să se folosească de cuburile de gheață în timp ce o atinge cu degetele și gura pe sâni și pe vulvă și, de fiecare dată când Rowena termina, strângea și mai tare fâșia de mătase dintre picioarele ei până când fu atât de întinsă, încât alunecă printre labiile exterioare și se lipi de cele interioare, stimulând neîndurător întreaga zonă.

Rowena începu să țipe la fratele ei vitreg, rugându-l să o ia, să o satisfacă pe deplin, dar el o ignoră. În schimb, își strecură limba în buricul ei și începu să o răsucescă, excitând și mai mult terminațiile ei nervoase stimulate la maximum și provocându-i o altă contracție violentă a mușchilor interni.

Harriet nu mai știa de câte ori vedeta fusese adusă la orgasm de către fratele ei vitreg. Privea tot mai excitată cum femeia se zvârcolea, suspina și își răsucea capul în ceea ce părea a fi o lume a plăcerii supreme, dar o plăcere întunecată, interzisă despre care Harriet nici nu-și imaginase că există. Lewis îi puse o mână pe genunchi și strânse ușor.

— Excitant, nu crezi?

— Dar sunt rude! exclamă Harriet.

— Da, au același tată.

— Și nu-ți pasă? întrebă ea uluită.

— Cred că e foarte interesant, se mărgini el să răspundă.

În cealaltă cameră, Chris decise că jocul durase

suficient de mult. O prinse pe Rowena de talie și o ridică în picioare, apoi îi împinse capul în jos și-i scoase vibratorul dintre fesele bombate. O auzi cum își trage răsuflarea după ce capul gros fu în cele din urmă scos și simți cum penisul i se întărește și mai tare.

— Apleacă-te pe marginea patului, îi spuse cu o voce aspră și, după ce Rowena făcu întocmai, își lăsă pantalonii să cadă pe podea, trase mătasea umedă dintre buzele vulvei, o împinse într-o parte și se înfipse în deschizătura ei din spate.

În timp ce intra în ea, Rowena își mângâia în neștire sfârcurile frecându-le de cearșaf, iar Chris își folosea degetele să-i stimuleze clitorisul, oferindu-i în sfârșit atingerea fermă după care tânjise de când începuse jocul.

Rowena se lupta să oprească orgasmul care se apropia cu repeziciune, știind că în jocul ăsta Chris era întotdeauna cel care trebuia să termine primul în repriza finală. Spre disperarea ei, Chris părea să reziste mai mult decât altă dată. În timp ce senzațiile i se intensificară, Rowena fu năpădită de săgeți arzătoare de plăcere, ce o străbăteau cu o viteză tot mai mare până când ajunse într-un punct fără întoarcere și, cu un strigăt disperat, se prăbuși pe pat și lăsă orgasmul să o inunde.

Spasmele care urmară îi cuprinseseră și pereții rectului, care se contractară în jurul penisului lui Chris, făcându-l să-și piardă controlul. Bărbatul simți cum sămânța i se adună într-un șuvoi până când, cu un icnet, se slobozi în corpul ei încă tremurând.

Imediat ce termină, se retrase, cu chipul negru de furie.

— Ai terminat prima! spuse acuzator.

Rowena se chinui să se întoarcă cu fața în sus și îl privi implorator.

— N-am avut ce face, Chris. Ai fost prea bun. Mi-am pierdut controlul.

— Atunci o să te fac să ți-l mai pierzi o dată.

— Nu, mi-a ajuns. Nu mai pot, se rugă ea, dar Chris era de neoprit.

Își puse gel lubrifiant pe degetele de la mâna dreaptă și începu să maseze carnea ei extenuată, insistând la baza și în jurul clitorisului până când Rowena începu să se zbată din nou.

— Vreau să văd cum mai termini o dată, îi ceru el.

Rowena închise ochii și i se abandonă, dar trupul ei era obosită și nu fu în stare să ajungă la climax. Înfuriat, Chris îngenunche și ea îi simți limba explorându-i intrarea în vagin, în timp ce fierbințeala orgasmului ce se apropia începea să i se răspândească prin abdomen.

— Da! Da! scânci ea.

Limba lui Chris se strecură în ea, rotindu-se cu o încetineală înnebunitoare și

Rowena simți cum se transformă încet într-o masă lichidă. Căldura dinăuntrul ei crescuse tot mai tare, cuprinzându-i trupul în întregime, iar capul îi căzu la loc pe pat.

— Termin acum! spuse cu răsuflarea tăiată. Chris își retrase limba și se ridică.

— M-am răzgândit, spuse cu răceală. Cred că ai dreptate, a fost deja prea mult. După care se întoarse și ieși din cameră, lăsând-o pe Rowena cu mâinile legate la spate, întinsă pe pat și strigându-i să se întoarcă și să termine ce a început.

Harriet privea cum zeița ecranului cunoscută în toată lumea se chinuia în zadar să-și elibereze mâinile și se întoarse spre Lewis, care stătea tăcut lângă ea.

— Chris o să se întoarcă? șopti.

— Nu e nevoie. Rowena e plină de resurse. Sunt sigur că se va descurca singură. Are și un motiv în plus știind că nu poate s-o lase pe camerista ei să o găsească așa dimineață.

Harriet era șocată de atitudinea lui calmă, de acceptare a ceea ce văzuseră. Rowena era soția lui și chiar și un mariaj deschis de obicei nu presupune să-ți lași soția să facă sex cu fratele ei vitreg. Își zise că pur și simplu știa foarte bine să-și ascundă emoțiile și că asta era singura modalitate prin care putea să facă față situației.

Se înșela. Lewis era atras de Rowena sexual; ca majoritatea bărbaților, îi admira trupul și găsea magnetismul ei sexual atrăgător, dar emoțional nu era atins. Căsătoria i se potrivea la fel de mult ca și ei. Mintea lui analitică de regizor foarte apreciat și celebrul ei sex-appeal puse laolaltă atrăseseră aproape tot atât de multă atenție la Hollywood precum căsătoria lui Marilyn Monroe cu Arthur Miller.

Privind din nou în dormitorul de alături, Harriet băgă de seamă că prioritatea Rowenei nu părea a fi să-și elibereze mâinile, ci să se elibereze de frustrare, fiindcă văzând că nu reușește să-și rupă legătura de la încheieturi, se ridică și se postă lângă unul dintre stâlpii patului. Se înfipse în el împingându-și pelvisul înainte, astfel încât vulva ei captivă în mătase să se frece de lemnul rotunjit și, pe măsură ce-și găsea ritmul, capul i se lăsă pe spate, părul ei arămiu mângâindu-i curbura spatelui.

Nici Harriet, nici Lewis n-o puteau auzi, dar își puteau imagina sunetele pe care le scotea pe măsură ce tensiunea urca în corpul ei plin de rotunjimi până când, cu un fior prelung, Rowena atinse în sfârșit culmea plăcerii și mușchii i se încordară înainte de a începe treptat să se relaxeze odată ce trupul ei se liniști.

Pentru câteva momente, vedeta rămase sprijinită de stâlpul patului, cu ochii pe jumătate închiși și răsuflarea întretăiată, dar apoi, tot fără să știe că e privită, începu să caute o soluție pentru a-și elibera mâinile. Uitându-se în jur, privirea i se opri pe marginile ascuțite a dulapului cu băuturi. Șnururile de mătase erau subțiri și Rowenei îi trebuiră doar câteva minute să le frece energic de una dintre margini înainte de a le rupe și de a se elibera.

Își masă încheieturile acoperite cu urme roșii, savurând cu o plăcere perversă furnicăturile pe care le simțea odată ce circulația sângelui se restabili. Era furioasă pe

Chris, dar nu atât de furioasă cât era pe Lewis. În după-amiaza aceea, când tăcuse dragoste cu Harriet, soțul ei arătase o tandrețe și un entuziasm la care nu se așteptase și care o nelinișteau.

Până acum nu pusese la îndoială siguranța relației cu Lewis. Știa că nu e îndrăgostit de ea, dar îi plăcea să fie căsătorit cu ea, iar Rowenei îi plăcea să-l aibă drept soț. Era excelent la pat și temperamentul lui calm și detașat era paravanul perfect pentru toate neliniștile ei.

Dacă ar fi putut să renunțe la Chris, toate acestea nu sar fi întâmplat, se gândi în timp ce își puse o cămașă de noapte din satin și începu să-și perie părul. Fusesse sigură că, după o vreme, prezența lui Lewis îl va face pe Chris inutil pentru ea, dar asta nu se întâmplase. Chris îi cunoștea trupul mai bine decât oricare alt bărbat, iar Lewis fie nu putea, fie nu voia să facă lucrurile pe care le făcea Chris pentru ea.

Pe măsură ce Lewis avea tot mai mult succes și munca lui îl ținea departe de ea, uneori cu săptămânile, Rowena își găsisese tot mai des refugiul în brațele lui Chris, simțind cum mariajul ei se destramă. Când Lewis sugerase

filmul, explicându-i că îi va ajuta pe amândoi să-și rezolve situația, fusese tot atât de entuziasmată ca și el. Desigur, să-l vadă pe Lewis împreună cu Harriet îi provocase un acces neașteptat de gelozie, dar în seara asta, când Chris aproape că o violase, își dăduse seama că nevoia ei pentru Chris crescuse după ce fuseseră împreună martori la spectacolul din acea după-amiază. Ar fi trebuit să aibă efectul invers, să-l dorească pe Lewis mai mult și pe Chris mai puțin, dar Chris era alinarea ei. Era mereu acolo, mereu capabil să o stimuleze și apoi să o liniștească. Și mai exista un motiv: Chris o plăcea pe Harriet.

Rowena știa că Lewis o alesese pe Harriet pentru că fusese atras de ea – intriga n-avea cum să funcționeze dacă cea de-a doua femeie nu era una care să-i placă –, dar niciun moment nu luase în considerare eventualitatea ca și Chris să o placă pe Harriet.

În seara aceea, în timp ce fratele ei vitreg o ațâțase și o împinsese spre culmi tot mai înalte ale extazului, avusese cumplita senzație că undeva, într-un ungher al minții, Chris și-o imagina pe Harriet în locul ei. Nu știa dacă era doar paranoia sau cel de-al șaselea simț, pe care se putea baza de obicei, dar acum, când povestea imaginată de Lewis era abia la început și intriga nu apucase încă să se desfășoare, Rowena constata că era îngrozitor de speriată.

Înainte să se strecoare în așternut, se privi în oglindă de sus până jos, încă arăta uimitor de sexy, își spuse, așa că n-ar fi avut de ce să se teamă. Harriet era acolo ca să o facă pe Rowena să aleagă între cei doi bărbați, nu ca să amenințe relația sa cu amândoi. Cu cât își va aminti mai repede de asta și se va folosi de armele ei din dotare, cu atât mai limpede va simți că rezultatul o va avantaja pe ea, și nu pe Harriet.

De fapt, își spuse în timp ce adormea, Harriet nu are

nimic special. Da, era tânără și atractivă, dar nu se putea în niciun caz compara cu un sex-simbol cu faimă internațională ca Rowena. Gândul acesta o liniști, deși nu atât de mult cât ar fi sperat.

Lewis și Harriet rămaseră pe locurile lor până când Rowena își puse capul pe pernă și închise ochii, pregătită să adoarmă. Apoi Lewis se ridică în picioare.

— Poate că acum n-o să te mai simți vinovată pentru aventura noastră.

— De când durează asta? întrebă Harriet uluită.

— Aventura cu Chris? încă de când erau adolescenți. Tatăl lor era căsătorit cu mama lui Chris când a lăsat-o pe mama Rowenei gravidă. Nu sunt decât douăsprezece luni diferență între ei. Când Chris avea trei ani, tatăl lui și-a părăsit familia și s-a dus să locuiască cu Rowena și mama ei. Chris a intrat în cea de-a doua familie a tatălui său când a împlinit zece ani, după ce mama lui a murit. Evident, cei doi copii au devenit apropiați. Nu cred că vreunul dintre adulți avea prea mult timp pentru ei, așa că se bazau unul pe altul pentru orice. Când corpurile lor au început să se maturizeze, inevitabilul s-a întâmplat.

— Dar când au fost suficient de mari ca să știe că e greșit, de ce nu s-au oprit? întrebă Harriet.

Lewis zâmbi în întuneric.

— Toți avem nevoi speciale, Harriet. Dorințe ascunse, întunecate pe care nu vrem să le arătăm lumii. Chris și Rowena nu se tem unul de celălalt; relația lor e complet deschisă. Genele familiei par să fi însemnat că nevoile lor sunt uluitor de asemănătoare, că se completează perfect unul pe celălalt. De ce să se fi oprit?

Se opriseră amândoi pe palier și Lewis își așeză mâinile pe umerii lui Harriet, simțind cum ea tresare sub atingerea lui. Și ea era la fel de stârnită ca și el de ceea ce

văzuseră, dar în seara asta Harriet va trebui să aștepte. Și când vor face dragoste, faptul că acum s-au abținut le va spori plăcerea.

— Pentru că nu e bine! exclamă Harriet.

— Asta e o poziție cu care nu sunt de acord, spuse Lewis. Singurul lucru la care țin este ca eu să fiu preferatul. În problemele sexuale, soțul trebuie să fie mai important decât fi ațele vitreg, nu crezi?

Harriet se îndepărtă de el; brusc nu mai voia să aibă de-a face cu acest bărbat întunecat, care răspândea un magnetism sexual și care părea complet lipsit de scrupule.

— Probabil că ai vederi foarte largi dacă glumești cu lucrurile astea, spuse ea sec. Sau asta sau nu-ți pasă de Rowena.

— Poate că nu-mi pasă. Harriet ezită în capul scărilor.

— Ți-a păsat vreodată? întrebă ea curioasă.

— Chiar nu-mi aduc aminte, răspunse Lewis.

*

În dimineața următoare, în timp ce Rowena îi dicta scrisori lui Harriet, Lewis era închis la el în birou cu Mark, scenaristul *Secretelor întunecate*.

— OK, spuse Mark, aprinzându-și un trabuc. Deci avem scena de sex dintre soț și secretară. Ce se întâmplă după aceea?

— Cred că după aceea soția și fratele ei vor face sex sălbatic. Mark scutură din cap.

— Nu, nu sună verosimil. Dacă soția și fratele ei i-au urmărit pe soț și pe secretară, atunci soția va fi geloasă. Va începe să se gândească cum să-l aducă pe soț în patul ei, nu să se tăvălească cu fratele ei.

— Cred că te înșeli.

— De ce? întrebă Mark.

Lewis stătu pe gânduri un moment.

— Poate pentru că întotdeauna când a avut o problemă s-a. Bazat pe fratele ei. Sau, dacă privim din alt punct de vedere, poate că fratele a fost stârnit de ceea ce a văzut, așa că o posedă cu forța pe sora lui, care de altfel se împotrivește doar de formă. Da, așa cred că se va întâmpla.

— Vrei să zici că fratele o place și el pe secretară?

— Nu neapărat, poate că a fost stârnit de actul sexual în sine.

— Deci fratele nu e atras de cea de-a doua femeie? Lewis rânji.

— Poate în timp va fi, încă nu sunt sigur. Mark oftă.

— E al naibii de greu să scrii așa. Dacă aș ști mai multe despre cum se vor desfășura lucrurile, aș putea direcționa dialogul pe drumul cel bun. Știi, să dau niște indicii publicului.

— Nu vreau ca intriga să fie sugerată. Vreau să se dezvolte încet, dezvăluind secretele unul câte unul; la fel ca o femeie, dacă stai să te gândești.

— Tu ești șeful, bombăni Mark, evident nemulțumit de felul în care decurgeau lucrurile. Deci ce fel de scenă de sex e asta?

Lewis pretinse că se gândește la întrebare pentru o clipă sau două.

— Bondage soft, folosirea moderată a forței, genul ăsta de chestii.

— Cine e legat?

— Femeia, spuse Lewis cu un oftat. N-am zis la început ăsta e felul în care fratele ei o ține legată de el?

Mark râse.

— La modul propriu, vrei să spui?

O expresie rece se așternu peste chipul lui Lewis.

— Dacă nu vrei jobul, Mark, sunt o grămadă de

scenariști la fel de buni pe care-i pot folosi.

Mark se opri imediat din răs.

— Hei, Lewis, a fost o glumă. Știi că vreau jobul ăsta. E ciudat, dar să fiu al naibii dacă nu e complet diferit de tot ce știu.

— Bine. După ce termini de scris scena, vreau să o citesc și eu. Până atunci, o să știu cum vom continua.

— Și Rowena chiar o să joace în asta? Întrebă Mark.

— Abia așteaptă, îl asigură Lewis. Nu uita de petrecerea de sâmbătă seara, te rog. În camera din față Rowena auzi cum se trânteste ușa și îl văzu pe Mark îndreptându-se spre mașină. Își mușcă buza de jos, întrebându-se ce-i spusese Lewis și cât de diferită ar fi fost intriga dacă soțul ei i-ar fi văzut pe ea și pe Chris cu o seară în urmă.

Se simțea vinovată. Nu pentru ceea ce făcuseră, ci pentru că nu-i spusese lui Lewis. Cum ar putea filmul ăsta să fie verosimil dacă el nu știa totul? Pentru o clipă, se gândi să-i mărturisească, dar se răzgândi din nou. Nu fusese ceva ce ea își dorise să se întâmple, ci Chris o provocase, iar ea îi cedase. Lewis era interesat doar de reacțiile Rowenei.

— Altceva? Întrebă Harriet politicoasă. Rowena o privi fără să înțeleagă.

— Erai în mijlocul unei scrisori. Tocmai spuneai că...

— Las-o pe asta. Ai destule de scris, spuse Rowena, brusc nerăbdătoare să-și vadă soțul. O să le semnez după prânz.

Harriet se ridică, închise agenda și îi zâmbi ușor șefei sale. Rowena observă că fusta lui Harriet era mult mai scurtă decât cele pe care le purta de obicei și că topul de mătase era aninat de sânii ei într-un mod provocator.

— Arăți altfel azi, spuse ea brusc.

Harriet, care se simțea altfel, încercă să nu roșească.

— M-am gândit că ținuta asta e mai confortabilă. E mult mai cald azi.

— Deci de asta ți-ai lăsat coapsele la vedere, murmură Rowena. Dacă vrei să te mai bronzezi poți să folosești solarul. Este într-una dintre cămăruțele de lângă piscină.

Harriet îi mulțumi și plecă să dactilografieze scrisorile.

Rowena se privi în oglinda de deasupra șemineului, după care se duse în biroul lui Lewis. Era așezat la masa de lucru și scria ceva. Când intră Rowena, puse hârtiile într-un dosar.

— Credeam că ești ocupată de dimineață, draga mea.

Rowena se sprijini de marginea biroului și se aplecă ușor, oferindu-i o imagine splendidă a decolteului ei perfect.

— Tocmai am terminat de dictat. M-am gândit că am putea vorbi despre film.

— Nu e nimic de vorbit. Ai văzut ce s-a întâmplat ieri după-masă. Asta e singura scenă pe care o am până acum.

— Ți-a plăcut să faci dragoste cu ea? întrebă Rowena. Lewis privi în ochii ei albaștri.

— Da, foarte mult. A răspuns extrem de mulțumitor.

— Mai mulțumitor decât mine?

— N-am spus asta.

— Fă dragoste cu mine acum, spuse Rowena, ocolind biroul ca să i se așeze în poală.

— Trebuie să-mi petrec timpul cu Harriet, îi aminti Lewis. Dacă vrem să ne reușească următoarea parte a planului, e obligatoriu ca în următoarele câteva zile să mă concentrez pentru a o satisface pe ea. Corpul ei trebuie să se obișnuiască cu al meu. Când o să încetez cu vizitele la

ea, corpul ei trebuie să tânjească să fie satisfăcut. E singurul mod în care o putem face să fie de acord cu noi.

Rowena auzise toate acestea cu multe luni înainte, dar nu o afectaseră, pentru că pe atunci cea de-a doua femeie încă nu fusese aleasă. Era altfel acum, când Harriet era în casă.

— O dată pe zi nu ți-a fost niciodată de ajuns, îi șopti lui Lewis, răsucindu-i scaunul ca să fie cu fața spre ea și așezându-se pe coapsele lui cu picioarele atârând de o parte și de alta. Sigur ți-a mai rămas puțină energie și pentru mine?

Lewis o privi curios. Rochia ei negru cu roșu din lycra i se mula pe fiecare curbă, iar breteaua care-i susținea partea de sus era prea tentantă pentru a fi ignorată. Fusese clar pentru el că intenționa să-l aibă din clipa în care se trezise de dimineață, altfel ar fi purtat hainele de fiecare zi, adică niște blugi de firmă și un top lejer, care-i lăsa mijlocul la vedere.

Încet, mâinile lui o cuprinsă și alunecară pe spatele ei ca să-i desfacă rochia. Degetele i se mișcau repede și îndemânatice și în câteva secunde îi coborâse corsajul, dezvelindu-i sânii rotunzi, cu sfârcurile începând să se întărească.

Rowena scoase un oftat de satisfacție și împinse în jos capul lui Lewis. Voia să-i simtă limba pe ea, avea nevoie de mușcătura fină a dinților lui pe sfârcurile ei tensionate. Lewis nu se împotrivi. Își mișcă încet capul dintr-o parte în alta, în așa fel încât limba lui să se ocupe de fiecare dintre vârfurile roz, apoi îi luă sfârcul drept în gură și îl supse cu gingășie până când o simți pe Rowena cum se zvârcolește pe coapsele lui.

Rochia i se ridică pe picioare și el își dădu seama că nu se obosise să-și pună nicio lenjerie în afară de ciorapi.

Excitația lui crescuse și simți cum penisul i se întărește. Brusc vru să o aibă atunci, pe loc, repede și violent, fără niciun preambul și mâna lui dreaptă se duse spre fermoar ca să-și elibereze erecția.

Rowena scoase un sunet ușor de plăcere și își ridică puțin coapsele ca să-i facă loc, apăsându-și în același timp sânii de fața lui. Lewis alunecă în ea și mâinile lui o prinseră de șolduri, impunându-i ritmul pe care îl voia el.

Ochii Rowenei se închiseră și își strecură mâna printre trupurile lor lipite ca să-și stimuleze clitorisul, pe când Lewis continua să o miște în sus și-n jos într-un ritm tot mai alert.

La atingerea propriilor degete pe mugurele care începea să se umfle, Rowena începu să tremure și mici fiori de plăcere începură să-și facă drum în sus prin stomac. Lewis îi mușcă ușor sfârcul, după care i-l luă în gură, și această senzație în plus îi dădu Rowenei stimulul de care avea nevoie ca să ajungă la orgasm.

Îl simți cum îi trece prin coapse, cum îi pulsa în spatele pielii subțiri ca o foiță de hârtie a perineului ei și știu că e pe cale să termine. Lewis o știa și el și își înfipse degetele în șoldurile ei.

— Da, da! strigă ea și corpul începu să i se arcuiască, făcând-o să se îndepărteze de el, astfel încât Lewis fu nevoit să o prindă cu mai multă putere ca să țină pe loc.

În clipa aceea se auzi un ciocănit ușor la ușa biroului și Harriet își făcu apariția.

— Lewis, n-ai văzut-o pe Rowena? Nu o găsesc nicăieri și e căutată la telefon.

Capitolul cinci

Lewis se uita fix la Harriet, ascunzându-și furia sub masca indiferenței. Pe dinăuntru fierbea de mânie, nu doar

pentru Harriet că intrase în biroul său neinvitată, dar și fiindcă procedase atât de prostește și se lăsase convins de Rowena să facă dragoste cu ea într-un moment în care ar fi trebuit să se concentreze doar asupra lui Harriet.

— Rowena o să vină imediat, spuse el și încercă să nu ridice tonul, în timp ce erecția îi dispărea cu repeziciune.

În stare de șoc, Harriet se holba la șefa ei, însă Rowena, ignorând prezența femeii mai tinere, continuă să se miște în sus și-n jos pe Lewis, până când, cu un strigăt de plăcere, trupul ei se abandonează extazului total al orgasmului ce o inunda.

Harriet știa că ar fi trebuit să iasă din încăpere, dar picioarele n-o ascultau. Rămase locului, privind cum Rowena se abandonează cu totul propriei sexualități. Simți cum o cuprinde invidia, mai ales că-și petrecuse ultimele ore imaginându-și cum va fi următoarea partidă de sex cu Lewis. Iar acum era obligată să facă față faptului că o satisfăcea în același timp și pe soția lui, în ciuda a ceea ce o văzuse făcând cu o seară înainte.

Ezită o clipă, gândindu-se să plece din casa aceea și să nu-i mai vadă niciodată pe cei trei. Modul lor de viață și faptul că le lipsea ceea ce ea considera a fi moralitate îi erau atât de străine, încât nu știa cum ar putea rămâne. Dar apoi îl privi pe Lewis, care se uita la ea pe deasupra capului soției sale, și știu că nu putea să renunțe. Nu voise pe nimeni așa cum îl voia pe acest bărbat și, dacă avea să fie posibil, avea să i-l ia Rowenei.

Revelația asta fu un șoc pentru Harriet. Știa că e absurd și că până atunci nu făcuseră dragoste decât o dată, și că el se așteptase poate să-și piardă interesul față de ea odată ce o posedase, dar privindu-l împreună cu Rowena, văzând acele mâini cu pielea aurie mângâindu-i trupul, decise că oricât de imposibil ar părea, va reuși să

câştige. Totuși, avea să fie foarte atentă la cum urma să procedeze, fiindcă Lewis credea probabil că el era vânătorul.

Lewis văzu cum privirea lui Harriet se schimbă și se întrebă ce îi trecea prin cap. Spera că nu se hotărâse să-l părăsească, nu acum când totul mergea așa de bine. Înjură în gând că Rowena își înlănțuise mâinile după gâtul lui și se cuibărise la pieptul său ca un copilăș, probabil ca să-i reamintească lui Harriet că el e soțul ei, și ridică din sprâncene, scuzându-se din priviri în fața fetei care amuțise.

— Am să rog persoana de la telefon să revină, spuse Harriet, încântată că vocea îi sunase ferm și hotărât.

— Perfect, spuse Lewis politicos.

Se întreba dacă Harriet se simte la fel de ridicol cum se simțea el să poarte o conversație atât de banală după ce fusese martoră la scena de dinainte.

— Scuze că v-am întrerupt, adăugă Harriet. Am crezut că mi-ai spus să intru. Evident, m-am înșelat.

— A plecat? întrebă Rowena după ce auzi ușa închizându-se. Lewis oftă.

— Da, sper doar că nu se va hotărî să plece de tot.

Rowena râse și i se așeză din nou în brațe, cu ochii strălucitori și obrajii înfierbântați.

— Sper că nu i-ai spus că nu ne-am culcat împreună niciodată. Nici măcar Harriet n-ar crede un asemenea clișeu!

— Firește că nu i-am spus, dar asta n-ar fi trebuit să se întâmple. Rowena se întinse voluptuos și îl sărută pe gât.

— Eu mă bucur că s-a întâmplat. A fost nemaipomenit. Oare cine m-a căutat la telefon?

Lui Lewis, care era frustrat atât sexual, cât și din

cauza turnurii pe care o luaseră evenimentele, nici că-i păsa.

— Mai bine te duci și afli, spuse el scurt. Și, pentru numele lui Dumnezeu, nu discuta chestia asta cu Harriet. Păstrează o tăcere demnă. Niciuna dintre voi nu poate discuta cu cealaltă lucruri intime în etapa asta a scenariului.

— Nicio grijă, știu clar ce am de făcut.

— Rowena, dacă mă lași baltă cu chestia asta, n-o să te iert niciodată, continuă Lewis pe un ton serios. Trebuie făcut ca la carte, altfel nu va fi decât un film ca oricare altul. Vreau să fie o poveste adevărată.

— N-am făcut decât o repetiție pentru una dintre scene, răsese soția lui, dându-i-se jos din poală. Vii la prânz sau planifici o altă sesiune de după-amiază cu asistenta mea personală?

— După chestia asta voi fi norocos dacă intru la ea în cameră diseară, răspunse el morocănos.

Când Rowena se întoarse în biroul lui Harriet, o găsi pe aceasta dactilografînd concentrată, dar când ridică privirea, ochii ei gri aveau o expresie care o tulbură pe vedetă. Nu era furie, la care se aștepta, și nici invidie; era o privire aproape compătimitoare.

— Cine a sunat? Întrebă aspru Rowena.

— Nu și-a spus numele, dar era un bărbat american.

— Un american? Poate era agentul meu. De ce nu ai...?

— Am încercat să-ți spun că e important, dar erai ocupată, răspunse calm Harriet.

Fu rândul Rowenei să se schimbe la față și fu nevoită să se ducă la ea în cameră și să se așeze pe pat, imaginându-și un tablou vărativ liniștit, așa cum o sfătuisese medicul ei personal să facă pentru a se calma. Dacă fusese

agentul ei, poate că avea ceva de lucru pentru ea, ceva care să presupună mai puțină implicare emoțională decât această periculoasă aventură a lui Lewis. Dar sigur nu era ceva ce ar fi putut să-i aducă un Oscar și Oscarul era ceva după care Rowena tânjea.

Lewis rămase la el în birou pentru tot restul zilei; o singură dată ieși să facă o plimbare prin împrejurimi. Harriet îl văzu de la fereastra biroului ei, pășind prin iarbă cu mâinile în buzunare și cu capul aplecat, cufundat în gânduri.

Până și felul în care mergea o excita. Pașii mari și ușori și fundul lui ferm sub țesătura pantalonilor îi aminteau de felul în care arăta gol. Corpul lui bronzat, părul negru și ochii pătrunzători o făceau să tremure de emoție. Se întreba de ce avea efectul ăsta asupra ei.

În seara aceea la cină avură pui fript cu lămâie și tarhon, urmat de înghețată de fructul pasiunii. De data asta Rowena mână că cu poftă și Harriet fu cea care abia se atinse de mâncare, apetitul ei fiind diminuat de dorința de a-l avea pe Lewis.

Chris o privea pe Harriet cu interes. Știa la fel de bine ca Rowena felul în care urma să se desfășoare scenariul și abia aștepta momentul când va putea să o aibă și el. Ar fi fost atât de diferită de Rowena și spera mai ales că nu va accepta de bunăvoie felul lui de a satisface o femeie. Gândindu-se la împotrivirea ei și la faptul că știa că, în cele din urmă se va supune, simți că penisul i se întărește și decise că, dacă Lewis o va avea din nou în seara aceea, atunci îi va privi. De data asta nici n-o va lua pe Rowena cu el.

— Ești tăcut, Chris, spuse brusc Rowena.

— Am fost la sală azi și am lucrat vreo două ore; sunt frânt, spuse el cu un zâmbet.

Lewis îi aruncă o privire.

— La ce sală?

— La Luigi.

— Ciudat. Când am vorbit cu el mai devreme la telefon nu mi-a spus că te-a văzut – deși, dacă te-ai fi dus, ar fi fost chiar un eveniment, nu crezi?

— Ba chiar am fost, minți Chris, care făcuse turul tuturor sex-shopurilor pe care le găsisese, cumpărând echipament adițional pentru colecția lui.

— Mai vrei vin, Harriet? întrebă Lewis.

Ea aprobă printr-un semn din cap. Îi potolea teama că Lewis nu va mai face dragoste cu ea până nu va prelua ea însăși inițiativa și în clipa aceea nu știa cum să procedeze. În timp ce îi umplea paharul, Lewis își apropie capul de ea și-i șopti:

— Voi veni la tine în cameră la unsprezece.

Harriet nu mai putea fi atentă la conversație. Mâna îi tremură când ridică paharul la buze și își dădu seama că îi era greu să-și ia privirea de la Lewis. De partea cealaltă a mesei Chris continua să o studieze pe Harriet. Îl văzuse pe Lewis șoptindu-i ceva și observase efectul vorbelor lui asupra ei. În ciuda atitudinii reci și controlate pe care o afișa, Chris știa deja că Harriet avea de fapt instincte sexuale puternice; iar acum părea că era implicată și emoțional. Începea să-i placă din ce în ce mai mult scenariul lui Lewis.

Cina se termină la nouă și jumătate. Pe când cei trei serveau cafeaua în salon, Harriet se scuză și urcă la ea în cameră. Făcu o baie lungă, folosind uleiul scump de baie și loțiunea de corp care îi fuseseră lăsate. După care își spală părul cu un șampon cu miros de iasomie și cu balsam, înainte de a-l usca folosindu-și degetele pe post de pieptene, astfel încât, în loc să-i cadă pe umeri, să pară

ciufulit și lejer.

La sfârșit își dădu cu un pic de parfum Worth, un cadou pe care James i-l făcuse de Crăciun. Pulveriză puțin după urechi, sub sâni și în spatele genunchilor înainte de a îmbrăca un neglijeu de culoarea jadului, din mătase, lung până la glezne, peste o cămașă de noapte asortată.

Când termină, trecuse o oră, dar tot mai avea de așteptat vreo treizeci de minute. Le petrecu imaginându-și felurile în care i-ar putea oferi plăcere lui Lewis, precum și cum ar fi putut el să o satisfacă.

Când, în cele din urmă, Lewis ciocăni la ușă, Harriet era extrem de nerăbdătoare. Baia, masajul cu loțiune și senzația mătăsii pe carnea ei caldă îi intensificaseră simțurile. Îl dorea cu o foame atât de intensă încât o durea fizic.

Lewis o aprecie din priviri și apoi o sărută pe tâmple.

— Miroși delicios, murmură el. Atât de bine, că îmi vine să te mănânc.

În timp ce îi dădea jos negljiul de pe umeri, Harriet începu să-i desfacă nasturii de la cămașă și el se supuse, lăsând-o să-l dezbrace pe când mâinile lui îi atingeau și-i frământau trupul fără încetare.

Când, în cele din urmă, rămase gol, Harriet își puse mâinile pe pieptul lui și-l împinse spre pat. Lewis păru un pic surprins, dar nu se împotrivi, după care se întinse pe spate.

— Presupun că ai ceva special în minte? spuse el cu un zâmbet.

— Vreau să te fac tot atât de fericit cât mă faci tu pe mine, șopti ea.

Lewis era intrigat de întorsătura pe care o luaseră lucrurile. Nu-i trecuse prin cap că ea va începe să preia inițiativa atât de devreme, dar era clar că-l excitase și-și

simțea penisul cum se întărește cu repeziciune până când ajunse să fie complet erect.

Harriet își coborî bretelele de la cămașa de noapte și le lăsă să alunece jucăuș de-a lungul brațelor. Din pat, Lewis o privea, cu ochii întunecați, plini de dorință. Apoi ea își mișcă șoldurile, lăsând cămașa de noapte să cadă la podea și rămânând goală ca și el.

Apoi i se alătură în pat și se întinse peste el, cu capul pe abdomenul lui. Cum penisul lui stătea drept, Harriet era în poziția perfectă ca să-l ia în gură și auzi cum Lewis își ține respirația când își trecu limba de jur împrejurul glandului lui, în timp ce buzele ei îl sugeau ușor.

Surprins de ceea ce făcea Harriet și înnebunit de senzația pe care i-o provoca gura ei pe penis, Lewis știa că îi va fi greu să-și păstreze controlul. Știa că dacă voia ca actul să dureze, trebuia să se gândească la altceva, fără s-o oprească pe Harriet să facă ceea ce dorea.

Mâinile lui îi mângâiau rotunjimea feselor, atât de atâțător expuse în fața lui, și urcau pe șoldurile și în jurul pântecelui ei. Trupul lui Harriet tresărea sub atingerea lui și, când Lewis își lăsă degetele să-i atingă vulva, simți că labiile ei se deschiseră și că era umedă de dorință.

Își înmuie un deget în despicătura ei și, în timp ce Harriet începu să-și miște capul în sus și în jos pe sexul lui, își introduse foarte încet vârful degetului în deschizătura strâmtă dintre cele două sfere albe din fața lui.

Pentru o clipă, Harriet încremeni. Nimeni nu o mai atinsese vreodată acolo și nu era sigură că voia ca Lewis să o facă, dar presiunea ușoară îi răspândea o plăcere nouă și diferită prin trup și, în timp ce se încorda, toate terminațiile nervoase din jurul clitorisului erau indirect stimulate în așa fel că excitația era dublă.

După ușoara ezitare, Lewis simți cum Harriet se

relaxează din nou și continuă să o stimuleze, în timp ce penisul lui începuse să-i zvâcnească de excitare, până când își dădu seama că dacă n-o oprește, își va da drumul. O împinse ușor de talie.

— Destul, Harriet. Nu vreau ca seara să se termine acum, bine?

Harriet simți un fior de excitație văzând ce putere avea asupra lui și, în ciuda voinței sale, își lăsă gura să alunece încă o dată de-a lungul membrului ud de salivă, după care îi dădu drumul. Lewis îi simți limba strecurându-se în orificiul îngust din vârf în timp ce lîngea picătura de lichid de preejaculare adunată acolo, iar atingerea asta ușoară aproape că-l făcu să termine.

Mușchii bine antrenați ai abdomenului lui luptară să reziste nevoii tot mai mari de ejaculare și o împinse pe Harriet de pe el înainte să poată să-l mai chinuie cu gura ei.

— Acum e rândul meu, îi șopti și trupul ei se înfioră la auzul vorbelor lui.

O întoarse pe burtă și împinse două perne sub ea, ridicându-i fesele. Apoi îi depărtă larg picioarele, până când fu complet deschisă în fața lui. Harriet se zvâcoli excitată.

— Stai cuminte, spuse el cu vocea răgușită de dorință. Te miști doar când îți dau eu voie.

Interdicția lui o făcu pe Harriet să-și dorească și mai tare să se miște. I se părea imposibil să stea locului și totuși făcu ce i se spusese, pentru că știa că satisfacția de la final va fi sporită.

Luând un vibrator subțire din sertarul noptierei, Lewis îl fixă pe viteza cea mai mică, apoi masă ușor cu el perineul lui Harriet, în timp ce simțea vibrațiile ușoare pe porțiunea dintre cele două deschizături ale sale, din față și

din spate, Harriet își împinse fesele în sus. Drept urmare, o luă prin surprindere senzația de arsură când Lewis o plesni cu degetele.

— Am spus să nu te miști, îi reaminti el.

Uluită de palma usturătoare, Harriet rămase întinsă, fără să se miște, iar Lewis mări viteza vibratorului și-l lăsă să se miște în jurul clitorisului, evitând miezul tare de terminații nervoase, dar concentrându-se pe zona sensibilă din jurul lui.

Harriet tânjea să se miște, șoldurile ei parcă aveau o viață a lor și, cum terminațiile nervoase trimiteau mesaje intense de plăcere spre creierul său, îi era tot mai greu să rămână nemișcată. Era un chin, dar un chin atât de plăcut, iar faptul că n-avea voie să se miște o făcea și mai conștientă de incredibilele senzații care o năpădeau.

Lewis o urmărea cu atenție, admirând felul în care își ținea șoldurile neclintite și cum se supunea acestui nou joc sexual, pe care era limpede că nu-l mai jucase niciodată.

Harriet respira tot mai zgomotos pe măsură ce presiunea din trupul ei sporea, iar pântecul său era în continuare stimulat de pernele de sub el, perne care o îmbiau să se cufunde adânc în ele, ca să obțină și mai multă plăcere, o invitație pe care știa că Lewis nu se aștepta ca ea s-o accepte.

Când văzu că Harriet reușește să se controleze în întregime, bucurându-se de starea de beatitudine ce o copleșea și de tensiunea crescândă din adâncul ființei sale, Lewis se hotărî să adauge mai multă stimulare. Încet, introduse capul vibratorului pe canalul alunecos și umed, până în deschizătura flămândă a vaginului ei. În același timp își coborî capul și își lăsă limba să ia locul vibratorului în jurul clitorisului ei.

Harriet simți că-i vine să țipe de plăcere. Lewis

începu să alterneze vitezele vibratorului. Când îl dădea mai încet, își încetinea și mișcările limbii, pe care le accelera apoi imediat ce trupul ei se obișnuia cu atingerea tot mai rapidă. Pe măsură ce stimularea continua, Harriet nu-și mai dădu seama de ceea ce i se întâmpla și nu se putea concentra decât la undele crescânde de excitație și la pulsul care devenea tot mai rapid chiar în spatele clitorisului.

Pântecul o durea și era atât de încordat și de tensionat, încât se auzea pe sine rugându-se de Lewis să o lase să se miște, dar el doar o plesnea cu degetele peste interiorul coapselor și știa că senzația usturătoare de arsură era răspunsul lui. Brusc, toate senzațiile intense, toate săgețile ascuțite și fiorii de excitație crescură într-un șuvoi și Lewis văzu fesele ei încordându-se pe măsură ce orgasmul se apropia.

— Mai așteaptă o clipă, îi șopti el, simțind cum trupul lui Harriet fremăta, după care scoase vibratorul și, cu o mișcare fermă, își lăsă erecția nestăpânită să alunece în ea, având grijă să continue stimularea clitorisului cu degetele în locul limbii.

Harriet simți că e pe cale să explodeze. Corpul îi fusese potopit de un foc lichid, iar zvâcnirea neîntreruptă dintre picioare se schimbă într-un tremur uluitor de intens și fierbinte, care urca prin ea cu o viteză terifiantă.

Scoase un strigăt, știind că nu mai putea să-și țină corpul nemișcat, nici chiar pentru a-l mulțumi pe acest bărbat care însemna atât de mult pentru ea.

Auzind-o, Lewis își mișcă degetele spre lateralul clitorisului ei și frecă țesutul alunecos cu mișcări mici, circulare, pe măsură ce intra și ieșea din ea, propriul său corp cerând eliberare din tensiunea sexuală continuă, la fel ca al lui Harriet.

Harriet termină prima și, în timp ce trupul său încordat era străbătut de spasmele violente ale orgasmului, pereții ei vaginali se strânseseră atât de tare în jurul penisului lui Lewis, încât simțea că se contopește cu el. El auzi icnind, după care Lewis continuă să o penetreze fără să se mai gândească la ea, ci doar pentru propria satisfacție pe care știa că și Harriet era pe cale să o primească.

Orgasmul lui Harriet, amânat atât de mult, ajunsese la punctul culminant, apoi se opri, ținându-i corpul încordat și la un pas de eliberare atât de mult, încât Harriet se întreba cum de era posibil să îndure atâta plăcere. După care plăcerea o inundă și simți explozia care urmă în fiecare părticică a trupului; chiar și degetele de la mâini și de la picioare i se contractară ca urmare a convulsiei orgasmice finale.

Lewis își simți fruntea și buza de sus acoperite cu broboane de sudoare și, pentru o clipă, privi trupul întins al lui Harriet cu o expresie de surpriză. Chiar și pentru el, fusese un orgasm neobișnuit de intens și se întreba oare de ce fusese atât de bine.

Harriet, neputând să-l vadă fiindcă încă avea capul îngropat în plapumă, tânjea să-l audă spunându-i ceva drăgăstos, ceva care să arate că a fost special și pentru el, dar Lewis se întinse doar lângă ea și o luă în brațe, liniștind-o și mângâind-o cu mâinile lui mari.

Prin vizor, Chris își continua veghea tăcută. Propria excitație era atât de puternică, încât abia putea să o mai țină sub control, dar n-avea de gând să se ducă la Rowena în noaptea aceea. Voia să stea întins în pat și să se gândească la Harriet. Fusese minunată cu Lewis, ascultase fiecare dintre comenzile lui și dăduse dovadă de o pasiune uimitoare, dar urma să fie cu totul altfel când Harriet avea

să fie a lui Chris.

Atunci instrucțiunile vor fi ordine și nesupunerea nu va fi pedepsită doar cu o palmă ușoară. Chris se întreba cum va răspunde ea la genul ăsta de joc sexual. Cât despre Lewis, comportamentul lui era ciudat. Chris îl privise pe cumnatul lui făcând dragoste cu Rowena în tot felul de ipostaze, dar nu-l văzuse niciodată atât de implicat. Bărbatul fusese întotdeauna detașat, savurând plăcerea sexuală la fel cum savura mâncarea sau băutura. În seara aceea, își îngăduise să-și piardă controlul și mângâierile pe care i le oferise lui Harriet după consumarea actului arătaseră mai multă grijă pentru ea ca persoană decât s-ar fi așteptat Chris. Una peste alta, își zise el, fusese o situație foarte interesantă.

O jumătate de oră mai târziu, Lewis o lăsă pe Harriet adormită în pat și coborî la el în birou. De acolo îl sună pe Mark, care răspunse cu o voce somnoroasă și iritată.

— Vreau să vii acum aici, spuse Lewis.

— La naiba, Lew, știi cât e ceasul?

— Cum nu poți să spui că lucrezi în timpul zilei, nu cred că are vreo importanță. Hai, grăbește-te.

— Care e graba? întrebă Mark douăzeci de minute mai târziu, după ce Lewis îi deschise ușa casei cufundate în liniște.

— Mi-a venit o idee și vreau să ți-o împărtășesc.

— Tu ești șeful.

— Exact, spuse Lewis cu un zâmbet care nu i se reflectă și în privire. Eu sunt. Deci, să zicem că după ce a făcut dragoste cu fratele ei, eroina noastră se hotărăște că vrea să-și seducă soțul.

— Nu are de ce să îl seducă, sunt căsătoriți, obiectă Mark.

— Da, dar asta esfe scenă de seducție. Ar putea să

se ducă la el în birou și să facă dragoste cu el acolo, ceva de genul ăsta.

— Adică pe birou, vrei să zici? Asta nu dă niciodată prea bine.

— Bine, atunci, fu de acord Lewis, zâmbind în sinea lui. Nu pe birou, să zicem că doar își ridică rochia și i se așază în poală.

— Până acum sună mulțumitor.

— Și, la momentul-cheie, când amândoi se apropie de punctul de unde nu mai e întoarcere, intră secretara.

— De ce? întrebă Mark. Sigur a bătut mai întâi la ușă?

— Da, așa că o facem să bată la ușă, dar ia gemetele dinăuntru drept permisiunea de a intra.

Mark zâmbi.

— Îmi place! Și apoi?

— E un pic mai greu de crezut, dar rămâne și privește.

— Domnișoara Super Secretară nu se întoarce și o ia la fugă? întrebă Mark uimit.

— Nu, ar vrea, de fapt mai bine o facem să arate că asta și-ar dori, dar erotismul scenei o împiedică să se miște.

— Și cum reacționează soția? întreabă Mark. Lewis zâmbi.

— Cred că soția e mulțumită de ea însăși. La urma urmei, fata asta e o amenințare și ea o știe. Cum poate să îndepărteze amenințarea mai bine decât să-i arate intrusei că soțul ei o dorește atât de tare pe soția sa încât nu mai poate aștepta să ajungă în intimitatea dormitorului lor?

— Dar nu va fi următoarea întâlnire dintre cele două femei un pic ciudată?

— Sigur că va fi. Soția se așteaptă, evident, ca

secretara să se simtă groaznic, dar nu asta vreau să se întâmple. Vreau ca secretara să o neliniștească pe soție.

— Cum? Lewis oftă.

— Aici e problema, cred. Acceptând totul, presupun. Poate să continue să se poarte ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat – asta o va face pe soție să se simtă prost.

Dacă cineva nu se comportă așa cum te-ai fi așteptat, asta te neliniștește.

— Crezi că domnișoara Super Secretară e capabilă să se comporte așa încă din stadiul ăsta?

Lewis încuviință printr-un semn din cap.

— Da, așa cred. De fapt, ca să subliniem că nimic nu s-a schimbat, ea și soțul pot avea o altă întâlnire pasională în aceeași seară.

Mark rânji.

— Deci soțul este un fel de Superman!

— Nu, are doar un apetit sexual deosebit. Și, dacă stai să te gândești, nu are fiecare bărbat fantezia cu două femei în casă, amândouă dorindu-i favorurile sexuale?

— Nu și eu, spuse Mark, notând de zor în carnet. Din experiența mea, știu că femeile au obiceiul să iasă bine din orice situație, chiar și dintr-una ca asta.

— Nu ăsta e deznodământul la care mă gândesc, spuse Lewis scurt.

— Vrei să zici că deja știi cum se va sfârși? Am crezut că dezvolti acțiunea pas cu pas.

— Așa și fac.

Vocea lui Lewis era plină de iritare.

— Asta nu înseamnă că nu am un obiectiv final în vedere, dar ai dreptate, s-ar putea ca intriga să nu se dezvolte în felul în care cred eu.

Mark îl privi o clipă pe regizor, dorind să știe ce se întâmpla mai exact în casa aceea, dar nu era treaba lui să

pună întrebări și deja presimțea că filmul va fi ceva special.

— La ce oră e dineul sâmbătă? îl întrebă pe Lewis, punând carnetul deoparte.

— Opt și jumătate, nouă. Să nu aduci pe nimeni; va fi o doamnă în plus.

— Sper că arată bine.

— Probabil că și ea speră la fel în legătură cu tine! râse Lewis și, pe când îl conducea pe Mark, își zise că o va invita pe Harriet să fi se alături.

Voia ca Mark să o vadă, chiar și numai pentru a vedea dacă Mark ghicise sau nu cum lucra el la intrigă. După ce închise încet ușa din față, Lewis urcă în sfârșit la el în cameră să se culce.

Dimineață, Rowena era prost dispusă. Își făcu apariția abia când ceilalți terminară de mâncat micul dejun; avea cearcăne și fața îi părea umflată.

— Ai avut o noapte proastă? întrebă Lewis după ce-i aruncă o privire.

— Da, n-am putut să dorm. Nici pilulele n-au avut efect.

— Mai bine ai face un tratament facial. Rowena își privi scurt soțul.

— Știu că arăt rău, nu e nevoie să insiști pe asta.

— N-am zis asta. Dar tratamentele te relaxau întotdeauna. Dacă nu ai nevoie de mine de dimineață, o să ies vreo două ore. Niște întâlniri, hârtii de semnat, chestii din astea. Și în după-amiaza asta vreau să o împrumut pe Harriet.

— Sunt sigură că Harriet nu va avea nimic împotriva, nu-i așa? remarcă Rowena. Harriet îi zâmbi lui Lewis.

— Îmi va face plăcere.

Zâmbetul o enervă pe Rowena și mai mult.

— Dacă nu vrei să mai bei încă o cafea, poate arunci o privire pe scrisorile de la agenții autorilor care doresc să scrie biografia mea autorizată, spuse ea scurt. Elimină-i pe cei care n-au mai făcut măcar două și confruntă numele cu lista mea de persoane pe care le urăsc.

— Lista de persoane pe care le urăști? Harriet era uluită.

— Scumpa mea soră are o listă cu toți cei pe care i-a ofensat în drumul ei spre succes. E îngrozită că unul dintre ei s-ar putea întoarce să-și ia revanșa, o lămuri Chris.

— Crezi că te descurci? o întrebă Rowena.

Harriet dădu din cap, se întoarse să plece și se ciocni de Lewis, care se întorsese și el să plece în același timp. Mâinile lui o prinseră de braț și pentru o clipă, strânsoarea lui fu mai intimă, iar Harriet simți că sângele i se aprinde.

— Iartă-mă! se scuză el și, făcându-i complice cu ochiul, ieși din cameră. Rowena nu observase scena, dar fratele ei vitreg da. După ce rămaseră singuri,

Chris se gândi să-i spună, dar apoi decise că nu avea niciun rost. Nu putea să sufere să o vadă pe Rowena prost dispusă și întotdeauna încerca să o înveselească.

— La ce te holbezi? îl întrebă Rowena. Chris îi oferă un zâmbet leneș.

— Îți admiram ținuta.

Rowena purta o fustă scurtă și strâmtă, un sutien negru de dantelă și o jachetă albă de in, lungă până la coapse și descheiată suficient ca să se vadă sutienul negru prin decolteu. Cândva ar fi fost de neconceput să te îmbraci așa, dar Rowena avea grijă să fie în pas cu moda și genul ăsta era foarte popular în acel moment. În plus, așa cum știa foarte bine, era și sexy.

— Unde ai fost azi-noapte? șopti ea. Am avut nevoie de tine.

— Am dormit.

— Mincinosule! Am sunat la tine, dar n-ai răspuns.

— Nu răspund la telefon când dorm.

— Nu ți-ai dat seama că te așteptam? Nu-mi place ce se întâmplă; nu știu cum să reacționez și nici măcar ce vreau, de fapt. Ar trebui să pot să mă bazez pe tine. Am fost mereu uniți și ai promis că asta nu se va schimba.

Chris își dădu scaunul în spate.

— Credeam că vrei să se schimbe. Toată ideea acestui film este să te îndepărteze de mine, nu?

— Nu, ci doar să mă facă să fiu mai puțin dependentă.

Vocea Rowenei era acum blândă, aproape mângâietoare în timp ce începuse să se joace cu el. Trupul său tânjea după Chris, după felul lui aspru și nerăbdător de a face dragoste, dar știa că-i plăcea să audă cât de dorit era.

— Nu pare să funcționeze.

— Nu știu decât un lucru, spuse sincer Rowena. Urăsc prezența lui Harriet în casă. E ridicol: ea ar fi trebuit să fie geloasă pe mine și, de fapt, e invers.

— E o competiție - sigur că ești geloasă, dar tu ai toate atuurile. Harriet e doar un personaj secundar.

— Sper că știe asta, spuse Rowena furioasă.

II privi pe Chris cum stătea tolănit în scaun, cu buclele lui blonde ciufulite și ochii lui de un albastru-deschis ațintiți tot timpul în decolteul ei.

— Hai să o facem acum, Chris, șopti ea.

— Aici?

— De ce nu? Harriet e ocupată, Lewis a ieșit și nu cred că pot să aștept până diseară. Te rog, Chris.

Chris nu putea niciodată să-i reziste. Dependența lor era mutuală și, deși avea deja o idee cum să o satisfacă în

încăperea unde luau micul dejun, se trezi că-și imaginează că o face în timp ce Harriet îi privește. Ideea îi spori excitarea și simți cum i se întărește.

— Ghemuiește-te pe scaun, îi porunci el. Pune-ți picioarele pe șezut și prinde-te cu mâinile de spătar. Dacă lași spre mine, pot să stau în picioare și să te iau pe la spate.

Rowena își simți gura uscată. Asta voia de la el; acuplările rapide și grăbite, condimentate cu riscul de a fi descoperiți erau aproape la fel de satisfăcătoare pentru ea ca și lungile sesiuni în întuneric, în care îl lăsa să o domine în întregime.

În timp ce se așeză, cu picioarele atât de depărtate cât îi permitea lățimea scaunului, fusta i se ridică în sus și Chris văzu cu un fior de excitație că purta chiloți decupați. Își puse mâinile pe talia ei și, fără altă introducere, intra brutal în ea.

În timp ce o penetra, își apropie gura de urechea ei și, de fiecare dată când era împinsă înainte de forța lui, Rowena îl auzea cum îi șoptește:

— Ești a mea, a mea, auzi?

Cuvintele îi sporiră excitarea și Rowena își strecură mâna pe sub fustă ca să se autostimuleze, dar nu avea de ce. Deja era extrem de ațâțată și, când Chris își ridică mâinile și îi prinse în palme sânii prin bluza de in, Rowena își contractă mușchii abdominali, iar undele ce precedau orgasmul se intensificară. Și, în timp ce fratele ei murmură, „Nu te voi lăsa niciodată să pleci, niciodată”, trupul ei explodă de plăcere și Rowena se prăbuși în față, cu capul sprijinit de spătarul rotunjit al scaunului.

Chris se aplecă peste ea, cu respirația începând să i se liniștească. Apoi se retrase și, strângându-i pentru ultima oară sfârcurile, se dădu la o parte și-și aranjă

hainele.

După ce trupurile lor se separară, Rowena simți un tremur de frică. Brusc îl voia înapoi în ea, nu pentru sex – era sătulă acum –, ci doar ca să se reasigure că erau încă apropiați.

Chris o văzu că tremură.

— Ce ai?

— Nu știu. Mi-e așa de frică tot timpul...

— Nu tu o să ai inima frântă, ci Harriet. Se îndrăgostește de Lewis. Rowena se dădu jos de pe scaun și își trase fusta la loc.

— Nu fi prost, nu-l cunoaște decât fizic. Oricum, Harriet nu mi se pare fata care să se îndrăgostească. Este mult prea prudentă – o admirabilă virtute englezească.

— Cred că te înșeli, dar n-ar trebui să-ți faci griji.

— Mi-aș face griji dacă ar fi adevărat, răspunse Rowena, trecându-și mâna prin părul lui Chris cu un gest de stăpână. Bărbații sunt influențați de femeile care se îndrăgostesc de ei. Le flatează ego-ul.

— Lewis nu are o problemă de ego. Rowena zâmbi.

— Toți bărbații au o problemă cu ego-ul. Mai bine mă duc să văd ce face Harriet. Am fost cam aspră cu ea mai devreme.

— Nu cred că a deranjat-o. Se așteaptă să fii temperamentală; e vorba de împărțirea teritoriului, cum se zice.

Chris avea dreptate. Proasta dispoziție a Rowenei nu o deranjase în mod deosebit pe Harriet, mai ales după ce Lewis reușise să o atingă, chiar și numai în treacăt. Nu era naivă să creadă că era îndrăgostit de ea, dar bănuia că o place atât ca persoană, cât și ca parteneră de sex.

Detașarea lui emoțională față de Rowena începuse să iasă la iveală. Având în vedere că nu se arăta deloc gelos în

privața relației ciudate pe care soția sa o avea cu fratele ei vitreg, asta părea cea mai logică explicație și, dacă nu era implicat emoțional în altă parte, atunci cu atât mai bine pentru Harriet.

În același timp în care Harriet își construia strategia pentru a-l câștiga pe omul pe care îl dorea, Lewis finaliza planul prin care să o atragă pe Harriet și mai adânc în plasa pe care o țesau în jurul ei. Răspunsul ei sexual față de el era măgulitor, și având la dispoziție trupul ei, evident menit să se bucure de plăcere, pentru Lewis urma să fie ușor să-l învețe să aștepte satisfacție continuă. Odată ce va face asta, odată ce Harriet se va obișnui cu o viață sexuală atât de plină, Lewis o va părăsi o vreme.

Avea să fie mai greu decât își imaginase, fiindcă îl încânta să-i ofere plăcere, însă felul cum se simțea el era de o importanță secundară pentru film. Iar intriga filmului presupunea ca Harriet să fie convinsă să pătrundă și mai mult în lumea populată de toți cei care locuiau în casa din Regent s Park.

Probabil că singurul care nu avea nicio grijă în clipa aceea era Chris. Se simțea cum nu se putea mai bine. Rowena apela la el tot mai des, și nu mai rar, cum se temuse, în timp ce Harriet îl fascina cum nicio altă femeie în afară de sora lui o făcuse vreodată. Știa că în timp i se va permite să o folosească, pentru că subiectul filmului viza ca Rowena să privească și să-l ajute la asta.

Anticiparea acelui moment, împreună cu nevoia constantă a Rowenei de a fi atinsă de el, însemna că pentru prima dată în viață Chris era pe deplin mulțumit. Se și distra, fiindcă avea sentimentul că planul lui Lewis, menit să-l înlăture pe Chris și să o aducă pe Rowena în brațele soțului ei, era sortit eșecului și asta își dorea el cel mai mult: să vadă cum Lewis dă greș.

Capitolul șase

În seara aceea, Chris și Rowena se duseră la operă. Lewis detesta opera.

„Muzică bună stricată de o interpretare scenică proasta”, spunea el și nimic din ceea ce văzuse vreodată nu-l făcuse să-și schimbe părerea. După ce Rowena și Chris plecară, Lewis se duse să o caute pe Harriet și o găsi citind o carte, stând confortabil în salon.

— Avem casa doar pentru noi, spuse el cu un zâmbet. Ți-ar plăcea o baie fierbinte? Putem folosi cada Rowenei – e pentru doi.

Harriet își ridică privirea.

— Am făcut duș azi-dimineață, mulțumesc. Pentru o clipă, Lewis nu putu să-și creadă urechilor.

— Nu înseamnă că trebuie să fii murdară, spuse el, râzând. E doar pentru plăcerea trupului.

Harriet zâmbi absentă.

— Sunt sigură că așa e, dar sunt un pic obosită astă-seară.

Cum nimic din scenariul lui imaginar nu-l pregătise pentru asta. Lewis fu de-a dreptul pierdut.

— Mi-ar face plăcere, spuse el încet. Contează asta pentru tine? Cu un oftat ușor, Harriet puse cartea lângă ea.

— Sigur că da, Lewis, dar sunt convinsă că nu sunt singura femeie din Londra care ar vrea să facă o baie cu tine.

— Tu ești singura cu care mi-ar plăcea să fac baie, răspunse el, căutând febril o soluție.

— Atunci va trebui să te hotărăști pentru un duș, spuse Harriet cu blândețe. Lewis o privi uluit.

— Care e problema, Harriet? Credeam că și tu te

bucuri de relația noastră pe cât mă bucur și eu.

— Așa e, dar în seara asta nu am chef.

Lewis înjură în sinea lui. Toată povestea se baza pe faptul că ea îl găsea irezistibil, că îl dorea nespus de tare și că, atunci când el o va părăsi, va fi devastată. Femeia rece care stătea și-l privea cu un zâmbet superior părea să se fi îndepărtat brusc de personaj.

Și, spre uluirea lui, Lewis se trezi că nu era dezamăgit numai din cauza abaterii de la scenariu, ci și de el însuși. Întâlnirile lor fuseseră plăcute și probabil că și Harriet se simțise la fel de bine ca el. Să fie respins nu era ceva ce i se întâmpla prea des și nici nu era obișnuit ca asta să-l afecteze.

Harriet îl privi cum stătea în cadrul ușii. Părea incapabil să accepte cuvintele ei și să plece, dar în același timp Harriet simțea că era peste puterile lui să insiste. Orgoliul său ar fi fost rănit dacă ar fi cerșit sex vreunei femei.

După ce se gândi câteva clipe, Lewis intră și se așeză pe brațul fotoliului în care citea Harriet, apoi îi mângâie părul și obrazul.

— Nu ești bolnavă, nu? Ea râse.

— Trebuie să fiu bolnavă ca să spun nu?

— Bineînțeles că nu. Se pare că m-am înșelat când mi-am închipuit că ceea ce s-a întâmplat între noi a fost special pentru fiecare.

Mi e greu să-mi văd distruse speranțele pentru o seară minunată, asta-i tot.

Lui Harriet nu-i era ușor să rămână indiferentă când el o atingează atât de tandru, mâna lui mângâindu-i părul cu mișcări lente și ușoare înainte să-i coboare pe gât. În ciuda voinței sale, începu să tremure.

Lewis îi simți reacția.

— Te rog, Harriet, zise el răgușit. Nu știu care este adevăratul motiv al refuzului tău, dar îmi dau seama că nu e pentru că nu mă vrei. Dacă e vorba de Rowena, uită, te rog. După câte știu, ea și Chris nici nu s-au dus la operă, ci la vreo petrecere. Numi pasă, la fel cum nici ei nu-i pasă.

— Nu e vorba de Rowena, îl asigură Harriet. După James, nu mă grăbesc să mă văd cu cineva în mod regulat.

— Dar ne simțim bine împreună, protestă Lewis și hotărî că orice se va întâmpla, nu-i va descrie scena asta lui Mark; era prea umilitor chiar și să o repete cu voce tare.

Harriet decisese că îl lăsase să aștepte suficient și Lewis era îndeajuns de neliniștit pentru ca altă dată să se gândească de două ori înainte de a mai fi sigur de acceptul ei necondiționat.

— Păi, poate că o baie ar fi bună, se înduplecă ea. De obicei, fac duș.

Lewis fu uimit de valul de ușurare care-l cuprinse. Inima îi bătea mai repede și avu nevoie de toată stăpânirea de sine ca să nu o posede pe Harriet acolo și atunci, pe podeaua salonului.

În schimb, se opri doar să ia sticla de Chardonnay pusă la rece și două pahare, și o conduse pe scări în sus, spre baia Rowenei, unde umplu cada cu apă, adăugând din plin ulei erotic de santal japonez, care inundă încăperea cu aroma lui subtil excitantă.

O dezbracă încet pe Harriet, apoi o lăsă să-l dezbrace și în tot acest timp continuă să o atingă și să o sărute, șoptindu-i la ureche exact ce îi propunea să facă împreună.

O așează între picioarele lui depărtate, cu spatele spre el, iar apa caldă îi ajungea până la sâni. O săpuni ușor de-a lungul șirei spinării, cu mișcări delicate, ca și cum sar fi folosit de o pană. Harriet simți cum se topește sub

atingerea lui și, când Lewis îi apăsă trupul astfel încât ea să își sprijine capul pe pieptul lui, se aștepta să treacă la sânii ei, care erau întăriți și dureroși. În schimb, Lewis îi spălă brațele, terminând cu palmele asupra căroră zăbovi, ocupându-se de fiecare deget până când tot corpul ei țipa după atenție.

I se păru o eternitate înainte ca el să ia săpunul și să-i acopere abdomenul cu spumă, făcându-i mușchii să salte și să tresară într-un dans propriu. Ajunse și la sâni, dar îi atinse atât de ușor încât Harriet ar fi putut doar să-și imagineze că o face, însă efectul fu că simți în fiecare sfârc o dorință chinuitoare.

După aceea, Lewis o așeză în patru labe, cu capul îndreptat spre partea cu robinet a căzii. Apoi Harriet fu nevoită să-și ridice fundul deasupra apei. Lewis îi acoperi fesele cu clăbuci, înainte de a-și trece languros degetul printre ele. Gâdilatul bulelor de săpun era extrem de excitant și când Lewis le clăti, Harriet vru să-l roage să o mai facă o dată, dar el avea alte planuri.

O întoarse din nou și de data asta se așeză peste ea, încălecându-i corpul în apă, până când, în cele din urmă mâinile ajunseră să-i spele pe rând sânii, cu o grijă deosebită pentru sfârcuri, pe care le acoperi cu clăbuci până când dispărură sub aceștia.

Din nou bulele se sparseră, gâdilând carnea moale și făcând ca sânii ei să se întărească și venele să devină vizibile. Lewis îi zâmbi, după care luă un burete și-l ținu deasupra ei înainte de a-l stoarce într-un șuvoi peste sfârcurile ei.

Harriet scoase un icnet de plăcere și Lewis repetă procedeul, de data asta ținând buretele deasupra sânilor săpuniți mai mult timp, până când ea îl imploră să dea drumul șuvoiului de apă.

Intenționase să o lase să-l spele, dar jocul lor îl stârnise mai mult decât se așteptase. Simțea că nu mai are răbdare, că vrea să o posede imediat.

Împingându-i de pe el mâinile săpunite, Lewis ieși din cadă.

— Va fi și rândul meu altă dată, promise el.

După care o înfășură într-un prosop cald, o luă în brațe și o duse, prin camera Rowenei, la el în cameră. După ce o așeză pe pat, se întoarse în baie după vin și băură împreună de pe părțile opuse ale aceluiași pahar, oprindu-se din când în când ea să se sărute și să lase lichidul proaspăt și revigoram să treacă dintr-o gură în alta.

Deja erau amândoi înnebuniți de dorință, dar Harriet descoperise plăcerea amânării orgasmului și ea fu cea care-l întoarse pe Lewis pe burtă, după care îi turnă un pic de vin de-a lungul șirei spinării.

Corpul lui tresări la răceala neașteptată, apoi pe măsură ce lichidul curgea pe fiecare vertebră, Lewis simți cum limba ei moale și caldă îl linge. Limba ei și vinul erau un contrast uluitor. De data asta, el era cel care se zvârcolea în așternuturi și Harriet îl privea.

— Nu te mișca, îi spuse ea, amintindu-și de propriile eforturi de a-și controla corpul și sub ea Lewis încremeni, după care se chinui să se supună, fascinat de această schimbare de roluri.

După ce îi parcurse șira spinării cu limba, Harriet își înmuie degetul mijlociu în vin și apoi îl vârî între fesele lui, oprindu-se de fiecare dată când el tresărea involuntar.

Pentru Lewis era cel mai delicios chin și încerca să-și stăpânească excitarea suficient ca degetul ei să ajungă la țintă. Harriet refuză să-l lase să o grăbească și refuză să se miște dacă el nu stătea locului, dar în cele din urmă vârful

degetului ei îi atinse prostata și el simți cum penisul lui, deja erect, se mărește și mai mult. Presiunea din testiculele lui umflate era de nesuportat.

Când degetul ei îi mângâie din nou glanda, fu nevoit să se miște ca să nu termine.

— Harriet, stai! Nu mai pot, șopti Lewis și Harriet simți cum o inundă un sentiment de triumf în timp ce-și retrăgea degetul jucăuș și-l lăsa să se întoarcă pe spate.

Lewis o privi pe Harriet și, pentru prima dată de când erau împreună, întinse mâinile, îi trase capul și o sărută lung și adânc pe gură. Limba lui se jucă pe îndelete cu interiorul buzelor ei moi, apoi îi pipăi dinții înainte să-și croiască drum printre ei. Limba lui Harriet răspunse imediat, lingându-i colțurile gurii înainte ca tempoul sărutului să crească și Lewis să-i exploreze gura și mai adânc, în timp ce erecția i se dublă.

Stăteau înlănțuiți, Harriet deasupra lui, îmbătată de senzația pe care i-o dădea trupul muscular de sub ea, iar când Lewis o întoarse pe o parte, în așa fel încât să se afle față în față, ea îl privi adânc în ochi, încercând să citească ceva în expresia lor.

Lewis o privi și el. Respira tot mai repede, iar mâinile lui nu puteau să o lase în pace, mișcându-se încontinuu pe curbura soldurilor și pe coapsele ei subțiri. Își apăsă penisul de abdomenul ei și se lăsa puțin în jos ca să i poată mângâia clitorisul cu el, cu mișcări delicate și jucăușe, după care privi cum ochii ei se întunecă și pupilele se măresc din cauza excitației crescânde.

Harriet începu să freacă, fără să-i mai pese dacă descoperă sau nu emoție în privirea lui. Tot ce voia era să-l aibă în ea, să o umple din nou și să-și satisfacă dorința ce-i cuprinsese trupul.

Lewis ridică piciorul stâng al lui Harriet peste coapsa

lui, apoi se înfipse adânc în ea, cu mâinile încleștate de fesele ei. Pentru o clipă rămaseră amândoi nemișcați, fiecare savurând senzațiile propriilor corpuri, apoi Lewis se mișcă.

Se retrase până la intrarea în vaginul ei, jucându-se câteva secunde cu carnea ei excitată, după care o trase cu forță de fese și se înfipse grăbit din nou în ea.

Unghiul de penetrare era perfect pentru Harriet fiindcă de fiecare dată când Lewis se retrăgea și o aducea spre el, terminațiile nervoase din jurul clitorisului îi erau stimulate și contracțiile intense pe care le asocia de acum cu modul lor de a face dragoste se răspândeau încet în sus, ca niște săgeți ascuțite.

Când Lewis începu să împingă tot mai repede, Harriet simți că nu se mai poate abține. Nu se gândea decât la plăcerea pe care el i-o producea și se abandona acesteia pe deplin. Strigătele și icnetele ei îl stimulară pe Lewis mai mult decât ar fi făcut-o orice partidă sălbatică de sado-maso, iar când Harriet se conformă ritmului pe care el i-l impusese, mișcându-și corpul la unison cu al lui, el își așează mâna între fesele ei și își introduse un deget în fundul ei.

Îl mișcă foarte încet, apăsând ferm pe pereții rectului și, pe măsură ce Harriet se concentra pentru punctul culminant al excitației, delicatele terminații nervoase din adâncul ei erau stimulate și trupul i se zguduia de plăcere, toate senzațiile fiind cu atât mai intense.

Lewis o simți cum se arcuiește spre el, o auzi gemând de plăcere și, când orgasmul o inundă, începu să se zvârcolească, aproape desprinzându-se de el. Cuprins de extaz, o prinse și o trase înapoi spre el, penisul fiindu-i acum atât de încordat și de umflat încât putea să-i simtă pereții vaginali cum pulsează în jurul lui și, cu un strigăt,

își dădu drumul în moliciunea ei de catifea.

În timp ce începea să se liniștească, Harriet își dădu seama că ceva îi pulsa între coapse. Încercă să rămână nemișcată, rușinată la gândul că trupul ei încă mai cerea satisfacție.

Lewis stătea tăcut, pe când penisul care i se retrăgea încet din ea, dar o privea atent și își dădea seama din expresia ochilor ei și din mișcările aproape imperceptibile ale șoldurilor că era capabilă de mai mult.

Era mulțumit. Asta și sperase. O femeie care devine tot mai deschisă stimulării sexuale. O femeie al cărei trup va pune stăpânire pe mintea ei, astfel că, în cele din urmă, va face orice pentru satisfacția pe care Lewis o învățase să o ceară.

— Ai vrea mai mult, nu? șopti el.

Harriet scutură din cap, negându-și încă propria sexualitate.

— N-ai de ce să te rușinezi, o asigură el. E un compliment pentru mine.

— Dar n-am fost niciodată așa, protestă Harriet, amintindu-și cât de ușurată se simțea de fiecare dată când James termina.

— E o viață nouă. Poți fi diferită aici, murmură el și Harriet simți cu ușurare cum mâna lui apasă pe partea de jos a abdomenului său, chiar deasupra osului pubian, exact acolo unde o durea când dorința de a se elibera devenea de nestăpânit.

Mâna lui se mișca în cercuri, crescând presiunea, pe măsură ce corpul lui Harriet răspundea. Brusc fu invadată de o senzație nouă, o apăsare ciudată, îngropată atât de adânc în trupul ei, că îi era imposibil să știe unde începea, iar fiori ascuțiți, ca niște curenți electrici, se răspândeau în ea, de sub clitoris în sus, spre mâna lui care nu se oprea.

Lewis știa exact ce se întâmplă. Nu stimula doar terminațiile nervoase ale clitorisului, ci și cele care veneau dinspre vezică și combinația ducea, la unele femei, la cele mai intense orgasme.

Harriet părea să fie una dintre acele femei, fiindcă începu să strige, iar ochii ei erau enormi și îl priveau fix.

— Nu te opri! se rugă ea când mâna lui rămase nemișcată pentru o clipă. E incredibil.

— Ți place?

Harriet își mușcă buza în timp ce mâna lui săpa mai adânc și presiunea fierbinte și înțepătoare se intensifica.

— Da, îl asigură ea, deși senzația era de-acum atât de intensă, încât nu mai era sigură dacă simțea plăcere sau nu.

Corpul său știa mai bine decât ea și începu să se contracte până când pielea de pe abdomenul ei deveni prea strâmtă. Gemând, încercă să se miște, să domolească senzațiile crescânde care amenințau s-o copleșească. Lewis își lăsă degetele să depărteze partea de sus a labiilor ei exterioare și, în timp ce continua să-i apese ferm partea de jos a abdomenului, se juca și cu mugurele ei pulsatile, fără să rămână într-un loc mai mult de câteva secunde, dar mișcându-se continuu, astfel încât carnea ei tresărea și tremura între picioarele ei ca un ecou al pulsului puternic pe care-l simțea în urechi.

Erecția lui Lewis se diminuase, dar văzând-o pe Harriet stârnită, pe noi culmi ale extazului, simți că începe să se excite din nou.

În timp ce uluitoarele senzații continuau să se intensifice, sânii lui Harriet erau dureroși și, după o mică ezitare, ea se întinse și trase capul lui Lewis spre pieptul ei.

— Spune-mi ce vrei, murmură el.

— Sâni mei, gemu ea, împingându-i spre gura lui. Mă dor.

— Și ce vrei să le fac eu? glumi el.

Harriet nu știa dacă poate să-i spună, dar protestele insistente ale cărnii ei înfierbântate erau mai puternice decât propria reticență în a da glas dorințelor ei.

— Suge-i pentru mine, Lewis, te rog.

— Tare sau încet? întrebă el, mâna lui continuând mișcările de apăsare și degetul tatonând zona din jurul clitorisului, în așa fel încât să treacă ușor peste vârful lui expus.

— Tare! se rugă ea și simți că trupul său nu mai era decât dorință, tânjind după stimularea intensă care să o apropie de orgasm.

Lewis zâmbi și gura i se închise în jurul unuia dintre sfârcurile întărite, pe care-l supse cu convingere. Presiunea crescuse, la fel ca presiunea asupra clitorisului, iar nervii supraexcitați ai vezicii se încordară și, cu această ultimă atingere, fiori de plăcere o străbătură ca un fulger. Harriet fu zguduită de contracții musculare aproape dureroase, având senzația că trupul i se transformă în lavă pe măsură ce i se oferea satisfacție totală.

Undeva departe, Harriet auzi un sunet straniu de ascuțit, dându-și seama cu greu că este propriul strigăt de extaz și, în timp ce spatele ei se arcuia și partea de sus a corpului se zvârcolea și se răsucea, Lewis îi mușcă sfârcul și continuă să-i stimuleze clitorisul, până când spasmele se potoliră și ea rămase în cele din urmă nemișcată.

Pentru Harriet, cu pielea acoperită de sudoare și cu trupul ușor, fusese cel mai grozav moment de până atunci și închise ochii, încercând să-și amintească exact cum se simțise în momentul final când orgasmul o copleșise. Își amintea senzațiile anterioare, presiunea ciudat de intensă,

sfârcul care o durea și gura lui Lewis mușcând-o de el, dar acele momente finale de extaz îi scăpau. Erau imposibil de recreat din memorie.

Când deschise ochii, Lewis se sprijinea într-un cot și o urmărea cu o expresie tandră.

— Mai vrei? întrebă el cu un zâmbet. Harriet scutură din cap.

— A fost nemaipomenit. Nu m-am gândit... N-aș fi crezut că e posibil să ai senzații atât de puternice.

— Crede-mă că mai ai multe de descoperit, dar nu astă-seară! O sărută tandru pe frunte, mângâindu-i gâtul.

— Am ceva de făcut. Te descurci singură?

— Nu pot să rămân aici, spuse Harriet repede. Trebuie să mă întorc la mine în cameră.

— Aiurea, zise Lewis nepăsător. Rowena n-o să intre aici diseară și o să te trezești cu mult înaintea ei dimineață. Pe lângă asta, când voi veni la culcare, vreau să fii aici pentru mine. Vreau să-mi petrec noaptea lângă tine.

Neașteptat de impresionată, Harriet oftă cu voluptate și se dădu bătută. Probabil că știa el ce face și oricum se simțea prea obosită ca să coboare la etajul întâi. Perspectiva unui pat rece nu-i surâdea prea mult.

— Bine, fu ea de acord și, cu un sărut, Lewis ieși din cameră.

— De ce mă tot chemi noaptea? întrebă Mark iritat.

— Atunci îmi vin cele mai bune idei, replică Lewis cu blândețe.

— Încă nu am terminat partea pe care mi-ai dat-o deja.

— Atâta timp cât nu mai sunt la mine în cap și sunt la tine, asta e tot ce mă interesează. M-am hotărât să complic povestea.

— Vrei să spui că filmul nu este destul de complex?

întrebă Mark neîncrezător.

— Ideea este, dar relațiile sunt prea seci și nerafinate. Vreau ca eroul să înceapă să simtă ceva pentru secretară.

— Dragoste?

Lewis scutură din cap.

— Nu, nu dragoste, dar ceva mai mult decât intenționase. Ea trebuie să conteze ca persoană, și nu doar ca un catalizator. El a adus-o în încercarea de a-și obține soția înapoi, dar acum descoperă că simte tandrețe sau compasiune pentru ea.

— De ce? spuse Mark, întrebându-se oare cine îl va juca pe erou.

Aspectul și virilitatea erau ceva ușor de găsit; capacitatea de a simți emoții profunde le lipsea de obicei vedetelor care aveau o înfățișare fermecătoare.

— Pentru că e deosebită. Trebuie să aibă ceva ce să-l atragă. Nu frumusețe - de asta eroina nu duce lipsă. Să spunem că e imprevizibilă și inteligentă.

— Are toane?

Lewis își impuse să nu se enerveze.

— Nu, femeile cu toane nu sunt încântătoare nici în viață, nici în film. Cred că va începe să fie un pic distantă, să cedeze mai puțin ușor la seducțiile eroului. Iar lui i se va părea mai interesant când va trebui să se străduiască mai mult.

Mark oftă și începu să-și noteze.

— De ce oftezi? întrebă Lewis.

— Știi ce se spune despre un sinopsis extins - trebuie să fii capabil să însușezi ideea de bază într-o propoziție. Aș vrea să văd cum reușești la povestea asta.

— Niciunul dintre filmele mele nu s-a conformat acestui principiu, dar asta nu le-a oprit să aibă succes.

— Nu zic că nu va fi un film mare, doar că toate regulile sunt încălcate.

— Cu siguranță, replică Lewis.

În clipa aceea, Rowena își băgă capul pe ușă.

— Doamne, încă lucrezi, Lewis? Și ce faci aici la ora asta, Mark?

— L-am chemat eu. Cum a fost *Rigoletto*?

— A fost *Attila* și a fost grozav. Pentru prima oară jocul actorilor a fost și el bun.

— Te cred pe cuvânt.

— Mai stai? Întrebă Rowena și Lewis știi din privirea ei ce însemna asta.

— Nu sunt sigur, spuse el cu grijă, dar se asigură că-i zâmbește cald înainte de a se reîntoarce la Mark.

— Încearcă să nu întârzii, murmură Rowena, închizând încet ușa în urma ei. Mark, pentru care Rowena cea mai sexy femeie pe care o întâlnise vreodată, îl privi pe Lewis.

— Ne oprim aici?

— Mai citește-mi o dată, spuse Lewis. Vreau să fiu sigur că ai înțeles.

În timp ce Mark își citea notițele, Lewis încerca să-și imagineze ce se întâmplă sus.

Rowena, încurajată de privirea caldă a soțului ei și stârnită după operă și o cină lungă cu Chris, hotărî că-l va aștepta pe Lewis la el în cameră. Chris era pregătit pentru ea, dar în seara asta, vedeta îl voia pe Lewis. Voia să preia controlul, să facă pe zeița dragostei. Niciodată nu se întâmpla așa cu Chris. Fratele ei vitreg o știa de prea mult timp și o înțelegea prea bine pentru ca lucrul ăsta să fie posibil.

Nu se deranjă să se schimbe. Lui Lewis îi plăcea să o dezbrace și adesea alegea să lase ceva din lenjerie, găsind

excitantă vederea mătăsii moi și a satinului pe pielea ei.

Străbătu palierul și deschise ușa de la dormitorul lui Lewis. Apoi, la jumătatea distanței spre patul lui, își dădu seama că acesta era deja ocupat. Înăbușindu-și o exclamație de surpriză, rămase în picioare, privind-o pe Harriet care dormea.

Extenuată, Harriet adormise pe spate, complet goală și era întinsă cu picioarele deasupra cuverturii. Părul ei, de obicei neted, era ciufulit și pielea îi strălucea – Rowena recunoscuse imediat în poziția ei liniștea unui trup satisfăcut.

Vedeta rămase îndelung acolo, studiind femeia goală și își dădu seama că, în timp ce ea și cu Chris luau cina excitându-se reciproc cu descrierea a ce vor face cu Harriet după ce va fi atrasă în jocurile lor sexuale, Lewis făcuse din nou dragoste cu ea.

Amintindu-și cum arătase mai tânăra femeie după ce făcuse dragoste prima dată cu Lewis, Rowena se întrebă oare cum arătase acum. Se întreba dacă fusese mai îndrăzneată, dacă jucase un rol mai activ și, pe măsură ce gândurile ei se duceau în acea direcție, se simți și mai stârnită.

Era atât de pierdută în gânduri, că nu-l auzise pe Lewis, care intrase – doar când acesta îi acoperi gura cu mâna își dădu seama că era acolo.

— La ce te gândeai? șopti el.

— Mă întrebam cum a fost în seara asta, răspunse tot în șoaptă Rowena.

— Magnifică. Vrei să o atingi? Vedeta se cutremură.

— Sigur nu o să mă lase.

— N-o să știe, îi promise Lewis, pe un ton coborât.

Rowena îl privi cum scoate o mască de catifea neagră, după care se așază pe pat lângă Harriet și i-o

strecoară pe cap, până când îi acoperă ochii. Extenuată, Harriet continuă să doarmă.

— Atinge-o, șopti Lewis la urechea Rowenei. Atinge-i sânii, sunt foarte receptivi. Dacă se trezește, o să vorbesc eu.

— Va ști că nu ești tu.

Rowena protestă fără convingere. Gândul de a atinge o fată neștiutoare, de a-i trezi simțurile din nou la viață era teribil de excitant.

— E foarte obosită, o asigură Lewis. Mintea ei nu va funcționa la fel de bine și sigur nu se va aștepta să o atingă altcineva în afară de mine.

Rowena își linse vârful arătătorului de la mâna dreaptă și apoi pași tiptil spre pat. În timp ce Lewis se așeza la capul lui Harriet, Rowena se întinse spre fata adormită și desenă în joacă un cerc umed în jurul sfârcului drept al lui Harriet. Harriet scoase un scâncet în somn și sfârcul începu să se umfle. Rowena își privi soțul, dar el urmărea reacția lui Harriet. Încurajată, Rowena plimbă vârful degetului în jurul areolei și privi cum sânul își mărește volumul.

Harriet visa că stătea întinsă în iarbă și Lewis îi atingeă sânul expus la aerul cald al verii. Se mișcă un pic, ca să-i permită să-i atingă și celălalt sân, și spre deliciul ei, Lewis asta și făcu. Acum atingerea fusese mai fermă și brusc sfârcul îi fu ciupit ușor de vârfurile degetelor lui, intensificând senzația care începe să prindă contur în visul ei.

Rowena zâmbi la vederea sfârcului întărit. O mângâie ușor pe sân și apoi, la un semn al lui Lewis, își lăsă capul în jos și-l mângâie cu buzele.

Ochii lui Harriet se deschiseră încet. Era conștientă acum că nu visa, că Lewis chiar îi atingeă sânii, dar spre

uimirea ei, nu putea să vadă nimic și se zbătu ca să se ridice.

Rowena se trase repede înapoi ca să nu-și trădeze prezența, în timp ce Lewis o cuprinse pe Harriet după umeri.

— Nu e nimic, o liniști. Ți-am pus o mască; mărește intensitatea senzațiilor.

— Sunt obosită, murmură Harriet.

— Atunci lasă-mă pe mine să fac toată treaba, spuse Lewis, întinzând-o la loc pe perne.

Harriet așteptă. Își simțea sânii reci, acum după ce saliva se evaporase, dar brusc, ceva cald fu întins pe abdomenul ei și în interiorul coapselor. Semăna cu o loțiune, dar era prea gros ca să fie ulei.

— Ce e asta? întrebă.

— Ceva foarte special, spuse Lewis, privind-și soția cu păr arămiu cum întinde gel pe corpul amantei sale. O să-ți placă.

Iar lui Harriet într-adevăr îi plăcea, îi plăcea căldura care o făcea să tresalte și îi punea sângele în mișcare. Simți cum se umezește între picioare.

Lewis era atent să nu o țină în brațe pe Harriet în timp ce Rowena o stimula, știind că și așa, aproape adormită, ar putea să-și dea seama că erau prea multe mâini pe ea. Când Rowena începu să sufle pe pielea acoperită cu gel, Lewis își apăsă mâinile pe umerii lui Harriet, conștient că ceea ce urma să se întâmple ar fi făcut-o să se miște și se temea de un contact între cele două femei.

Rowena folosisese des gelul înainte și știa că senzația de căldură pe care o produce se transforma într-o fierbințeală aproape insuportabilă; privi cum abdomenul lui Harriet începe să se întărească și ascultă amuzată

sunetele joase și guturale din adâncul gâtului ei.

Pentru Harriet, stimularea era neașteptată și nu întocmai pe gustul ei. Își răsuci partea de jos a corpului, sperând că asta va calma arsura ciudată care-i trecea prin carne, dar mișcarea nu făcu decât să crească efectul gelului și ea începu să scoată sunete de protest.

— Așteaptă, spuse Lewis. Va fi mai bine.

Îi dădu drumul lui Harriet, care se ridicase, dar rămăsese pe pat din cauza măștii. Rowena se duse la baie și înmuie un prosop cu apă rece. După ce se întoarse, Lewis îi spuse lui Harriet să se întindă la loc și că acum va începe să savureze ce îi va face.

Harriet avea încredere în el, partida lor tandră de sex de mai devreme accentuase profunzimea sentimentelor sale pentru el și ultimul lucru pe care l-ar fi dorit era să-i sugereze că nu apreciază jocurile lui mai sofisticate, așa că făcu ceea ce îi ceruse.

Șocul prosopului rece ca gheața întins peste abdomenul ei fierbinte o făcu să țipe în ciuda voinței sale, apoi prosopul fu înfășurat strâns în jurul ei. Lewis făcu asta știind că Harriet îi va simți mâinile mari și nu va bănuși că mai era cineva în dormitor.

Rowena așteptă până când prosopul rece fu fixat și apoi, când trupul lui Harriet începu să se înfioare de la alternanța rece/fierbinte, își introduse degetul încă acoperit cu gel în vaginul celeilalte femei.

Lewis încercă s-o oprească, dar era prea târziu și brusc, Harriet se zvârcolea înnebunită, răsucindu-și șoldurile, în timp ce gelul împrăștia căldură prin țesutul ei delicat dinăuntru.

Luase foc, pur și simplu. Stârnită aproape limita suportabilului de ceea ce-i făcuse Rowena, Harriet se auzi pe sine strigându-l pe Lewis s-o ajute, s-o facă să termine

ceea ce inițiasse gelul, dar nu putea duce la capăt.

Rowena își privea asistenta personală cum îl roagă pe Lewis s-o ajute să termine, să-o atingă pe clitorisul dureros de dorință și propriu-i trup se înfierbântă, provocat de erotismul scenei și de conștientizarea faptului că ea o adusese pe Harriet în această stare de abandon.

Lewis privea trupul încordat al lui Harriet și știa că va avea nevoie de ceva special ca să stingă dorința arzătoare pe care Rowena o stârnise în ea. Murmurând vorbe liniștitoare pentru amanta lui, se dezbracă și ochii i se îndreptară spre uleiul de masaj de pe masa de toaletă. Rowena înțelese ce dorea și în vârful picioarelor, se duse să-l aducă. Își turnă în palma dreaptă, apoi unse din plin abdomenul și coapsele lui Lewis înainte de a-și lăsa mâinile să alunece pe penisul lui încordat și pe testicule.

Îl unse cu pricepere, mai încet în jurul glandului, ceea ce știa că-i place; purpuriul glandului se intensifica pe măsură ce excitația lui creștea.

Harriet gemea, strigându-l pe Lewis și întinzându-se după el. Lewis fu nevoit să oprească mâinile soției lui înainte ca acestea să-l facă să ejaculeze. Rowena simți puțină dezamăgire când el se retrase, dar se consolă la gândul că va putea să-l urmărească încercând să o satisfacă pe Harriet cea disperată.

Când Lewis o întoarse pe Harriet pe burtă, ea se zbătu să scape.

— Nu vreau decât să intri în mine! protestă ea. Nu mai vreau niciun fel de stimulare.

Lewis o ignoră și, când lăasă să alunece partea de jos a corpului lui înainte și înapoi peste coapsele și fundul ei, Harriet tăcu, surprinsă.

Era o senzație minunată. Corpul lui uns din plin aluneca înainte și înapoi într-o mișcare de curgere delicată

și stimularea era fină, dar intensă. Când se lăsa în jos pe ea penisul lui aluneca între picioarele ei depărtate și îl simțea cum se freacă de sexul ei flămând.

În cele din urmă o penetră, dar atât de lent, că la început lui Harriet nu-i venea să creadă ce face. Apoi își dădu seama că la fiecare penetrare trupul lui aluneca în sus și, în tot timpul ăsta, mâna lui îi masa umerii și ceafa.

Penetrările umede ușurau nevoia stringentă de a-și da drumul, făcând-o să simtă bucuria contactului.

Când Lewis o întoarse la loc pe spate, nu mai protestă, fiindcă acum era pierdută în mișcările tandre și alunecoase dansului lor de dragoste. Cu blândețe, Lewis îi presă genunchii peste sâni și în același timp își înfipse penisul în ea.

Harriet își simțea trupul ca un fruct pârguit, ca și cum întreaga ei ființă se schimbase la atingerile lui Lewis. Ar fi vrut ca tot ceea ce făceau să continue la nesfârșit.

Lewis începu să-și lege pelvisul cu mișcări lente și ritmice, care excitau fiecare terminație nervoasă din ea, și acele terminații nervoase – înfierbântate deja de gelul Rowenei – trimiteau mesaje frenetice creierului, ceea ce făcea ca mușchii ei să se contracte, apoi să se întindă, pe măsură ce orgasmul se apropia. Îi simțea cum urcă tot mai mult și se izbea în Lewis cu scopul de a grăbi explozia finală, dar el o potoli cu mâinile și șoapte ușoare. Văzând că Harriet continuă să se miște, Lewis se opri și nu mai făcuse nimic până când ea nu rămase nemișcată.

De la capul patului, Rowena privea scena cu o excitare crescândă. Nu și-o imaginase niciodată pe Harriet capabilă de o astfel de pasiune. La vederea corpului înfierbântat al celeilalte femei și a soțului ei alunecând pe o altă femeie cu mișcări experimentate, toate o făcură să tânjească și ea după satisfacție și, fără să-și dea seama, își

strecură mâna sub bluză și începu să-și atingă sânii, ciupind cu degetele sfârcurile deja întărite.

În cele din urmă, trupul lui Harriet nu mai putu să aștepte. Deși stătea imobilizată, deși Lewis îi cerea să mai întârzie un pic, Harriet simți că plăcerea pornise deja în spirala ascendentă finală și capul ei se mișca fără întrerupere pe perne, în timp ce gâtul și sânii i se înroșiră ușor de excitație.

Lewis mări ritmul. Cu ochii acoperiți de mască, Harriet simțea cum totul se adună înăuntrul trupului ei pentru a exploda apoi într-o mie de bucățele. Lumini strălucitoare izbucniră în spatele pleoapelor sale când își dădu drumul.

— A fost bine? îi șopti Lewis la ureche.

Extenuată, Harriet nu putu decât să murmure ceva ininteligibil și să se cufunde din nou în somnul din care Lewis și Rowena o treziseră deja o dată în noaptea aceea.

Când fu sigur că adormise, Lewis o lăsă pe Harriet și se apropie de soția lui. Îi scoase mâinile de sub bluză și zâmbi ochilor ei ce străluceau de dorință.

— Poate ar fi mai bine să-i faci o vizită lui Chris, sugeră el. Sunt sigur că oricum te așteaptă.

— Pe tine te vreau, spuse Rowena, dându-i târcoale ca o pisică. El o împinse hotărât la o parte.

— Nu în noaptea asta, Rowena. Noaptea asta îi aparține lui Harriet. Fii recunoscătoare că ți s-a permis să privești. Nu trebuia să se întâmple încă.

— N-o să știe. Ia-mă aici! stăruia Rowena, dar Lewis refuză și o conduse afară din dormitor. Era satisfăcut pe deplin de cum decurseseră lucrurile.

Capitolul șapte

În următoarele două nopți, Lewis își petrecu ore

întregi fie în dormitorul lui Harriet, fie în al lui, aducând-o mereu și mereu pe culmile extazului și de fiecare dată o învăța ceva nou, legând-o astfel și mai strâns de el. Faptul că și el începea să se apropie de ea era ceva ce Lewis alegea să ignore. Apoi, sâmbătă, totul se schimbă.

Harriet fu surprinsă de invitația la petrecere și anulă întâlnirea cu Ella pe care o programase fiindcă nu voia să piardă prilejul de a lua parte la o petrecere cu staruri adevărate. Invidioasă, Ella înțelese, dar ceru în schimb să-i facă un raport complet.

— Vreau să știu totul despre ce a purtat, ce a mâncat, ce a băut Rowena și cum sa comportat, îi spuse ea lui Harriet.

— Sigur. O să-ți povestesc și despre Lewis.

— Nu mă îndoiesc, spuse Ella, care deja avea bănuielile ei despre Harriet și soțul vedetei.

Când se așezară în sfârșit la masă, Harriet descoperi că fusese așezată lângă un bărbat pe nume Mark, care-i spuse că era scenarist.

— Ai lucrat la vreun film celebru? întrebă Harriet politicos, privind cu coada ochiului spre Lewis, care era adâncit într-o conversație animată cu o frumoasă eurasiatică.

— La amândouă Oscarurile lui Lewis. Nu că ar fi fost același gen ca acesta care urmează, dar scenariul a fost important. Nu te poți baza doar pe imagini care să spună întreaga poveste pentru tine.

— Cred că ai dreptate, spuse vag Harriet.

— Cu ce te ocupi? o întrebă Mark, zicându-și că femeia de lângă el nu era genul de oaspete la cină obișnuit pentru Lewis și Rowena.

Era foarte atractivă, dar părea să nu știe nimic despre industria filmului.

— Sunt asistenta personală a Rowenei, răspuse Harriet. M-a angajat pentru perioada cât va sta aici. Uneori mai lucrez și pentru Lewis.

Mark o privi pe Harriet cu un interes sporit.

— Vrei să spui că Rowena chiar a angajat o secretară atractivă? Harriet râse.

— Chiar sunt secretară! De ce te miră?

Mark se strădui să-și revină. Nu putea să creadă că avea un asemenea noroc. Cu siguranță, Lewis n-ar fi mers atât de departe ca să-i iasă filmul bine, dar din nou, Lewis era cunoscut drept un regizor care ar fi făcut orice pentru arta lui.

— Cred că m-aș fi așteptat să aleagă pe cineva de vârstă medie și demodată. Lipsită de orgoliu, genul ăsta, știi cum sunt vedetele! spuse el zâmbind.

— De fapt, nu știu, răspuse Harriet. N-am mai avut de-a face cu lumea filmului, dar îl apreciez pe Lewis foarte mult. Este atât de echilibrat.

În timp ce vorbea, Harriet privea spre Lewis și, din poziția încordată a trupului ei, Mark își dădea seama că interesul evident al regizorului pentru eurasiană o deranja.

— Ești logodită, măritată sau liberă? întrebă el nonșalant, încercând să găsească un mod de a-și confirma suspiciunea tot mai puternică în ceea ce privea rolul real al lui Harriet în casă, în același timp sperând, pentru binele ei, că se înșela.

Ea râse.

— Absolut liberă! Am fost logodită, dar m-am despărțit înainte de a veni să lucrez aici. A fost un nou început pentru mine.

— Și îți place? se interesă Mark.

Harriet nu se putu abține să nu-i arunce încă o

privire lui Lewis.

— Da, e cea mai grozavă slujbă pe care am avut-o vreodată.

— Rowena nu ți se pare prea pretențioasă?

— De fapt, e foarte drăguță. I! ajută foarte mult pe Chris să citească scenariile și chestii de genul ăsta, așa că, după ce termin ce îmi dă de făcut, scriu corespondența și pentru Lewis. Dacă el nu are să-mi dea nimic, sunt liberă să fac ce vreau.

La amintirea a ceea ce însemna de fapt asta, obrajii lui Harriet se colorară ușor în roz și Mark fu sigur că nu se înșela. Chiar dacă părea incredibil, Lewis își juca de fapt filmul în propria casă. Asta explica ciudatele răsturnări ale acțiunii, modificările bruște în raporturile de putere. Nu era vorba de idei care-i veneau în cap lui Lewis peste noapte, ci tipul pur și simplu îi spunea lui Mark lucruri care se întâmplaseră.

Scenaristul se uita la Harriet cu alți ochi. Dacă ea chiar avea o aventură cu Lewis, probabil că Rowena era la curent. În plus, dacă își amintea bine, la un moment dat Harriet îi surprinsese pe Rowena și pe Lewis făcând dragoste la el în birou. Privind-o, îți venea greu să crezi că s-ar lăsa prinsă în vreun triumf sexual de orice fel, dar Mark știa că aparențele sunt înșelătoare.

Pe moment fu tentat s-o avertizeze pe Harriet. În mod clar, era îndrăgostită de Lewis, nu doar se distra cu el și, deși credea că se afla într-o competiție cu Rowena, habar n-avea cât de complex era jocul pe care cu atâta inocență îl juca.

— Harriet, spuse Mark, ezitant.

— Da? îi zâmbi ea.

— Ești sigură că este postul potrivit pentru tine? o întrebă el. Uluită, Harriet îl privi tăcută, încercând să

înțeleagă la ce se referea.

— Sunt oameni foarte sofisticăți, continuă Mark să se aventureze. Dacă vreodată vei dori să pleci...

— Nu sunt prizonieră, spuse Harriet indignată. Sunt liberă să plec oricând vreau. Lewis nu înțelegea ce spunea Harriet, dar îi auzea clar vocea și știa din tonul ei că

Mark îi spusese ceva ce enervase. Privi spre scenarist cu ochi întunecați.

— E vreo problemă? întrebă el politicos. Mark scutură din cap.

— Sigur că nu.

— Harriet?

Ea îi zâmbi lui Lewis.

— Nu, nicio problemă. Mark mă avertiza de pericolul în care mă aflu dacă lucrez pentru oameni ca voi!

— Dacă i se pare periculos, ar fi mai bine să-și caute un alt angajator, spuse Lewis.

Își păstrase un ton calm, dar Mark simți cum îl trece un fior rece. Lewis era nemilos și, dacă ar fi crezut o clipă că Mark îi pune în pericol opera, atunci l-ar fi dat deoparte instantaneu și l-ar fi trimis înapoi în State. Cele două Oscaruri primite, anii de colaborare, nimic n-ar mai fi contat.

— Din fericire, Harriet este prea isteată ca să mă asculte, replică Mark. Încercam doar să o conving să vină să lucreze pentru mine. Sunt disperat să-mi găsesc o secretară bună.

— Harriet e mai mult decât o secretară, spuse Rowena, întrerupându-se din conversația cu unul dintre finanțatorii filmului. De-acum face parte din familie, nu-i așa, Harriet?

Din senin, Harriet își aminti senzația mâinilor lui pe corpul ei de din urmă cu câteva nopți. Mâini care îi

oferiseră atâta plăcere când era pe jumătate adormită și cu masca pe ochi. Privi mâinile Rowenei și se întrebă de ce îi venise momentul acela în mine, când de fapt Rowena nici nu fusese acolo. Din cauza sentimentului de vinovăție, probabil, se gândi.

— Harriet? repetă Rowena.

Harriet reuși să schițeze un zâmbet cald.

— E atât de amabil din partea ta să spui asta, Rowena. Râsul cristalin al Rowenei se făcu auzit în toată camera.

— Câtă modestie - o adevărată virtute englezească! Dar Harriet ne-a fermecat pe toți. Pe soțul meu, pe fratele meu Chris și pe mine, bineînțeles. Niciunul nu-și mai poate imagina cum ne-am descurcat înainte ca ea să ni se alăture, nu-i așa, Lew?

Lewis simți că probabil soția lui băuse prea mult și încercă să schimbe direcția conversației.

— Foarte adevărat, draga mea. Nu ți-am mai văzut hârtiile atât de ordonat aranjate! Tarta cu roșii și măslinae a fost nemaipomenită - poți să feliciți bucătarul.

— Cred că Harriet ar putea să facă ceva și pentru mine, spuse Chris brusc. Harriet întoarse capul spre el.

— Cu cea mai mare plăcere, dacă Rowena și Lewis nu au nevoie de mine. Chris, cu fața aprinsă din cauza vinului, râse cu poftă.

— Ai putea să te dispensezi de ea din când în când, nu-i așa, Rowena? Buzele Rowenei se strânsură.

— N-aș prea crede că ai nevoie de o secretară ca să citești scenariile, Chris, și cu siguranță nu ai scrisori de la fani la care să răspunzi.

În jurul mesei toți participanții amuțiră. Era bine știut de toți că Rowena și Chris își erau devotați unul altuia, așa că această bruscă punere la punct fusese total

neasteptată.

Chris însă nu păru să se sinchisească și arboră cel mai fermecător zâmbet al lui.

— Poate că ar fi fost altfel dacă nu aş fi stat în permanență în umbra ta, Rowena. Acum, că zilele tale ca zeiță a sexului au apus, poate va fi rândul meu să duc mai departe tradiția familiei.

— Zilele Rowenei de zeiță a sexului sunt „apuse”, cum ai zis, doar pentru că vrea să fie luată în serios ca actriță, interveni repede Lewis. Sunt sigur că toți putem vedea în seara asta că alegerea asta a fost a ei.

— Bineînțeles, îi ținui isonul Mark, prinzând din zbor ideea. Rowena le zâmbi amândurora, ignorându-l pe fratele ei vitreg.

— Ce drăguț din partea ta, Lewis și din a ta, Mark. O, Doamne, așa de târziu e? Mai vrea cineva brânză sau noi, doamnele, ne retragem?

Bucățelele subțiri de brânză de capră învelite în foi de viță fuseseră delicioase, la fel ca sorbetul de căpșuni din fața lor, dar Harriet gustase foarte puțin și se simți ușurată când trecu cu celelalte doamne în salon. Deși nu o recunoștea, cuvintele lui Mark o neliniștiseră; la fel admirația lui Lewis pentru vecina lui de masă.

Deși faima ei se clădise pe abilitatea ei de a crea un magnetism sexual deosebit pe ecran, Rowena se remarcă și prin faptul că până acum fusese capabilă să atragă și admirația femeilor. În seara aceea, râzând și glumind cu celelalte musafire, le vrăjise pe toate și Harriet băgă de seamă că până și frumusețea și tinerețea eurasiaticei parcă păliseră în prezența Rowenei.

Pentru o clipă se gândi cum a putut să spere măcar să-i cucerească inima lui Lewis, dar apoi își spuse că, orice ar fi cucerit Rowena de la el, cu siguranță nu era inima, iar

în privința asta Harriet avea la fel de multe șanse ca oricine altcineva.

Mai târziu bărbații li se alăturară și conversația deveni mai gălăgioasă în timp ce aerul se îngreună de la fumul trabucurilor. După un timp Harriet simți că se sufocă dacă nu ia niște aer, așa că ieși afară.

Merse spre gardul grădinii, din partea de jos a pajiștii care cobora în pantă și se așeză pe banca sculptată, inspirând adânc aerul blând al nopții de vară.

Când auzi că se apropie cineva, inima ei începu să bată mai repede. Era sigură că era Lewis care o urmăsea afară ca să-i spună ce plănuia să facă împreună după ce vor fi plecat oaspeții și corpul ei fremăta de o anticipare excitată.

— Mi s-a părut că te-am văzut plecând, spuse o voce, dar nu era a lui Lewis, ci a lui Chris.

— Simțeam că mă sufoc acolo, explică Harriet, chinându-se să-și mascheze dezamăgirea din voce. Sper că Rowena nu o să mă creadă lipsită de bune maniere.

— Nici nu va observa că ai plecat! râse Chris. Când Rowena este personajul central, nu-și mai ține evidența admiratorilor. Cât timp sunt destui, este satisfăcută.

— Cred că ești nedrept, replică Harriet. Nici nu e atât de vanitoasă pe cât mă așteptam să fie.

— Iar tu ești cu mult mai frumoasă decât mă așteptam eu să fii, murmură Chris, așezându-se lângă ea.

Harriet își mută ușor picioarele încât genunchii ei să nu-i atingă pe ai lui. Nu-i plăcea tonul lui intim și nu putea să se abțină să nu-și aducă aminte ce îi făcuse Rowenei în dormitorul vedetei. Excitația stranie pe care o simțise atunci era încă vie în memoria ei, dar o făcuse să-l dorească pe Lewis și nu pe Chris.

— Ai fost întotdeauna atât de frumoasă? întrebă

Chris, cu o mână așezată pe spătarul băncii.

Harriet simți că-i vine să râdă, dar era ceva la el care făcea această idee să pară periculoasă, așa că încercă să iasă din încurcătură în alt fel.

— Da, din clipa în care m-am născut. Surorile erau căzute pe spate iar unul dintre doctori a întrebat-o pe mama dacă poate să-mi ceară mâna chiar din clipa aceea.

— Chiar ești frumoasă, spuse Chris. Sigur o știi?

— Cred că ai băut prea mult vin, răspunse Harriet. Rowena e frumoasă, eu sunt atrăgătoare. E o mare diferență.

Chris îi puse o mână pe genunchi și Harriet încremeni.

— Rowena e o vrăjitoare, îi mărturisi el. Atrage oamenii în capcană cu frumusețea ei și apoi nimeni nu se mai poate elibera. Tu n-ai face așa ceva, nu?

— Habar n-am. Încă n-am reușit să atrag în capcană pe nimeni.

— Nu e o glumă chestia cu capcana, continuă el pe un ton autocompătimitor. Ajungi să te disprețuiești pentru slăbiciunea ta, dar asta nu te ajută cu nimic.

Harriet era conștientă că trebuie să pretindă că nu știe despre relația intimă a lui Chris cu Rowena.

— Nu ești decât pe jumătate frate cu ea! protestă Harriet. Dacă te căsătorești, îți vei face o viață proprie și vei fi imediat liber. De ce să mai stai pe-aici dacă te face să te simți umilit?

— Pentru că am nevoie de ea, răspunse el cu agresivitate. Avem nevoie unul de celălalt. Uneori mă gândesc că vom fi liberi doar când unul dintre noi va muri.

Mâna lui îi strânse genunchiul și Harriet se îndepărtă de el. Brusc, cu mâna de pe spătarul băncii o cuprinse pe după umeri.

— Nu știi cum sunt obsesiile? o întrebă el. Nu ai fost niciodată mistuită de nevoia de cineva?

Ba da, se gândi Harriet, mă mistuie nevoia de Lewis chiar acum, dar chiar dacă ar vrea să vină la mine, nu ar putea, pentru că tu stai aici și-l împiedici.

— Nu, răspunse liniștită.

— Cred că minți, spuse Chris ușor, și atunci ea simți cum mâna de pe umărul ei stâng începe să-i mângâie gâtul într-un gest evident intim.

Harriet sări în picioare.

— Mai bine mă întorc înăuntru.

— De ce? o întrebă morocănos.

— Pentru că mă simt mai bine înăuntru, de aceea.

— Lewis n-o să-ți simtă lipsa; e ocupat cu Mărita. E uluitoare, nu crezi? Și mai e și genul lui Lewis.

— Da?

— Da, lui Lewis îi plac genul ăsta de femei. Nu-și trădează nicio emoție. Tot ce vrea Mărita este să apară în filme și este suficient de frumoasă ca să și reușească. Poți să-ți croiești drum spre o cantitate rezonabilă de succes prin pat, dar Lewis o să se culce cu ea și n-o va folosi în niciun film. Îi displac angajamentele emoționale.

— S-a căsătorit cu Rowena, punctă Harriet, tânjind să se întoarcă în casă și să vadă dacă ceea ce spusese Chris era adevărat.

— S-a căsătorit cu ea și îi provoacă teamă, dar mai mult ca sigur că nu e îndrăgostit de ea, se răsti Chris. Dacă ar fi, ar încerca să o satisfacă mai mult.

— Nu cred că ar trebui să-mi vorbești așa, protestă Harriet. Chris se ridică și o prinse de braț, întorcând-o cu fața spre el.

— De ce nu? Lewis ți-a tras-o, nu? Sigur că asta te pune pe picior de egalitate cu Rowena și eu discut adesea

cu ea despre slăbiciunile lui Lewis.

— Dacă nu-mi dai drumul, spuse Harriet furioasă, te plesnesc și strig după ajutor. Pentru o clipă, Chris ezită, dar își lăsă mâna în jos și se așeză la loc pe bancă.

— Fugi înapoi la Lewis, rânji el, dar să nu dai vina pe mine când vei vedea că nu mai este interesat. Se poate concentra la fel de puțin ca un copil de doi ani când e vorba de femei. Fără îndoială s-a simțit grozav cu tine, dar vremea aceea a trecut.

— Ești beat și nu vreau să mai aud un cuvânt, i-o tăie Harriet.

După care plecă în fugă de lângă el, înapoi pe peluză spre casa aglomerată.

Cât fusese plecată, unii dintre oaspeți își găsiseră pereche și acum erau angajați în acte de o intimitate variabilă în hol, în salon sau chiar pe scări. Rowena se afla în pavilion, bând cafea și stând de vorbă cu o altă femeie, dar nu era nici urmă de Lewis sau de eurasiatică Mărita.

— Mă duc la culcare, îi spuse Harriet Rowenei. A fost o seară minunată. Rowena se uită la ea prin fumul uneia dintre scumpele ei țigări.

— Ți-a plăcut? Nu pari foarte veselă.

— Sunt doar obosită. Nu sunt obișnuită cu ore așa de târzii.

— Nu l-ai văzut pe fratele meu?

— Chris s-a dus în grădină, îi spuse Harriet. Rowena zâmbi.

— A băut prea mult. O să-i spun noapte bună lui Lewis din partea ta. E ocupat acum.

Femeia care era cu ea râse.

— Sigur că da. Mărita îi ține pe cei mai mulți dintre bărbați ocupați. Aproape că l-a ucis pe soțul meu anul trecut!

Rowena începu să râdă și ea, iar Harriet se grăbi în sus pe scări, sigură că în secret se distrau pe socoteala ei.

Rămase trează până la șase dimineața, dar Lewis nu veni la ea; așa că ajunse la concluzia că povestea era probabil adevărată și Mărita îl ținuse ocupat. La început plânse, dar apoi își spuse că n-avea niciun rost să plângă. Un bărbat ca Lewis era obișnuit cu relațiile ocazionale – ceea ce trebuia să facă ea era să-i devină indispensabilă, indiferent ce ar fi însemnat asta.

Pe când Harriet adormea în cele din urmă, Lewis, desprins din brațele aurii ale însoțitoarei lui, se întinse pe spate în pat, întrebându-se de ce, în ciuda fizicului atrăgător al Măritei și a priceperii sale incredibile de a-i face felație, femeia nu reușise să-i trezească interesul. O dată sau de două ori se trezise că se gândește la Harriet, imaginându-și-o în locul eurasiaticii. Era foarte neliniștitor și nu-i stătea deloc în fire.

Până la urmă o trezi pe Mărita, îi dădu hainele și o trimise acasă cu mașina lui. Nu voia să mai aibă de-a face cu ea și înțelese din expresia de pe fața ei că nici ea nu va mai vrea să aibă de-a face cu el vreodată. Nu avea nicio importanță. Nu fusese decât un moment de plăcere, cu scopul de a o face pe Harriet să-l dorească și mai tare, acum când Lewis intenționa s-o lase singură pentru o vreme. Când își dădu seama că n-o să se mai culce cu ea aproape o săptămână, simți o durere fizică. Ideea era ca el să-i lipsească ei, dar nu și invers.

Până a doua zi la douăsprezece nimeni nu coborî în salon în afară de Harriet. Își prăji pâine și, luându-și ceașca de cafea, intră în pavilionul inundat de soare. Voia să-l vadă *pe* Lewis, să-i vorbească, iar trupul ei țipa după atingerile lui desăvârșite, dar nu era sigură ce-i va spune când va coborî.

De fapt, Lewis și Rowena i se alăturară un pic după ora două și, spre marea ei surpriză, amândoi păreau foarte absorbiți unul de altul. Exact ca atunci când Harriet abia intrase în casa lor, Lewis își atingeă încontinuu soția. Mâinile lui îi mângâiau spatele și umerii sau o atingeă pe braț ca să atragă atenția asupra unui punct al conversației. Amândoi păreau fericiți și prietenoși cu Harriet, dar ea se simțea subtil exclusă pe măsură ce ei schimbau zâmbete scurte sau râdeau la glume doar de ei cunoscute.

Harriet nu reușea să înțeleagă. Lewis nu păruse că s-ar fi săturat de ea. Ultima lor partidă fusese cea mai bună de până atunci și totuși, acum parcă totul se sfârșise.

Mai târziu, Lewis plecă de acasă și Chris se alătură celor două femei. Abia vorbi cu Harriet, mărgininu-se la un salut scurt, dar refuzând să se uite în ochii ei. Cu Rowena însă era atât de intim, încât pentru a doua oară Harriet se simți ca o intrusă. O atingeă la fel de intim ca și Lewis, iar o dată își lăsa capul în jos și o sărută pe ceafa, acolo unde pielea era expusă din pricina croiului adânc al bluzei pe care o purta. Vederea sărutului pe pielea fină trimise un fior prin trupul lui Harriet. Nu-l voia pe Chris, dar ar fi vrut ca Lewis să o sărute și el așa.

Confuză și frustrată, își petrecu ziua de una singură, înotând în piscină, bronzându-se în solar și mai târziu plimbându-se în grădină. În timp ce era acolo, se întoarse și Lewis. Stătea în picioare lângă soția lui și împreună priveau silueta înaltă și subțire care se plimba pe alea de lângă casă.

— Deja îi lipsești, spuse Rowena.

— Perfect; asta înseamnă că o să-i lipsesc și mai mult spre sfârșitul săptămânii. Tu și Chris nu v-ați făcut program pentru vineri noapte, nu-i așa?

Rowena aprobă din cap și simți fiori prin stomac,

gândindu-se la ce avea să se întâmple.

La ea în cameră, Harriet rămase trează, sperând că Lewis va veni, dar acesta nu-și făcu apariția. Așteptă până la două noaptea, după care dormi chinuit, corpul ei – care învățase atâtea în ultimele zile – refuzând să adoarmă fără plăcerile senzuale cu care era obișnuit.

În seara următoare, Harriet își folosi mâinile ca să se satisfacă, dar, deși obținu ușurarea fizică, nu era același lucru, așa că după aceea plânse cu capul în pernă, încercă să pretindă că mâinile ei erau ale lui Lewis, invocând o imagine a lui în timp ce degetele ei se jucau cu clitorisul, dar nu funcționează. Prețul satisfacției fusese prea ridicat și își jură să nu o mai facă.

Cu fiecare noapte care trecea, Harriet devenea tot mai irascibilă. Rowena, conștientă de calvarul prin care trecea tânăra femeie, pretindea că nu vede și era bunătatea întruchipată. Lewis evita să-i iasă în cale lui Harriet, mânca în birou, pretextând că are de lucru.

Vineri seară, Harriet nu știa ce să mai facă. Tindea să-i dea dreptate lui Chris când acesta spusese că Lewis nu rămâne cu vreo femeie mai mult de o scurtă perioadă, dar încă era sigură că intimitatea lor fusese totuși mai mult decât fizică. Ar fi vrut să aibă curajul să-i vorbească, să întrebe ce nu a mers, dar în cele câteva ocazii când ar fi putut, nu au ținut-o nervii.

Când se duse la culcare, făcu un duș, aprinse apoi veioza și începu să citească un roman. Chiar și numai senzația cearșafurilor de satin pe piele acționa ca o aducere aminte a senzualității sale ținute în cătușe. Răsucindu-se sub ele, își aminti cum o uscuse Lewis într-un prosop și o acoperise apoi cu ulei de masaj, iar la această amintire, degetele de la picioare i se încleștară.

Când auzi un ciocănit ușor la ușa ei, decise că i s-a

părut. Încetase să-l mai aștepte pe Lewis. Ciocănitul se repetă și de data asta sunetul era clar.

— Cine e? întrebă ea agitată.

— Ghici!

La sunetul familiar al vocii lui Lewis, Harriet sări din pat și, în câteva secunde deschise ușa, rușinată de nerăbdarea ei, dar incapabilă să se controleze. Reuși măcar să pară surprinsă când îi deschise.

— Ce dorești, străine? întrebă ea blând. Lewis îi zâmbi.

— N-am venit să-ți citesc o poveste de noapte bună!

— Asta îmi citesc singură, spuse ea, arătând spre cartea deschisă de pe pat.

— Nu te gândești la nimic altceva ce ai vrea să faci?

Harriet ar fi dorit să aibă tăria de caracter să-l dea afară, să-i spună că nu poate să o ignore zile în șir și apoi să apară ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, dar corpul ei îl dorea atât de mult, încât înlătură gândurile acestea imediat. Pe lângă asta, dacă voia să câștige orice loc în inima lui, atunci știa instinctiv că să se plângă și să se vaite n-o va ajuta deloc.

— Pot să-mi termin mai întâi capitolul? întrebă ea dulce.

Dacă n-ar fi văzut freamățul sânilor ei umflați vizibil deasupra dantelei de la cămașa de noapte, Lewis ar fi fost înclinat să creadă tonul ei relaxat. Oricum, admira atitudinea ei și simțea o undă de afecțiune pentru ea.

— Atâta timp cât îți scoți cămașa de noapte și stai cu picioarele încrucișate pe pat, iar eu am voie să te privesc, răspunse el.

— Poți să privești, consimți Harriet, dar până nu termin, nu ai voie să mă atingi. Conștient că Harriet vorbea serios, Lewis fu nevoit să stea la picioarele patului

și, în următoarele cinci minute, îndură aceeași frustrare fizică pe care i-o provocase el timp de o săptămână. Găsi că nu era deloc plăcut. În cele din urmă, Harriet închise cartea și îi zâmbi galeș.

— Îmi place un roman polițist bun! Acum spune-mi: la ce te gândești?

— Vreau să-ți pui astea, spuse Lewis, așezând o cutie pe pat.

Ea o deschise, dădu la o parte straturile de hârtie de mătase și scoase un portjartier alb, ciorapi albi și un camizol subțire alb cu găuri în dreptul sfârcurilor.

— Îmi place să văd femeile parțial îmbrăcate la început, spuse el ca un fel de explicație. E mult mai sexy, nu crezi?

Harriet nu mai credea nimic. Voia mâinile lui pe ea cât mai repede, dar știa că-i plăceau partidele de sex prelungit și că întotdeauna alături de Lewis erau lungi și variate. Deși nu mai purtase vreodată portjartier, după ce și-l puse și se plimbă prin fața oglinzii de la dormitor fu de acord cu Lewis că era un accesoriu extrem de erotic.

Lewis își dădu jos toate hainele și apoi aduse scaunul din baia lui Harriet. Îl puse în mijlocul camerei și se așeză pe el, cu sexul deja erect.

— Vino și stai în poala mea, murmură el. Stai cu fața la oglindă și lasă-te pe spate pe mine, încât să putem să ne vedem amândoi în același timp.

Ascultătoare, Harriet se așeză la el în brațe și simți cum ciorapii de mătase se freacă de pielea lui. Una dintre mâinile lui alunecă peste suprafața de piele dintre manșeta ciorapului și șold, pe când cealaltă îi înconjură partea de sus a corpului și îi luă în palmă sânul stâng.

— Uită-te în oglindă, îi porunci el.

Harriet privi și fu uluită de expresia de abandon

senzual din ochii ei în timp ce își sprijinea spatele de pieptul lui și își depărtase larg picioarele peste el. Vulva ei goală era umedă de dorință și când el începu să-i maseze sânul, se înfieră simțind atingerile familiare după care tânjise atât.

Corpul ei, privat de atenție prea mult, prinse viață și Lewis știe că va fi greu să facă ce avea de făcut dacă nu era foarte atent. Deja Harriet se agita pe coapsele lui și pete roșii de excitație li colorau gâtul și pieptul.

— Stai cuminte, îi șopti. Avem o grămadă de timp.

Însă Harriet nu voia să joace jocul amânărilor de data asta. Corpul ei se simțea gata să dea pe-afară de la atâta dorință suprimată și n-avea de gând să-l asculte pe Lewis. Lăsa excitația să crească în ea și spasmele plăcute să-i străbată vulva și partea de jos a abdomenului în timp ce scoase un geamăt de recunoștință.

Lewis își strecură mâna dreaptă între coapsele ei și mângâie cu degetele vârfurile părului ei pubian, abia atingând-o. Harriet sări în sus, disperată după o stimulare mai puternică, dar el își îndepărtă mâna din nou și fiorii de dorință care începuseră să pulseze în spatele osului pubian străluciră o clipă, după care începură să pălească.

— Lewis, grăbește-te! se rugă ea.

— Privește-te, îi porunci el. Ai mai văzut vreodată ceva atât de depravat? Privindu-se în oglindă, Harriet văzu că arăta total diferit. Obrajii îi erau aprinși, ochii îi străluceau și se freca de Lewis într-un fel în care nici nu s-ar fi gândit pe când era cu James, dar nu-i păsa. Asta era ceea ce-i plăcea, ceea ce corpul ei adora și știa că voia să-l aibă pe bărbatul acela pentru totdeauna.

— Atinge-te, îi ceru Lewis, mișcându-și mâna stângă în sus ca să-i stimuleze sânii, dar lăsându-i partea de jos a corpului în pace.

Harriet se supuse, știind că dacă clitorisul ei nu primea repede stimularea după care țipa, va înnebuni. Degetele îi alunecară pe canalul dintre labiile ei până localizară micul mugure și de îndată ce făcură contact cu el, picioarele începură să i se încordeze.

Lewis îi simți corpul încordat și o sărută pe gât în timp ce mâinile îi masau sânii prin camizol, învăluindu-i într-o mișcare fină de frământare, uneori coborând pe lateral și la subsuori ca să stârnească pielea sensibilă de acolo.

Harriet gemea acum, dar ar fi vrut ca Lewis să fie cel care să-i declanșeze orgasmul, așa că, atunci când labiile i se deschiseră larg și țesutul îi fu inundat de fluide, se întinse după mâna lui.

Lewis știa că Harriet era foarte aproape și că nu mai avea nevoie decât de o mângâiere delicată a clitorisului, o rotire a mâinii lui pe partea de jos a abdomenului și ar fi terminat, dar asta era exact lucrul pe care nu va putea să-l aibă, nu dacă voia ca planul să funcționeze.

Spre uluirea lui Harriet, Lewis îi prinse mâna și o ținu strâns, după care mâna lui stângă o prinse de încheietura stângă și el se ridică atât de neașteptat, că Harriet ar fi căzut dacă el n-ar fi ținut-o.

Șocată, se uita la imaginea lor în oglindă. El înalt și brusc sever, ea protestând față de ceea ce i se întâmpla tocmai când carnea ei stârnită țipa după eliberare.

— Ce faci? întrebă ea uluită. Eram foarte aproape! Lewis îi zâmbi în oglindă.

— Nu ți-ar plăcea să împărtășești plăcerea?

— Să o împărtășesc? întrebă ea cu inocență.

— De ce să nu-i lăsăm pe Rowena și pe Chris să privească? sugeră el cu blândețe, atingându-i ceafa cu buzele fierbinți.

Harriet se zbătu să se elibereze.

— Nu! protestă ea vehement. Nu te vreau decât pe tine! Lewis oftă.

— Atunci va trebui să luăm o pauză și să începem din nou un pic mai târziu.

— De ce?

— Pentru că abia așteptam să-i las să ne vadă împreună. Dacă nu se poate, e posibil să am niște probleme în a te satisface deocamdată.

Harriet era uluită. Se vedea doar cât de excitat era după erecția cu care o împungea. Asta era dovada suficientă a dorinței lui – cu siguranță nu avea nevoie de odihnă.

— Nu face asta, Lewis, se rugă ea, încercând să se răsucească și să-și strivească de corpul lui gol carnea fremătândă. Te rog, te vreau acum.

El o sărută în continuare pe ceafa, dar în același timp îi trase mâinile la spate și i le prinse cu una dintre mâinile lui mari. Mișcarea făcu în așa fel încât sânii ei, atât de umflați și de tari, să fie proiectați înainte parcă și mai obraznici, și Harriet își vedea ieșind prin găurelele lenjeriei de mătase.

— Lasă-i să ne privească, îi șopti Lewis din nou, în timp ce Harriet se cutremura sub atingerea tandră a gurii lui pe pielea sa. Gândește-te cât te va invidia Rowena. Pe lângă asta, va fi o experiență nouă pentru tine. Credeam că dorești noi experiențe.

Harriet încerca să gândească limpede, dar era atât de greu când corpul ei pulsa încordat; după ce Lewis o ignorase câteva zile, singurul lucru la care se putea gândi era plăcerea totală pe i-o va da.

— Nu știu, spuse ea ezitant.

În oglindă, îl văzu ridicându-și capul și încruntându-

se.

— Puteai să stai în siguranță cu logodnicul tău și să-ți păstrezi vechea ta slujbă dacă nu ai fi vrut să-ți lărgеști orizonturile, îi reaminti el. După care coborî vocea. Vreau să ne vadă, stăruia el. Rowena o să fie uluită.

Asta o convinse pe Harriet, împreună cu dorința care o îmboldea fără încetare. Voia ca Rowena să-i vadă pe ea și pe Lewis făcând dragoste. Perspectiva ca soția lui să fie forțată să fie martoră la felul în care corpurile lor își răspund unul altuia era aproape de nesuportat de excitantă și, spre ușurarea lui Lewis, Harriet fu în cele din urmă de acord.

— Bine, spuse ea încet. Și eu vreau să ne vadă.

Se aștepta ca el să sugereze să schimbe camerele, dar în loc de asta el se duse drept la ușă și o deschise. Rowena și Chris intrară. În clipa aceea, Harriet își dădu seama că ideea nu fusese una spontană, ci un complot gândit cu atenție și că Lewis știuse de la început că ea va ceda dorințelor lui.

Rowena îi zâmbi femeii mai tinere. Purta o fustă scurtă, de un roz intens, cu un top cu mânecă scurtă asortat, negru cu roz și ciorapi negri cu dungă neagră care, împreună cu pantofii cu toc cui, făceau o combinație foarte sexy.

Chris arăta ca și cum ar fi venit de la sală. Bluza lejeră de bumbac, cu mânecă lungă și pantalonii de trening păreau nepotrivite alături de goliciunea lui Lewis, dar imediat ce intră în cameră, le scoase, dând la iveală pieptul gol acoperit cu cârlionți blonzi; pe sub pantaloni avea o pereche de chiloți negri strâmți.

— Ești foarte atrăgătoare, Harriet, spuse Rowena cu o voce răgușită.

Mâinile lui Lewis o prinseră mai strâns pe Harriet, în

așa fel ca soția lui să o examineze pe îndelete. Harriet se sprijini de el. Nu la asta se așteptase. Se gândise că Rowena și Chris doar vor privi, nu și că o vor atinge.

Vedeta își plimbă mâinile pe sub camizolul subțire, trasând o linie delicată în jurul fiecărei coaste. După care își retrase mâinile și privi sfârcurile care ieșeau prin găurile topului. Cu un râs ușor, își lăsă capul în jos și limba ei le linse pe amândouă pe rând, trimițând vibrații prin sânii celeilalte femei.

Harriet se zbătu și, în ciuda șocului, simți cum se excită din nou. Rowena își trecu un deget pe sub elasticul portjartierului și pântecul lui Harriet se contractă. Ridicând dantela din partea de jos, Rowena își lăsă limba să se cufunde în buricul lui Harriet, care tresări, împingând din șolduri spre înainte.

Ochii Rowenei erau strălucitori.

— Să știi că e foarte receptivă, murmură ea, întorcându-se spre fratele ei vitreg. Chris, care stătea la oarecare distanță și privea, veni lângă Rowena și se sărutară ușor pe buze înainte de a se uita amândoi spre Harriet.

— Știam că așa va fi, spuse el. Cred că pe toți ne așteaptă o noapte foarte excitantă.

Capitolul opt

— O lăsăm să aibă un orgasm înainte să începem cu adevărat? întrebă Lewis, cu brațele în jurul părții de sus a corpului lui Harriet, ținându-i mâinile nemișcate pe lângă corp.

Rowena o privi gânditor pe fată.

— Așa cred. Va face ceea ce urmează mai ușor.

— Dacă o țin, atunci poți să-ți folosești talentele, spuse Lewis.

— Vreau să o faci tu, protestă Harriet, hotărâtă să nu

tacă, în ciuda neașteptatei turnuri a evenimentelor.

— Mi-e teamă că astă-seară ceea ce vrei tu nu are prea mare importanță, răspunse Rowena. Lewis te-a ținut mai mult decât satisfăcută în direcția asta. În seara asta vrem să vedem cât de departe poți fi dusă.

— De ce? întrebă Harriet, șocată de amuzamentul lejer din vocea celei care o angajase.

— Pentru că o să fie distractiv. Pe lângă asta, Lewis pare să creadă că ești ceva special. Chris și cu mine vrem să vedem dacă așa e.

Strânsoarea lui Lewis se accentuă o clipă și el scoase sunete liniștitoare ca să o calmeze pe Harriet, dar ceva din teama ei se risipise.

Dacă asta era provocarea, dacă Rowena voia să se convingă că Harriet era capabilă să domine oricât de mult un bărbat ca Lewis, atunci îi va arăta că poate.

Cu partea de sus a corpului imobilizată, Harriet se privi în oglindă. Sfârcurile i se vedeau încă prin găurile lenjeriei de mătase și își dădu seama că, în ciuda a tot ce se întâmpla, excitația ei creștea cu fiecare secundă.

— Desfă-ți picioarele și mai tare, spuse Rowena.

Harriet se execută și privi cum Rowena deschide o geantă mare și scoate o periută de dinți electrică. Îi aruncă o privire celeilalte femei, apoi scoase un tub cu gel. Cu grijă depărtă labiile lui Harriet și întinse un pic pe țesutul delicat.

Gelul era rece și Harriet scoase un icnet de surpriză. Imediat Chris făcu un pas înainte și în mână avea o cravașă subțire. O șfichiui peste carnea de sub portjartier și imediat apăru o dungă roșie. Harriet urlă.

— Trebuie să taci cât timp Rowena lucrează, spuse Chris scurt. De fiecare dată când vei scoate un sunet, vei simți cravașa.

Senzația de arsură a loviturii se schimbase acum și fiori de excitare urmară. Rowena, ocupată între coapsele lui Harriet, se întoarse spre fratele ei.

— I-a plăcut, e și mai udă. Mai lovește-o o dată.

— Nu! protestă Harriet și imediat cravașa o șfichiui, de data asta la baza camizolului.

— Nu vorbi, o sfătui Lewis.

Rowena privea cum fluidele lui Harriet erau tot mai abundente și le amestecă ușor cu gelul, încât curând toată zona era udă de-a binelea. Luă apoi periuța de dinți și o fixă pe viteza cea mai mică înainte să o lase să înainteze pe interiorul coapselor fetei captive.

Harriet își auzi respirația cum se accelerează și încercă să se abțină. Nu voia cravașa, în ciuda fiorului de excitație care urmase după fiecare lovitură. Vârful periutei era mic și delicat, atingerea insidios de incitantă și Harriet tânjea să fie atinsă acolo unde fusese aplicat gelul, dar Rowena refuza să se grăbească.

Se mută pe porțiunea de deasupra părului pubian, dar corpul lui Harriet voia un contact undeva mult mai jos și, în ciuda voinței sale, scoase un geamăt răgușit de dorință.

Când cravașa o șfichiui peste sfârcuri, se izbi cu spatele de Lewis, uluită. Limba lui i se strecură în ureche; intră și ieși din ea, simulând un act sexual. Sfârcurile ei erau încinse, dar pulsau, în timp ce tot trupul ei urla să fie satisfăcut.

— Ești atât de aproape, nu? șopti Rowena pe abdomenul lui Harriet.

Harriet aproape că îi răspunse, dar se opri când Lewis o strânse ușor, atrăgându-i atenția.

Vedeta izbucni în râs.

— Bravo! Cred că e timpul. Te gâdilă aici? zise și

degetul îi încercui vârful umflat al clitorisului.

Atingerea aceasta singură declanșă senzațiile stranii care lui Harriet îi plăceau atât de mult. Se răspândeau în pântec, în timp ce mușchii se contractau, iar terminațiile nervoase răspundeau stimulării după care tânjise atât.

— Cred că da, continuă Rowena și ținu labiile depărtate cu mâna stângă, mișcând periuța de dinți spre țesutul flămând, pe care îl ațâțase deja cu atâta pricepere.

La început, periuța fu ținută la deschiderea vaginului lui Harriet și apoi, cu o lentoare chinuitoare, se mișcă în cercuri fine în sus până când Harriet simți înțepături tot mai aprinse și scânteii electrice ce o străbăteau, în timp ce sânii i se umflau cu rapiditate.

Rowena îi privea clitorisul de aproape. Pe măsură ce excitația lui Harriet creștea, acesta începu să se retragă sub învelișul protector și Rowena trase repede de pielea de deasupra lui în așa fel încât să nu aibă unde să se ascundă. Apoi lăsă periuța să mângâie cea mai sensibilă parte a corpului lui Harriet.

Atingerea cu mișcări circulare a terminațiilor nervoase înfometate declanșară în cele din urmă orgasmul pe care-l aștepta Harriet. Brusc, fu străbătută de spasme, coapsele încercară să se apropie, iar după aceea valul de ușurare o cuprinse.

— Gata, îi spuse Rowena soțului ei. Cred că e bine încălzită acum.

Pe măsură ce corpul i se liniștea și respirația îi revenea la normal, Harriet simțea că o cuprinde un sentiment oribil de rușine și evita privirea Rowenei și a lui Chris.

— Schimbăm acum locația, spuse calm Lewis și Harriet se trezi că e luată în brațe și dusă de-a lungul palierului la el în dormitor.

Fără ca ea să știe, acesta fusese atent pregătit dinainte, dotat inclusiv cu camere de filmat ascunse. Lewis știa că în cursul următoarelor evenimente excitante, nu va putea să rămână detașat și hotărâse să înregistreze întreaga scenă încât să poată să o revadă ulterior și să urmărească diferitele expresii și atitudini. Așa spera să fie capabil să vadă adevărul și despre el și poate că finalul filmului va deveni astfel mai clar.

Draperiile fuseseră coborâte și lampa centrală stinsă, doar aplicile discrete erau aprinse; deasupra patului câteva spoturi fuseseră cu grijă direcționate încât să acopere întreaga cameră.

— Pot să-i schimb hainele? întrebă Chris cu vocea tremurând de emoție.

Lewis aprobă cu un semn din cap și o așeză pe Harriet în mijlocul patului încăpător. Ea rămase întinsă, privindu-l fără să înțeleagă. Părea să fie la fel de dispus să o împartă pe ea cum fusese să o împartă pe soția lui, iar Harriet simțea acest lucru ca pe o pedeapsă. Fusese atât de sigură că ea era diferită, că sentimentele lui pentru ea erau speciale, încât nu luase deloc în considerare posibilele pericole ale aventurii lor. Doar acum, când se găsea pe deplin la mâna lor, înțelegea ce riscuri își asumase. Și acum era prea târziu.

Următorul lucru de care fu conștientă fură mâinile lui Chris scoțându-i ciorapii albi de mătase, rulându-i încet pe picior în jos, în timp ce degetele îi strângeau pielea moale. Apoi îi scoase portjartierul, după care îi dădu la o parte bretelele cămășutei înainte de a o coborî în jos peste sâni, asigurându-se că degetele lui se opresc peste sfârcurile încă dureroase.

Goală și vulnerabilă, aștepta cu corpul tensionat și tremurând, cu un amestec de teamă și dorință, iar în

timpul acesta, cei trei îi studiau goliciunea.

— Va arăta bine în haine de joacă, spuse Rowena.

— Excelentă idee, răspunse Chris.

Repede o manevră pe marginea patului și Harriet se trezi într-un costum de piele fără cupe de sutien. Îi trase fermoarul de pe mijloc, care se termina sub sâni. Mai era o zgardă neagră cu un inel la spate și un al doilea fermoar care permitea accesul între picioarele ei, dar care acum era tras și ea simțea presiunea pielii pe vulva ei.

I-au tras mâinile la spate și i le-au legat cu niște cătușe moi, după care a fost împinsă în fața unei oglinzi ca să poată să se vadă. Vederea sânilor goi sub zgarda de piele, ușor ridicați de marginile corsetului o ului. Părea și mai depravată decât fusese în timpul partidei cu Lewis și fără să gândească, își trase umerii înapoi pentru a accentua propria sexualitate.

Chris izbucni în râs.

— O exhibiționistă! Minunat! Mi-e teamă că va trebui să mai aștepți totuși. Este rândul tău să privești acum.

Petrecu un lanț subțire prin inelul de la spatele zgărzii și o legă cu el de unul din stâlpii patului. Aici putea fi prinsă în obiectiv de cameră și totodată liberă să vadă ce se întâmpla.

Rowena privea fascinată transformarea lui Harriet dintr-o asistentă personală rece și eficientă într-o bacantă ciufulită în corset de piele. Se întreba cât de bine va interpreta. Hainele erau doar startul în jocurile lui Chris de dominare. Un fior o trecu când fratele ei vorbi.

— Mâinile la spate, Rowena. Lewis are un cadou pentru tine, nu-i așa, Lew? Cumnatul lui încuviință și apoi legă mâinile soției sale strâns cu un șnur de piele înainte de a o lega la ochi cu o eșarfă neagră de mătase pe care o înnodă cu grijă la spate.

— În genunchi pe covor, Rowena, spuse el liniștit.

Rowena rămase în picioare. Rezistența îi mărea întotdeauna plăcerea, dar de obicei Lewis nu juca așa cum voia ea - niciodată nu profita de puterea pe care o avea asupra ei.

De data asta era diferit. Măinile lui o apucară brutal de ceafă și o împinseră în jos, punând-o în genunchi în câteva secunde. După care îi dădu drumul și ea se chinuia să-și dea seama unde era el, dar era dificil, pentru că eșarfa îi acoperea și urechile.

Harriet privea și descoperi că avea gura uscată. Sâni începau să o doară și putea să simtă presiunea corsetului sub ei. Chris, care se uita la ea, îi pipăi ușor pe rând și ea se auzi pe sine oftând voluptuos la atingerea lui.

Lewis, care venise acum în fața Rowenei, privi spre ei și ochii i se măriră de surpriză. Se așteptase ca Harriet să fie mai domestică, cel puțin la început, dar deja se pare că se complăcea în ceea ce se întâmpla.

Aplecându-se, Lewis îi luă capul Rowenei și îl direcționează spre erecția lui deplină. Ea desfăcu buzele și atinse jucăuș cu limba vârful sensibil, degustând picătura sărată care rezultase din manevrele ei. Îi plăcea asta când era legată la ochi - toate celelalte simțuri erau exacerbate într-atât încât îi dublau plăcerea.

Măinile lui Lewis se înfipseră în părul ei și el începu să își miște șoldurile, înfigându-se și ieșind din gura ei mai repede decât o făcea de obicei. Se chinuia să intre în ritmul lui. Apoi, când simți că se apropie de orgasm, Lewis se opri și se retrase.

Rowena se simțea trădată. Ar fi vrut ca Harriet să îl vadă pe Lewis cum ejaculează în gura ei, dar Lewis nu o făcu și simți că o cuprinde furia. Mâna lui o prinse din nou de ceafă și continuă să o apese până când capul ei ajunse

pe covor. Era o poziție ciudată și îi expunea complet fundul vederii celor din spatele ei, inclusiv lui Harriet.

Acum Lewis se îndreptă spre Harriet. Scoase o pană lungă de struț de sub plapumă și începu să o lovească peste sâni cu o mișcare atât de lentă și jucăușă, încât ea simți o nevoie disperată de o atingere mai dură, chiar și sfichiui cravașei, orice care să o distragă de la atingerea neîntreruptă și gingașă a penei – îi făcea sâni să o doară și declanșase familiarul fior dintre coapsele ei.

Între timp, Chris ocupase poziția din spatele Rowenei, în mâna dreaptă avea cravașa și, cu mișcări alternative înainte și înapoi, începu să o croiască pe rând peste fese. Fiecare lovitură era ușoară, dar senzația înțepătoare pe care o genera era puternică și Rowena nu se putea abține să nu își miște fundul într-o tentativă de a evita loviturile. Chris era prea deștept pentru ea și anticipa fiecare mișcare, așa că în curând fesele fundului ei străluceau de un roz pal și vulva începuse să i se deschidă, cu labiile mari depărtate spre exterior, gata de penetrarea după care tânjea.

Harriet, încă stimulată de delicatețea de nesuportat a penei, privea, iar pântecul ei, atât de strâns în corsetul de piele, părea gata să plesnească. Tresări la atingerea pielii de sub ea și își mișcă soldurile în încercarea de a se stimula și mai mult.

— Potolește-te, Harriet, spuse scurt Lewis, dar ochii lui se topeau deja după ea.

Rowena scotea de acum sunete ciudate ca niște miorlăituri în timp ce cu partea de sus a trunchiului se mișca dintr-o parte într-alta, atingând cu vârful sfârcurilor vârful perilor de la covor. Chris zâmbi în sine și cu o lovitură finală din încheietură se depărtă de ea.

Acum el și Lewis schimbară din nou locurile și în cele

din urmă, mângâierea ușoară și neîntreruptă a sânilor lui Harriet luă sfârșit și ea își lăsă cu un oftat de ușurare capul să se sprijine de tăblia patului.

Lewis acoperi un vibrator cu două capete cu gelul pe care Rowena îl folosisese pe Harriet la începutul săptămânii, după care lăsă cele două capete să se sprijine de cele două deschizături. Rowena simți duritatea lunecoasă și se împinse în spate spre el, în căutarea a ceva ce să umple carnea ei dureroasă, dar Lewis doar atinse ușor cu ele marginea rectului și partea din față a vaginului și brusc ea simți căldura gelului în contact cu pielea ei.

Dându-și seama că, în clipa în care cele două tije vor fi în ea, toate țesuturile ei delicate vor fi supuse căldurii arzătoare, ea încremeni, incapabilă să creadă că Lewis dorea să o împingă spre astfel de senzații extreme, dar când mâna lui liberă o apăsă pe coloană, știu după mărimea degetelor că era chiar el și nu fratele ei vitreg.

Lewis se mai jucă un pic cu ea, știind că anticiparea va crește teama ei față de gel și înfipse vibratoarele gemene cu o mișcare ușoară de răsucire, asigurându-se că marginile lor ating carnea pereților ambelor ei orificii și, în câteva secunde, partea de jos a corpului ei se scutura și se răsucea. Fără milă înfipse dildo-ul într-un du-te-vino, stimulând și mai multe zone erogene până când Rowena simți că înnebunește de la senzația înțepătoare de arsură care făcea să-i tresară carnea, în timp ce cele două protuberanțe o duceau tot mai aproape de orgasm.

Știa că atunci când va termina, pereții, atât ai vaginului, cât și cei ai rectului, se vor strânge și mai tare în jurul capetelor și că apoi căldura va fi și mai intensă, așa că încercă să stăvilească momentul. Cu toate astea, Lewis făcu brusc un cerc cu vibratorul în așa fel încât punctul ei G fu stimulat și, când ea scoase un strigăt de plăcere, el își

opri mâna și se concentra să păstreze o presiune constantă asupra micului punct.

Asta declanșă un orgasm devastator și Harriet privi cum corpul vedetei cu părul arămiu înțepeni tensionat și ea își dădu capul pe spate în timp ce striga cu putere, în timp ce mușchii ei se contractau, iar gelul se freca și mai puternic de carnea ei.

Cu fiecare contracție, cu fiecare spasm, senzația de curgere fierbinte se tot accentua până ajunse ca un foc ce se ridica în sus prin abdomenul Rowenei și chiar și prin sânii ei. Nici nu se oprise bine primul ei orgasm și fu din nou devastată de un al doilea și mai intens și când și acesta se termină, se prăbuși pe covor suspinând de satisfacție.

Harriet își simți chilotul de piele foarte umed între picioare. Simțea cum curg șiroaie din ea și corpul ei tânjea să facă parte din ceea ce văzuse. Chris se ghemui lângă ea și, cu grijă, desfăcu fermoarul, lăsându-i vulva să ia aer. Când își băgă un deget explorator în ea, luă un pic din umezeala din vagin pe el și o întinse pe pielea extrem de sensibilă a clitorisului ei.

— Cum e? o întreabă.

Harriet nu putea să explice, nu putea să înceapă să-i spună despre căldura pulsândă care o chinuia.

— Vreau să știu, insistă el.

— Sunt atât de fierbinte, gemu Harriet, cu corpul transpirat sub corsetul de piele. Chris era pregătit pentru asta. Se întinse spre o frapieră cu gheață care era la picioarele lui, după care, cu mare grijă, băgă un cub în deschizătura dintre coapsele lui Harriet. Când simți cubul de gheață pe carnea ei, Harriet încremeni șocată, dar el continuă să îl împingă în ea până intră cu totul și acolo se topi lent, apa din el amestecându-se cu fluidele corpului

său.

Harriet tremura. Contrastul era incredibil; făcu ochii mari când el se ridică și îi băgă un cub de gheață în gură.

— Suge-l încet, îi comandă el.

Harriet supse, privită de Lewis care se gândea că s-ar putea să își piardă controlul și să își împrăstie sămânța pe covor la vederea ei, atât de magnific de sălbatică și senzuală.

În cele din urmă, Chris plimbă un cub de gheață peste sânii ei, în cercuri în jurul sfârcurilor până când se trezi că se apleacă spre el, trăgând de lanțul de care era legată într-un efort de a obține un contact.

— Pot să o am acum? îl întreabă Chris pe Lewis.

Harriet privea uluită spre amantul ei, neputând să creadă că îi va permite acestui om să o penetreze, dar și excitată la acest gând. Lewis îi zâmbi.

— Da, murmură el. Vreau să o văd că termină cu tine.

Cuvintele lui aproape că o făcură să termine și corpul ei flămând se încordă și mai mult.

Chris o dezlegă și o întinse pe pat, apoi îi legă din nou mâinile, dar de data asta larg desfăcute, astfel încât corpul ei să formeze un X.

Cubul de gheață din vaginul ei se topise de tot de acum și Harriet îl privea pe Chris care își pregătea penisul uriaș.

— Vreau să îți aduci aminte de asta, spuse el ușor, punându-i o pernă sub șale. Puse apoi niște lubrifiant peste vârful înainte de a-l înfige în ea, cu șoldurile mișcându-se în cercuri strânse în timp ce o penetra puțin câte puțin, până când, în cele din urmă, fu cu totul în ea.

— Folosește pana pe clitoris, sugerează Lewis, fascinat de scenă.

Imediat Rowena se urcă în pat și pe măsură ce Chris

mărea tempoul mișcărilor lui, Harriet simți pana jucându-se cu mugurele ei pulsând. Fără niciun avertisment, un orgasm o sfâșie, împingându-i stomacul în sus și trase de mușchii ei abdominali într-o dorință șocantă de a termina.

Luat prin surprindere, Chris privi broboanele de sudoare de pe pielea lui Harriet și îmbujorarea grăbită care se răspândi peste sânii ei și peste gât. Când rămase nemișcată, se retrase, după care se înfipse din nou, în ea în timp ce, cu mâinile pe mijlocul ei, o manevra după cum dorea.

Era mult mai brutal decât Lewis, cu mișcări mai puțin controlate, dar corpul lui Harriet era încă excitat de la stimularea de mai devreme și după câteva minute simți un alt orgasm cum începe.

— Așteaptă, spuse Chris, sau vei fi pedepsită.

Harriet icni și încercă să se potolească, dar Rowena trase din nou capişonul clitorisului și răsuci pana peste mugurele strălucitor, ceea ce făcu autocontrolul imposibil. Harriet termină fără să poată să se abțină.

— Nu am vrut! protestă când Chris se uită în jos la ea.

— Nu contează, spuse el rece. Ai greșit, deci trebuie să te pedepsesc.

Rowena văzu privirea uluită a lui Harriet și zâmbi.

— Aşa-i că este incredibil? Ador pedepsele lui.

— Eu cred că nu, gemu Harriet, zbatându-se în legături.

Lewis îi privi pe ceilalți trei cu interes. Era clar că Harriet îl fascina pe Chris. Era prima femeie la care răspundea în afară de Rowena și Lewis se întreba cum se simte Rowena din această cauză.

Din expresia de pe fața ei ghici că nu e deloc încântată. Ar fi vrut să poată să îi citească gândurile, să

descopere cât din gelozia ei era pentru el și cât pentru Chris. Pentru un timp crezuse că experimentul o îndrepta înspre el și Chris va fi exclus. Acum nu mai era sigur.

Ciudat, nu îi mai păsa atât cât s-ar fi așteptat. Își dădu seama că de fapt era mai interesat de Harriet și de reacția lui Harriet la aventurile nopții. În ideea inițială, catalizatorul – la acea dată, fără un chip anume și fără caracteristici – nu avea nicio importanță ca persoană. Scopul lui era doar să o forțeze pe Rowena să facă o alegere. Acum era cu totul altceva. Harriet era o persoană în carne și oase. O persoană ale cărei reacții începuseră să fie pentru Lewis mai importante decât ale Rowenei și asta însemna că filmul nu va decurge cum își imaginase la început.

Și nu putea să facă nimic. Trebuia să accepte ceea ce se întâmpla sau experimentul nu ar mai fi avut niciun rost. O posibilă problemă a noii desfășurări era că s-ar fi putut să fie nevoie de o schimbare în rolul principal. Eroina s-ar putea să nu mai fie Rowena, ci Harriet. Acest gând îl tulbură, deoarece Rowena nu va accepta așa ceva niciodată. Scoase un oftat, întrebându-se de data asta dacă proiectul nu fusese prea ambițios.

— Dați-mi drumul, spuse Harriet, care descoperise că era imposibil să se elibereze fără ajutorul unuia sau altuia. Nu vreau să mai rămân legată.

— Nu pricepi că nu tu hotărăști? întrebă Rowena, plimbându-și ușor mâna peste sânii expuși, bucurându-se de răspunsul instantaneu al sfârcurilor.

— Lewis! îl strigă Harriet iritată.

Smuls din reverie, Lewis privi spre pat. Excitat deja de dorință și vederea Rowenei care se juca fără grijă cu corpul lui Harriet în timp ce mai tânăra femeie încerca să își înfrâneze reacția ei foarte vizibilă îl excită și mai mult.

- Poftim? răspunse răgușit.
- Te rog, dezleagă-mă, îl imploră ea.
- Dați-i drumul, spuse Lewis scurt.
- Trebuie pedepsită! protestă Chris.

— Știu, dar las-o mai întâi să se ridice. Toți avem nevoie de o pauză. Și scoate-i costumația aia de pe ea, vreau ca toată lumea să fie dezbrăcată.

— Pot să mă dezbrac și singură, protestă Harriet când i se dezlegară mâinile, dar nu i se dădu ocazia. În timp ce Rowena și Chris îi scoteau costumul de piele, mâinile lor o atingeau și o excitau cu fiecare prilej, până când nu mai avea suflu de atâtea senzații.

Dădu să se ridice de pe pat, dar ceilalți trei veniră lângă ea și stăteau toți goi și cu picioarele încrucișate în timp ce Rowena trecea un vas cu fructe pe la fiecare. Erau pere, prune coapte și moi și felii de pepene roșu. Harriet alese o pară aurie cu o nuanță ușoară de roz. Când mușcă din fruct, zeama îi curse pe bărbie și sâni, dar când vru să se șteargă, Lewis o opri.

— O să ne curățăm unii pe alții după ce terminăm! râse el. Harriet îl privea pe Lewis cum mușca dintr-o felie de pepene roșu.

Se aplecase în față ca să nu îi curgă zeama pe bărbie, dar lichidul îl stropi pe partea de sus a coapselor. O privi pe Harriet și aceasta abia se putu abține să nu se târască pe pat până la el și să îl lingă atunci și acolo.

Rowena alese și ea o pară și, deși își ținea capul pe spate în timp ce mânca, zeama acesteia îi curse pe bărbie și fărâme de pulpă moale își croiseră drum spre pieptul ei plin.

Chris fu cel care făcu deschiderea. Se întinse spre Harriet și începu să îi lingă colțurile gurii, limba lui atingând cu delicatețe pielea, după care o luă pe gât în jos,

privind-o pofticios din când în când, cum se uită o pisică la un castron cu smântână.

Lewis se uita și simțea cum ereția lui pulsează. Pentru o clipă scurtă, îl urî pe Chris. Ar fi vrut să facă el ceea ce tăcea cumnatul lui și imaginea lui Harriet cu ochii închiși și desfătându-se la atingerea gurii și limbii lui Chris îl irită și mai mult.

Rowena își privi soțul și fu șocată de ura din privirea lui. Privi înapoi spre Chris și observă că era din nou excitat și că nu mai era interesat de nimic altceva decât de Harriet. Un sentiment groaznic de singurătate o năpădi. Aplecându-și capul, începu să curețe zeama de pepene de pe coapsele lui Lewis.

În timp ce își croia drum spre interior, lăsându-și gura să amușine baza penisului lui și carnea delicată a coapselor sale, Lewis ar fi vrut să o apuce de păr și să o oprească. Nu era gura care trebuia, în ciuda faptului că asta era ceea ce își dorise și că intenționase să o forțeze pe Rowena să îl aleagă pe el în locul fratelui ei, acum că ea făcea asta, el nu o mai voia. Își dădu seama că povestea nu avea voie să evolueze în funcție de sentimentele lui și că Rowena trebuia să fie cea care să decidă așa că se potoli și era pe cale să răspundă prin a o culca pe Rowena pe spate și a-i linge zeama de pară de pe sânii ei fără îndoială magnifici, când Harriet deschise ochii și îl privi.

Pentru o clipă parcă nu fu sigură cine era el, atât era de pierdută în senzualitatea pe care i-o provoca Chris, dar apoi îl recunoscă și îi zâmbi lui Lewis. Era un zâmbet deschis, un zâmbet fără frică; zâmbetul unei femei încrezătoare în sexualitatea ei și fără să se mai gândească, întinse o mână spre ea.

Rowena îi prinse mâna și i-o ghidă spre sânii ei.

— Încă sunt lipicioasă, iubitule, spuse ea rece.

— Atunci trebuie să te curăți, răsese el, dar stomacul i se strânse. Știa că sentimentele lui pentru Harriet erau mai adânci și mai complexe decât cele pentru oricare altă femeie de dinaintea ei. Gândul îl înfurie, punând în pericol atât filmul, cât și pacea lui interioară, iar răspunsul la asta fu imediat.

— Într-un minut Chris trebuie să decidă pedeapsa lui Harriet, spuse el relaxat. Harriet, care îl privea cu atenție, fu șocată. Era sigură că văzuse o afecțiune clară în privirea lui o clipă înainte, dar acum vocea îi era rece și privirea indiferentă. După ce Chris linse și ultimul strop de pară, îi amușină gâtul.

— Știu cum o să te pedepsesc, șopti el. Voi folosi pensulele. Amintindu-și jocurile pe care Chris și Rowena le jucaseră.

Harriet nu voia nicio pedeapsă de la fratele vitreg al șefei sale și deschise gura să protesteze, dar Lewis i-o astupă cu mâna.

— Relaxează-te, șopti el. Cine știe, s-ar putea să-ți placă.

Înainte să aibă timp să se hotărască, ceilalți trei o întinseră pe Harriet pe pat cu picioarele desfăcute; încă o dată încheieturile mâinilor îi fură legate de capetele patului, dar de data asta îi legară și gleznele, ca să rămână cu picioarele desfăcute și cu zona dintre ele total neprotejată.

— Să o legăm din nou la ochi, murmură Chris către Rowena și din nou Harriet fu cufundată în lumea întunericului.

Stătea întinsă dar încordată, întrebându-se ce avea Chris de gând să îi facă și din care parte a corpului ei va începe.

Lewis privea la fata legată și dorința lui pentru ea era

atât de mare, încât abia mai putea să respire. Imaginea corpului ei gol și pe deplin în puterea lor era un afrodisiac mai puternic decât s-ar fi așteptat, dar nu voia ca acela care să trezească noi senzații în ea să fie Chris. Voia să fie el și pentru prima dată îi displăcu rolul în care se autodistribuisse pe toată durata experimentului.

Rowena își privea bărbatul și știa după expresia de pe fața lui că sentimentele acestuia pentru Harriet erau mai intense decât orice ar fi simțit pentru ea vreodată. Orice s-ar fi întâmplat ca rezultat al acestei serii, el nu va mai fi niciodată al ei, așa cum intenționaseră. Departe de a-i apropia, Harriet reușise să adâncească prăpastia dintre ei, iar asta nu îi plăcea Rowenei.

Încă nu era sigură cu care dintre cei doi bărbați din cameră voia mai mult să fie, dar nu își imaginase o situație în care alegerea ei să nu fie bine-venită. Lewis fusese mereu cel care cerea, încercând să o smulgă de la Chris cu un alt fel de sexualitate, una mai blândă care, după un timp, o plictisise. Acum nu mai arăta ca un bărbat interesat. Rowena nu mai fusese niciodată în viața ei pe locul doi și valul de gelozie care o cuprinse era uluitor de puternic. Se uită la fratele ei vitreg și simți un fior scurt de triumf. Acesta o înțelegea și prin el își va lua revanșa.

— O să te ajut, spuse ea în șoaptă. Chris zâmbi.

Camerele ascunse mergeau, înregistrând fiecare fior de emoție, fiecare nuanță a expresiei de pe fețele lor, pentru ca Lewis să se uite mai târziu la ele.

Pentru Harriet, așteptarea părea interminabilă. Putea să audă cum se mișcă cineva în jur, deschizând și închizând sertare și cum așază obiecte, și putea să audă cuvintele Rowenei, dar tot nu avea nicio idee despre ce urma să i se întâmple. Deși tensionat, corpul ei nu fusese niciodată atât de viu. Pielea încă îi era lipicioasă de la

zeama de pară și carnea ei parcă era tot atât de coaptă ca și fructul însuși, tremurând continuu de excitare, deși nimeni nu îl stimula. Era ca și cum ar fi fost cotropită de propriile sale simțuri și nimic nu mai conta în afara senzațiilor. Senzațiile și Lewis; cele două nu puteau fi deosebite acum în capul ei.

Dintr-odată, simți brațul lui Chris mângâindu-i umărul și imediat corpul ei fu cuprins de așteptare. Imaginația ei brodase tot felul de lucruri ciudate, nici nu îi trecuse prin cap că ceea ce va face va fi să îi treacă încet, dar hotărât, o perie prin părul ei lung. Era atent să nu o tragă sau să-i încurce părul, concentrându-se să-i stimuleze scalpul. Senzația era și liniștitoare, și înviorătoare pe măsură ce mișcările periei o legănau în timp ce atingerea perilor ei de scalp făceau ca terminațiile nervoase ale acestuia să tresară.

Se lăsă pradă senzației și corpul ei întreg deveni moale și maleabil. Lewis privea felul în care coapsele ei se depărtau și mai tare și cum respirația ei devenea mai adâncă.

Odată ritmul lui Chris stabilizat și Harriet legănată într-o stare de acceptare languroasă, Rowena luă o pensulă micuță pentru bebeluși și perie cu grijă interiorul brațelor legate ale lui Harriet. Mângâierea fu ca o șoaptă, atât de fină, încât Harriet nici nu mai era sigură că se întâmplase, dar când ea continuă, carnea ei răspunse.

Pielea acolo era moale și receptivă. Uneori Rowena folosea peria în cercuri, alteori în linie dreaptă, dar mereu pe aceeași porțiune fără să se oprească, până când în cele din urmă plăcerea se transformă în iritație și Harriet ar fi dorit ca blânda mângâiere să se mute spre alte zone ale corpului.

Rowena știa că asta s-a întâmplat; Chris o făcuse

adesea cu ea încât avea o imensă plăcere să privească cum Harriet strânge din buze strâmbându-se pe măsură ce periatul continua.

Lewis văzu cum șoldurile lui Harriet încep să se miște și cum își răsucea partea de sus a corpului cât îi permiteau legăturile, încercând să împingă peria spre o altă porțiune de piele. Doar când scoase un geamăt ușor se dădu Rowena dusă, după care lăsă peria să alunece peste centrul sânilor ridicați până când amândouă sfârcurile deveniră roșii și umflate. Odată obiectivul atins, schimbă peria cu o pensulă subțire și după ce o umezi în gură, o plimbă în cerc în jurul mugurilor tari ca piatra până când tot corpul lui Harriet tremura de o plăcere crescândă.

În timp ce sora lui vitregă acționa, Chris continuase să perie cu atenție părul lui Harriet, întregul ei scalp fusese masat mai bine de zece minute și ea nu credea că o să mai suporte. Încercă să se tragă la o parte, dar nu putu să scape și îl auzi cum râde în barbă.

Sânii o dureau în timp ce Rowena continua să se distreze încercuindu-i sfârcurile, iar când periatul părului se termină în sfârșit, Harriet nu se mai gândea ce o să i se mai întâmple în continuare, era pur și simplu recunoscătoare pentru pauză.

Lewis îi studia pe Rowena și pe Chris. Amândoi erau absorbiți de ceea ce făceau, lucrând ca o echipă bine sudată asupra corpului tară apărare care se zvârcolea între ei. Înghiți cu greu, încercând să își înăbușe nevoia stringentă de Harriet, care îi provoca o durere fizică. Privea următoarea mișcare a lui Chris, întrebându-se oare cum va răspunde Harriet.

Harriet, sub atingerea crudă a pensulei subțiri, nu reușea să se hotărască dacă e în rai sau în iad. Senzațiile erau deosebite, dar deși rezultatul era o creștere continuă

a presiunii din interiorul ei, atingerea doar cu pensula nu era suficientă încât să permită trecerea dincolo de un anumit punct. Ca atare, tot corpul ei era încordat și o durea de dorință, dar nu putea să facă nimic pentru a da drumul impulsurilor ei dincolo de nivelul pe care Rowena și Chris îl permiteau.

Când Chris o lovi brusc cu perii periei peste pielea întinsă a abdomenului, Harriet scoase un țipăt de surpriză și se înfundă în pat în încercarea de a scăpa de el. Chris continuă însă să apese și mai tare peria pe pielea sensibilă și îi zâmbi Rowenei în timp ce mai tânăra femeie tremura.

Undele de șoc inițiale o uimira pe Harriet, dar apoi, pe măsură ce sângele îi alerga prin vene, senzația începu să stârnească o anume plăcere, diferită de tot ce simțise până atunci. Unde de excitare întunecată o străbăteau, iar când Rowena începu să folosească din nou peria de bebeluși pe brațul lui Harriet în timp ce continua să îi gâdile sfârcurile cu pensula, întregul corp al lui Harriet începu să strige după orgasm, o eliberare din tensiunea care creștea neîncetat.

Chris și Rowena erau prea experimentați ca să lase ca asta să se întâmple. Iar și iar, Harriet simțea cum corpul ei se adună pentru explozia formidabilă, și de fiecare dată, chiar în ultima secundă, una dintre perii se oprea și momentul era pierdut, până când, în cele din urmă, Harriet izbucni în lacrimi de frustrare.

— Lăsați-mă să termin, vă rog, lăsați-mă să termin! se ruga ea. Chris îi șopti la ureche:

— E o pedeapsă, ai uitat?

— Nu mai pot, gemea ea, dar ei amândoi știau că mai putea.

Schimbară ritmul și locurile, apoi o periară peste coapse cu peria de bebeluși și în sus pe gambe cu pensula.

Ba chiar lăsară pensula să o gâdile între labii, trecând ușor peste clitorisul umflat, încât respirația i se gâtui și corpul i se zvârcoli în căutarea orgasmului. Și din nou ei fură mai rapizi ca ea – pensula fu retrasă și vulva ei pulsă frustrată.

Lewis continua să îi studieze pe toți. Nu mai văzuse niciodată o femeie atât de aprinsă de dorință ca Harriet. Între picioarele ei desfăcute putea să vadă perle mici de umezeală, o indicație clară a faptului că era stârnită; partea de sus a corpului era inundată de excitare sexuală în timp ce sânii îi erau mai mari și venele care îi străbăteau mai proeminente decât fuseseră vreodată.

Încercă să își imagineze cum ar fi o astfel de tensiune, dar nu reuși. Tot ce putea să facă era să privească și să aștepte momentul când va putea să profite de jocul plin de cruzime pe care Rowena și fratele ei vitreg îl jucau.

Harriet pierduse noțiunea timpului. Era ca și cum cei doi se jucau cu ea de ore întregi și corpul ei parcă nu reușea să înțeleagă jocul. În ciuda faptului că era mereu oprit, în ciuda frustrării continue și a senzației groaznic de dureroase de neîmplinire, el reacționa la fiecare atingere. Încercă să îl blocheze, să își spună că nu avea niciun rost și că ei nu o făceau ca să îi producă ei plăcere, dar totuși corpul ei bine pregătit era păcălit și își căuta frenetic momentul zguduitor de satisfacție pe care gesturile lor i-l promiteau.

În cele din urmă, Lewis nu mai putu să suporte nici el.

— Cred că e rândul meu, spuse el calm, pe când ceilalți doi îl priveau cum ia ultimul obiect de pe masă.

Capitolul nouă

Lewis trase cu grijă inelul moale din latex pe lungimea penisului lui până când acesta se opri confortabil

la bază. De jur împrejurul inelului erau fulgi moi de găscă, menite să gădile clitorisul femeii în timp ce bărbatul o penetra. Știa din experiență ce bine funcționau și gândul că Harriet gata pregătită va primi în sfârșit mângâierea lor fină pe cea mai sensibilă parte a corpului ei îl făcea să tremure. Încet, se apropie de pat.

— Dezleag-o, îi comandă lui Chris. Chris se încruntă.

— Trebuia să rămână așa.

— Doar pentru plăcerea ta. Eu o prefer dezlegată.

Rowena scoase un oftat ușor. Era mereu la fel; Lewis nu va juca niciodată jocurile așa cum îi plăceau ei, nici chiar acum când atât de mult era la mijloc. Încuviință spre fratele ei și acesta, împotriva voinței lui, o eliberă pe Harriet.

— Dar legătura de la ochi?

— Deocamdată, las-o așa, răspunse Lewis, imaginându-și șocul uluitor pe care îl va avea Harriet când în cele din urmă o va penetra.

Harriet își frecă încheieturile mâinilor, încercând să-și pună sângele în mișcare. Carnea ei dorea cu ardoare atenție și presiunea din corp o făcea să simtă cum pielea parcă îi intrase la apă și era acum prea strâmtă pentru carnea ei inflamată pe care o conținea.

Lewis îngenunche peste ea, cu picioarele desfăcute, și o privi de sus, savurând momentul. Fața îi era ușor îmbujorată și transpirată de excitația continuă, părul ciufulit și buzele umflate și roz, dar mișcărilor ei desperate de întindere a corpului arătau cel mai clar nevoia ei teribilă de eliberare sexuală.

Mai excitat ca niciodată, Lewis își aplecă gura la urechea ei.

— Îndoaie-ți genunchii în sus spre bărbie și pune-ți gleznele pe umerii mei, cât poți de aproape de capul meu,

îi spuse.

La sunetul vocii lui, joasă și senzuală, ea tresări și picioarele ei se mișcă în sus până când îi simți fața între picioare.

Cu grijă, Lewis își lăsă greutatea pe o mână. Apoi o cuprinse cu cealaltă de picioare, chiar de sub genunchi, în așa fel încât să le poată controla mișcările și să poată să-i schimbe senzațiile odată intrat în ea.

Respirația lui Harriet deveni mai rapidă când simți capul catifelat și moale al erecției lui strecurându-se printre labiile ei, după care el alunecă ușor în ea și în sfârșit golul dureros era plin.

Abia ce începuse să simtă eliberarea, când o altă senzație îi atrase atenția. O gâdilitură ușoară pe clitorisul ei, ca niște aripi de fluturi care băteau ușor peste el. Când el se retrase un pic, senzația se opri, dar cu fiecare mișcare, ea începea din nou, iar uneori el își rotea șoldurile în așa fel încât clitorisul să fie și mai stimulat și de fiecare dată când el făcea asta, Harriet se auzea cum oftează de plăcere.

În cele din urmă crescendoul spre eliberare începu din nou, dar de data asta știa că nu va mai fi oprit, că în sfârșit va obține satisfacția pe care Rowena și Chris i-o refuzaseră, iar corpul ei se grăbea să își atingă țelul.

Lewis încetini ritmul. Brațul lui o prinse mai strâns de picioare în așa fel încât ea să poată să îl simtă înăuntru și mai mult, dar clitorisul ei primea o mai mică stimulare de la fulgi. Apoi, pe măsură ce săgețile de excitare provocate de terminații nervoase se domoleau, el o elibera puțin din strânsoare și permitea fulgilor să o atingă din nou.

Fără să se gândească, Harriet se întinse oarbă spre el și mâinile ei îl prinseră pe după brațe și se agătară de

umerii lui. Lewis îi simțea degetele cum i se înfingeau în el de fiecare dată când fulgii își făceau treaba și corpul ei se încorda spre climax, apoi, când el se retrăgea, presiunea degetelor ei slăbea, dar Harriet încerca să-l tragă spre ea, căutând o mai mare apropiere.

Cum se juca așa cu ea, oferindu-i plăcere în același timp cu sporirea plăcerii lui, era minunat și pentru Lewis, și pentru Harriet. Harriet însă fusese prea mult manevrată și curând deveni frenetică și începu să își rotească partea de jos a corpului ca să mărească ritmul pulsațiilor din spatele mugurelui său dureros.

Lewis decise să schimbe poziția și să întârzie răsplătirea ei încă un pic. Ignorând rugămințile lui Harriet, ieși din ea și apoi îngenunche din nou pe pat cu șoldurile lui Harriet între coapsele lui depărtate, înainte de a-i ridica picioarele pe umerii lui.

Mâinile ei îl prinseră de genunchi și gemu, rugându-l să nu o mai chinuie.

— Într-o clipă, îi șopti el cuprinzând-o cu brațele de coapse și abdomen. Mușchii ei se contractară violent la atingere și ea se apăsă de el.

Lewis se ridică și mișcarea duse la o penetrare mai adâncă, în același timp fulgii acționând cu magia lor în jurul clitorisului ei inflammat. Înainte ca ea să își tragă sufletul, el se întinse la loc și erecția lui apăsă pe peretele de sus al vaginului ei.

Harriet simți o durere în adâncul ei, o uluitoare și plăcută durere pe care nu voia să o piardă, și încercă să se miște din nou.

— Nu te mișca, îi spuse el ușor. Așteaptă doar.

Harriet își obligă corpul, care tânjea să rămână nemișcat și Lewis încremeni și el, concentrându-se doar la a menține presiunea pe punctul ei G. Știa că dacă va

menține presiunea constantă suficient de mult, ea va termina cu siguranță. Încet, respirația ei se accelerează și gura i se deschise ușor în timp ce durerea se transforma în ceva mult mai măreț.

Acum era extaz și se răspândea încet în sus, prin tot pântecul ei. Apoi el văzu cum sfârcurile i se întăresc și știu că mult așteptatul orgasm era la câteva clipe distanță.

Pentru Harriet așteptarea, nemișcarea și întunericul cauzat de legătura de la ochi erau toate parte a uluitoarei senzații care o străbătea, apoi, fără veste, pulsul din spatele clitorisului ei se accelerează frenetic și întregul ei corp se abandonează, pregătit pentru momentul eliberării.

În timp ce ea ezita, în pragul orgasmului, Lewis strecură delicat o mână între fesele ei și apăsă cu vârful unui deget marginea anusului ei. Din nou apăsarea era fermă și constantă și din combinația cu apăsarea pe punctul ei G, rezultatul era incredibil.

În sfârșit, după toată așteptarea, corpul lui Harriet se lăsa copleșit de miile de senzații și de căldura arzătoare pe care orgasmul le provoacă. Brațele și picioarele se zbată sălbatic cu mișcări necontrolate în momentul final al răsplății sexuale.

Gradat, undele orgasmului se potoliră și Harriet începu să respire mai normal, dar apoi, Lewis își lăsa degetul să alunece în anusul ei și să se rotească ușor pe pereții interiori ai acestuia, în așa fel încât undele tot mai slabe ale climaxului se înviorară din nou și încă un val de contracții pulsânde o străbătu. De data asta nu se mai abținu să își strige tare plăcerea, incapabilă să se mai poată controla în vreun fel, atât de prinsă era de senzualitatea propriului corp.

Când cel de-al doilea orgasm uriaș o străbătu, pereții vaginali ai lui Harriet se contractară cu furie și Lewis nu

mai reuși să păstreze controlul. Se abținuse cât putuse de mult, calmând senzația pulsațiilor care îl strângeau, dar în final șoldurile lui se înfipseră furios și el se deșertă în ea, orgasmul lui continuând la nesfârșit, ca și cum ea îl seca și de ultimul strop de fluid.

Când ultima lui zvâcnire involuntară se stinse, Lewis se lăsă peste Harriet și ea își simți sânii striviți de pieptul lui în timp ce el o strângea ca și cum ar fi încercat o apropiere care era fizic imposibilă. Se agăță de el, încercând să-i spună că și ea dorea acea apropiere tot atât de mult ca și el.

Rowena și Chris îi priveau pe amândoi și în timp ce Rowena era geloasă pe Harriet, Chris era gelos pe Lewis. Ar fi vrut să o vadă zbatându-se și țipând după el așa cum o făcuse pentru cumnatul lui. Propria lui erecție era dureros de tare acum și era nerăbdător ca jocurile nopții să continue.

— Nu e momentul ca toți să luăm parte? Întrebă el indiferent, ca să-și ascundă nerăbdarea de Rowena.

Lewis se rostogoli de pe Harriet și se întinse lângă ea cu o mână pe după umerii ei. Îi îndepărtă legătura de la ochi și când privirile li se întâlniră, a lui se împlânzi ca răspuns la privirea ei. Harriet zâmbi. Lewis nu; i-ar fi plăcut, dar nu era momentul și el o știa.

Privind-o pe Harriet cum zâmbește, Rowena își jură că se va asigura ca noaptea să se termine așa cum plănuise.

— Hai, Lewis, spuse ea dulce. Nu trebuie să fii zgârcit. Harriet a avut parte de satisfacție, așa că trebuie să ne lași și pe noi să o folosim.

— Ne vom folosi unii pe alții, răspunse Lewis. Harriet face parte din grup, nu este punctul central.

— Mai că m-ai fi prostit, murmură Rowena, întorcând

capul și vorbind doar pentru ca fratele ei vitreg să o poată auzi.

Harriet îi privea uluită.

— N-am fost niciodată...

Vocea i se frânse. Părea ridicol să spună că nu luase niciodată parte la o orgie, când petrecuse ultimele câteva ore lăsându-se stimulată și satisfăcută virtual de trei străini, dar în cazul ăsta ea fusese doar pasivă. Nu era sigură că putea să participe activ împreună cu ceilalți.

Lewis o privi gânditor.

— Care e problema, Harriet? Nu ne găsești atractivi?

— Ba da.

— Și nu ți-am oferit multă plăcere? întrebă Chris. Harriet încuviință.

— Atunci și tu trebuie să faci la fel, spuse Rowena. Nu-mi spune că încă mai ai inhibiții. Nu după ultima jumătate de oră.

Harriet voia să le spună că nu era o problemă de inhibiții, știa că le pierduse de mult. Era vorba de sentimente. Îi iubea pe Lewis, nu o iubea pe Rowena și nici pe Chris și asta însemna că era mai greu să se lase pradă senzațiilor. Răspundea mai ușor când emoțiile ei erau implicate. Chiar când Chris și Rowena o excitau știa că Lewis privea și sperase că asta îl stârnise. Să facă dragoste cu ceilalți doar pentru plăcerea lor nu avea să fie ușor.

— Nu mă dezamăgi, Harriet, murmură Lewis.

Ea zâmbi, știind în adâncul ei că nu va fi prea greu. Senzualitatea ei făcea ca, odată stârnit corpul ei din nou, să nu fie dificil, doar perspectiva o îngrijora.

— O să încerc, promise ea.

— Nu trebuie să rămânem în camera asta, nu-i așa? întrebă Chris. Lewis scutură din cap.

— Bine, atunci să mergem!

O luă pe Harriet de mână și o scoase pe ușă, pe palier și în jos pe scări, oprindu-se la jumătate.

Rowena și Lewis erau chiar în spatele lor. Toți patru erau goi, dar în casă era cald și Harriet își dădu seama că începea să se simtă confortabil fără haine, mult mai indiferentă ca înainte.

Chris se sprijini cu spatele de perete.

— Intinde-te pe spate pe scări pentru mine, Harriet, spuse el.

Rowena izbucni în râs. Uluită, Harriet făcu ceea ce i se ceruse.

Chris se puse cu picioarele între coapsele ei și ea întinse în sus un picior în așa fel ca interiorul pulpei să se sprijine de exteriorul piciorului ei. El își ridică piciorul în sus, punând genunchiul pe aceeași treaptă cu capul lui Harriet.

Harriet văzu imediat ce intenție avea, căci erecția lui se legăna în fața feței sale. Întinse o mână și o lăsă să alunece de-a lungul membrului lui, în același timp Chris îndoindu-și piciorul din afară. Asta aduse penisul lui lângă gura lui Harriet și îi permitea totodată să îi stimuleze vulva cu tibia lui.

Brusc, Harriet se trezi extrem de excitată de întreaga experiență, își dădea seama că bărbatul o dorea cu disperare, că voia să termine la ea în gură și sentimentul de putere pe care i-l dădea asta acționa ca un afrodisiac pentru ea.

Își întinse limba sub sexul lui și își supse obrajii pentru a crea un vacuum la ea în gură. Apăsarea penisului lui Chris era intensă și picioarele lui tremurau din pricina efortului de a mai menține controlul câteva secunde prețioase în timp ce gura ei catifelată și mâinile ușor ezitante îl lucrau.

Lewis rămase în picioare câteva trepte mai sus și se sprijini de perete în timp ce Rowena se freca de el, cu brațele pe după gâtul lui și sânii ei perfecți mângâindu-i pieptul.

Deși nu trecuse decât puțin timp de când ejaculase în Harriet, Lewis descoperi că senzația Rowenei sprijinită de el împreună cu imaginea lui Chris intrând și ieșind din gura lui Harriet îi produse din nou o erecție și o apucă pe Rowena de umeri în așa fel încât să o simtă.

Brusc Chris icni și mult mai repede decât ar fi vrut se descarcă în gura lui Harriet. Ea înghiți lacom lichidul, bucurându-se de aroma de mosc și când el crezu că a terminat, ea îl atinse într-un punct de la baza coloanei care mai stoarse câteva picături din el. Scoase un icnet zguduit de ultimele contracții.

Rowena era hotărâtă să aibă și ea o satisfacție. Conștient de asta, Lewis coborî scările pe lângă Chris care se sprijinea sfârșit de perete și pe lângă Harriet, după care intră în salonul mare. Rowena, care îl urmăse, se întinse pe vârfuri ca să îl sărute, dar el o dădu la o parte și începu să tragă pernele mari de pe scaune pe podea.

Până când ceilalți doi li se alăturară, podeaua era acoperită și Chris, cu un hohot de râs, se aruncă pe suprafața moale. Lewis o direcționează și pe Rowena și amândoi se așezară față în față cu fratele ei vitreg. Rowena se lăsă pe spate, sprijinită și de pieptul soțului ei și acesta se sprijini într-un cot înainte să își plimbe celălalt braț de-a lungul ei, zăbovind la cele mai sensibile zone până când mâna i se opri pe coapsa ei. Îi trase apoi piciorul peste al lui în așa fel ca sexul ei se fie complet expus privirii lui Chris.

Harriet stătea în prag și privea. Vedea cum mâna lui Chris se îndreaptă spre

Rowena, pentru ca apoi degetele lui să îi despartă labiile mari și a putea să-și aplece capul și să-și folosească limba ca să le despartă și pe cele mici. Lewis își ridică privirea spre Harriet.

— Hai și tu, îi spuse zâmbind. Stai la capul Rowenei. Sunt sigur că sânii ei au nevoie de puțină atenție.

Harriet ezită o secundă, dar apoi, antrenată de excitația celorlalți trei, făcu ce i se ceruse. Atinse ușor vârful întărit al sânelui ei drept și Rowena oftă.

— Nu așa! Mai tare. Nu îmi plac mângâierile fine acolo.

Harriet mări presiunea și imediat sfârcurile mari ale Rowenei se ridicară ca două vârfuri gemene și limba lui Chris se mișcă în sus și în jos pe culoarul dintre labiile ei mici cu o mișcare fină care o făcea să geamă de plăcere.

— Folosește-ți gura, îi sugeră Lewis lui Harriet.

Își lăsa capul în jos, luă unul dintre sfârcuri între buze și începu să-l sugă.

— Mușcă-l cu dinții, continuă Lewis. Nu are rost să umbli cu finețuri, nevasta mea nu le apreciază.

Cuvintele lui o excitară pe Rowena, care începu să se frece de fața lui Chris. Limba lui zăbovi în ea pentru o clipă, după care trase o urmă pe pelvisul ei înainte de a se reîntoarce în valea ei umedă și alunecoasă.

Harriet așteptă câteva secunde, apoi brusc mușcă sfârcul prizonier între buzele ei. Rowena gemu când fu brusc străbătută de o undă de extaz, iar când Rowena își împinse și mai sus sânii, Harriet o mușcă din nou.

În același timp, Chris își lăsa dinții să zgârie ușor clitorisul surorii sale vitrege și pe loc, aceasta atinse orgasmul care o zgudui violent câteva secunde. Harriet dădu drumul sfârcului celeilalte femei și privi cum corpul i se cutremură. Găsi acest lucru insuportabil de excitant și

brusc dori să i se dea din nou atenție.

Chris, ridicându-și capul dintre coapsele Rowenei, ghici din expresia lui Harriet ce simțea și, ridicând-o în picioare, o trase în partea cealaltă a camerei și o puse să stea lângă unul dintre scaune. O aplecă apoi cu fața în jos peste unul din brațe, cu capul atârnat în spațiul unde se aflase perna și, înainte ca ea să aibă timp să protesteze, mâinile lui erau pe fundul ei și îi separau cele două fese.

Odată ce fu complet expusă, Rowena întinse cu mâna gel lubrifiant peste tot în jurul intrării în rectul ei, lăsându-și din când în când un deget mic să alunece înăuntru, apoi se trase înapoi și privi cum Lewis, acum erect din nou, se poziționează în spatele fetei.

Harriet își ținu respirația. Știa ce urma să se întâmple, dar nu și cine i-o va face.

Când Rowena se ghemui în fața scaunului și începu să îi maseze sânii, Harriet încercă să întoarcă puțin capul, ca să vadă care dintre cei doi bărbați va fi, dar Rowena o prinse de păr și o ținu cu fața în jos.

— E o surpriză, șopti ea. Mă aștept să speri că e Chris. Lewis este atât de mare, nu-i așa? Nu că aş avea ceva împotriva. Mie îmi place durerea, dar oarecum cred că ție nu.

Lewis nu putea să audă ce spunea soția lui, dar simți cum Harriet înțepenește sub mâinile lui și știu că acum se teme de el. Înjurând în barbă, își lăsă una din mâini să alunece sub ea în așa fel încât să poată să se joace cu clitorisul ei, bătând ușor cu vârful degetelor în zona din jurul lui până când ea se umezi de excitație și mușchii i se relaxară.

Acum putea să își lase sexul lui umflat și purpuriu să se sprijine de acea mică deschidere care se ițea invitându-l și își roti coapsele ca să o încurajeze să se deschidă și mai

mult. Dar în continuare cea mai secretă dintre intrări rămânea închisă în fața lui. Se opri, nesigur dacă să continue sau nu, dar atunci Rowena și Chris schimbă locurile și, în timp ce Chris mângâia sânii care se legănau, Rowena lăsa să-i alunece un deget bine uns în rectul soțului său, împingând până când reuși să-i maseze prostata.

Imediat el se simți năpădit de senzații atât de intense, care aproape că grăbiră ejacularea și, fără să se mai gândească, Lewis se împinse orbește înainte, corpul lui hotărât să-și obțină propria satisfacție.

În ciuda lubrifierii și a stimulării care o precedase, această intruziune violentă o făcu pe Harriet să scoată un țipăt, simțind șoc și durere în același timp. Penisul lui Lewis era atât de mare, încât părea să o deschidă pe Harriet mai mult decât putea să îndure trupul ei, așa că încercă să se îndepărteze de el.

Lewis o apucă de umeri și o ținu pe loc, încetinind puțin ritmul, iar Chris apăsă pântecul lui Harriet. Apăsă și îi dădu drumul de câteva ori, după care mâna lui coborî chiar deasupra osului ei pubian. Apoi repetă procedeul și Harriet simți cum fiori de plăcere îi inundă pântecul și, când degetele lui Chris coborâră și îi despărțiră firele din părul pubian, el își ținu dosul mâinii în continuare apăsător peste vezica ei.

Harriet simți că va exploda de plăcere. Pântecul îi ardea, clitorisul îi pulsa, iar mișcările aproape dureroase din rect începeau acum să-i trimită spasme înnebunitoare în tot trupul.

În clipa aceea, Lewis ajunse la orgasm și în timp ce se împingea în ea, revărsându-și sămânța pentru a doua oară în seara aceea, Harriet se apropie și ea de orgasm, simțindu-și mușchii cum se contractă în timp ce savuroasa

senzație de plinătate se intensifica tot mai mult până când o copleși cu totul.

Epuizată, se rostogoli de pe brațul scaunului și se întinse pe podeaua acoperită de perne, cu Lewis lângă ea, în timp ce Rowena și Chris se uitară unul la altul cu o lucire stranie de dorință în privire.

— Ce v-ar plăcea să vă facem? întrebă Chris.

Lewis se uită cu interes la soția sa. Toți, în afară de Harriet, știau că în seara aceea avea loc scena finală a filmului. Deciseseră cu mult timp în urmă că, după o noapte lungă de jocuri sexuale, va veni și deznodământul poveștii.

Noaptea ca aceea schimbau sentimentele și percepțiile oamenilor. Uneori renunțau la vechi iubiri și făceau loc pentru unele noi; alteori decideau că nu mai voiau să trăiască la fel de periculos ca înainte, alegând în schimb siguranța unei singure relații. Lewis habar n-avea ce gândeau cu adevărat Rowena și Chris. Cât despre Harriet, fata fără nume din film, sentimentele ei nu fuseseră niciodată luate în considerare. Acum Lewis înțelegea mai bine. Harriet schimbase întreaga intrigă, dar el trebuia să accepte lucrul ăsta. În caz contrar, nu mai putea spune că filmele lui reflectau viața. Oricât de mult și-ar fi dorit o schimbare, lucrurile stăteau cum stăteau. Rowena mai avea această ultimă șansă de a reconfigura finalul.

— Cred că mi-ar plăcea să mergem toți la saună, zise Rowena. E locul meu preferat.

— Eu n-am fost niciodată la saună, spuse Harriet cu nevinovăție.

— Atunci, va fi cu atât mai interesant pentru tine, zise Chris cu tandrețe, imaginându-și deja cum va arăta Harriet când va ieși din încăperea cu aburi și va vedea ce o

așteaptă.

Lewis dădu aprobator din cap. Era mulțumit că avusese inspirația de a monta camere de filmat în majoritatea încăperilor. Singura înregistrare care îi lipsea era scena de sex de pe scări, dar aceea îi era atât de bine impregnată în minte, încât nu mai era nevoie de camere de filmat.

Chris cuprinse mijlocul lui Harriet și o strânse afectuos.

— O să-ți placă, o asigură el.

Harriet nu-l credea. Prea multă dorință înăbușită se simțea în vocea lui, dar Harriet nu înțelegea ce era atât de nemaipomenit acolo; Ella mergea la saună regulat și mereu încerca să o convingă pe Harriet să vină și ea, spunându-i că se va simți ca nouă.

Toți patru trecură pe lângă piscină și intrară pe niște uși din capăt. În fața lor era o cabină mare, cu ferestre fumurii, în fața căroră Harriet ezită.

— E din cauza aburului, îi spuse Lewis. La început o să ți se pară foarte cald, dar te vei obișnui. Sunt băncuțe de lemn pe care să ne așezăm.

Rowena intră prima, urmată de Harriet. Căldura sufocantă o izbi, făcând-o să tușească, dar bărbații erau în spatele ei și o zoriră să intre înainte să apuce să protesteze.

Aburul se învărtejea în jurul lor și nu-și dădea seama unde erau băncuțele de care pomenise Lewis. Apoi îi simți brațele pe șoldurile ei în timp ce o conducea spre una dintre băncuțe, apăsând-o pe umeri în timp ce Harriet se așeza, ca să nu se lovească de cea de deasupra.

Harriet se lăsă pe spate. Sudoarea i se scurgea printre sâni și pe coaste. Tot trupul îi era acoperit de transpirație și respira cu greutate.

— Nu ți se pare că ești în al nouălea cer? întrebă Rowena, aflată deasupra lui Harriet.

— Nu prea, mărturisi Harriet. E prea cald.

— O să te răcorești imediat în camera de alături! râse Chris și Harriet simți cum mâna lui o prinde de gleznă și-i mângâie gamba.

Deasupra ei, Rowena scoase un oftat de plăcere și Harriet își dădu seama că probabil Lewis stătea lângă soția lui, fiindcă auzea zgomotul trupurilor lor lipite și murmurul moale al vocii lui.

Când mâinile lui Chris începură să-i mângâie sânii, Harriet era prea amețită de căldură să reacționeze, dar în mod uimitor, sfârcurile ei se treziră la viață și, încurajat, Chris își îngropă fața umedă între ele și începu să le dea târcoale cu nasul.

— E timpul să mergem în camera cealaltă, strigă Lewis.

Harriet simți o mare ușurare și îl lăsă pe Chris să o conducă prin abur și pe o altă ușă în cabina de alături. Aerul rece o izbi. Șocat a de schimbarea bruscă de temperatură, își strânse brațele pe lângă corp și pielea i se făcu de găină.

În celălalt capăt al cabinei era o cadă, dar nu era plină cu apă, ci cu zăpadă. Harriet o privi uluită, în timp ce Rowena sări în cadă și începu să se joace cu fulgii de zăpadă, râzând din toată inima.

— De ce nu intri și tu, Harriet? întrebă Lewis, uitându-se la ea cu o privire impenetrabilă.

Numai gândindu-se la ce îi cerea Lewis, lui Harriet începură să-i clănțâne dinții.

— Nu cred că pot, zise ea.

— E ceva obișnuit în Finlanda, o asigură el. Crede-mă, odată ce prinzi curaj să intri, e foarte revigorant.

Chris stătea lângă cadă și aștepta. Zâmbind, Rowena nu-și lua ochii de la Harriet care tremura din toate încheieturile. Dacă ea nu ar fi fost atât de entuziastă, dacă nu și-ar fi exprimat fățiș bucuria, atunci Harriet cu siguranță ar fi refuzat jocul și ar fi plecat, dar atitudinea Rowenei o îndemna să participe și ea.

— Bine, zise ea hotărâtă, după care sări în zăpadă.

Pentru o clipă, simțind atingerea înghețată pe pielea ei fierbinte și transpirată, efectiv i se tăie respirația.

Cei doi bărbați începură să le dea târcoale celor două femei din cadă. Lewis se ocupa de soția lui, frecând-o cu zăpadă pe sâni și pe pântec și trecându-și mâna printre coapsele ei ca să-i astupe sexul cu zăpadă, în timp ce Rowena oftă voluptuos, revenindu-și treptat după șocul trecerii de la arșița din saună la zăpada înghețată.

Chris se ocupa la fel de asiduu de Harriet. Mai întâi, ea îl evită, dar apoi o văpaie îi cuprinse trupul, iar când Chris o întoarse cu fața în zăpadă și începu să-i treacă un bulgăre de-a lungul spinării, Harriet simți cum fiecare particică din ea vibrează și își dădu seama că e mai plină de viață ca oricând.

— E rândul nostru, zise Chris, iar cele două femei ieșiră ca să le facă loc, după care începură să-i frece cu zăpadă.

Harriet și-a umplut palmele cu zăpadă, apoi și le-a trecut peste penisul lui Chris, în sus și-n jos, în timp ce el gâfâia de excitare și încerca să-i apuce sâni, ciupindu-i sfârcurile și provocându-i fiori de plăcere.

— Cum de nu se topește zăpada? întrebă Harriet.

— Cada asta e ca o ladă frigorifică, îi explică Rowena. Am plătit o avere pentru ea, dar face toți banii.

Privi trupul lui Harriet.

— Se pare că ești de acord. Sper să-ți placă la fel de

mult și ultima parte!

— Credeam că aici e finalul, spuse Harriet. Ella nu mi-a zis niciodată că ar mai urma ceva.

— Păi, Ella asta a ta nu știe chiar totul, râse Rowena.

Lewis și Chris ieșiră din cadă și le fugăriră pe cele două femei până la piscină.

— Așezați-vă cu fața în jos pe șezlonguri, zise Chris, făcând să apară două măști pentru ochi. În astfel de ocazii, întotdeauna doamnele au întâietate.

Legate la ochi, Harriet și Rowena se întinseră pe șezlongurile de lemn, de pe care pernele fuseseră luate. Lemnul tare îi strivea sâniul lui Harriet, deja greu încercați de experiența de la saună, dar nu se plângea pentru că o simțea pe Rowena de-a dreptul încântată de poziția în care stătea.

Atmosfera de la piscină era cât se poate de plăcută și Harriet începu să se relaxeze treptat după alternanța de căldură și frig dinainte. Își simțea membrele grele, iar întunericul din spatele măștii o îndemna la somn.

Cu gândul la Lewis și la ce se petrecuse de-a lungul nopții, era gata să adoarmă, când întreg trupul i se contractă, simțind o arsură neașteptată pe fese. Își reveni brusc din amorteală și se mișcă în șezlong.

— Nu te mișca, zise Chris, chicotind. Urmează partea cea mai tare.

Simți din nou o arsură, de data aceasta pe coapse, și își adună picioarele ca să se apere.

— Ce faci? icni ea și în același timp auzi cum ceva plesnea și pielea Rowenei.

— E doar o nuielușă! zise Chris. Îți pune sângele în mișcare.

Cu siguranță el era un expert în astfel de lucruri pentru că fiecare plesnitură atingea o altă parte a trupului

până când Harriet simți că toată pielea îi luase foc. Se zvârcoli pe lemnul tare al șezlongului.

— Întoarce-te, îi zise Chris și din voce îi răzbătea clar excitarea.

O parte din Harriet n-ar fi vrut să facă asta. Simțea că era momentul să refuze, să arunce cât colo masca de ochi și să iasă din încăpere, dar auzind chicotelile lascive ale Rowenei, își dădu seama că și trupul ei reacționa la fel.

Prima plesnitură fusese de-a dreptul neplăcută, aproape dureroasă, dar acum situația era alta și tremura de nerăbdare, supusă plăcerii pe care gândul la Lewis o trezise în ea. Încercă să-și imagineze cum ar fi micile lovituri peste sânii ei sensibili și peste pântec, așa că se întoarse și Chris îi privi trupul zvelt și se simți copleșit de dorință.

Lewis se opri o clipă, în ciuda protestelor Rowenei, și se uită scurt la cumnatul lui, cel care nu-și putea masca dorința de pe chip, dar, când se simți privit, se uită la rândul lui sfidător.

— Te distrezi? îl întrebă sec Lewis.

— Foarte mult, răspunse Chris, și Lewis văzu cum tânărul blond își ridică brațul în aer, apoi îl coborî brusc, plesnind-o pe Harriet peste abdomen.

Lovitura o făcu să tresară, dar sfârcurile i se întăriră vizibil și, în timp ce urmele de pe piele erau tot mai evidente, își împingea pântecul în sus, cerșind mai mult.

Chris atâta aștepta și Lewis și-a întors privirea, iritat atât de excitarea lui Chris, cât și de răspunsul prompt al lui Harriet. Începu să o lovească tot mai tare pe Rowena și ea scânci de plăcere, oferindu-și fesele cabrate.

Harriet era în al nouălea cer. Sânii ei tânjeau după nuielușă, dar Chris continua să nu-i bage în seamă până când Harriet și-i cuprinse cu mâinile și-o oferă ca pe o

ofrandă.

Când o văzu cum îl imploră să o lovească așa cum îi plăcea lui cel mai mult, Chris simți nevoia să o aibă pe loc, fără să mai țină cont de părerea celorlalți. Nu-i mai păsa de scenariu, pur și simplu o dorea pe Harriet, dar mai întâi îi făcu pe plac plesnind-o unde aștepta ea. Precizia loviturilor stârni în Harriet un brusc și neașteptat orgasm, care o făcu să rămână nemișcată, cu brațele date în lături.

Atunci, Chris își ieși din minți. Se repezi asupra ei, frecându-se de pielea ei înroșită și mușcând-o ușor de gât și de umeri. Harriet, pierdută în beznă și plăcere, fu total surprinsă. Încercă să-l împingă pentru că nu asta nu era ceea ce își dorea ea, dar Chris era de neoprit, își strecură mâna sub ea și Harriet îi simți degetele mișcându-i-se frenetic între fese. Apucându-l de umeri, încercă să-și adune picioarele, dar acolo dădu peste coapsa lui și simțea cum e gata să o pătrundă. Chris era greu și necruțător, preocupat de propria plăcere, nu mai ținea cont de Harriet.

— Oprește-te! strigă Harriet. Nu te vreau. Dă-te jos.

Lewis, care trecea nuielușa peste interiorul coapselor Rowenei, fu brusc alertat de ceea ce se întâmpla. Lăsa nuielușa și se duse spre ei.

— Ce naiba crezi că faci? îl întreabă pe Chris.

— Îi place, murmură acesta, încă luptându-se să deschidă fesele lui Harriet.

— Dă-te jos de pe ea, îi ceru Lewis pe ton plin de dispreț. Nu poți niciodată să faci ceea ce ți se spune?

— Nu e a ta, zise Chris gâfâind, apăsând umerii lui Harriet.

— Nici a ta, răspunse Lewis cu răceală. Harriet își aparține doar sieși. Acum dă-te jos.

Rowena își smulse masca de ochi, se ridică și se uită

la fratele ei vitreg.

— Ce faci? țipă ea, nevenindu-i să creadă. Nu făcea parte din scenariu. Chris o privi pe sora lui amețit de frustrare sexuală.

— Vreau s-o fac în felul meu. Vreau s-o aud cum țipă așa cum țiți tu pentru mine. Vreau...

— Prostule, zise Lewis disprețuitor. Nu e ca sora ta vitregă. Orice idiot și-ar fi dat seama singur.

— Ba este! stăruie Chris. Îi place nuielușă, îi place durerea, îi place...

— Provoacă-mi durere *mie*, spuse Rowena blând. Vino aici, Chris. Vreau să-mi provoci durere acum. Te rog, am nevoie de tine.

Harriet stătea nemișcată, mai șocată de ceea ce auzea decât de ceea ce i se întâmplase de când venise în casa aceea. Vorbeau de parcă ar fi fost într-o piesă sau într-un film, nu în viața reală. Cât despre Chris, nu-și putea imagina că se gândise că ea și-ar fi dorit ceea ce el și Rowena luceau împreună.

Lewis își studie soția. Rowena își ținea brațele întinse spre fratele ei vitreg și nevoia ei era evidentă. Foarte încet, Chris se ridică de pe Harriet și se duse împleticindu-se spre Rowena.

— Poți să-mi faci orice vrei, îi șopti ea. Du-mă în camera ta. Vreau să-mi faci tot ce-ți trece prin cap. Du-mă în zone în care n-am mai fost niciodată până acum. Eu am nevoie de tine, Chris; nu ea. E la fel ca Lewis.

— Dar dacă ar fi a mea, tu ai putea rămâne cu Lewis! protestă Chris. Atunci am fi amândoi liberi. Nu asta ai vrut?

Rowena scutură din cap.

— Ceea ce am crezut că vreau și ceea ce am cu adevărat nevoie sunt două lucruri diferite.

— Dar eu o vreau pe Harriet! protestă Chris. Rowena îl privi țintă.

— Nu poți! Nu înțelegi? Nu e ca noi și nu va fi niciodată.

— Mă voi schimba. Voi fi așa cum vrea ea. Mă excită, Rowena. Reacțiile ei sunt atât de senzuale – e atât de deschisă la noi experiențe, încât face totul și mai excitant. E ca și cum mi-aș începe din nou viața sexuală.

Rowena se uită la soțul ei cu o privire uluită.

— Nu se poate să o vreți amândoi pe Harriet! exclamă ea îngrozită. Lewis zâmbi pervers.

— De ce nu? Nu ți-am promis niciodată un final fericit.

Capitolul zece

Harriet încă nu înțelegea ce se întâmplă. Se întoarse spre Lewis.

— Cum adică, „un final fericit”?

Furioasă, Rowena decise să-i atace pe amândoi bărbații în felul în care i-ar afecta cel mai tare, adică spunându-i lui Harriet adevărul.

— Doar nu ți-ai imaginat că soțul meu e îndrăgostit de tine, nu-i așa? zise ea batjocoritor. Nu e îndrăgostit de nimeni. Lewis trăiește pentru munca lui și tu ai fost doar o parte din ea.

— Dar n-am muncit deloc pentru el, protestă Harriet. Am scris doar câteva scrisori și am dat câteva telefoane. Tu m-ai angajat.

— Când te-am *angajat* n-a fost ca să scrii scrisori stupide pentru noi. Ai fost aleasă pentru că Lewis te-a găsit atrăgătoare și foarte potrivită pentru rolul de pion inocent.

Nimic nu avea sens pentru Harriet, care nu

înțelese niciun cuvânt din ce spusese Rowena.

— Lewis n-a fost de față când am dat interviul, protestă ea.

— Ba da, privea prin una din oglinzile lui false. Sunt sigură că le știi, la urma urmei ați folosit una ca să vă uitați la mine și la Chris, nu-i așa?

— De unde știi? șopti Harriet, ținându-și respirația. Rowena râse.

— Pentru că totul făcea parte din scenariu, draga mea!

— Ce scenariu? Nimic din ce spui n-are sens.

— Filmul lui Lewis, cel în care trebuie să joc, este despre un frate și o soră care sunt îndrăgostiți unul de altul. În film, sora se căsătorește cu soțul, dar continuă relația cu fratele ei. Atât acesta, cât și femeia vor ca relația să se termine, dar ea este prea prinsă în senzualitatea întunecată a idilei sale incestuoase. Până aici ai înțeles?

Harriet dădu din cap. Ceea ce auzea începea să capete înțeles, îngrozind-o.

— Bine. Deci, Lewis a avut ideea strălucită de a transpune filmul în viață și de a scrie scenariul pe măsură ce evenimentele aveau loc. Aveam distribuția perfectă, în afară de un ingredient esențial - cealaltă femeie. Lewis considera că era nevoie de cineva din afară, de un catalizator, astfel ca prezența tinerei femei să oblige toate personajele să-și reconsidere viețile. Desigur, ca să funcționeze, amândoi bărbații trebuiau să aibă o relație sexuală cu ea, ceea ce Lewis a făcut cu prea multă convingere, mă tem, după care eroina avea să decidă pe care dintre ei îl dorea mai mult. Eu urma să aleg între Chris și Lewis după ce aveam să-i văd pe fiecare cu tine. Acum înțelegi?

Harriet îl privi țintă pe Lewis.

— Așadar, nicio clipă n-ai simțit nimic pentru mine? Jucai farsa asta doar pentru ca filmul tău să fie mai veridic, nu-i așa?

— Se numește *cinema verité*, zise Chris, vrând să-i explice.

— Eu îi spun o farsă ieftină, dezgustătoare, spuse Harriet furioasă. Cum îndrăzniți să aduceți pe cineva la voi în casă și apoi să vă folosiți de acea persoană fizic și emoțional pentru propriul vostru interes? N-aveți niciun pic de conștiință?

— Nu prea, recunosc Lewis. Harriet sări în picioare.

— Vă urăsc pe toți. Cred că sunteți bolnavi și dacă asta se numește artă, atunci nu vreau să am nimic de-a face cu ea. Sper ca filmul ăsta să fie un eșec și să nu mai lucrați niciodată.

Lewis întinse brațul și o prinse de încheietură.

— Nu înțelegi, Harriet? Ai schimbat totul. Ceea ce spune Rowena e adevărat, dar odată ce ai venit aici, odată ce am ajuns să te cunosc, nimic n-a mai fost așa cum am plănit.

— Adevărat? Ce dezamăgitor pentru tine!

— Nu, nu a fost. Harriet, chiar simt ceva pentru tine. Sigur, prima dată când team dus în pat a fost doar ca să urmez scenariul, dar odată ce am fost împreună și am făcut dragoste, lucrurile s-au schimbat. Am încercat să mă conving că nu era așa, că mă prinsese rolul, dar în adâncul meu știam încă de pe atunci. Nu vreau să te pierd, Harriet. Însemni pentru mine mai mult decât a însemnat vreodată o femeie.

— După cum spune soția ta, asta nu e mare lucru, i-o întoarce Harriet. Spune-mi, în continuare munca ta e pe primul loc?

— Nu! protestă el și Rowena își ținu respirația,

uluită. Harriet, dacă pleci, voi veni după tine. Nu te pot lăsa să ieși din viața mea. Acum, când l-am văzut pe Chris pe tine, mi-a venit să-l omor. Iar când v-am văzut mai devreme pe scări, a fost chinuitor, fiindcă simțeam că trebuia să fii cu mine. Nu mai voiam ca lucrurile să se desfășoare așa.

— Dar ai continuat, nu? îi reaminti Harriet. Nu te-ai oprit și nu mi-ai spus adevărul.

— Se întâmplau prea multe, nu puteam. Dar acum s-a terminat, putem să...

— S-a terminat de tot, zise Harriet, luptându-se cu lacrimile. N-o să te iert niciodată pentru ce mi-ai făcut. Și acum vreau să plec.

— Așteaptă! interveni Chris. Dă-mi voie să vin cu tine. Aș putea să te învăț atâtea. Vom fi fericiți împreună odată ce vei accepta adevărul despre tine. Știi că ești fascinată de mine, îmi dau seama de asta după reacțiile tale. Nu renunța tocmai acum, când ești pe cale să afli cine ești cu adevărat.

— Niciunul dintre voi habar n-are ce e adevărul, replică Harriet. Nu trăiți în lumea reală și n-o veți face niciodată.

Se grăbi să plece, lăsându-i pe cei trei privindu-se în tăcere.

Sus în camera ei, Harriet începu să-și arunce hainele în valize, cu inima bubuindu-i în piept de groază și ușurare în același timp. Știa că nimic din ce îi spusese nu schimbaseră lucrurile, că era în continuare obsedată de Lewis, așa cum pretindea și el să fie de ea, dar habar n-avea cum va mai putea să aibă încredere în el vreodată, chiar dacă vorbise serios când îi spusese că va veni după ea.

Cât despre Chris, se cutremură la ideea de a-și

petrece restul vieții alături de el, deși își dădea seama că o parte din ea, care începea să iasă la iveală, simțise plăcere alături de Chris. Dar nu-l iubea, iar conștientizarea faptului că îl iubea în schimb pe Lewis făcea ca trădarea lui să fie și mai cumplită.

În dormitorul Rowenei, cei doi soți stăteau pe pat. Lewis privea tăcut pe fereastră, iar Rowena își ținea capul în mâini.

— Cum de a ieșit totul atât de prost? se plânse ea cu amărăciune.

— N-a ieșit prost, zise Lewis aspru. S-a întâmplat așa, pur și simplu. Niciodată n-a fost vorba de un final bun sau prost.

— Dar cum rămâne cu mine? întrebă ea. Eu trebuia să fiu eroina principală. Dacă îți imaginezi că o să joc într-un film în care îi pierd pe amândoi bărbații din cauza unei fete englezoaice naive cu picioare lungi, te înșeli amarnic.

— Atunci, nu vei fi vedeta, zise el sec. Cine o va juca pe Harriet va fi vedeta. Cuprinsă de furie, Rowena azvârlu cu o carte spre el. Îi lovi în ceafă, iar Lewis se întoarse spre ea, cu o privire periculos de întunecată.

— Tu ai început toate astea, spuse el încet. Dacă îți aduci aminte, tu m-ai implorat să fac filmul ăsta. „Vreau să mă eliberez de Chris”, te plângeai, iar eu te-am crezut. Dar nu era adevărat, nu-i așa? Nu voiai deloc să te eliberezi de el, voiai doar să mă umilești. Tot timpul ai știut că vei rămâne cu Chris. Finalul ăsta ți-l imaginai, dar Chris a stricat totul când s-a lăsat atras de Harriet.

— Dar am vrut să mă eliberez de el! protestă Rowena.

— Ești o actriță lamentabilă și o mincinoasă lamentabilă. Când mă uit la înregistrări, fața ta te trădează și, de cele câteva ori când ți-am văzut expresia, mi-am dat

seama că cel mai mult te interesa Chris.

— Ce înregistrări?

— Doar nu crezi că în seara asta am înregistrat totul în minte, nu? Am filmat totul și am de gând să mă uit cu atenție la înregistrări. Apoi o să i le trimit lui Mark și o să-i spun finalul.

— Ce se va întâmpla cu noi toți? întrebă Rowena disperată. Lewis ridică din umeri.

— Sincer, în clipa asta nu-mi pasă.

— O iubești cu adevărat pe Harriet? întrebă Rowena, nevenindu-i să creadă. Lewis oftă.

— Cred că da. În mod sigur, nu-mi pot imagina viața fără ea.

— Dar de ce? Aveam o viață bună împreună, nu-i așa? Și suntem în același domeniu, vorbim aceeași limbă. Harriet nu va înțelege munca ta. Va fi geloasă.

— Și eu am fost gelos pe Chris - asta nu înseamnă că o vreme căsătoria noastră na funcționat.

— Dacă ai fost gelos, înseamnă că m-ai iubit! exclamă Rowena.

— Nu, orgoliul meu era rănit. Niciunui bărbat nu-i place să vadă că soția lui preferă să facă dragoste cu altcineva, mai ales când e vorba de fratele ei vitreg.

— Nici măcar nu e frumoasă!

— Da, nu e atât de frumoasă ca tine, recunosc Lewis. Ești incredibil de sexy, Rowena, dar în adâncul tău, nu cred că-ți place atât de mult sexul pe cât spui. Oricum, nu genul de sex care-mi place mie.

— M-am căsătorit cu tine doar pentru că erai chipeș și faimos, spuse Rowena cu ranchiună. Și ai dreptate, felul tău de a face dragoste nu mi s-a potrivit niciodată, dar atâta timp cât îl aveam pe Chris, era bine. Acum filmul tău nenorocit a stricat totul. Spui că nu poți trăi fără Harriet -

ei bine, nici eu nu pot trăi fără Chris. Nu-mi pasă de actorie, nu cred că voi mai vrea să fac vreun film vreodată, dar trebuie să-l am pe Chris. Am nevoie de senzațiile pe care mi le dă, de excitarea pe care tu nu ai înțeles-o niciodată.

— Ba da, am înțeles-o, zise Lewis. Doar că nu e stilul meu. Ca variație, da, dar nu tot timpul.

— Atunci ar fi mai bine să scăpăm unul de celălalt. Din păcate, Chris a decis că o vrea pe Harriet, iar Harriet nu te vrea pe tine.

— Harriet mă voia, până te-ai hotărât tu să-i spui adevărul, zise Lewis furios. Rowena zâmbi răutăcios.

— Nu-mi spune că ți-ai fi început relația cu o minciună. Ar fi fost complet imoral!

— Orice s-ar întâmpla, suntem terminați amândoi! zise Lewis, ridicându-se.

— Și cine va juca în filmul tău?

— Crede-mă, odată ce scenariul va fi gata, nu voi avea nicio problemă cu distribuția. Nu mai ești capul de afiș. Îți făceam o favoare.

Rowena îl privi disprețuitor.

— Din câte se pare, e o favoare de care m-aș fi putut lipsi.

— Asta e interesant la o aventură ca asta. Trebuie să recunosc, nici eu nu mi-aș fi imaginat o asemenea întorsătură de situație.

— Ai grijă să-i mulțumești lui Harriet înainte să plece. Sunt sigură că va aprecia dacă-i spui cât de mult a contat ajutorul ei.

Lewis ieși trântind ușa.

Harriet tocmai își închidea ultima valiză, când auzi o bătaie în ușă. Inima i se opri în loc imaginându-și că dincolo de ușă ar putea fi Lewis. În ciuda a tot ce se

întâmplase, știa că își dorea să-l mai vadă pentru o ultimă dată.

— Intră, zise ea. Chris își făcu apariția.

— Chiar pleci? o întrebă.

— Da, zise Harriet sec și-i veni să plângă văzând că nu era Lewis.

— Mi-ar plăcea să ne mai vedem.

— Nici vorbă. Nu vreau să te mai văd. Se apropie de ea și o cuprinse de umeri.

— Știi că te excit. Mai devreme, la piscină, ți-a plăcut la nebunie când te plesneam cu nuielușa. Și ăsta e doar începutul, Harriet. Aș putea să te învăț mult mai multe.

— Sunt sigură că e așa, dar nu vreau să mă înveți nimic.

— Dar trupul tău vrea. Ți se întăresc sfârcurile numai gândindu-te, șopti el, coborându-și mâinile pe sânii ei acoperiți de un bumbac fin.

— Bine, dacă ții morțiș, recunosc, zise Harriet. Poate că ai dreptate, poate că ce faci tu mă excită, dar nu vreau ca *tu* să faci acele lucruri.

— Îl preferi pe Lewis, nu-i așa? Harriet rămase tăcută.

— N-o să te lase niciodată să-ți explorezi latura întunecată. Așa cum n-a lăsat-o nici pe Rowena, de aceea ea avea nevoie de mine.

— Nu e deloc așa! strigă Harriet, supărată pe toată lumea, dar mai ales pe propriul ei trup, care o trăda tocmai acum. Tu și Rowena sunteți legați prin mult mai mult decât atât. Nu puteți trăi unul fără celălalt. Chiar dacă te-aș iubi, ceea ce nu e cazul, nu mi-ai rămâne fidel. Te-ai întoarce mereu la sora ta vitregă, pentru că nu sunteți două trupuri, ci două jumătăți ale aceluiași trup. Mi-am zis asta din prima clipă când v-am văzut împreună. Îți place sau nu,

Chris, tu și Rowena sunteți de nedespărțit și nimeni în afară de ea nu te va aprecia așa cum meriți. De ce nu accepți asta? Ochii lui albaștri o priviră țintă.

— Poate că mi-e frică de ceea ce ne-am putea face unul altuia, zise el în cele din urmă.

— Amândoi vă hrăniți din frică. Asta vă stimulează în tot ceea ce faceți. Gândește-te bine, Chris. După ce m-ai învăța tot ceea ce știi, ce ne-ar mai rămâne de făcut? Nu e doar sex, sunteți legați emoțional pe viață. Nevoile și dorințele voastre sunt aceleași - nimeni nu va putea să vă satisfacă așa cum o faceți voi înșivă.

— Vrei să spui că nu ești pregătită să fii atât de deschisă ca Rowena în privința sexualității tale, zise el, pierzându-și răbdarea.

— Nu, zise ea liniștită, nu asta am vrut să spun. Cred că am ajuns să mă cunosc foarte bine acum, dar dacă tu crezi că asta am vrut să spun, atunci treaba ta. Ideea e că tu și Rowena sunteți făcuți unul pentru celălalt și cu asta basta. Poate că n-o să fiți mereu fericiți împreună, dar ați fi mult mai nefericiți unul fără altul.

Chris îi dădu drumul. Se opri lângă ușa.

— Am crezut că ești specială, dar nu ești. Ești cât se poate de obișnuită și m-aș plictisi de tine după câteva săptămâni. Sper doar ca Rowena să mă ierte.

— Stai liniștit, zise Harriet, întorcându-i spatele. Rowena știe foarte bine că nu poate trăi fără tine. Și acum te rog să ieși din camera mea.

— Nu uita asta, Harriet, murmură Chris. Încă nu ți-ai atins întregul potențial sexual. Dacă ai să rămâi cu Lewis, va trebui să-l încurajezi să fie mai aventuros, altfel te vei plictisi de el.

Și cu asta închise ușa încet în urma lui.

Harriet se lăsă să cadă pe taburetul de la măsuța de

toaletă și se privi în oglindă. Nu arăta cu mult diferit față de ziua când venise pentru interviu, dar în interiorul ei era un cu totul alt om. Dacă cineva i-ar fi spus câte o să învețe despre ea în tot acest timp, n-ar fi crezut niciodată că e posibil.

Lewis nu doar că-i furase inima, îi răpise și inocența, dar își dădea seama cu uimire că nu-i păsa. Îi plăcea ceea ce devenise, îi plăcea felul în care trupul ei răspundea la toate stimulările și la noile senzații descoperite. Problema era că dacă îl pierdea pe Lewis, nu știa dacă va mai găsi pe cineva capabil să-i înțeleagă trupul așa cum e-l înțelegea el.

Spre deosebire de Chris, Lewis nu bătuse la ușa ei. Intră direct în cameră și o găsi în fața oglinzii. Harriet se întoarse spre el cu ochii goi.

— Ce vrei?

— Am venit să-mi cer scuze.

Ea îl privi întrebătoare.

— Nu e cam târziu pentru asta?

— Nu mi-am propus niciodată să mă îndrăgostesc de tine, Harriet, dar uite că s-a întâmplat. Apoi, când mi-am dat seama, era deja prea târziu. Nu puteam să-ți spun adevărul pentru că filmul nu s-ar mai fi făcut. A trebuit să las lucrurile să meargă de la sine. Oricum, aveam de gând să-ți explic totul la sfârșit.

— Nu cred că ai fi fost atât de clar ca Rowena.

— Nu. Pentru că Rowena era supărată și voia să te rănească. N-am vrut niciodată să se întâmple asta. Trebuia să fii convinsă că ești importantă pentru mine.

— Am crezut că sunt, zise ea cu tristețe.

Lewis se apropie de ea, își lăsă o mână pe umărul ei și se uită la ea în oglindă.

— Încă ești importantă, șopti el, sprijinindu-și bărbia de creștetul ei.

Harriet îi simți mâinile alunecându-i pe sâni și această atingere nu se compara deloc cu atingerea lui Chris. Asta era cu adevărat o mângâiere, o dovadă de iubire; se lipi de el.

— Lasă-mă să te iubesc încă o dată, o rugă el, desfăcându-i bluza.

— Nu cred că...

— Nu-mi pasă de ce crezi, zise el cu duritate, apoi o ridică și o duse spre pat.

Îi îndepărtă bluza de pe sâni. Privindu-l în ochi, Harriet își dădu seama că nu se înșelase în privința lui. O iubea cu adevărat și voia cu disperare să se simtă iubit.

Încet și senzual, Lewis îi ridică fusta deasupra soldurilor. Harriet nu avea nimic pe dedesubt și el își apăsă gura pe muntele lui Venus, în timp ce o mângâia peste tot.

Harriet începu să respire mai repede, simțind că îi va răspunde atingerilor, că va face dragoste cu el pentru că asta își dorea și ea cu adevărat. Chiar dacă nu începuseră prea bine, știa că până la urmă ea fi va învingătoare.

Lewis se dezbracă și se sprijini cu spatele de tăblia patului. Sexul lui era în plină erecție și, fără a-și lua ochii de la Harriet, se întinse pe spate, cu genunchii ridicați.

Harriet se așeză deasupra lui. Stând călare pe el, îl lăsă să intre puțin câte puțin în ea. Ori de câte ori Lewis încerca să se miște, Harriet se ridica puțin și el ieșea din ea.

Lewis își dădu imediat seama ce trebuia să facă și rămase nemișcat până când sexul lui o pătrunse cu totul.

— Lasă-te ușor pe spate, șopti el.

Harriet se lăsă și, când Lewis se mișcă puțin, simți că o penetrează cât de adânc se putea.

— Vreau să mă bucur singură de tine, murmură ea, privindu-l țintă. Nu trebuie să termini înaintea mea.

— Și dacă se va întâmpla? o întrebă el zâmbind.

— O să plec, așa cum am spus, răspunse Harriet. Zâmbetul i se șterse de pe față.

— Harriet, nu e de glumă.

— Nu glumesc. Tu te-ai jucat destul cu mine. Acum vreau să te învăț eu ceva.

Sunt convinsă că legendara ta stăpânire de sine te va ajuta.

Lewis nu era atât de sigur. Își simțea deja testiculele umflate și sexul cuprins de mici furnicături, ceea ce însemna că era în pragul ejaculării.

— Uită-te la mine, insistă Harriet când el închise ochii.

Lewis îi dădu ascultare și privi cum ea își desface labiile mari, arătându-se în plină splendoare. Își țină respirația în momentul în care Harriet își strecură un deget printre labiile mici, frecându-și delicata piele roz de dinăuntru.

Harriet uită de bărbatul de sub ea, uită cât de mult se străduia să-și mențină controlul, nu se putea gândi decât la valurile de excitație care o cuprindeau tot mai mult.

Brusc, întinse o mână către Lewis.

— Linge-mi un deget, zise ea gâfâind.

Lewis își trecu limba peste degetul ei, simțindu-i gustul intim. Cu un zâmbet, Harriet își strecură la loc degetul între coapse și începu să-l miște încet în jurul clitorisului.

Lewis simți că își va da drumul. Pleoapele ei erau grele, obrații îmbujorați, tot trupul îi era încordat, pregătit pentru orgasmul pe care ea însăși și-l provoca. Furnicăturile din penis se intensificară și Lewis începu să tremure.

— Încă nu, șopti Harriet, amintindu-și de câte ori Lewis o făcuse să-și amâne plăcerea finală.

Lewis gemu. Îi era clar că nu se mai putea ține mult timp, căci Harriet își trecuse o mână la spate, strângându-l ușor de testicule, în timp ce cu cealaltă continua să-și mângâie clitorisul.

— Harriet, nu! o imploră el.

Ea zâmbi mulțumită văzându-i expresia chinuită, apoi simți cum clitorisul începe să-i zvâcnească și brusc își dădu seama că și ea era foarte aproape, întreg trupul îi spunea că e la câteva clipe distanță de orgasm.

Lewis simțea și el asta și se ruga ca ea să se grăbească fiindcă niciodată până acum nu mai fusese pus atât de greu la încercare. Spre ușurarea sa, trupul ei se aplecă brusc înainte, cuprins de spasme, răsucindu-se înnebunit pe sexul lui, în timp ce Harriet scotea țipete de plăcere și de ușurare.

Acum putea termina și el, așa că se împinse în ea, simțind că umplea fiecare centimetru din ea, în timp ce ea se mișca în sus și în jos deasupra lui, purtată de orgasm. Toate simțurile lui Harriet erau în alertă, iar când sămânța lui fierbinte se răspândi în ea, termină din nou, apoi amândoi rămaseră nemișcați.

Lewis o ridică ușor, apoi Harriet se întinse pe el.

— Asta înseamnă că n-o să mă părăsești? întrebă el în cele din urmă.

— Încă nu, zise ea zâmbindu-i.

— Hai să mergem în State. O să divorțez de Rowena, căsnicia noastră era terminată de mult. Sunt atâtea lucruri pe care vreau să ți le arăt.

— Mi-a plăcut filmul tău, zise Harriet tandru. Dacă va avea succes, vei mai face altul la fel?

— Cu alți actori, vrei să zici?

— Unii dintre ei ar putea fi înlocuiți, dar lumea așteaptă o continuare. Poate că personajul Harriet și iubitul ei ar trebui să apară și în următorul film.

Lewis dădu aprobator din cap.

— Pare o idee bună. Lasă-mă să mă gândesc la asta. În plus, primul film s-ar putea să nu fie un succes.

Harriet îi mângâie pieptul, strângându-l ușor de sfârcuri.

— Sunt sigură că va avea succes. Cum să nu aibă cu atâtea răsturnări de situație?

— Bună întrebare, fu de acord Lewis, cuprinzând-o în brațe.

O iubea, dar gândurile îi erau deja la film, la scenariu și acum la excitanta idee de a o mai folosi pe Harriet și în alte producții de *cinema verité*.

— Ce se va întâmpla cu Rowena și Chris? întrebă Harriet somnoroasă.

— Nu cred că trebuie să ne îngrijorăm pentru ei, răspunse Lewis. Când am trecut pe lângă ușa de la camera lui Chris, amândoi păreau foarte prinși. Bănuiesc că vor rămâne aici, în Anglia, și că își vor trăi viața în spatele ușilor închise, așa cum și-au dorit dintotdeauna.

Ceea ce Harriet știa cu siguranță era că mereu va trebui să-l surprindă pe Lewis. Era un bărbat căruia îi plăceau provocările și deși simțea că îl dorește la fel de tare pe cât o dorea el, nu trebuia să-l lase să fie convins de asta.

— Sper să-mi placă în America, zise ea, înăbușindu-și un căscat. Ar trebui. Atâta timp cât n-o să mă plictisesc.

— N-am să te las să te plictisești, îi promise Lewis, cuibărindu-se lângă ea. Am în minte niște planuri foarte interesante pentru amândoi.

Harriet zâmbi în sinea ei. Spera ca Lewis să aibă

dreptate, pentru că, într-un fel, și Chris avusese dreptate. Mai erau multe lucruri pe care trupul ei tânjea să le afle și, dacă Lewis nu i le va arăta, atunci din fericire erau atâția oameni în jur gata să o învețe.

Epilog

— Nu pot să cred! exclamă Mark, uitându-se la Lewis care își aranja cravata în oglindă.

Lewis se încruntă.

— Ce nu-ți vine să crezi? Că mă însor iar? Mark râse.

— De un singur lucru sunt sigur. Dacă Harriet mi-ar fi dat vreodată o șansă, n-aș fi stat pe gânduri.

— Din fericire pentru mine, nu ți-a dat nicio șansă, zise Lewis cu un zâmbet silit.

— Mă refeream la film, adăugă Mark. Ești primul regizor care a reușit să facă un film de artă de succes.

— Dacă ai fi știut ce avea să se întâmple, poate că n-ai fi făcut atâta tevdură în privința finalului, zise Lewis. Dacă îmi amintesc bine, ultima scenă a trebuit să o scriu chiar eu.

— Pur și simplu nu era ce credeam eu că va fi, protestă Mark. Dar ai dreptate, ca de obicei.

— Hai mai bine să coborâm, zise Lewis. Nu vreau să o fac pe Harriet să aștepte în timp ce noi discutăm afaceri în ziua nunții!

Coborâră scara masivă din reședința lui din Beverly Hills și ieșiră pe pajiște, unde așteptau peste două sute de invitați.

— Te-ai gândit la o continuare? îl întreabă Mark.

— Se presupune că astăzi ar trebui să fii cavalerul meu de onoare, nu scenaristul meu.

— Dar te-ai gândit sau nu? Lewis se uită la ceas.

— Harriet întârzie. Câte ore îți ia ca să te îmbraci într-o rochie de mireasă?

— O mireasă întârzie întotdeauna. Da sau nu? Zi, insistă Mark.

— Bineînțeles că m-am gândit.

— Și?

Lewis se uită neliniștit spre casă.

— Unde o fi?

Mark își lăsă mâna pe brațul lui.

— N-o să dea bir cu fugiții, stai liniștit. Relaxează-te. Povestește-mi despre continuare.

Trecându-și mâna prin păr, Lewis începu să vorbească. Era mai bine decât să stea și să se îngrijoreze că Harriet se răzgândise. Fusesse și-așa destul de greu să o convingă să se mărite cu el. Acum, dacă totul se pornise, ar fi fost un dezastru ca ea să se fi răzgândit.

— La începutul filmul, Helena - personajul nostru din *Secrete întunecate* - urmează să se mărite, zise el fără vlagă.

Mark îl privi, brusc interesat.

— Soțul ei încă e obsedat de muncă și pleacă în luna de miere împreună cu un coleg de muncă și cu soția acestuia, cu care e căsătorit de zece ani. Colegul, care îi e și un bun prieten, e înnebunit după Helena, încă de când a văzut-o pentru prima dată.

— Iar soțul știe? întrebă Mark. Lewis zâmbi.

— Desigur. Dar știe și că tânăra lui soție are nevoie de noi provocări și de noi experiențe dacă vrea să fie cu adevărat fericită. Așa că nu descurajează relația dintre ea și prietenul lui.

— Și cum e acest prieten? întrebă Mark.

— În aparență e extrem de curtenitor și fermecător. Un gentleman. Dar în realitate, e complet diferit.

— Și ce se întâmplă? întrebă Mark. Lewis ridică din umeri.

— Cine știe? Poate că am să-ți trimit primele scene.

— Doar n-ai de gând să lucrezi în luna de miere!

— Iat-o! strigă Lewis. Nu-i așa că arată senzațional?

Mark privi spre casă și o văzu pe Harriet venind spre ei. Purta o elegantă rochie albă de tafta, cu corset de dantelă și cordon de mătase. În mâini ținea un buchet de trandafiri albi și roșii, iar pe cap purta o coroniță împodobită cu flori.

— Arată nemaipomenit! fu de acord Mark.

Pe toată durata ceremoniei, Lewis nu-și luă ochii de la ea. Mai târziu, când se alăturară oaspeților, majoritatea niște necunoscuți pentru Harriet, o ținu strâns de mână, de parcă s-ar fi temut să nu dispară dacă i-ar fi dat drumul.

Când în cele din urmă rămaseră un moment singuri, Harriet se simți ușurată. Lewis o adusese în biroul lui, chipurile ca să-și îmbroască machiajul, dar imediat ce se văzură singuri, începu să o sărute pătimăș, lipindu-și trupul de ea și șoptindu-i la ureche.

Harriet se simțea copleșită de iubire și își lăsă capul pe spate, oferindu-și gâtul sărutărilor lui.

— Spune-mi că mă iubești! îi ceru el.

— Știi că așa e, răspunse Harriet, în timp ce genunchii îi tremurau la gândul lunii de miere care urma.

— Vreau s-o aud! repetă el. Niciodată nu mi-ai spus.

— Te iubesc, Lewis, șopti ea, iar el răsuflă ușurat.

— Știu că te-am neglijat în ultimele săptămâni, dar am fost atât de ocupat. După ce vom pleca, va fi cu totul altceva.

— Știu, zise ea.

Lewis îi aranjă rochia și îi dădu după ureche o șuviță care îi căzuse pe frunte.

— Așa, acum e mult mai bine, mult mai sexy! Râzând, Harriet îl luă de mână și ieșiră în hol.

Acolo stătea un bărbat și se uita la tablourile lui Lewis. Când auzi ușa deschizându-se, se întoarse și le zâmbi.

— Edmund! exclamă Lewis, salutându-l cu mâna. Mă bucur să te văd. Harriet, nu cred că l-ai cunoscut încă pe Edmund. E unul dintre cei mai buni prieteni ai mei și, mai important, unul dintre susținătorii filmelor mele. E producătorul următorului meu film.

— Continuarea la *Secrete întunecate*? întrebă ea.

— Da.

— Un proiect riscant, râse Harriet. Bărbatul îi zâmbi.

— Nu, dar am finanțat și prima parte, care a fost într-adevăr un risc, așa că acum nu-mi mai bat capul!

Vocea lui o surprinse pe Harriet. Se obișnuise cu americanii, dar acesta era cu siguranță un englez, și educat, după cum îl trăda vocea lui melodioasă.

— Ești englez și tu! râse ea. Bărbatul aprobă din cap.

— Suntem aliați, Harriet.

Ceva din tonul lui îi atrase atenția și îl privi cercetător. Era înalt, nu chiar cât Lewis, zvelt, cu părul cârlionțat, ochi întunecați și buze foarte senzuale.

— Îmi place ideea, zise ea încet.

În acel moment, o blondă foarte înaltă apăru din grădină și îl luă pe Edmund de braț.

— Aici erai, iubire! Te-am căutat peste tot.

— Harriet, ea e soția mea, Noella. Noella, sunt sigur că ți-ai dat seama că ea e minunata soție a lui Lewis.

— Bineînțeles. Bine ai venit în Beverly Hills, scumpo.

— Ți-e dor de Anglia? întrebă Edmund, privind-o cu căldură.

— Da, foarte dor, mărturisi Harriet. De aceea Lewis

mă duce acolo în luna de miere.

— Chiar așa? Și unde-o să mergeți? întrebă Noella.

— În Cornwall, spuse Lewis. Mereu mi-am dorit să văd locurile acelea, unde Harriet și-a petrecut o parte din copilărie.

— Ce coincidență, zise Noella, privindu-și soțul. Și noi mergem tot la Cornwall săptămâna viitoare.

— Nu e chiar o coincidență, zise Edmund. Lewis și cu mine avem multe de discutat în următoarele săptămâni. Și pentru că ne întâlnim greu, ne-am hotărât să profităm de luna voastră de miere.

Harriet se uită la Edmund și apoi la soțul ei.

— Ai de gând să lucrezi în luna noastră de miere? El o strânse de mână.

— Nu i-aș zice chiar muncă, scumpa mea. Trebuie doar să punem la punct câteva detalii. Știu că te interesează, așa că m-am gândit că n-o să te deranjeze.

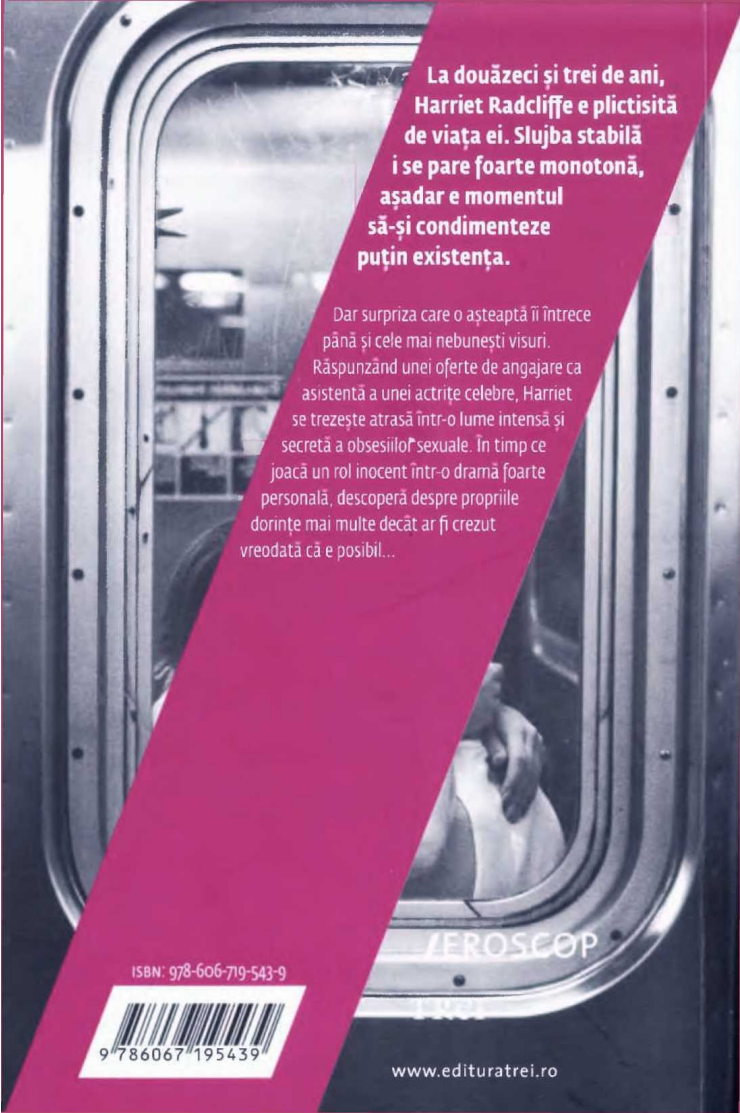
Un val de excitare o cuprinse pe Harriet. Acum înțelegea ce voise Lewis să spună atunci când o anunțase că luna lor de miere va fi ceva ce nu va uita niciodată. Se uită din nou la Edmund. Chiar era atrăgător și simțea că dincolo de înfățișarea lui obișnuită, ascundea lucruri care așteptau să fie descoperite.

— Nu te deranjează, nu-i așa, Harriet? o întrebă Edmund cu un zâmbet ușor. Harriet scutură din cap și își privi soțul.

— Abia aștept, zise ea.

Lewis se aplecă spre ea și o sărută pe buze.

Edmund rămase tăcut o clipă, apoi se întoarse și plecă, însoțit de Noella. Era mulțumit. Avea să vină și rândul lui.

**La douăzeci și trei de ani,
Harriet Radcliffe e plictisită
de viața ei. Slujba stabilă
îi se pare foarte monotonă,
așadar e momentul
să-și condimenteze
puțin existența.**

Dar surpriza care o așteaptă îi întrece
până și cele mai nebunești visuri.
Răspunzând unei oferte de angajare ca
asistentă a unei actrițe celebre, Harriet
se trezește atrasă într-o lume intensă și
secretă a obsesiilor sexuale. În timp ce
joacă un rol inocent într-o dramă foarte
personală, descoperă despre propriile
dorințe mai multe decât ar fi crezut
vreodată că e posibil...

ISBN: 978-606-719-543-9

9 786067 195439

www.edituratrei.ro